

Handwritten signature and date:
12 Feb 1937

3L
M37.22.8.
187577

ஆனந்தபோதனி

REGD. NO. M. 1190.

ANANDA BODHINI

Vol 22. செருளடக்கம் No. 8.

	பக்கம்
1. கடவுள் வணக்கம்	563
2. தமிழ் மக்களுக்குச் சோதனை காலம், பிரம் சூத்திரம்	565, 569
3. பொருள் னால், இசைக் குயில்	573, 578
4. கடல்படு கிரவியம்	... 579
5. ஓவையார்	... 580
6. சங்கப் புலவரின் துங்கம்	... 586
7. ஆபுத்திரன் வரலாறு	... 593
8. மைசூர் மன்னர் என்றும் வீர சைவமும், மாணவர் பருதி	599 602
9. மதத் துவேஷம்	... 607
10. ஒரு மலகையின் ஏக்கம்	... 611
11. வைத்தியம், சாணகதம்	616, 620
12. வஸந்தாவின் திருமணம்	... 628
13. மாணம் வேடனும், ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் மொழிகள்	631, 633
14. தமிழும் கிரிஸ்தவமும்	... 634
15. சாங்கிய தரிசனம்	... 636

சுந்தா விவரம்

அட்டர் 1-ம்	{ உத்தியா, பரியா, வினோக் ...	1-0-0
தாக்கல்	{ விருத், வித்தியா, நெருப்பிக்கா, பசார, மெ	2-0-0
யுன்பட	{ சபேரோரியா முதலிய மொசி நாடுகளுக்கும் }	0-2-0
கட்டினொண்டிருந்த	வருடத்திய தனிச் சங்கினை கினை	0-8-0
சென்ற வருடங்களின்	தனிச் சங்கினை கினை	

ஊர் அருடநீர்த் தருவந்த எத்தா கிடைவாது.

(1) சிதிரவாசியின் செருமெனியன் பூதனாக்கள் பெரிய அளவு
 உருவமென்கிற.

(2) சந்தாத் தொகையை முன்னுழை செலுத்தியாகத் தவ்வது வி. சி. சிக் பணம் சட்டியாகவது பத்திரிகை பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும். எப்போது சேர்ந்தாலும் தவ்வருட ஐயமா முத்ததான் கணக்கு வைக்கப்பட்டு ஐய வத சஞ்சிகை முதல், பத்திரிகை அனுப்பப்படும்.

181 சதுக்கையம். வி. பி. பி. வரலாறுபேரர் சித்திரம் சாலை
1-அணு வேதி (18-4-1921 முதல் மணியாட்டர் சமீபம் 10-சூன் வரை)
மீள் 2-அணு வரலாறுகள்) அந்தச் சமீபம் 2-அணு, வி. பி. சூழ் தபால்
சாதி 0-0-8, சூ 0-5-8-அதாவது 8-அணு சேர்த்த சூபா 1-8-0 சட்டி
வி. பி. வயப் பெறவேண்டும். மணியாட்டர் அனுப்பினால் 1-2-0 மட்டுமே
பாடும். சூதாள் முன்னடி மணியாட்டர் அனுப்பிப் பத்திரிகை பெற்றதச்
சொன்னபேரால், இதைக் கவனிக்கும்.

(4) யாகுக்கோளம் சதுரத்தை நேராகிட்டால் அகாலன் அம்மரம் 15-ம் நேதி வகையில் பார்த்து அதற்கு மேல் அநே நமீழ்மாத முகவித்துள் அகலிவரத்தைத் தெரிவித்தால்தான் மறுபடி வளம்பக்கடும். பிறகு தெரிவிப்போர் கிளைய யாழ்ப்பாடிப் பெரவேண்டும்.

(5) இடம் மாறும் சந்தாதாரர்கள் வந்தேந்த சேதினை நகராங்குமே முதலிலாசத்திற்கு வந்து சேரும் வண்ணம் தபால்களோடு சம்பாதிக்கப்படுகின்றனவெனக்குப் பதிலிலாசத்தை வழியிசைவேண்டும். இன்றேன் அதிசய சான்றிகளை பெறுமாறும் பண்டிய விலாசத்திற்கே போய்வீகும். அதற்கு ஏன் பொறுப்பாகிவல்ல.

(6) சந்திர நம்புகாட் குறிச்சாமல் எழுதும் கடிதங்கள் கணிக்கப்பட மாட்டா. அத்தகைய கடிதங்களால் கோரிடும் தகவல்களுக்கு ஏற்போதும் ராஜி பம்ஸ், பதிலி விரும்புகோர் பின்பு காட்டாது நபர்த் பிவ்லியா மத அறப்பிணவ்ளி விடை மயங்கிப்பல மாட்டாது.

(7) விவசாயத்தை அமுதவேளாள் சத்தமாக துவக்கவைப் பிழைப்பின் நிமித்தமாக உண்மைப் பெயருடன், மத அடிப்படை, சிறு அடிப்படை, தனத்தன விசேஷம் முதலியவைகளினாலும், பொது ஜனங்கள் விருப்பப்படியானவாகவும் அமுதவேளாண்மும்.

Life Subscription	{ சந்திரன், பக்ஷா, சிவனா	ரூப	15-0-0
ஜீவின சந்திரன்		{ அக்ஷிதா நாகேசுவரன்	"

Telephone No. 3005. Telegram:—"Ananda Bodhini," Madras.

வினாசம்:—நா. முனிசாமி முதலியார், “ஆனந்தயோதி”

6, rue de Valenciennes, Paris, France. Tel. 187, 188, 189.

ஜாதகாமிருத பலவிமர்சம் என்னும்
சோதிட கணிதாமிருத சாகரம்.

கற்சங் கசடற் கற்சவை கற்றயின்
வற்ச அசற்குத் தக.

என்ற முதலரை வாசகியப்படி எவ்விதக் கல்வியாயினும் இத்தகுத் சந்தை நெளியே நம்மோர் கடமையாகும். அதன்பற்றியே வேத பழகுதலுடைய அம்சங்கள் சூறினுள் சோத்திர அங்கவியே, சோதிட சாஸ்திரம் எனது அம்சம் என்கின்றதும் வண்ணம் ஆரம்பசோதிடர் முதல் பஞ்சரங்க வளித ஆராய்ச்சிவரைவிய் துர்ப்புகளாகமுண்டாகும் விபரம், சர்வதேச அகாங்கம் செய்வம் முறை, சாஸ்திர உபயாதிாம். வர்சோத்திரம். தசவர்க்கம் பிரிக்கு னடைவ வர்க்கம். ரிஜு அந்தமயமறிதல். துவாதசாங்க சங்கிர கிர்ணயம், உத் ராதி கிரகசங்கிலை, வேத்திர கிரிகோனாதிசந்தானவர்க்கம், பார்வைந்தான வர்க்கம், திரிகரண சங்கிரமரியம் விதம், மற்றும் ஜாதக கணிதத்திற்காகப்பெண் டிய வர்க்கப்படிமம்—கங்குதிருப்படிமம், பாவகன்படிமம், கிரகவகிசம், சூரிய, உச்சாட்பு கீசம்பலகை முதலியபடிமம்; மண்டல சமயசார பருவம்; மண்ணை கணத்த ஆயம் சொன்னும் மர்க்கம்; சூருடபாவம், விசயந்தை யறிந்தபிரகு முடியும் முடியுமானென் னுடைய வரை; சாலசங்கிரம், அப்துச வர்க்கம், கோபார்ம்; வக்ப்பாவம்; சகோதரபாவம்; மாதுருபாவம்; புத்திரபாவம்; சோக பாவம்; கனத்திரபாவம்; ஆயுப்பாவம்; பிதர் பாவம்; தொழிற், வரபம்; வீரய முதலியவைகளும்; குறுகால் பலாபலன்களை விளக்கும் மர்க்கமும் வக்ப் முதலியவைகளையும் செவ்வியே விளக்கி சோதிட விதவகிராமணி எனின் வேண்டுகோளால், சாஸ்திர சம்பந்தமான குதர்க்க வர்க்கத்தைகளாகி வகுபுடன் சாஸ்திரசம்பந்தமான உண்மையைத் தெள்ளிய கடைபிழுசெறித் தக் காட்டும் புராதன கணிதசாஸ்திர சூன்மய ஒவ்வோர் விசயங்களுக்கும் சந்தேக சிவர்த்தியாக, போதுமான காரணங்களுடன் எடுத்துக்காட்டி, ஜாத ராசிகுதபலவிமர்சம் என்னும் ஜாதககணிதசாகரம் என்னும் புதப்பெனா குட்டி உலகப் பரோபகாரமாக குறைந்தலியியல் தயார் செய்திருக்கிறோம். இத்தவிலேயுள்ள விசயங்கள் பெரும்பாலும் சாஸ்திர சம்பந்த சந்தே கங்கள் கிவர்த்தி செய்யவும் உண்பபடி உண்மைப் பலன் சொல்வவும் ஏது காகும். சோதிடர்க்கப் பொதுவாய் ஜனன கால வகணையகிர சந்தேக சிவந்தி எடுத்துக்காட்டவும் யோகாவேசியாக்களும் அவையுண்டாகுங் காலக ளுள் தமர் வாசிகந் தெரிந்தவர் இப்புத்தகத்தைக் கொண்டே கணிதம் செய்யத்தக வளியாண்டையிலேமுதியுள்ளதானையான் இப்புத்தகத்தைக் கவரவர்க்கோர் பெரிதும் பயன்படுவாரென்பதற்கு நிதிதேனுமையிலின்ப,

இப்புத்தகத்தி ஸடங்கிய விஷயங்கள்.

1. சட்சத்திர விவரணம்.	9. தாத்கால சத்துருவித்திரத்துணம்.
2. விவர பொருத்த கணத்திரங்கள்.	10. காகத்திரம்.
3. ஜன்ம சட்சத்திர பலன்.	11. சுப, பரபிகன்.
4. இராசி.	12. ரேஷ்டிர திரிகோணவிவரணம்.
5. இராசிகளில் சாக்ஸிராதிதன்.	13. ரேஷ்டிர திரிகோணவிவரணம்.
6. ஜன்ம கந்திர பலன்.	14. ரேஷ்டிர திரிகோணவிவரணம்.
7. திரிகோண.	15. ரேஷ்டிர திரிகோணவிவரணம்.
8. துணைகட்டுவ சத்துரு.	16. ரேஷ்டிர திரிகோணவிவரணம்.

187527

காதலருக்கு இன்பந்தரும் நாதன நால்
வன்பர்கள் சுவலுடன் எதிர்பார்த்த சூனந்த சாந்திரம்
வேளியாயிற்று!

இன்பவாழ்க்கையின் இரகசியங்கள் (நான்காம் பதிப்பு)

அழகிய சினை கலிகோ பைண்டு செம்பப்பட்டி கிணர்
கிணர் கவரத்தக்க அநேக ஆப்போன் படங்களுடன்

400-பக்கங்களுக்குமேல் அழகிய பெயர்வெயிட்
மேயசில் எச்சகால எழுத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது.

17. ஸ்தான பாவங்கள்.	49. அபுத்திர பாவம்.
18. பாவ ஸ்தானங்கள்.	50. சலிகாரம்.
19. வக்கிராதி.	51. வியாதி.
20. பலன்கள்.	52. பாலாரிஷ்டம்.
21. சாத்வீகாதி காலங்கள்.	53. அற்பாயுர்பாவம்.
22. நவாம்ச சக்கிர நிர்ணயம்.	54. மத்தியாயுர்பாவம்.
23. அத்திய நவாம்ச இராசிகள்.	55. திரீக்காயுர்பாவம்.
24. வர்க்கோத்தமம்.	56. நிர்லாண விஷயம்.
25. திரோகாண சக்கிர நிர்ணயம்.	57. மாரகம் கொடுப்பவர்கள்.
26. ஹோரா சக்கிர நிர்ணயம்.	58. தசைகள்.
27. திம்சாம்ச சக்கிர நிர்ணயம்.	59. நட்சத்திர தசை.
28. த்வாதசாம்ச சக்கிர நிர்ணயம்.	60. அதன் புத்தியாதிகள்.
29. குணிகைகால ஸ்தான நிர்ணயம்.	61. ஸுமாசாதிகள்.
30. கக்கின நிச்சயம்.	62. நட்சத்திர தசைகளின் புத்தி
காலங்கள்.
31. ஸ்திரி புருஷ லட்சணம்.	63. சக்கிர தசைகள்.
32. கால ஹோரை.	64. சக்கிரதசா காலங்களும் நாட்டும்.
33. ஜன்ம கால லட்சணம்.	65. சக்கிர புத்திகள்.
34. தலீக்கிரக யோகம்.	66. தசாபலன்களின் விதிகள்.
35. திரீக்கிரக யோகம்.	67. தசாபலன்.
36. குசகாதி யோகங்கள்.	68. கோசரம்.
37. ஸந்தியா யோகங்கள்.	69. அஷ்வர்க்க சந்திரபித்து.
38. தரித்திராதி யோகங்கள்.	70. கோசர பலம்.
39. சூரிய யோகங்கள்.	71. அந்தபலன் தரும் சமயம்.
40. விசேஷ யோகங்கள்.	72. கோசர வேதை.
41. ஊமை.	73. அஷ்ட வர்க்கம்.
42. அந்தகத்துவம்.	74. அதன் விதிகள்.
43. பதிதபாவம்.	75. கண்டதிரிய விவரம். [ரக.]
44. புஷ்டியம்சம்.	76. விவாக பொருத்தங்களின் விவ
45. ஸ்திரி ஜாதகம்.	77. பொருத்தங்களின் லட்சணம்.
46. ஸ்திரி லட்சணம்.	78. விவாகத்திற்கு தோஷங்கள்.
47. கனத்திர பாவம்.	79. முகூர்த்தங்கள்.
48. புத்திர பாவம்.	

இதன் விலை ரூபா 1—8—0

ஸ்திரீ புருஷ ஜாதகத் திறவுகோல்

ஜோதிடரை விரும்பாமலே ஒவ்வொருவரும் தாம் தாமே ஜாதக கணிதம்
கண்ணவும், 9 கிரகங்களை 12 இராசிகளில் அடைத்து ஆட்சி புச்சம் இவை
களாக கண்டு பலாபலன் சொல்லவும், இராசியில் 7 கிரகங்கள் ஒன்றாகக் கூடி
கிளப்பினும், இரண்டு மூன்று கிரகங்கள் சேர்ந்திருப்பினும் வேறு விதமாக
காறி மாறிருப்பினும், இவ்வாறு அனுபவமாகப் பலன் தெரிந்து சொல்ல
வும் இரண்டு தெரிந்தால் விலை ரூபா 8.

ஆனந்தபே... செ. 167, மதராஸ்.

இதன் விலை ரூபா 2.

சூனந்தபோதினி சந்தராமர்களுக்கு விலை ரூபா 1—8—0

இது காதலருக்கு இன்பந்தரும் நாதன நால்; போகானந்தத்தை விரு
டும் பூகானன் சுவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்த சூனந்த இரகசிய சாந்திரம்.

இது காதல் இன்பத்தை உன்னவாறுணர்ந்த அனுபவித்த, இவ்வாழ்க்
கையை என்னாழ்க்கையாக நடத்திப் பேராணந்தக் கடலில் மூழ்கி எதிர்த்துக்
கொண்டொழிந்த, மறுமையப் பயனாயுழைக்கின்ற சேவையிருக்கும்படி மந்த
இன்பமார்க்கங்கள் கிறைந்த இரகசிய இன்போது இவ்வாறு திறவுகோலில் வெளி
கிடக்கின்றிருக்கிறது. இதில் மது பூர்விக கொள்கைகளை நிரூபித்திருக்கிறது.

பங்களும், அகப்பொருள் துல்களின் கருத்துகளும், தேச சாதனை சான்றிதம்
என், கைத்தெய சான்றிதங்கள் முதலியவற்றிற் உறப்பட்டிருக்கும் பல அநீத
விஷயங்களும், காசம், தெலுக்கு, கன்னடம், மராட்டி, அராபி, இந்தியாநாட்டி,
பார்வீ, இங்கிலீஷ், பிரென்ச் முதலிய பாஷைகளிலுள்ள இன்பரா துல்.
யின் கொள்கைகளும், இன்ப வாழ்க்கையின் இரகசிய முறைகளும், அதற்
பிற்றிப் பொருத்தமான மனத்தையும் கண்ணையும் அவரும் ஆப்போன் மடல்
களும், வயன் பிளக்குகளும், இன்னும் இவ்வாழ்க்கைக்கு இன்றியமைக்காதன
களாக அநேகம் விஷயங்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்நா வாங்கிப்
கடிப்போர் உண்மைக் காதல் என்பது இன்னதென்பதையும், இன்னவிதமான
கிர்வை மணம்புரிந்தால்தான் இன்பம் ஏற்படுமென்பதையும், இவ்வாழ்க்கை
யில் இன்னவித மணக்கிரமங்களை அனுசரித்தால்தான் அவ்வற்ற ஆனந்தமுற்று
அழகிய சந்திக்கினைப் பெற்ற ஜீவித்திருக்கலா மென்பதையும் உணர்ந்து
இவ்வகைத்தில் அடைவ வேண்டிய இன்பத்தையும், மறுமை இன்பத்தையும்
அடைவார்கள். இந்நா ஒவ்வொரு குடும்பத்தினரும் வாங்கி வாங்குவாம்.

இதே தேஜங்கு பதிப்பு விலை ரூபா 2

இல்லற இன்ப விஜயம்

“இது எங்கே விருத்திதா? என்ன ருபமுடையது? இதை எப்படி
உபயோகித்து ஆண் மக்களும் பெண் மக்களும் உலக இன்பத்தை அனு
பிக்க வேண்டும்?” என்று பலர் இக் கேள்விகளைக் கேட்கலாம்.

உண்மைக் காதல் ரசத்தை விரும்பும் உத்தமர்களே! ககானந்தத்தை
விரும்பும் சகோதர சகோதரிகளே! “இல்லற இன்ப விஜயம்” என்னும் சித்
தீன்பாச பொக்கிஷம், ஆனந்தக் கருவியும் சென்னை ‘ஆனந்தபோதினி’
ஆபீஸில் தமிழ்காட்டுச் சுவாசிகளின் அநிவாடவசத்தால் விற்பனைக்குத்
தயாரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது; இஃதோர் அருமையான தமிழ்ப் புத்தகம்;
இதைப் படித்து ஆண் பெண்கள் அனுபவிக்கத் தக்க இன்ப வகைகள் அந்
நினைவும் பிரதிபலிக்கமாகக் கண்டு பேராநந்தத்தை அடைவார்கள்.

இதன் விலை ரூபா 1—8—0

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூபா 1

ஞானகாந்தி

சர்பின் ஜோதியாக விளங்கும் ஞானகாந்தி என்னும் இக்கதா நாயகியில்
வெப்பத்தி, அறிவு, ஆற்றல், பொறுமை, தன்னடக்கம், பிறர் துயரம் கண்டித்
தல், பரோபகாரம் முதலியவை பல அத்தாட்சிகளோடு அனைவரும் படித்த
ஆனந்திக்குமாறு வரையப்பட்டிருக்கின்றன. இத்தற்கு எல்லாவற்றிலும் சேர்
வானுடைய உத்தமையுடைய அம்புஜம் என்னும் வந்தியன் போக்கு மிகவும் கேவல
மாக இருந்தும், கடைசியில் வந்துணர்வுபெற்ற சீர்குற்றி சாந்தமடைவது என்
வேருக்கும் நிறைந்த நீதியைப் போதிக்கும். எளிய இனிய கடையில் எழுதப்
பட்டது. அநேக நீதிசெய்தியது; அறிவு விருத்திக்கு நிகரற்ற ஓர் பொக்கி
ஷம் என்றே இதைச் சொல்லவேண்டும். புதிய பதிப்பு விலை ரூபா 1—8—0

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூபா 1

புதிய காவல்!

பெருகும் ஆகக்!!

சற்குணவல்லி

அல்லது

சித்தூர் இனிய ஜமீன்தாரணி.

(ஸ்ரீ. எஸ். எஸ். அருணாசிராமதர் எழுதியது.)

இதில் தர்மசின் என்னும் கதாநாயகன் முதலில் ஆனந்தசக்தி என்
னும் மாதை மணங்கிருன். இவனோ கணவனை மதியாத மாபாதசி, சித்
தீன்பு ஆனந்தத்தையே மதித்து அன்னிய சூடவருடன் அடிக்கடி உதவாத
கொடு சீலியாகி கொண்டவனை விட்டு கண்டவனுடன் திடீரென்று மறைந்த
விட்டான். தர்மசின் மிகவும் யோக்கியன். பிறகு அவன் மேல் காதல்
கொண்ட கோமகன்வரி சற்குணவல்லி என்னும் சித்தூர் இனிய ஜமீன்தாரன்
அவனை உண்ணப்புடன் மணங்கிருன். இவனோ கற்பின் அணிகலம், சென்
யின் பொற்கொடி, பொறுமையின் பொக்கிஷம், கிறையடைமை கல்யா
னீர்த் தெய்வம். கணவனைக் கடைசென் மதித்தவன். தர்மசின் முதல் கி
வைவக் கொன்றுவிட்டு மறு மணம் செய்துகொண்டான் என்னும் ஆபாச
வான வழி, சந்தர்ப்ப சாக்ஷியங்களால் அவனைப் பலவித பரிசோதனைக்
கும், ஆபத்துகளுக்கும் உட்படுத்திற்று. இருந்தாலும் சற்குணவல்லி அவை
விதவைத்த பிரியம் மாறவில்லை. கடைசியில் ஆனந்தசக்தி திடீரென்று
நகு வான் தோன்றி தன் கடைக்கைக்குத் தக்க தண்டனையைத் தானே ஏற்ற
தன் கணவன் மீது சுமத்தப்பட்ட வீண் பழியை விளக்கி, ஆகி சீத்தான்.
இதில் இருவித மாதர் நடத்தை விளக்கப்பட்டிருப்பதோடு பலவித சீதமதி
கள் தென்னிய எளிய இனிய கடையில் படிப்போர் மனதைப் பரவசப்படுத்துத்
தே அழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு சூடவரும் பெண்டிரும் இதை
வாசித்து இருமைப் பயனைத் தேடி இன்புறுவார்களாக.

இதன் விலை ரூபா 1—8—0.

கைவல்ய நவநீத வசனம்.

ஸ்ரீமான் ஜாணி-தப்புசாமி முதலியார் அவர்கள் எழுதியது.

ஆன்மாக்கள், மாயையினின்றும் விடுபட்டு மோகசாதனத்தை அடை
வும் பொருட்டுக் கருணாநிதியாகிய கடைகள் அருளிய வேதத்தின் உட்பொருள்
வைத் தழுவிப் பல மகான்கள் பல தார்களை இயற்றி விருத்திசென்றனர். அதற்
தான் தாண்டவராய சுவாமிகள் இயற்றிய கைவல்ய வசனமும் ஒன்று.
இதன் கடை செய்யுளாகவும் மிகவும் கடினமாயிருப்பதால் எவரும் எளிதில்
வாசித்துணரும்படி இதை வசனமாக எழுதி வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.
சிதரூல் முத்தி மார்க்கத்தை எவரும் என்னுணர்வாம். விலை ரூபா 1—8—0

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி No. 167, மதராசு.

தயாராகிவிட்டது !

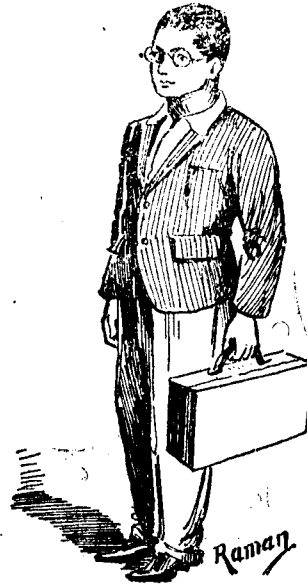
தயாராகிவிட்டது !!

நீங்கள் எதிர்பார்த்திருந்த 3-ம் பதிப்பு
தமிழ் மெட்டிரியா மெடிகா

என்னும்

அருமையான வைத்திய நூல்.
MATERIA MEDICA.

இவ்வரிய பெரிய வைத்திய புத்தகமானது ஆங்கில மருந்துக் கலப்பு, விவர முறை களைத் தமிழில் விளக்கமாக உள் ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் நன்கு விளக்குவது. இன்னின்ன நோய் க்கு இன்னின்ன விதமாக மருந்து களைச் சேர்த்து மிக்சர் (Mixture) முதலானவை செய்து சாப்பிட வேண்டுமென்பதை இந்நூல் நன் றாகக் கூறுகின்றமையால் இதை ஓர் 'ஆபத்துக் குதவும் தோழன்' என்று அனைவரும் நம்பலாம். இது வைத்திய அனுபவம் மிகப் பெரி தும் உடைய ஒருவரால் எழுதப் பட்டது. ஒவ்வொருவரும் தங்க ளுக்குத் தாங்களே கூடிய வரை யில் நோய்களுக்குப் பரிகாரம் செய்துகொள்ளவும் இந்நூல் மிக வும் உபயோகப்படும்.

இது டபிள் கிரௌன் 1x16 பக்க அளவில் 470 பக் கங்களுக்குமேல் கிளேஸ் காகிதத்தில் அச்சிடப்பட்டு முழு காலிகோ பைண்டு செய்தது. இதன் விலை ரூ. 3.00

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு
28-2-37 வரையில் ரூ. 2—4—0; தபாற்கூலி வேறு.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ்,
தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

உம்
பாப்பிரதம்மணை ராமி.

ஆனந்தபோதினி

"எப்பொரு ளுத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு"—திருவள்ளுவர்.
(ALL RIGHTS RESERVED.)

தொகுதி } 22	தாதுவஸ் மாசிம் கட 1937 ஐப் பிப்ரவரிம் 12உ	{ பகுதி 8
----------------	--	--------------

கடவுள் வணக்கம்.

உலக மாயையி லேளளி யேந்தனை

உழல விட்டனை யேஉடை யாய்அருள்

இலகு பேரின்ப வீட்டினில் என்னையும்

இருத்தி வைப்பது எக் காலஞ்சொ லாய்எழில்

திலக வாணுதந் பைந்தொடி கண்ணினை

தேக்க நாடகஞ் செய்துஅடி யார்க்கு

அலகி லாவினை தீர்க்கத் துண்கட்டும்

அப்ப னேஅருள் ஆனந்தச் சோதியே. (1)

பொறியிற் செறிஐம் புலக்கனியைப்

புத்திக் கவராற்புகுந்திழுத்த

மறுகிச் சுழலும் மனக்குரங்கு

மான வானா இருப்பேனோ

அறிவுக்கு அறிவாய்ப் பூணமாய்

அகண்டா னந்த மயமாகிப்

பிறிவற்று இருக்கும் பெருங்கருணைப்

பெம்மா னேஎம் பெருமானே. (2)

வெளியான நீஎன் மனவெளி யூடு விரவின்னுயா

ஒளியாருங் கண்ணும் இரவியும் போல்கின்று உலாவுவன்கான்

ஆளியாருங் கொன்றைச் சடையான் அப்புலியாடக் கங்கைத்

துளியாட மன்றன் நடமாடும் முக்கட் சுடர்க்கொழுந்தே. (3)

தேடுவார் தேடுஞ் சிவனேயோ கின்றிருத்தான்

கூடுவான் பட்டதுயர் கூறற் கெளிதாமோ. (4)

அரும்பொருள் விளக்கம்

1. இதனால் பேரின்ப வீட்டில் தன்னை இருத்தமாறு வேண்டுகிறார்.

(இ-ள்) அழகிய திலகாணிந்த நெற்றியை யுடைய பார்வதி தேவியார் கண்கள் கிறையும்படி நடனஞ் செய்து அடியவர்களுக் கெல்லாம் அனவு சொல்வதற்கில்லாத வினைப் பயன்களை யொழிந்ததற்குக் கண்களைக் கட்டி நிற்கும் தந்தையே! கருணையும் சந்தோஷமும் கொண்ட சடரொளியே! பிரபஞ்சமாகிய மாயையிலே ஏழை யேனைக் கெட்டலைய விட்டிருக்கிறாயே! என்னை யானுடைப் பெருமானே! உனது திருவருள் வினங்கி யிருக்கின்ற மோட்ச லோகத்தில் அடியேனையும் இருக்கச் செய்வது எப்போது? அதை யெனக்குத் தெரிவிப்பாயாக. (எ-று.)

ஆண்டவன் அம்மை காண நியாது நடனம் புரிவது ஆன்மாக்களின் இருவினைகளைப் போக்குவதற்கே என்னும் உண்மையைத் தெரிவிப்பார், "எழில் திலக வான்துதல் பைந்தொடி கண்ணினை தேக்க நாடகஞ் செய்து அடியாரக் கெல்லாம் அவகிலாவினை தீர்க்கத் துசங்கட்டும் அப்பனை" என்று கூறினார்.

2. இதனால் மனம் போனவழி ஐம்புலன்களை விடேன் எனச் கூறுகிறார்.

(இ-ள்) அறிவுக்கும் மேற்பட்ட அறிவாகி, வியாபகமாகி, கண்டப் படுத்த முடியாத ஆனந்த மயமாகி, எங்கும் நீக்க மற கிறைந்திருக்கும் பெருங் கருணைப் பெருமானே! என் இறைவனே! மெய் வாய் கண் மூக்கு செவி என்னும் ஐம்பொறிகளாகிய தருக்களில் வினையும் கவை ஒளி ஊது ஓசை சாற்றம் என்னும் ஐம்புலன்களாகிய பழங்களைப் புத்தியாகிய மரக் கப்பில் தாவி யேறி இழுத்து மயங்கிச் சுழலுகின்ற மனமாகிய குரங்கு இறக்கும்படி வானா வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டு இருப்பேனே; இருக்க மாட்டேன். (எ-று)

விவகார தசையில் மனமானது ஒரு வழி நில்லாது பொறிகளையும் புலன் களையும் அலைத்துக் கொண்டு அதன் பயனாகத் துன்பப்படுவதால், மனதைக் குரங்காகவும் பொறி முதலியவைகளை மரம் கிளை, பழம் முதலியவைகளாகவும் உவமித்திருக்கும் நயம் அறிந்து மகிழ்த்தக்கூறு.

3. இதனால் இறைவன் உள்ளத்தில் எழுந்தருள வேண்டுமெனக் கேட்கிறார்.

(இ-ள்) தலைவனே! வண்டுகள் மொய்க்கும் கொன்றை மாலையணிந்த சடையாட, பிறைச் சந்திரன் ஆட, கங்கை யாற்றின் நீர்த்தளி ஆட சிதம் பரத்தில் நடனமாடும் முக்கண் வினங்கும் சோதிப் பிழம்பே! இதராய வடிவாக வினங்கும் தேவரீர் அடியேனுடைய உள்ள வெளியி னிடையே கலந்து விட்டால், பிரகாசம் பொருந்திய கண்களும், சூரியனும் போல் ஐக்கியமாகி நின்ற வாழ்வேன். (எ-று.)

4. இதனால் திருநாடிப் பேற்றுக்குத் தான் பட்ட கஷ்டத்தைத் தெரிவிக்கிறார்.

(இ-ள்) முழுவுலகக் தேடித் கொண்டிருக்கும் கின்பெருமானே! உன் திருவடியைச் சேர்வதற்கு நான் பட்ட துன்பத்தை எடுத்துச் கூறுவது எளிதல்ல. (எ-று.)

தமிழ் மக்களுக்குச் சோதனை காலம்.

நம் பாரத தேசமாகிய இந்தியா இன்ற எங்கிலையில் இருக்கிறது? இங்காட்டில் வசிக்கும் மக்களாகிய நாம் எங்கிலை விருக்கிறோம்? அதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ! அங்கிலைமையை நினைத்துப் பார்த்தாலே இந்தியன் எனச் சொல்லிக்கொள்ளும் ஒவ்வொருவனுடைய உள்ளமும் கொதிக்கும் என்பது நிண்ணம்.

இந்தியா ஒரு காலத்தில் பல்வளங்களும் பொருந்திய தேசமாய்த் திகழ்ந்ததென்றும், இந்தியமக்கள் உணகம் நடத்தற்குரிய பல துறைகளிலும் சிறந்து விளங்கினார்கள் என்றும் பழம் பெருமை கூறப்படுகிறது. இந்தியத்தாய் சுதந்தர மணிமுடி புனைந்து செங்கோலோச்சி உலகெங்கணும் தன் புகழைப் பரப்பியதாகவெல்லாம் புகழர்கள் வருணிக்கிறார்கள். ஆனால், அத்தகைய இந்தியாவின் இன்றைய நிலைமை என்ன? இந்தியா இப்போது ஒரு தரித்திரமிருந்த தேசம்; கடன்பட்ட தேசம். இங்காட்டில் வசிக்கும் மக்கள் தரித்திரத்திலும், கடனிலும் மூழ்கிக் கரையேறும் வகையறியாத தத்தளித்து வருகிறார்கள். இந்தியத்தாய் தன் எழில்லவங்குன்றிச் சீருஞ் சிறப்புமிழ்த்த கண்ணீர் வடித்து நிற்கிறாள். உலகத்திலேயே இன்று இந்தியாவைப்போன்ற தரித்திரமிருந்த தேசமும், இந்தியமக்களைப் போன்ற வறமையிலுழையும் மக்களும் வேறிருக்க முடியாது என்று திடமாய்க் கூறலாம்.

தற்போது இந்தியாவில் வசிக்கும் மக்கள்—முக்கியமாகக் கிராமவாசிகள்—விவசாயிகள்—தொழிலாளிகள்—காளுக்கு நான் வறமைத் துன்பத்தில் ஆழ்ந்து வருந்தி வருகிறார்கள். அவர்களில் பெரும்பாலோர் தரித்திரத்திலேயே பிறந்து, தரித்திரத்திலேயே வளர்ந்து தரித்திரத்திலேயே இறக்கிறார்கள்; அதாவது தரித்திரத் தேவதைக்குக் கே அவர்கள் பலி யாகிறார்கள். இவற்றிற்கெல்லாம் மூல காரணமென்ன? நம் பாரததேசம் அடிமைத்தனத்தில் பிணிக்கப்பட்டிருப்பதே பாகும். அன்னியர் ஆக்கத்திற்குட்பட்டிருப்பதே நம் நாட்டிலுள்ள தற்

566

ஆனந்தபோதினி

போதைய துன்பங்களுக் கெல்லாம் காரணமாகும். அஃது எவ் வாறு என்பதை விளக்குவோம்.

இந்தியா விவசாய தேசம். ஆகவே, அதில் வசிக்கும் மக்களில் பெரும்பாலோர் விவசாயிகளேயாவர். அவர்கள் பயிர்த் தொழிலையே மேற் கொண்டிருந்தனர். ஜன சமூகத்தக்கு வேண்டிய மற்ற கைத் தொழில்களை மற்றும் பலர் கைக் கொண்டிருந்தனர். விவசாயமும் மற்றும் கைத்தொழில்களும் ஒழுங்கான முறையில் அபிவிருத்தி யடைந்து வந்ததால், உற்பத்திப் பொருள்கள் நம் நாட்டின் தேவை பையும் பூர்த்தி செய்துவிட்டு வெளி நாடுகளுக்கும் பல பொருள்களை ஏற்றுமதியாகி வந்தன. இந்திய கிளைபொருள்களும் மற்றும் சாமான்களும், கப்பல் வாயிலாகக் கொண்டு செல்லப்பட்டு ரோம், கிரேக், ஜாவா முதலிய நாடுகளுக்கு இறக்குமதி செய்யப் பட்டு கிற்பனையாயின என்ற செய்திக்குத் தேச சரித்திரங்களில் சான்று இருக்கிறது. அவ்வித மெல்லாம் செழுமை பெற்றிருந்த நாடு இன்று மிகக் கடினநிலையை அடைந்ததற்கு ஏதாவது காரண மில்லாமலிருக்க முடியுமா என்பதை வாசகர்களே! யோசித்துப் பார்க்க வேண்டுகிறோம்.

இந்தியாவைத் தங்கள் நாட்டு கியாபாஸ்தலமாக ஆக்கிக்கொள் ளவேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு என்று ஐரோப்பியர் இந்தியாவில் அடியெடுத்து வைத்தார்களோ அன்றே நம் நாடு செழுமையையும் சுதந்திரத்தையும் இழந்தது. முதன் முதலாக கியாபா நிமித்த மாகக் குடியேறிய ஐரோப்பியர்கள் இந்தியாவின் செழிப்பான நிலை மையை நேரில் கண்டதும் அதைவிட்டுச் செல்ல மனம் வராத, இது தான் தங்களுக்குத் தகுந்த இடமெனக் கருதி தங்கள் கியாபாநி மைப் பலப்படுத்திக் கொண்டு இங்கேயே இருக்க முடலலாயினர். இந்தியாவில் தங்கள் கியாபாநிமை எவ்வெவ் வகையில் பாவச்செய்ய வேண்டுமோ அவற்றிற்கான வழிகளை மெல்லாம் மெல்லத் தேடிக்கொண்டனர். இந்தியாவைத் தங்கள் வசப்படுத்திக் கொண் டால்தான் இன்னும் தங்கள் கியாபாநிமைக்கு ஆக்கமேற்படுமென உணர்ந்து, அவ்வகையில் தீவிரமாக முயன்று பல சூழ்ச்சிகள் செய்து கடைசியாக, இந்தியாவில் தங்கள் ஆட்சியை நிலைநாட்டி விட்டனர். அப்புறம் என்ன நடந்திருக்கும் என்பதைச் சொல்லவும்வேண்டுமோ!

நமது நாட்டில் மிக உன்னத நிலையிலிருந்த செஷவுத் தொழில் முதலிய கைத்தொழில்க் கெல்லாம் இவ்வன்னியர் ஆட்சியின் பயனாக கீழ்த்தொழில்தான். இந்தியாவுக்கே உயிர்நாடியாக வுள்ள விவசாயத் தொழில்கட மிகவும் துரத்தசையை அடையலாயின. ஐரோப்பியர் கட்டுறையின் பயனாக, நம் மக்களில் பலர் மேனாட்டுப் போலி சாகரிகத் திலும், கல்விதிலும் மோகம் கொண்டனர்; விவசாயத்தைப் புறக் கணித்தனர்; நம் சுதேசிக் கைத்தொழில்களைத் துறந்தனர். கிராமம்

களில் பயிர்த்தொழிலும், மற்றும் பிற தொழில்களஞ் செய்து கசு மாக உண்டு உடுத்த வாழ்ந்து வந்தவர்களெல்லாம் தம் சொத்து சுதந்திரங்களை மெல்லாம் கிறித்தோபோட்டு நகாங்களுக்கு வந்து ஆங்கி லக்கல்வி கற்கவும், மேனாட்டு மக்களின் ஈடையுடையவர்களைப் பின் பற்றவும் ஆசை கொண்டனர். மற்றஞ் சிலர் தாங்கள் கிராமங்களில் இருந்து கொண்டு பிள்ளைகளை மட்டும் நகாங்களுக்கு அனுப்பிப் படிக்க வைத்தனர்; அவர்களுக்காகுஞ் செலவுகளுக்கு நில முதலியவற்றை அடமானம் வைத்தும், கிறித்தம் மாதந்தவராகுது பணம் அனுப்பி வரலாயினர். இவ் வங்கில கல்வி முறையே இன்று இந்தி யாவை எவ்வளவு தூரம் அலக்கழித்து வருகிறது என்பதை விவரிக்க வேண்டியதிருக்க. பல போற்றின்கள் எடுத்துக்கூறி வருகிறார்கள்.

நம் வாழ்க்கைக்குப் போதியதான பயிர்த் தொழிலையும், மற்றும் செஷவு முதலிய கைத் தொழில்களையும் கிட்டு, ஆங்கில படிப்பைப் படித்தால் எதைபோ வாரியிடலாம், உத்தியோகம் புரியலாம் என்று பெரும் பொருள் செலவு செய்து கலாசாலையில் பயின்றவர்கள் இப் போது எவ்வித வேலையு மகப்படாது திண்டாடுகின்றனர். எத்தனை பேருக்குத் தான் சர்க்கார் உத்தியோகமும், குமாஸ்தா வேலையும் கிடைக்கும்? இவ் வேலைகளை கிட்டால் ஆங்கிலம் பயின்றவர்கள் கைத் தொழில் முதலிய வேறு வேலை எதுவுஞ் செய்ய முடியாது. "பள்ளிக் கணக்கு புள்ளிக்குதவாது" என்ற பழமொழிப்படி ஆங்கிலம் படித்தவர்கள் வாழ்க்கைக் கேற்ற வேறு வேலைகளைச் செய்ய முடியாதவர்களாய்ப் போய் கிடக்கின்றனர். அவர்களது நிலை திரிசங்கு நிலையே ஒத்திருக்கிறது.

நம் நாட்டில் விவசாயமும், கைத் தொழில்களும் கடினத்து கிடவே, நம் மக்கள் தங்களுக்குத் தேவையான பொருள்களுக் கெல் லாம் பிற நாட்டின் உதவியையே எதிர்பார்த்து நிற்க வேண்டிய நிலை யிலாய் விட்டது. அன்னிய நாடுகளின் கியாபாநி போட்டி, நம் நாட்டுக் கைத் தொழில்களையும், விவசாயத்தையும் தலை போக்க கிடாது நகக்கி விட்டன. இந் நிலையில் இயந்திர பூதம் வேறு இந்தி யாவைச் சூறையாடி வருகிறது. அப் பூதத்தின் அகோர பசிக்கு ஏழை மக்களும், தொழிலாளரும் இறையாகி வருகின்றனர். இவை மெல்லாம் இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் ஏறக்குறைய 175 வரு டங்களாக ஆட்சி செலுத்தி வரும் அரசியலின் பயனாக ஏற்பட்டவை களாகும் என்று கூறின் மிகையாகாது.

இந்தியாவுக்குத் தற்போது சுமார் 1500 கோடி ரூபாய் கடன் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இக் கடன் சுமையைச் சுமாளிக்க முடியாது, இந்தியா தத்தளிக்கிறது; இந்திய சர்க்கார் திண்டாடுகின்ற னர். இக் கடனையும், அபரிமிதமாக ஏற்படும் நிர்வாகச் செல வையும் ஒருவாறு சுமாளிக்க, இந்திய சர்க்கார் மாகாண சர்க்கார்

வாயிலாக நாதன நாதனமாக வரிகளை எம் மக்கள்மீது விதிக்கின்றனர். இவ்வரிகள் விவசாயியையும், ஏழை மக்களையும் கழுத்தை நெறிக்கின்றன. இந்திய மக்களின் தினசரி வருவாயோ மிகச் சொற்பம். ஆனால் வரிப்பணமோ வருவாயை விட பன்மடங்கு அதிகம். எனவே, அவர்கள் அரசாங்க வரிவைச் செலுத்த வட்டிக்குப் பணம் கடன் வாங்குகின்றனர்; அவர்களது இரத்தத்தை உறிஞ்சிவிடும் அட்டைகள் (கடன்காரர்கள்) கையில் அகப்பட்டுத் தவிக்கின்றனர்.

இந்திய மக்களின் இவ்விதப் பரிதாப நிலையைப் போக்க வழி என்ன? பிரிட்டிஷ் அரசு தந்திரிகள் எமக்கு அளித்திருக்கும் புதிய அரசியல் சட்டம் எம் மக்களின் தரித்திரத்தையும், கடன் பளுவையும் சிறிதளவாவது போக்குமா? அதற்கு மாறாக, அச்சட்டம் இன்னும் அதிக புதிய வரிகளைப் போட்டு எம் மக்களை மேலும் மிகவும் கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கே ஆளாக்கும். இவ்வுண்மையை உணர்ந்துதான், தேச விடுதலைக்காகப் பாடுபட்டு வரும் காங்கிரஸ் மகாசபை, இப் புதிய அரசியல் எதிர்த்த முறிபடித்து, எம் மக்கள் வறுமைக்கு விமோசனம் காணக் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறது.

ஜனங்களுக்கு அடங்கிய பொறுப்பாட்சி இங்காட்டில் ஏற்பட்டபொழுது, எமது மக்களுக்கு விமோசனமில்லை யாகையால், எம் அனைவரும் ஜாதிமத பேதமின்றிக் காங்கிரஸ் மேற்கொண்டிருக்கும் தேசிய போராட்டத்திற்குப் பணமளிக்கவேண்டும்.

காங்கிரஸ் மகாசபை இப்போது புதிய அரசியல் சட்டப்படி ஏற்பட்டிருக்கும் பொதுத் தேர்தலில் ஈடுபட்டிருக்கிறது என்பது அனைவரும் அறிந்த விஷயம். சென்னை மாகாண சட்டசபைக்கும், ஜனப் பிரதிநிதி சபைக்கும் காங்கிரஸ் பெரும்பாலான தொகுதிகளுக்கு அபேட்சகர்களை நிறுத்தி யிருக்கிறது. இதுவரை தங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பிய பொதுஜனங்கள் சலத்தைச் சிறிதும் கருதாது சுயசலத்தையே பெரிதாகக் கருதி அரசாங்கத்தின் அடிவருடி வந்த ஜஸ்டிஸ் கட்சியாரும், புது கட்சியான ஜனநாயகக் கட்சியாரும், சுயேச்சையாளரும் கூட இத் தேர்தலில் நிற்கிறார்கள். பொதுமக்கள் காங்கிரஸ் அபேட்சகர்களுக்காக, பிற கட்சி பபேட்சகர்களுக்காயாருக்கு ஓட்டளிப்பார்கள் என்று சொல்லவேண்டியதில்லை. தமிழ் மக்களுக்கு இத் தேர்தல் ஒரு பெரிய சோதனை காலமாகும். தங்கள் சலத்துக்காகவும், தேசவிடுதலைக்காகவும் பாடுபடும் காங்கிரஸ் அபேட்சகர்களுக்கே ஓட்டளிக்க வேண்டுமென்று எம் தமிழ்மக்களுக்கு எடுத்துக் கூற வேண்டியதில்லை. பிரிவரிஸ் 18, 20-ந்தேதிகள் தேர்தல் தினங்களாகும். அத்தினங்களைத் தமிழ்மக்கள் மறவாது, தங்கள் தங்கள் தொகுதிகளில் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கும் போலிஸ் ஸ்டேஷனுக்குச் சென்று, காங்கிரஸ் பெட்டியாகிய மஞ்சள் பெட்டியிலேயே ஓட்டைப் போட வேண்டுமென்று கிணங்குபவர்களாகும்.

பிரம் சூத்திரம்

(சீத்லா பண்டித-பூ. ஸ்ரீவாசன்)

(தொகுதி 22, பகுதி 2. 93-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

2-ம் அத்தியாயம் ; 1-ம் பாதம்

6. ஆரம்பணதிகரணம்

14-வது சூத்திரம் அவதாரிகை:—விவகார போக்கியமாயி போத்தா (போகத்தை யனுபவிப்பவன்) போத்யம் (அனுபவிக்கப் படும் பொருள்கள்) என்னும் பேதத்தை யங்கீகரித்தால் உண்டாகும் தோஷங்கள், கடலின் அலைகளையாதிகளின் திருஷ்டாந்தத்தால் முன் சூத்திரத்தின் பரிசீலிக்கப்பட்டன. (பிரம்மமே உலகத்திற்கு முதற்சாரண மென்றால், உலகத்தில் போத்தா என்னும் பேதங்கள் பிரசித்தமாகக் காணப்படுகின்றன. ஜீவன் போத்தா; விஷயங்கள் போக்கியம். இவையனைத்தும் பிரம்மத்தினும் அன்னிய மன்று என்னும் பகூத்தில் போத்தா போக்கியமாகவும் போத்யம் போக்தாவாகவும் ஆக வேண்டி வரும். மேலும் பிரம்மம் சில சமயங்களில் போக்தாவாகவும் போக்கியமாகவும் ஆக வேண்டிவரும். ஆகலின் இது அயுத்த மல்லவா?) என்னும் ஆகேபணக்குச் சமாதானம் இதுவாம்.

"மேலே காட்டப்பட்ட தோஷம் தோஷமாகாது. உலகத்தில் பிரசித்தமாகவுள்ள ஒரு திருஷ்டாந்தத்தால் இதற்குச் சமாதானம் காணலாம். சமுத்திரத்தின் விகாரங்களையி அலை தரை குமிழி முதலியவை ஜலசபாவத்தால் அக் கடலினும் அன்னியமாய் பிறப்பினும் "இது அலை; இது அலையல்ல தரை" என்று ஒன்றற் கொன்று வேறு பட்ட விவகார முடையனவா விரும்பின்றன. அவ்வாறு பிரிவுபட்டிருப்பினும் கடலினும் பின்னமாக இருக்கவில்லை யல்லவா? இப்படியே, போத்தா போக்கியங்கள் ஒன்றற் கொன்று பின்னமாய் பிறப்பினும் பிரம்மத்தினும் அன்னியமாய் பிறப்பின்றன."

இவ் விஷயம் முன் சூத்திரத்தில் கூறப்பட்டன.

இத் திருஷ்டாந்த பலத்தால் பிரம்மம் உலகமாகப் பரிணமித்த தென்றும், அதனால் அதற்கு (பிரம்மத்திற்கு) விகாரத் தன்மை சம்பவித்த தென்றும் மத்தபுத்தி யுடையோர் கிணத்துவிடக் கூடுமாவின், முன்னே அங்கீகரிக்கப்பட்ட போத்தா போக்கியம் என்னும் பிரிவினைகள் கற்பிதமே யன்றி,

பாரமார்த்திக மன்று என்று விவர்த்த வாதத்தால் முக்கியாபிப்பிராயம் கூறப்படுகிறது.

மூந்திய அதிகரணத்தில் பரிணாம திருஷ்டாந்தத்தால் பிரம்மம், ஜகத் திற்கு பரிணாமோபாதான காரண மென்று கூறப்பட்டது. இப்போது அது விவர்த்தோபாதான காரண மென்று போதிக்கப் படுகின்றது.

(உபாதான காரணம் மூன்று விதப்படும். அவை ஆரம்போபாதானம், பரிணாமோபாதானம், விவர்த்தோபாதானம் என்பனவாம். துணிக்கு நூல் உபாதான காரணம். நூல் துணியானதினால் நூலின் கவரூபத்தில் மாறுதலின்றி பழைய கவரூபத்திலிருந்து கொண்டே துணியாகவுமா விருக்கிறது. ஆகையால் இது ஆரம்போபாதானம்.

தயிருக்குக் காரணம் பால். பால் தன் கவரூபம் மாறி தயிருக வாழிறது.

கயிற்றில் பாம்புத் தோற்ற முண்டாகிறது. உண்மையில் கயிறு பாம்பாகவு மில்லை; கயிற்றில் பாம்புமில்லை. அப்படி யுண்டான தோற்றம் தப்பா விருத்தாலும் பிரம் மிருக்கிறவரையில் வாஸ்தவமாய் பாம்பு பென்றே நம்பப் படுகின்றது. இவ்வாறுண்டான பிரமைக்கு ஆதாரம் கயிறுதான். ஆகையால் கயிறு விவர்த்தோபாதானம்.

பிரம்மமானது ஜகத்திற்கு விதர்த்தோபாதான காரண மென்பதே நூல் களின் துணிபாம். ஏனெனில், ஆரம்போபாதானமானால் ஜகத்தானது பிரம்ம கவரூபமாகவே காணப்பட வேண்டும். அப்படியில்லை யாகையால் ஆரம்போபாதான காரணமன்று. பரிணாமோபாதானமானால் கவரூபம் மாறி வேறொரு கவரூப மடையவேண்டும். பிரம்மம் மாறுதல்கவரூப முடையது. அன்றியும், பால் தயிரான பிறகு மீண்டும் பாலாவ தில்லை. அதுபோல, பிரம்மம் ஜகத்தானபிறகு மீண்டும் கவரூபத்தை மடையவும் முடியாது. ஆகையால் பரிணாமோபாதானமும் பொருந்தாது. கயிற்றில் பாம்பை அஞ்ஞானத்தினால் ஆரோபிப்பதுபோல, பிரம்மத்தினிடத் தில் ஜகத்தானது ஆரோபிக்கப்படுகிறது. ஆதலின் பிரம்மம் ஜகத்திற்கு விவர்த்தோபாதான காரணமே.)

சூ. 14. "ததந்யத்வ மாதம்பண சப்தாதிப்யு"

பதவுரை:—ததந்யத்வம்—காரணமாகிய பிரம்மத்தினும் காரியமாகிய ஜகத்திற்கு அபின்னத்தன்மை (அவகம்யதே—அறியப்படுகின்றது) ஏனெனில், ஆரம்பண சப்தாதிப்யு—சுருதியிலுள்ள ஆரம்பணம் முதலாகிய பதங்க ளால்.

சுருத்தி:—காரணமாகிய பிரம்மத்தினும் காரியமாகிய போக்த்து போக்தி யாதி வடிவப் பிரபஞ்சம் அனன்னியமென்பது சுருதியினால் அறியப்படுகின் றது. அனன்னியத் தன்மை யென்றால்:—காரணத்தினும் காரியத்திற்கு வியதிரேகஸ்திதி (எதிர்மறையான நிலை) இல்லாமற் போவதன்றி அவியாக (பிரிக்கப்படக் கூடாத) நிலையைப் பொருத்தவதல்ல. முன் சூத்திரத்தில் காரியத்திற்குக் காரணத்தினும் எதிர்மறையான நிலைமை கடல் அலை திருஷ்ட டாந்தத்தால் விவகார தணையில் அங்கீகரிக்கப்பட்டு, பிறகு அவைகளுக்குப் பிரிவினமை போதிக்கப்பட்டது. அவ்வித வேறுபட்ட நிலை காரியத்திற்கு பாரமார்த்திகமாக (உண்மையாக) எக்காலத்தினுமில்லை யென்று இம்மு

நிலேஷிக்கப்பட்டு காரிய காரணங்களுக்கு அனன்னியத்தன்மை போதிக்கப் படுகின்றது. அதனால், பரிணாம வாதத்தில் பிரம்மகாரண வாதிகளுக்குள் தாகும் தோஷங்கள் விவர்த்த வாதத்தில் உண்டாகாவென்று பரிஷ்கரிக்கப் படுகின்றது.

காரியம் காரணத்தினும் அனன்னியம் என்பதற்கு:—

"எந்த உபதேசத்தால் கேட்கப்படாதது கேட்கப்பட்ட தாகுமோ, அறியப்படாதது அறியப்பட்ட தாகுமோ, நிச்சயிக்கப்படாதது நிச்சயிக்கப் பட்டதாகுமோ அந்த உபதேசத்தை உன் குருவைக் கேட்டாயா?" (இது சுருதியில் கூறப்பட்டுள்ள பிரதிஜ்ஞா (தாற்பரிய) வாக்கியம்) "பிரிய தரிசன னாகிய ஓ சுவேத கேத ! ஒரு விஞ்ஞானத்தினால் எல்லா விஞ்ஞானங்களும் எப்படி அறியப்படுமென்றால் ஒரு மட்பாண்ட ஞானத்தால் அம்மண்ணின் காரியங்களாகிற குடம் சட்டி முதலியவளைத்தும் மண்ணின் விகாரமே என் றறியப்படுகின்றது. (எனவே, மண் வடிவத் தன்மையால் மண்ணினும் அனன்னியமென்பது அறியப்படுகின்றது.) வயிறு கழுத்து முதலிய அவற் றின் வடிவங்களும் குடம் சட்டி என்பன போன்ற பெயர்களும் சொல்மாற் றின் வடிவங்களும் குடம் சட்டி முதலிய வஸ்துக்களின் தத்துவம் மண்ணே யன்றி வேறன்று." இப்படியே தாஷ்டாந்தத்திலும் பிரம்மத்தினும் வேறாக காரியக் கூட்டத்திற்கு இருப்பில்லை என்பது சுருதியின் கருத்தாம்.

சங்கை:—சுருதியைப் (காணப்படும்) பொருள்க ளெல்லாம் பிரமத்தினும் வேறு படாதவையாயின், சுருதியின் கருத்துப்படி ஒரு விஞ்ஞானத்தினால் சர்வவிஞ்ஞானம் எவ்வாறுண்டாம்? (வேறெனக் கூறத்தக்க தொன்றில்லாத போது எல்லா விஞ்ஞானமும் உண்டாகும் என்பது எவ்வாறு பொருத்தம்? வேறு இருந்தால்தானே அவைக ளெல்லாம் என்று கூறலாம்" என்பது சங்கை.)

சமாதானம்:—மகாகாசம் கடாகாசம் என ஆகாசம் விவகாரத்தில் வெவ் வேறாக பேசப்படலும் மகாகாசத்தினும் கடாகாசம் எப்படி அனன்னியமோ, மணற்பூமியினும் கானல்ரீர் எப்படி அன்னியமோ, கிளிச்சலினும் வெள்ளி யும் கயிற்றினும் பாம்பும் எப்படி அனன்னியமோ அப்படியே போக்த்து போக்தியாதி பிரபஞ்சமும் அனன்னியமே.

(இனி, இந்தச் சூத்திரத்தின் பலத்தைக்கொண்டே பேதாபேத மதம். (சித் அசித் ஈசுவரர்களுக்கு காரியாவஸ்தையில் பேதமும் காரணாவஸ்தையில் அபேதமும் போதிக்கும் மதம்.) இதுவே விசிஷ்டாத்வைதம் எனப் படு கின்றது.)

சமூத்திரத் தன்மையால் ஒன்றென்னுத் தன்மையும், அலைதூரை முத லியவற்றின் தன்மையால் பல வென்னுத் தன்மையும் எப்படி காணப் படுகின்றனவோ; மண் என்னுத் தன்மையால் ஏகத்துவமும் குடம் சட்டி முத லியவற்றின் தன்மையால் ஈகாத்துவமும் எப்படி காணப்படுகின்றனவோ அப்படியே, அனேக சத்திகளையுடைய பிரம்மத்தினிடத்தும் அவஸ்தாபேதத் தால் ஏகத்துவமும் ஈகாத்துவமும் காணப்படலாம். சிருஷ்டிக்கு முன் அந்தப் பிரம்மம் ஈமரூபபேத யோக்யத்தை யில்லாத சூக்ஷ்ம சித்சித் வந்து பேதத்தோடுகூடி ஏகத்துவத்தை யடைந்தும், சிருஷ்டிக்குப்பின் அது எவ்வ

சித் அசித் வந்து விசிஷ்டமாய் (உடி) காராத் தன்மை யடைந்தும் வினங்கு கிறது. மேலும், ஏகத்துவாம்சத்தால் ஞானத்தால் மோக விவகாரமும், காராத் துவாம்சத்தால் கர்ம காண்ட ஆசையமாகிய வையக லெனகை விவ காரமும் சித்திக்கின்றன வென்றும், முன்னே கூறப்பட்ட மண் முதலிய வற்றின் பரிணாம திருஷ்டாந்தங்கள் தங்கள் வாதத்திற்கு பொருத்தி யுள்ளன வென்றும் அவர்கள் கருதுகின்றார்கள். ஆனால் இவர்களின் இந்த வாதம் சரியன்று. ஏனெனில்,

பிரகிருதிக்கு மாத்திரம் சத்தியத்தன்மையும் அதன் விகாரகூட்டத் திற்கு அசத்தத்தன்மையும் போதிக்கப்பட்டு, விகாரத்திற்கு சத்து (இருப்பு) விசேஷிப்பதின் வாயிலாக பரிணாமவாதம் கருதி விரோகமென்றும் விவர்த்த வாதமே கருதி சம்மதமென்றும் குறிக்கப்பட்டது. இப்படியே தாஷ்டாங் தத்திலும், "ஐதராத்ம்யமிதம் ஸர்வம்," "தத்ஸத்யம்" என்பன போன்ற வாக்கியங்களால் பரம காரணமாகிய பிரம்மம் மாத்திரம் சத்தியமென்றும், "ஸ ஆத்மா தத்வமஸி ச்வேதகேதோ" என்னும் வாக்கியத்தால் ஜீவனுக்குப் பிரம்ம பாவம் உடனென்றும் போதிக்கப்பட்டது. ஆப்த வாக்கியத்தால் உண்டாகும் சபித என்னும் ஞானம் பாம்பு என்னும் ஞானத்தைப் போக்கு வது போலவே, "தத்வமஸி" என்பன போன்ற உபதேசங்களால் உண்டாகும், ஜீவப்பிரம்மைக்கிய ஞானமும் அவித்தையாலுண்டான ஜீவ ஞானத்தைப் போக்கும். அதனால் ஜீவனை யாகிரவீத்துள்ள சமஸ்தலோக விவகாரமும் பா திக்கப்படுகின்றது. இங்ஙன மாதலால் விவகார சித்திக்காகப் பிரம்மத்தி னிடத்துக் கற்பிக்கப்பட்ட காராத் துவாம்சமும் பாதிக்கப் படுகின்றது.

இவ்வாறு கூறுவதால் காராத் துவம் இல்லாமற் போய், உலக விவகார மெல்லாம் இல்லை யாகுமென்றும், பேதத்தை யபேகிக்கும் விதிவிசேஷ சாங் திரங்கள் பயனற்றவை யாகுமென்றும், குரு சிஷ்ய பேதத்தைக் கோரும் மோட்ச சாஸ்திரம் திஷ்பிரயோஜனமாகு மென்றும், பொய்யாகிய மேரகா சாஸ்திரங்களால் போதிக்கப்பட்ட ஆத்மைகத்துவத்திற்கு சத்தியத்துவம் சித் திக்காமற் போகுமென்றும் ஆகேபம் கூறப்படுகின்றது. இது சரியான ஆகேப மமாகாது. ஏனெனில்,

தாக்குவோனுக்குச் சொப்பன காலத்தில் காணப்படும் பொருள்களைக் குறித்த நிச்சய ஞானமே யிருக்கிறதன்றி பொய்யெனும் எண்ணமில்லை. எனவே விழிப்பிற்கு முன் வந்துக்கொண்டு சத்தியத்துவ விவகாரமே யிருத் தின்றது. அப்படியே பிரம்மாத்மைகத்துவ விஞ்ஞானம் உண்டாவதற்கு முன் எல்லா விவகாரங்களின் அடைவு சித்திக்கின்றது. அதனவையிலுமே "ரான்" "எனது" என்பனபோன்ற அவித்தையால் உண்டாகும் லெனகை விவ காரமும், கர்த்தா கர்மம் பலத்தில் விருப்பம் என்னும் சமஸ்த சாஸ்திர விவகாரங்களும் சத்தியமாகும். அசத்தியமாகிய சொப்பன பதார்த்தங்கள் சத்தியமாகிய ஸ்மிருதிக்கு (எண்ணத்திற்கு) அப்படி காரணமாகுமோ, அசத்தியமாகிய சயிற்றாவு சத்தியமாகிய பயாடுக்கங்களை அப்படி யுண்டாக்கு கின்றனவோ அப்படியே அசத்தியமாகிய மேரகா நூல்களும் சத்தியமாகிய ஆத்மைகத்துவ ஞானத்திற்குக் காரணமாகின்றது. ஆகலின் மேலே காட் டப்பட்ட தோஷங்கள் அத்தவைத மதத்தைப் பாதிக்கமாட்டா.

15-வது குத்திரம், ஸுவதாரிகை:—இந்த வாதத்தி னுடனாகும் பிரத்தி

பொருள் நூல்

ஸ்ரீகண்ட இராமன், எம். ஏ., எல். டி.,
(Rights Reserved.)

(494-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

போடப்பட்ட மூலதனம் (Fixed capital)
சுற்றிவரும் மூலதனம் (Circulating capital)

மூலதனத்தை மற்றும் இரண்டாகப் பிரித்துக் கொண்டால் போடப்பட்ட அல்லது குறித்த சாமான் மீது உபயோகப் படுத்தப்பட்ட மூலதனம் (Fixed capital) என்றும் சுற்றிவரும் மூலதனம் என்றும் பொருள்படும். ஆங்கிலத்திலிருந்தும் மொழி பெயர்ப்பு தமிழில் செய்வதில் சரியான வார்த்தைகள் கிடைப்பது கடினமாக இருத்தலால் "போடப்பட்ட மூலதனம்" என்றும், "சுற்றிவரும் மூலதனம்" என்றும் சொல்வவேண்டி யிருக்கிறது.

போடப்பட்ட மூலதனம் உண்டாக்குதலில் பல வருஷ காலம் உபயோ கப்படுகிறது. அதற்குப் பலன் குறிப்பிட்ட காலத்தில் தான் கிடைக்கலாகும். இந்த மூலதனம் உண்டாக்குதலில் டீர்சர்கள், ரெயிலிவ்வே, கப்பல்கள்

யஷாதி விரோதங்களைப் பரிகரித்து மீண்டும் அனுமானத்தால் அந்த வாதம் உறுதிப் படுத்தப்படுகிறது.

து; 15. "பாவேசோபலப்தே"

பதவுரை:—பாவே=காரணத்தினுடைய பாவத்தில், உபலப்தே=சரிசியத்தின் இருப்பு இருத்தலால். (அன்னனியத்துவம் சித்தமாகின்றது.)

கருத்து:—காரணத்தின் பாவத்திலேயே காரியத்தின் அடைவு இருத்த லால் அவை அன்னனிய மென்றே சொல்லத் தக்கனவாம்.

மண் கடக்களிலும், தூல் ஆடைகளிலும், காணப்படுவதுபோல, காரண சத்தியவடை வில்லாமலே காரிய சத்திய வடைவு இல்லாமையால் காரிய காரணங்கள் அன்னனியம். பிராந்தியால் தோற்றுகின்ற பாம்பு அதற்காதார மாகிய கயிற்றைத்தவிர இல்லாததுபோல, பிரம்மத்தினிடத்து அத்தியஸ்த மாகும் இந்த ஐக்கத்த பிரம்மத்தினும் பின்னமாயில்லை.

என்கெக்கு குடயிருக்கிறதோ அக்கக்கு மண்ணின் அடைவுண்டு. ஆகை யல் குடம் மண்ணினும் அபின்னமா யிருக்கிறது. அப்படியே என்கெக்கு உலக யிருக்கிறதோ அக்கக்கு பிரமத்தின் அடைவுண்டு. ஆகலின், உலகம் பிரம்மத்தினும் அபின்னமா யிருக்கின்றதென்ற அனுமானத்தால் நிரூபிக்கப் பட்டது. (தொடரும்.)

ஆக இருந்து உதவி செய்யும். சுற்றிவரும் மூலதனத்தைப் போல் ஒரே நடவடிக்கையில் உபயோகப்பட்டு மறைத்து போவதில்லை.

சுற்றிவரும் மூலதனம் உண்டாக்குதலில் ஒரே ஒரு முறை தான் உபயோகப்படுகிறது. உதாரணமாக ஒரு பொதி பஞ்சு சுற்றிவரும் மூலதனம். எப்படி? அதைத் துணியாக செய்து விட்டால் அந்தப் பஞ்சு உண்டாக்குதலில் ஒரே முறையில்தான் மூலதனமாக ஆகி, ஆலையில்லுக்கும் வியாபாரத்தின் கீழித்தம் வெளியே போய் விடுகிறது. வேறு பஞ்சுப் பொதி வந்தாலொழிய வேறு துணி செய்ய முடியாது. ஆனால் போடப்பட்ட மூலதனத்தில் (Fixed capital) அப்படியல்ல. ஒரு ஆலையில் உள்ள யந்திரங்கள், இருப்புப்பாதை, மோட்டார் லாரிகள் முதலான போடப்பட்ட மூலதனம், அதாவது மூலதனம் குறிப்பிட்ட பொருள்களின் மீது உண்டாக்குதலின் பொருட்டு வாங்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவை உபயோகம் குன்றும் வரையில் மூலதனமாக இருந்து முதலாளிக்கு உண்டாக்குதலை அமோகமாக விருத்தி செய்கிறது.

மொத்த வருமானம் (Gross Income)

ஒருவன் ஒரு வேலையில் இறங்கியிருக்கும் பொழுது அவன் உழைப்பைத் தரும் உலியாட்சிக்குக் கூலிகளும், மூலதனப் பொருள்களை வாங்கச் செலவும் மற்றும் சில காரியங்களுக்கும் பணம் செலவழிக்கிறான். அவனுடைய தனி வருமானம் (Net Income) மொத்த வருமானத்தில் அடங்கியிருக்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட சாமானை அல்லது சாமான்களையோ செய்வதற்குச் செலவழியும் மொத்த தொகைக்கு வரும் மொத்த வருமானத்தி்லிருக்கும் செலவைக் கழித்தால் தனி வருமானம் தென்படும்.

பண வருமானம் (Money Income)

ஒருவனுக்குப் பண வருமானம் என்பது அவனுக்கு வரும் வருமானத்தில் பணமாக வருவதாகும்.

மொத்த வருமானம் (Total Income)

ஒருவனுடைய மொத்த வருமானத்தில் அவனுடைய பண வருமானமும் மற்றும் அவனுடைய ஏனைய வருமானமும் அடங்கியுள்ளது. உதாரணமாக ஒரு தச்சன் தன்னுடைய வீட்டை 'ரிப்பேர்' செய்துகொண்டால் அவன் தனது மொத்த வருமானத்தைத் அதிகப்படுத்திக் கொள்ளுகிறான். அதனால் பண வருமானம் அதிகப்படுவதில்லை. மற்றொருவன் அவன் பொருட்டு வீட்டைப் பழுது செய்தால் அவனுக்குக் கூலி கொடுக்க வேண்டும். இப்பொழுது நாம் திருஷ்டாந்தமாக எடுத்துக் கொண்ட தச்சன் தானே பழுது பார்ப்பதால் அவன் அதன்பொருட்டுக் கொடுக்க வேண்டிய கூலி அவனை நீக்காவிடினும் மொத்த வருமானத்தில் சேர்ந்து விடுகிறது.

வட்டி (Interest)

ஒருவன் மற்றவனிடமிருந்தும் வாங்கும் கடனுக்குக் கொடுக்கும் சிறு தொகையே வட்டி என்று சொல்லப்படும். உதாரணமாக கோவில்தன்

கிருஷ்ணனிடம் வாங்கும் ரூபாய் நூறுக்கு எட்டண வட்டி பிரதிமாதம் கொடுப்பானையாகில் அந்த எட்டண வட்டி எனப்படும்.

லாபம் (Profit)

ஒருவன் வியாபாரத்தில் ஒரு வருஷத்தில் பல வகையில் பணத்தைச் செலவிடுகிறான். அவ் வருஷக் கடைசியில் அவனுக்கு வரும் மொத்த வருமானத்தில் செலவெல்லாம் போய் மீதமுள்ளதே லாபம் எனச் சொல்லப்படும். இந்த லாபத்தில் லாபம் அற்ற தென்றுப் ரோபசர் ஜுல்ஃஃரேட் மார்ஷல் கூறும் வேறு சில அடங்கி விருப்பத்தைப் பற்றிப் பின்னர் விசதமாக உரைக்கிறோம்.

குத்தகை வருமானம் (Rent)

சிலம் சொந்தமாக வைத்துக் கொண்டு அதிலிருந்து வரும் குத்தகை வருமானத்தையும் இயற்கையின் தூலம் சாக்கு (Free goods of nature) களிலிருந்து வரும் வருமானத்தையும் குத்தகை வருமானம் என்று கூறுவார்கள். இந்த குத்தகை என்பதில் வேறு பல விஷயங்களும் அடங்கி விருப்பத்தை மற்றொரு இடத்தில் எழுதுவோம்.

கூலி (Wages)

உழைப்பைக் கொடுத்து உண்டாக்குதலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் பெறும் வருமானத்தைக் கூலி என்று சொல்வர். பங்கிடுதல் (Distribution) எனும் பகுதியில் இதைப்பற்றி விசதமாகக் கூறுவோம்.

இரண்டாம் பாகம்

அதிகாரம் 1.

உபயோகத்தின் அவஸ்யம்

இந்தப் பாகத்தில் நாம் மனிதனுடைய தேவைகளைப்பற்றியும் அத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வீக்க அவன் வாங்கும் சாக்குகளினால் அடையும் திருப்தியைப்பற்றியும் உபயோகத்தின் (Consumption) சிக்கலான விஷயங்களைப் பற்றியும் ஆராய்வோம்.

முன்பு பொருளாதார ஆராய்ச்சி ஆரம்பத்தில் அறிவாளிகள் உபயோகத்தைப்பற்றி மூக்கியமாகக் கருத்து ஏதும் கொண்டிருக்கவில்லை. ஆனால் தற்பொழுது பொருள் அறிவினர் உண்டாக்கும் சாமான்களின் செலவு அல்லது உபயோகத்தைப்பற்றி அக்கறையோடு ஆராய்ச்சி செய்து, அதைப் பெரிதும் புகழ்ந்து பேசுவருகின்றனர். மனிதனுடைய தேவைகள் (Wants) பொருள் நூலுக்கு அடிக்கோலியாக இருப்பதால் பொருள் நூல் ஒரு சாஸ்திரமாக

வினங்க முடிகிறது என்று ஒரு பொருள் தூல் ஆசிரியர் சொல்லுகிறார். மனிதனுக்குத் தேவைகள் இன்றேல் சாமான்கள் உண்டாக்கி என்ன பயன்? அவற்றிற்கு எங்ஙனம் விலையும் மதிப்பும் ஏற்படும்? அவற்றை எங்ஙனம் வேறு இடங்களில் விற்கமுடியும்? அல்லது பங்கிடுதல் எப்படி முடியும்? ஆதலால் மனிதனுடைய மனதைத் திருத்தி செய்விக்க உபயோகமான சரக்குகளும் உற்பத்திகளும் (Goods and services) வேண்டும். ஆதலின் மனிதனுடைய தேவைகளைப்பற்றி நாம் கருத்தைச் செலுத்தவேண்டும். அயல் வாடுகள் இந்த விருப்பங்களைப் பூர்த்தி செய்விக்க எவ்வகையில் பாடு படுகின்றன வென்பதை நீங்கள் ஆராய்ந்தால் தேவைகளின் அவசியத்தை உடனே அறிந்து விடுவீர்கள். உதாரணம் ஒன்றை எடுத்துக் கொள்வோம். இந்திய ஜனங்களுக்கு ஜப்பானிய வினக்குகளில் விருப்பம் என்று எடுத்துக் கொள்வோம். ஜப்பானியர் அவற்றைச் செய்தால் வரபடும் புகழும் பெறுவர். இந்திய மக்களும் அவற்றினால் சந்தோஷம் எய்துவர். இதனால் ஜப்பானியருடைய தொழிலும் வியாபாரமும் பெருகும்.

செலவு அல்லது உபயோகம்

மனிதனுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்விக்க உபயோகப்படும் சரக்குகளோ அல்லது உற்பத்திகளோ அவசியம். அவற்றை உபயோகிப்பதால் அவன் சந்தோஷம் பெறுகிறான். உபயோகத்தின் திருப்தியால் உண்டாகும் சந்தோஷமே பொருள் விருத்திக்கு ஆதாரமாக விளங்குகிறது. ஊக்கம் அதனால் தான் உண்டாகிறது. ஒருவன் உபயோகிக்கும் சட்டை, தொப்பி, அங்கவஸ்திரம், மேஜை முதலாயினவற்றால் அடையும் சந்தோஷமே இங்கு செலவு அல்லது உபயோகம் (Consumption) என்று கருதப்படும். இருக்கும் சாமான்களெல்லாம் உபயோகக்களை (Utilities)ச் செய்து கொள்ளலாம். அல்லது அவற்றைக் கொடுக்கும் சரக்குகளை உற்பத்திசெய்து அவற்றை அழித்துவிடலாம். மனிதன் உபயோகக்களை உட்கொள்ளுகிறான் என்றும் சொல்லலாம். ஒருவன் ஒரு சட்டையை போட்டுக் கொண்டால் அவன் மெல்ல அதனுடைய உபயோகத்தை நாசம் செய்கிறான். ஒருவன் ஒரு மெத்தைவீட்டில் வசித்தாலும் வீட்டின் உபயோகம் கால்கிராமத்தில் அழிந்து வருகிறது. சில வருஷங்களோ பல வாண்டுகளோ ஆகலாம். இருந்தாலும் காலச்சக்கரம் அந்த வீட்டின் உபயோகம் (Utility) என்பதைக் குறைத்து விடுகிறது.

உண்டாக்குதல் (Production), மாற்றுதல் (Exchange), பங்கிடுதல் (Distribution) முதலான பொருளாதார மனிதனுடைய காரியங்கள் உபயோகம் (Consumption) என்பது இன்றேல் மறைந்துபோகும். மனிதனுடைய தேவை (Want) என்பதை அதுசரித்தே அவற்றின் காரியங்கள் கிற்கும். ஆதலால் உபயோகம் என்பது மேற் கூறியவற்றின் முடிவு என்று கொண்டால் தவறுகாது. மனிதன் செல்வத்தை ஏன் உண்டாக்குகிறான்? அதை அனுபவிக்கவே. செல்வம் படைப்பது மனிதனுடைய உபயோகத்தின் பொருட்டு என்பது வெள்ளிடை மலைபோல் விளங்காததல்லவா? பொருளாதார ஜீவியில் (Prof. Jevons) என்பவர் "பொருள் தூலின் கொள்கை உபயோகம் (Consumption) எனும் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்

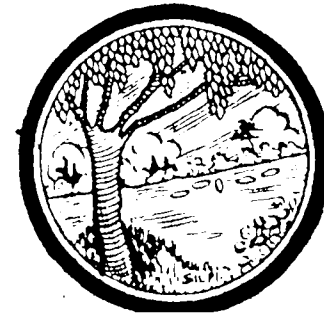
டிருக்கிறது" என்ற உரைக்கிறார். (The whole theory of Economics depends upon a correct theory of consumption")

உபயோகம் இருவிதமாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்று உண்டாகும் உபயோகம் (Productive consumption). மற்றொன்று முடிவான உபயோகம் (Final Consumption). மூலதனப் பொருள்கள் (Raw Materials) பத்திரங்கள் (Machines) மற்றும் ஏனைய சாமான்கள் வேறு சாமான்கள் செய்ய உபயோகப் படுத்தப்பட்டால் அப்பொழுது அவை உண்டாக்கும் உபயோகம் என்று சொல்லப்படும். உண்டாக்கப்பட்ட சரக்குகள் வேறு உபயோகம் செய்யப்படாமல் மனிதனால் உபயோகிக்கப்பட்டால் அது முடிவான உபயோகம் என்று கருதப்படும். ஆனால் இந்தமாதிரி உபயோகத்தைப் பிரித்துவிடுவது சரியல்லவென்று சில பொருளாதாரிகள் அபிப்பிராயப் படுகின்றார்கள்.

மனிதனுடைய தேவைகள்

மனிதனுடைய தேவைகள் புல உன். அவை ஒரே மாதிரியாக ஒவ்வொரு நாட்டிலும் இல்லை. வித்தியாசம் அவற்றில் காணப்படும். ஒரு தேசத்து மக்களுடைய குணத்தையங்களையும் சீதோஷண வித்தியையும் அபிவிருத்திகளையும் அதுசரினை செய்தே தேவைகள் இருக்கின்றன. மனிதனுடைய தேவைகள் பலவாம். அவை கணக்கில் அடங்கா. அதனால் காகரிகம் முன்னேற்றம் அடைந்து வருகிறது. நாகரீகமூல்கள் மனிதர்களுக்கு உன்னிவிருப்பங்கள் காட்டு மிராண்டியாக அலைந்து திரிந்து காலத்தைக் கழிக்கும் மனிதனுக்கு இல்லை என்பது நாம் கண்டடக்கக் கண்ட அதுபவம். பழைய காலத்தில் வந்த மாந்தர்களுக்கும் தற்காலத்திய மாந்தர்களுக்கும் வித்தியாசம் நாகரீக வாழ்க்கையில் இருப்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். நாகரீக வணியில் ஏற ஏற ஆண் பெண் பாலர்கட்கு உணவு, உடை, வாழ்க்கை முதலியவற்றால் வித்தியாசமும் முன்னேற்றமும் இருப்பது யாவரும் அறிந்ததே. அமெரிக்கா, ஐரோப்பிய நாடுகளில் நாகரீக வாழ்க்கையின் காரணமாகத் தேவை பல பல்வேறு வகையில் விருத்தியாகிக் கொண்டே ஆற்ற வென்னம் போல் பொங்கி எழுந்து ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன.

(தொடரும்.)

இசைக் குயில்

(கோட்டாறு - தே. ப. பெருமாள்.)

அடிமையா லழகிழந்து அருந்துயர்கள் பலவேற்ற
இடிவெய்தும் எளியேங்கள் இன்பமுற எழிற்குயிலே!
முடிவிலாப் பெருமானே, முழுதணர்ந்த பெரியோனே,
செடிநாய இசையாலே நீட்டித்துக் கூவாயே! (1)

நறவியியும் நறுஞ்சோலை நாகணவாய்ப் புன்னெல்லாம்
சிறகடைத்த செவிசாய்க்க சீர்செய்யும் பூங்குயிலே!
கறைகொண்ட பணிவாழ்வைக் கழித்தற்கே கிழவியின்பால்,
கிறைபெற்ற பெருமானைத் தெளிவாகக் கூவாயே! (2)

அழகார்த்த பொழிற்குயிலே! அடியேங்கள் தயர்களைத்
வருவாத பெருவாழ்வை வணக்கத்தால் பெற்றிடவே
முழுதாகி கின்றானே, முறையாகி வந்தானே,
பழுதற்ற மொழியாலே பண்ணெழும்பப் பாடாயே! (3)

தன்னாட்டுத் தலைவர்கள் தங்குதற்கு வழியின்றி
என்னுடோ சென்றெழிய இசைவிக்கும் இருவினையை,
பொன்னொளிர் மணிக்குயிலே! புகழ்பாப்பும் வான்குயிலே!
இன்னேதா னழித்தற்கு இயம்பாயோ இறைவனாயே! (4)

தாயிடத் தன்புகொண்டால் தடுப்பவர்தா மூலகிழண்டோ?
சேயிடத் திதுபுரியும் செகத்தாரைச் சிறுகுயிலே!
பாயிருன் மனங்கரையப் பண்ணுதற்குப் பரமனையே
ஆயிர மொழியாலே அடுத்தடுத்துக் கூவாயே! (5)

கான்யாற்றுக் கறங்கருவி கவிசொல, அதகேட்டு
யான்மீட்டு மிசைவினுக் கிணையாமோ விதுவெனவே
தான்மீட்டுத் தனிக்குயிலே! தன்னிடவே இவ்வாழ்வை
மான்வைத்த பெருமானை மதித்துத்தான் கூவாயே! (6)

மலர்விரியும் மாக்காவில் மகிழ்ந்தாடும் மணிக்குயிலே!
கலிவுற்றோ மடியேங்கள், காயதினு மிழிவுற்றோம்
விசையற்ற சிறுவாழ்வை வேண்டோமே, யழித்தற்கு
கிழையுற்ற பெருமானை கினைத்துத்தான் கூவாயே! (7)

கடல்படு திரவியம்

(அரியலார். எஸ். ராகவேந்திரன்.)

கடல்படு திரவியம் கணக்கில் என்பது மண்ணுனோர் எவர்க்கும்
மிகவும் தெரிந்தது. வேண்டுவார் வேண்டியவற்றை எவ்வுருளும்
தடங்கருணை பெருங்கடவுளர், இப்பெரிய உலகினில் மூன்றில் இரண்டு
பாசம் தண்ணீரை சிருஷ்டித்திருக்கிறார். சாகசம் கொடுக்கின், அதாவது
பொங்கினால் தடுப்பார் யார்? அதனை அவ்விதம் பொங்க விடாமல், வைத்
திரும்பிவிருந்தே கடவுள் பெருமை குன்றின் மேலிட்ட வினக்காம்.

கடலின்கண், உப்பு, முத்து, பவழம் முதலிய விலையுயர்ந்த பொருள்கள்
வரையிலாது கிடைக்கின்றன. கடலீர் அதிக உப்பாக இருப்பதன் காரண
மாவது:—கடல் வாழும் ஐந்துக்கண் இறப்பதால் உற்பத்தியாகும் நார்த்தினை
வெளியே பரவவிடாது கிரஹிக்கும் தன்மை உப்பிற்கு உண்டு. கடலில்
உப்பே பில்லாமல் போமானால், கடலீர் அழுதிவிடும். வியாதி பரவும். மானு
டர் மரிப்பர்.

முதல் திரவியம் உப்பாம். உப்பு மிகவும் முக்யமானது. உப்பின் உப
யோகத்தினை உரைக்க ஆர் தரம்? ஒப்பிடத்தக்க பொருள் உப்புக்கு உப்பே
யாம். இதை கினைத்தன்றோ “உப்பில்லாப் பண்டம் குப்பையிலே” என்றும்
“உப்பிட்டவரை உன்னளவும் கினை” என்றும் தமிழ்ப்புலவர்கள் புகன்றார்கள்.
ஊடமொழியினும், “ஷண்ணம் ரசானும் லவணம் பிரதானம்” என்னும்
முது மொழி யொன்று முளது. எனவே உப்பு இன்றியமையாதது.

எகிப்து தேயத்தினில், இறந்த மன்னர்களின் தேகத்தை அழுகாதிருக்க
வைத்துக்கொள்வது உப்பு. காயுலிகள், தங்காளிடம் உப்புண்டார், தமக்கு
என்ன தீக்கு புரியினும், எதிர்த்து உரையாடார். சண்டை புரியார். என்னே
உப்பின் மகிமை! குணத்தையும் மேன்மை செய்து, மனதுக்கும் ரமணிய
மான சந்துஷ்டி அளிக்கின்றது.

முத்தும் சில இடங்களில் அதிகமாக அகப்படுகின்றது. செல்வர்களின்
மாளிகையில், மிகவும் மகிமையுடன் விளங்கும் கடல்படு திரவியம் முத்து.
பவழமும் அவ்விதமே. ஆகவே மானுடர்க்கு கடலால் பலப்பல உதவிகள்
இருக்கின்றன. இதிலிருக்கும் மீன் முதலிய ஜீவராசிகள் மாமிச பகழிணி
கனால் மிகவும் விரும்பப்பட்டு இன்பம் விளைக்கின்றது.

இவ்வளவு விலையுயர்ந்த திரவியங்களை “கைம்மாறு கருதாது” களிப்புட
னளிக்கும் கடலினப் படைத்த கடவுள் எவ்வளவு மகிமையுடையவரா யிருக்க
வேண்டும். திசை தப்பித்தியங்கும் மாலுமி கரை கண்டு களிப்பான். இக்

ஒளவையார்

(ஸ்ரீமதி. பண்டிதை-அசலம்பிகை அம்மையாதி)

‘பொருளைப் போற்றி வாழ்’ என்பது அடுத்த தீதி. இதற்கு, தீ திரவியத்தை மேன்மேலும் உயரும்படி காத்து வாழ்வாயாக என்பது பொருள். ‘பொருள் இவ்வார்க் கிவ்வுலகம் இவ்வு’ என்றும் உண்மை யுரையே திரவியத்தின் அவசியத்தினை என்னுணர்த்தும். தனது கணாழ்விற்குத்தான் பொருள் அவசியம் என்பதில்லை. அறங்களை வளர்ப்பதற்கும், எடையகளைச் செய்வதற்கும் பொருள் வலமே வேண்டத் தவறாதது வெண்ணிலை மலை. இதனை வலியுறுத்த,

“கல்லானே யானுலும் கைப்பொருள் ஒன்றுண்டாகில்

எல்லாரும் சென்றல் செதிர்கொள்வர்—இவ்வாளை

இவ்வாளும் வேண்டான்மற் றீன்றெடுத்த தாய்வேண்டான்

செல்லாதவன் வாயிற் சொல்”

என்ற வெண்பாவே போதியதாகும். அதனாலேயே பொருளுடையவனைத் தனேசுவரன் என்று சர்வானாகச் சிறப்பிக்கும் உபசாரமும் வழக்கில் உளது. இதற்கு நேர்மாறாகப் பொருளைப் புண்மையாகத் தருதல்படி போதிக் கும் மூதுரைகளும் மிக மிகவுள. ஆனால் அக்கருத்துக்களெல்லாம் உலக வாழ்வை வெறுத்த முற்றத் துறந்து சரீராபிமான மறந்த மெய்குஞ்ஞானிகளுக்கே

கடலினை சம்சார சாகரத்திற்கு ஒப்பிடலாம். இதுபற்றியே, தெய்வப் புலவர் தமது வாயுறை வாழ்த்தில்,

“பிறவிப் பெருங்கட னீக்துவர் நீத்தார்

இறைவ னடி சேராநார்” என்றார்.

எடல்புடை குழுவகினை உடன் கொடுப்போர்த், மாயவரக்கினை மண் ணின்று விண்ணேற்றிய மாயவன், மாமறை தந்த மலர்க்காரம் உடைய, மாதவன் பண்ணிய புண்ணியம் பயன் பிறர்க்களிக்கும் எண்ணியன், அன் னுள் கமக்கு உண்ணியோ மற்றோ, பல வேறு உதவிகள் இவையெனக் கொ ண்த்ததற்காக அவர் தம் அருளுருவத்தை, அல்லும் பகலும், அனாதாமும் துதித்துப் பெற்றதாலைய பெரும் பயன் அடைவோமாக.

அான் செய்வதாகும். அத்தவகிளுக்கும் பொருளைப் போற்றிக் காத்து வரும் இவ்வாழ்வானே உற்ற துணை என்பதற்கு, “இவ்வாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும், கல்லாற்றின் கின்ற துணை” என்னும் பொய்யா மொழியே உதாரணமாகும். பொருளைப் போற்றாதல் என்பது அதனைச் சிறிதும் செலவிடாமல் இருப்புப் பெட்டியில் வைத்து ஆராதனை செய்வதென்று அர்த் தமன்று. அவ்விதம் மிஞ்சிச் செலவிடுவது மன்று. பாவச் செயல்களில் வாரி யழிப்பது மன்று. அவ்விதம் அறத்தறைகளில் செயல்புரித்த தானும் சகவாழ்வு பெறுவதேயாகும். இவ்விதம்கொருத்துக்களையும் ‘இயல் வது காவேல்’ என்ற தீதியாலும், ‘வனவுணர்வின் அனவறிந் தழித்தான்’ என்ற தீதி யுரையாலும் பெருமாட்டியாரே வெவ்வேறு விலக்கியுள்ளார். பொருளைத் தனக்கெனப் பாதுகாவலாம் ஒரே மூச்சாக வாரியிறைத்து வறண்டு ஏக்கிப் பிறரை எதிர்பார்க்கும் பலரும் கம் காட்டில் உளர். இவர் களது கிளை பரிதப்பிக்கத்தக்கதாகும். இக் கொள்கையைப் பாராட்டுவோரும் இருக்கலாம். ஆனால் மூதாட்டியாருக்கு அவ்விதமான செலவிட்டு ஆண்டி யாகும் முறையில் சிறிதும் உடன் பாடிவலை. இவ்வாறு அறம் புரிந்து வறுமை யுழந்தவர் பலர். இவையான்குடி மாற நகயனாகும் இவ் விலைத்தவரில் ஒரு வரே. அவர் சைவப் பெரியாரில் தலை சிறந்த ஒருவர்தான். எத்தனை மாட்சி அவரது தாய்மை யுன்னத்திற்குப்பினும், அவர் செய்துவந்த அறம் எம்மட் டோடு கின்ற தென்பதை மறக்க முடியாது. அவ்வுலக வாழ்வையடைந்தா ரல்லது இவ்வுலகில் அவர் வாழ்வு எந்நிலையை யடைந்தது. அவர் மனைவியார் அறத்தையே யோம்பி வந்தவராயிருக்கும் பசித்துவந்த அடியவரை அமுதாட் டத் தன்பால் ஏதயின்றி யிருந்ததை எண்ணித் “தீது செய்வீனே யேற் கொள் செயல்” என்று உன்னுடைந்து காண்து கடறிய மாற்றமே அவர் தம் வாழ்வு கசப்புடையதா யிருந்தமையை யுணர்ந்தும் சுட்டாகும். கம் காட்டில் அறத் துறைகள் பலவும் தேய்த்து மறைத்துப்படுதல் இவ்வித கொள்கையான்காலே படைக்கப்பட்டதேயன்றி மறைத்துப்படுதல் இவ்வித கொள்கையான்காலே பெரும்பாலு மென்பது சிந்திக்கத்தக்கது. அதிதிகட்கு அமுதாட்டி ஒரு வனத்தில் வசித்த வானப்பிரஸ்தர்க்கான நால்வர் உணவின்றி உயிர் துற்த னர் என்னும் பழம் சரிதம் நமது மூதாட்டியாருக்கு உடன்பாடிவலை என் பதை ஐயம் இட்டுண்டு என்ற தீதியால் உணரலாம். பொருள் உடையவன் உண்டு கசித்த உடலோம்பி வாழ்ந்தால் தான் அறங்கன் டைபெறும் என் பதை மனதில் இருத்தல்வேண்டும்.

அன்றிப் பொருள் என்பதற்குப் பிரிதொரு வகையார் பொருள் செய் வோரும் உளர். அவர்கள், ‘கைப்பொருள் தன்னின் மெய்ப் பொருள் கல்வி’ என்றிருந்ததால் அழியும் பொருளாகிய திரவியத்தைக் குறியாமல் மெய்ப் பொருளாகிய கல்விப் பொருளையே குறிப்பதாகக் கூறுவர். ஆனால் கல்விப் பொருளைப் பெறுவதற்கும் திரவியமே முக்கிய சாதனமாக முடிவதால் ஒளவையார் செல்வப் பொருளையே கண்டு குறித்ததாகக் கோடல் பொருத்தமுடைத்து. செல்வம் பெருகிய வழி தீயொழுக் காகக் கிடைக்கக் கிடைக்கப் பெருகுவதால் அதனை அறிஞர் வெறுக்கின்ற னர். அவ்வாறின்றி செல்வத்தாற் செருக்குறுது கல்லாற்றின் ஒழுக்கவல்லார் குச் செல்வம்போல் கலம் தருவது பிரிதில்லை வென்றணர்ந்தல் வேண்டும். துறைமங்கலம் கிவபிரகாச சுவாமிகள் செல்வத்தைக் கட்டும் வன்மையுள்ள கவித அறம் என்ற பொருள்படுமாறு,

"திருவைகல் வறக்கயிற்றின் அசைப்பவர் எங்குமே"
என்றருளினார்.

ஆதலின் பொருளைப் படைத்தோர் அப்பொருளைப் பெருக்குவதற்கும், நிலத்திருக்கச் செய்வதற்கும் உத்தம வொழுக்கமும் நல்லறச் செயல்களுமே சாதனமென்று மனத்திற்கொண்டு ஒழுக்கடவர், அம்முறையே அப்பொருளைப் போற்றுவதாகும். பொருளை அசட்டை செய்தால் அப்பொருள் இவனை அசட்டை செய்வது நிண்ணம். அதன் அருமையை யுணர்வொட்டாமல் தடுக்கவல்ல உபாயங்கள் நவநாகரிக உலகில் கோடி கோடி மென்பதும் சிறிதே. இளைஞர்கள் கவனத்தை ஈர்க்கக்கூடிய மாயவலைபோன்ற காட்சிகள் மலைமலையாக வளர்ந்து வழி மறிக்கும் தற்கால யுவர்களுக்குப் பொருடனைப் போற்றிவாழும்படி பாட்டியார் கட்டளைபிடுவது மிகக் கொடிய தண்டனையாகவும் படும். அத்தகையார் வாழ்நாளில் வறுமைப் படுகுழியில் வீழ்ந்து சிறுமைக்காளாகி அல்லல் உழப்பர். பெரியார் எதிர்கால நிலையை நோக்கிக் கூறிவைத்தனரோ? வென்றெண்ண வேண்டியது கடன்.

"ஆன முதலில் அதிகம் செலவானால்
மாண மழித்து மதிக்கெட்டு.....விடும்"

என்னும் பொன்னுரையும் உன்னத்தக்கது. பெற்றோர் வருத்தித் தேடிச் சேர்த்த பொருளைத் தண்ணீர்போல் வாரி விதைக்கும் யுவர்களைக் கணக்கிட முடியுமோ? பொருளைப் போற்றி வாழ்வு நடாத்த வறியாத புல்லறிவினர் பெருகியதே நாட்டின் சிறுமைக்குக் காரணம் என்று தயங்காமற் கூறலாம். எனவே எவ்வெவரும் பொருடனைப் போற்றி வாழ்தல்வேண்டும் என்னும் உறுதியை மனத்திற் பொறித்தல் வேண்டும்.

இனி, 'போர்த் தொழில் புரியேல்' என்பது. இதற்கு சண்டையாகிய தொழிலைச் செய்யாதே என்பது பொருள். மனிதன் மேற்கொண்டத் தக்க தொழில்கள் பலவற்றுள்ளும் இழிவானது போர்த்தொழில். சண்டையை உயிர்ப்பிக்கும் குணம் கோபம். அக்கோபம் அறிவை விழுங்கு மலைப் பாம்பாகும். அறிவை யிழக்கச் செய்யும் கோபத்தால் உயிர்ப்பிக்க வெழும் போர்த்தொழில் மாக்களின் நீர்மைக்கே உரியதாகு மன்றி மக்களினத்திற் கேற்றதன்று. ஆதலினால் கல்வியறிவில்லாக் கசடர்களாகிப் போர்புரிவதைத் தொழிலாகக் கொள்வதை ஒளவையார் வெறுக்கின்றார். ஆண்மையுடைமைக் கழகு கிடைத்த பொறையுடமையே யன்றிப் போர்க்குணம் உடமையன்று. நன்மதியில்லாதவர்கட்கே போர்க் குணம் முற்படும். அமைதியுடையவர்களிடம் மூர்க்களின் கோபமும் முனை மழுங்கும். சத்தவத்தின் முன் தமோகுணம் தலைகாட்டுமோ? வினக்கின்முன் இருள் கிற்றாமோ? அது போலச் சார்த்தத்திற்கு முன் கோபம் என் செய்யும்? ஆதலினால் போர்க்குண முடையார் தம் செயலே பெரிதெனவும், தமக்கே எவரும் அஞ்சவனவையும் எண்ணுவது முழு மூடத்தனமென்பது அறவோர் துணிவு. முற்காலத்தில் தம்போத்பவன் என்னும் அரசன் ஒருவன் தன் யிருக பலத்தால் மதம் கொண்டு ஒவ்வொருவரையும் தன்னுடன் சண்டை செய்யும்படி வலித் தழைத்தான். அத்தகையவர்காமல் ஒவ்வொருவரும் மறுத்தனர். அவன் அதனால் அமைதியிழந்து வனத்திலுள்ள தபோதனர்களிடம் சென்று தன் ஆவலைத்

தணித்துக்கொள்ள உபாயம் கேட்டான். அவர்கள் இவன் மடமைக்கு வருத்தி நன்றாக யோசித்து இவனது மதத்தை யடக்கக் கருதி அவனை நோக்கி நீ தவசிரேஷ்டர்களாகிய நர நாராயண ரிஷிகளிடம் சென்று உன் விருப்பத்தைத் தெரிவிப்பாயாகில் அவர்களால் உன் ஆவல் தணியுமென்று விடை பகர்த்தனர். தம்போத்பவன் அதைக் கேட்டுப் பரம சந்தோஷத்துடன் தபோதிதிகளாகிய நாராயண ரிஷிகளை யடைத்து தன்னுடன் போர் செய்ய வரும்படி கோரினான். அவர்கள் தங்கன் ஆசிரமத்தில் சார்த்தம் சமாதானம் நிலையிருக்குமே யன்றிப் போரும் பகைமையும் கிடையா வென்றும் அவன் விருப்பம் தவறென்றும் எவ்வளவோ கூறியும் கேளாமல் மேலுமேலும் வற்புறுத்தினான். அவர்கள் இவ்வரசனின் பிடிவாதத்தைக் கண்டு இவன் மதத்தை அடக்கக் கருதி அங்ஙனமே ஆகுக வெனக்கூறி பிடி தருப்பைப் புற்களை யெடுத்து கிறத்தினர். அரசன் தன்னிடமுள்ள எல்லா அஸ்திரங்களையும் ஆயுதங்களையும் பிரயோகித்து தனது முழுவன்மையையும் காட்டினான். தருப்பைப் புற்கள் இவன் தலைகுனியவும் கைசோரவும் எல்லா ஆயுதங்களையும் விழுங்கிவிட்டதுகண்ட தம்போத்பவன் நாணத்தால் வருத்தித் தன் அறிவின்மையை யுணர்ந்து நரநாராயணர்களை வணக்கி விடைக்கொண்டு தன் கரம் திரும்பினான். இதனால் போர்க்குணம் எவ்வளவு இழி வென்பது புலப்படுகின்றது. அக்குணம் அகம்பாவத்தால் விளைவது. அகம்பாவம் அறியாமையால் முகிழ்ப்பது. அறியாமையென்னும் இருளில் மக்களாய்ப் பிறந்தோர் வீழ்ந்துபடுவது சிறுமை. அதுபற்றியே ஒளவையார் போர்த்தொழில் புரியேல் என்றருளினார் என்றணர்தல் கடமையாகும். இதிலும் உலகானு மன்னவர்கட்கே போர்த்தொழில் குல தருமம். அதிலும் அறப்போர் மறப் போர் என இருவிதம் உண்டு. துஷ்டர்களாலும், கண்ணர்களாலும், வன விலங்குகளாலும் நாட்டு மக்களுக்குத் துன்பம் விளையாமற் தடுக்க வேண்டி சுபேடுவது அறப்போர். காடாசை கொண்டு இளைத்த அரசரை வருத்தி எதிர்த்துப் போர்புரிய முற்படுவது மறப்போர். அக்காலத்தில் போர் கிழ்ச்சிகளிலும் மெலிந்தோர், அஞ்சினோர், புறம் காட்டினோர், பெண்கள், பேடிகள், சாண் அடைத்தோர், துறவிகள், வேதியர், துதுவர், அக்கவீனர்கள் இவர்கள் மீது கொலைக் கருவிகளை ஒருபோதும் விடுக்கார். பகைவரோடு போர்செய்கையிலும் மேலே கண்ட சியதி கண்டிப்பாய் கையாணப்படும். இதுவும் அறப் போரேயாகும். இவ்விதமாகப் படுகனத்திலும் அறம்பிறழாத அரசர்களே நமது பண்டைக்கால வேந்தர். தனது உயிர்க்காதலியாகிய ஜாக்ஷியைக் கவர்த்த புன்றொழில் அரசர்களுகிய இராவணன் தனிமையில் அகப்பட்டு வலி குன்றித் தோல்வியுற்றத் தன்னெதிரில் கின்றிருப்பது கண்ட இராமன், அவனை அந்நிலையிற் கொல்ல எண்ணாமல் இரக்கப்பட்டு,

"ஆனாயாவுனக் கமைத்த யாவையுங் கொண்டு
நானாவாவென நவின்றான்"

என்று விடை கொடுத்த உதாரணம் பாரத நாட்டின் பண்டைப் பெருமைக்கு ஒப்பில்லா ஒளி செய்வதாகும். தற்கால யுவர்களுக்குப் போரில் அறம் உன தென்று கருதத்தான் முடியுமோ? அரசரும் அஞ்சும் படுகொலைகளையே தினமும் படித்துப் படித்துச் சித்திக்கும் காலம் இதுவாதலின் போரில் அறத்தைப் புருத்த எண்ணுவோரும் இரார். இருந்தால் அவர் ஆண்மையற்றவர்களாகவே கருதப்படுவர். மூதாட்டியார் ஆதலின் அரசு குலத்தவரைத் தவிர

ஏனையோர்க்கு எவ்வாற்றானும் போர்த் தொழில் அடாதென விலக்கினார் போலும்.

இனி மனந்தமோரேல் என்பது. இது சாதாரணமாக அமையக் கூடிய தன்று. பெருமதியும் சிறைகுணமும் புண்ணியத்தால் அமைப்ப் பெற்றவர் களுக்கே மனத் தமோராத நிலைமை ஏற்படும். இன்ப துன்பங்களைச் சரிசமமாக மதிக்கக்கூடிய அறிவுத் திட்டம் அமைவது எளிதா? மனமே மனிதனைச் செலுத்தும் கருவி; மனிதன் நிலையை அனக்கும் அனவு கோல்; மனம் நிலை பேறாக இராநவர்களுக்கு இம்மையு மில்லை. மறுமையு மில்லை. மனத் தமோரின் அனைத்தும் தமோராம். மனத்தமோரற்றம் உடையார் கல்விப் பிறக்க முடியாது. கேள்விவீற் றுண்பட்ட வியலாது. ஒழுக்கத்தில் உயரமுடியாது. எடுத்த பணியை முடித்தல் அரிது. தமக்கென ஒரு கொள்கையுமின்றித் தயக்கமெய்துவர். எல்லாப் பிணிபட்டும் மருத்த காணலாம். மனத்தமோரின் அதற்கு மருத்திலை. அறிஞர்களுெல்லாம் மனத்தைக் குங்கிற்ருவமை கூறினர். அத்தகைய மனதை அடக்கியானப் பழில்வதே ஞானம். 'மனமடக்கியில்லார்க்கு வாயேன் பராபரமே' என்றருளினார் நாயுமானாரும். மூவாசைகளுக்கு அடிமையாகாமல் நிரிர்ந்து நிற்கும் மனமே தமோரற்ற முறது நிற்கும். மண்டலாதிபதிகளிலும் மனத்தமோராமல் வாழ்வை நிலைபற்றதெனக் கண்டு வெறுப்பவருமுண்டு. உணவுக்கும் உடைக்கும் ஏக்குறாப் பிறர் கையை எதிர்பார்க்கும் வறியரினும் சூசைப் பேய்க் கடிமைப்பட்டு வாழ விரும்பு வோருமுண்டு.

சக்கரவர்த்திக்குத் தலைமகனாகப் பிறந்த இராமன், சிவதருவை முறித்த செம்மல் பரகராமரையும் அடக்கிய பராகிரமன். தான் முடி சூழுவதற்குக் குறித்த ரன்னுளில் அரசபோகத்தையும் அணி முடியையும் துறந்து மாவுரி யுடுத்துத் தம்பியும் தையலும் பிண்ணெடா வனம் புர கோர்த்ததற்குச் சிறிதுக் கவனஞரில்லை. பிறரை கொந்தாரில்லை. இதைக் கூறவந்த கம்பகாடர்,

"இப்பொழு தெம்மனோரால் இயம்புதற் கெளிதே யாரும்

செப்பரும் குணத்திராமன் திருமுடிச் செவ்வி கோக்கில்

அப்பொழுதலர்த்த செந்தாமரையினும் அழகிதம்மா"

என வினக்கக் கூறினர். மனத் திருவிறந்ததை யெண்ணிச் சிறிது கவலை கொண்டிருந்தாலும் அகத்திலழகு முகத்திற் றெரியும் என்றபடி திருமுகம் செந்தாமரைபோல் மலர்த்த பொலியுமோ? வாடியன்றோ ஒளியிழங்கும். அடுத்தது காட்டும் பளிக்குபோல் கொஞ்சம் கடித்தது காட்டிலிடும் என்பது மறைமொழியுண்டோ? இராமபிரான் உன்னத்தில் தவமலையாகிய வசிட்ட முனிவர் ஊட்டிய வாசிட்டமான ஞான தூலின் ஸாரமன்றோ வற்றாத தியாக ஆற்றியிருத்தது. இராமன் பெரும் புகழ் இன்றும் சின்று நிலவுவதற்கு அவரது நினைத்தற்கும் அரிதாகிய தியாகமன்றோ முதன்மைக் காரணம். புண்ணைபூத்த முகத்துடன் சிற்றன்னையை கோக்கி 'மின்னொளர் என்ன இன்றே போகின்றேன் விடையும் கொண்டேன்' என்ற வீரவிடை மனத்தமோராமையால்நான் என்பதை மறப்பாருளரோ? இதுபோலப் பலவகையிற் றியாகம் செய்த புகழுடம்பு கொண்டவர்களை விரித்துரைக்க ஒல்லுமோ? சிபிச் சக்கரவர்த்தியின் செயல் அறியாதார் அவர்? சந்திரகுல திவசர்களிலும் தியாகிகள் பலப்பனர்.

பெண்பாலார் தியாகத்தில் ஆண் பாலாராலிட உறுதி காட்டும் இயல்புடையர் என்பது ஊன்றி கோக்குவோர்க்கு வினக்கமே. தமது மனம் தமது மறுவதை யுணராமல் பெண்கள் தமது மனதைக் கலக்கினார்களென்று ஒழுக்கம் பேணும் உறுதியற்ற சில ஆடவர் கூறிவருவது கண்கூடு.

அரிச்சந்திர காவியத்தில் சந்திரமதி தேவியீது கொலைக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு அத்தண்டனையை சிறைவேற்ற ஏவப்பட்ட சுடலைக்காவலனாகிய அரிச்சந்திரனை கோக்கிப் பதறாது மனத்தமோராத தனது கடமையைக் கவலியின்றிச் செய்வீராக என்னும் குறிப்புடன்,

"பொருந்து கீத்தத்திற் புற்புதவாழ்வைச் மெய்யென்று

அருந்தவத்தையு மெய்யையும் அறத்தையும் விடுத்து

வருத்தல் மன்னவ"

என்று திட்டப்படுத்தியதாக வரும் செய்யுள் ஒன்றே சாலும். இளைஞர்களிலும் மனத்தமோராத மைந்தர் உளர். தருவனும் பிரகலாதனும் தக்க சட்டாவர். மனத்தமோரில் மாணமே தமோராம், வாழ்வும் தமோராம், கொள்கை தமோராம் சொற்சொர்வு தோன்றும், அடிக்கடிக்காக அனைத்தும் தமோரிச் சிதறண்டழியும், மனதினைத் தமோரற் செய்யவல்ல குணங்கள் இராண்டு. அவை காமமும், கோபமும் என்று திண்ணமாயுணர்த்தல் வேண்டும். அவ்வுண்மையையுணர்ந்து அவ்விண்ணு சொடிய பகைவர்களுக்குத் தீழ்ப்படியாமலிருத் தால் மனத்தமோராத செந்நிலை பெறலாம். மனத்தமோரது நிலையினர்க்கே ஆத்ம ஞானச் சுடர் காட்சி வழங்கமுடியும். பெறலரும் பிறவிபெற்றும் மெய்யுணர்வைப் பெறமுடியாமல் அறிந்தபடாமல் உய்தல்வேண்டும் என்னும் சூரணியினையே மூதாட்டியார் 'மனத்தமோரேல்' என்று அருளிச் செய்தார். இம்மை வாழ்வை யிழப்பது அறிஞர்க்கு ஒரு பொருளல்லவாயினும் இம்மை வாழ்வு சிறக்க இன்றியமையாது வேண்டற்பாலதாகிய மனத்தமோராத பயிற்சியே மறுமை வாழ்விற்கு உரியதாதலினால் இஃமையிலிருத்தே மனதைத் தடுத்து சிறுத்தப் பழகல்வேண்டும்.

ஆனந்தபோதினி அச்சுக்கூடத்தில்

போஸ்ட் கார்டுகள் முதல் போஸ்டர்கள் வரை புஸ்தக வேலைகள் உள்பட எல்லாவித அச்ச வேலைகளும் சுத்தமாகவும், அழகாகவும், கால தாமதமின்றியும் செய்து கொடுக்கப்படும்.

விவரங்களுக்கு கீழ்க்கண்ட விலாசத்திற்கு எழுதித் தெரிந்துகொள்ளவும்.

மாணேஜர்.

"ஆனந்தபோதினி" மதராஸ்.

சங்கப் புலவரின் துங்கம்

(செம்பியனிநப்பு, பி. சுப்பிரமணியன்.)

தமிழ்நாடு முற்காலத்தில் சேர சோழ பாண்டியர் என்னும் மூன்று பெரிய அரசர்களால் ஆளப்பட்டு வந்தது. "தமிழ்நாடு" என்னும் பெயர் அரசர்களால் ஆளப்பட்டு வந்தது. "தமிழ்நாடு" என்ற பெயர் அரசர்களால் ஆளப்பட்டு வந்தது. "தமிழ்நாடு" என்ற பெயர் அரசர்களால் ஆளப்பட்டு வந்தது. "தமிழ்நாடு" என்ற பெயர் அரசர்களால் ஆளப்பட்டு வந்தது.

"வடவேங்கடக் தென்குமரி

ஆயிடைத்

தமிழ்குறு நல்லுலகத்து" என்றார்.

இப் பெரு நிலத்தை யாண்டு வந்த மூவேந்தரும் தமிழ்க் கல்வி, வளர்ச்சி, சிவபக்தருதி, தமிழ்ப் பெருங் கழகமாம் சங்கத்தை நிறுவி, அதன் கண் ஆங்காங்குள்ள புலவர் பெரு மக்களை யமர்த்தி அவர்களை ஆதரித்துப் பற்பல துற்களை யாக்குவித்தனர்.

இவ்வளவாக பன்னிராயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னரே முதற் சங்கம் நிறுவப்பட்ட தென்றும், அது ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் ஈடை பெற்று ஒய்வுறவே, இடை, கடை சங்கங்கள் முறையே தோன்றி இப்போது எம்மக்குக் கிடைத்தனவோ சங்க துல்களை யளித்து வளம்பதும் சரித்திர வாயிலாக எங்கிறிந்த தொன்றாகும்.

சங்க துல்களில் எட்டுத் தொகையில் ஒன்றாகிய புறநானூற்றிற் காணப்படும் புலவர்களின் இயல்பினைச் சிறப்பாகவும், வேண்டுமறி யிறதற் புலவர்களைப் பொதுவாகவும், ஆய்ந்து அவர்களின் அறிவு ஆற்றல் உயர்ச்சியினை யுணவாறு கூறின் நம்மனோர்க்கு மிகுந்த களிப்புண்டாகு மெனக் கருதி நண்டு இத் தலைப் பெயர் கொடுத்து இக் கட்டுரை யினை எழுதப் புகுந்தோம். பழம் புலவர்கள் பிற்காலத்துப் புலவர்கள் போலன்றி தாம் நேரிற் கண்டவற்றையும், அறிந்தவற்றையுமே கூறுவர். ஒவ்வொரு பொருள்களின் தன்மையினை யும் ஆராய்ந்து உணவவாறே கூறுவர். அரசர்களிடத்தும் வன்னல்களிடத்தும் சென்று அவர்கட்கு உண்மையினின்றும் வழா தொழுதுமாறு இடித்துக் கூற நேர்ந்தறி இடித்துக் கூறியும் அவர்கட்கு ஆவன செய்வர். தாங்களும் சற்றவாறே ஒழுதும் பெற்றியினர்.

பாண்டியன் கொடுஞ் செழியன் என்னும் அரசனை, 'குடபுலவியனார்' என்னும் புலவர் பெருமான் கோக்கி, 'சீ ஆனம் காட்டில் வேணாண்மை நீர் நிலைகளை வேண்டியவனவு பெருக்கிக் கொன்னல் வேண்டும்' என்று கூற வந்த

வர் அவன் மனதில் பதிபுமாறு தாம் கூறப்புகச் செய்தியின் இயல்பினை எடுத்துக் கூறும் சதாரப்பாடு நம்மனோர் கண்டு களித்தற் குரியவாகும். அவை:—

வயவேந்தே! சீ மறுமைச் செல்வம் வேண்டினும், தெவ்வர் தோன்வலி முருக்கி ஒப்பற்ற அரசு செல்வம் பெற வேண்டினும், இசை வேண்டினும் யான் கூறுவன கேண்மினி! இவ்வுடம்பு உண்டி முதலதாதலின் உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோராவார். ஆதலின் உணவென்பது சீரும் நிலனும் ஆம். ஆக நீரும் நிலனும் இவ்வுலகிற் புணர்த்தவர் உடம்பும் உயிரும் படைத்தவராவார். வாளுக்கும்க் நிலம் பார்த்து கிடப்பினும் தலைவன் முயற்சிக்கு அது பொருந்தாது. ஆதலின் விரைவாக நிலக்குழித்த விடத்து நீர் நிலை பெருகச் செய்தவர், செல்வத்தினையும், வலியினையும், இசையினையும் இவ்வுலகத்து நிலை சிறுத்தியவராவார். அல்லாதோர் மேற் கூறிய செல்வம் முதலியவற்றினை நிலை சிறுத்தியோராகார். இதனை,

"உண்டி முதற்றே யுணவின் பிண்டம்)

உணவெனப் படுவது கிலத்தொடு சீரே

சீரு(ம்) நிலனும் புணரி யோர் (சு)ண்டி)

உடம்பு(ம்) உயிரும் படைத்திசி னோரே

வித்திவா(ன்) நோக்கும் புன்புலக் கண்ணகன்

வைப்பிற்(மு) ஆயினும் நண்ணி யான(ம்)

இறைவன் தாக்குத வாறே யதன(ல்)

அடுபோர்ச் செழிய விசுழாது வல்லே

நிலனெளி மருக்கி(ல்) சீர்நிலை பெருகத்

தட்டோ(ர்) அம்ம இவட்டட் டோரே

தன்னா தோரிவ(ண்) தன்னா தாரே"

என்னும் புறநானூற்றின் (சஅம்) பாடலால் அறியலாம்.

மேலும் கொஞ்சர் கிழார் என்னும் புலவர் உறையூரை முற்றியிருந்த சோழன் நலக் கன்னியையும், அடைபட்டிருந்த செடுக் கன்னியையும் கோக்கி, "சீயோ; பணம் பூமாலை யணிந்த சோனல்லன், அவனோ வேம்பு மாலை யணிந்த பாண்டிய னல்லன்; இருவரும் ஆத்தி மாலை யணிந்த சோழர்களே. தம்மில் ஒருவர் தோற்பினும் தோல்வி யுறவது தங்குடியே. இருவரும் போரில் வெல்லுதல் என்பது உலகியல்பன்று. ஆதலின் தம்மில் போரொழிக என்று அவர்களுக்கு மிகவும் அஞ்சா செஞ்சுடன் இடித்துரைத் திருக்கின்றார். இதனை,

"இரும்பினை வெண்டோடு மலைத்தோ(ன்) அல்லன்

சருஞ்சினை வேம்பின் நெரியலோ(ன்) அல்ல(ன்)

நின்ன கண்ணியு(ம்) ஆர்மிடைந் தன்றே, கின்னொடு

பொருவோன் கண்ணியு மார் மிடைந் தன்றே

யொருவீர் தோற்பினும் தோற்பதும் குடியே

யிருவீர் வேற(ல்) இயற்கையு(ம்) அன்றே, அதனாற்
குடிப்பொரு ன்றுதஞ்செய்தி னகொடித்தேர்
தம்மோ(ர்) அன்ன வேந்தர்க்கு
மெய்ம்மலி யுவகை செய்யுமில் விக்கல்"

என்னும் செய்யுளினு லறியலாம்.

நிற்க, இப்புலவர் பெருமானே சோழன் குணமுற்றத்தத் தஞ்சிய கின்னி
வனவன்; மலயமான் மக்களை யாண்க்கிட்டகாலத்த, அம் மக்கன் மீது இரக்
கங்கொண்டு சோழனுக்கு இவர் எடுத்துரைக்குஞ் செய்யுள் மிகவும் போற்றத்
தக்கது. அச் செய்யுள்.

'கீயே, புறவி(ன்) அல்க(ல்) அன்றியும் பிறவு(ம்)
இடுக்கண் பலவும் விடுத்தோன் மருகனை
இவரோ, புலனுமு(து) உண்மார் புன்க(ண்) அஞ்சித்
தமது பருத்(து) உண்ணுந் தண்ணிழல் வாழ்கர்
களிறகண் டமுட மழான் மறந்த
புன்றலைச் சிறுஅர் மன்று மருண்டு கோக்கி
விருத்திற் புன்கனோ ளுடையர்
கேட்டனை யாயினீ வேட்டது செய்ம்மே"

என்பதாம். இச் செய்யுளால், அரசனுக்குப் புலவர் பண்டைய அரையர்
பெருமிதத்தை எடுத்துக் கூறி அறிவுறுத்துகின்றார். கீயோ; ஒரு புறவின்
பொருட்டுத் தன்னுயிரையுங் கொடுத்துச் சிறப்புப் பெற்ற முன்னோது
வழிவந்த மரபினன். உன் எதிரில் கிற்கும் இச் சிறுக்கனோ; அறிவான்
உழுதண்ணுல் கற்றோது வறுமைக்கு அஞ்சித் தமது பொருளைப் பருத்துக்
கொடுத்தன்னும் அருளுடைய வன்னல்களின் மரபினர்கள். ஆதலின் கீ
இவர்களை அருள் செய்து காப்பாற்றுவதல்லது, இவர்கள் மீது செற்றல்
கொண்டு கொல்வது முறையன்று என்று எவ்வளவு இரக்கமுடன் எடுத்த
துரைக்கின்றார். என்னே! பண்டைக்காலப் புலவரின் மனநிலை இருந்தவாறு!

சோமான் தகரோறித்த பெருஞ்சோ விரும்பொறையென்பான் தன்
னுடைய முரசு கட்டிலில் அறியாது ஏறித் தயின்ற மோசிரோர் என்னும்
புலவர்க்குத் தன்பஞ் செய்யாமல், அவர் தயிலெழுமனவும் இரு கையினும்
கவரி கொண்டு வீசித் கொண்டிருந்தான். பின்னர் புலவர் தயிலெழுந்த
அரையனைப் பார்த்து, குற்றம் தீர்ந்த கொற்றான் பூவை யணிந்த கீல் மணி
போன்ற உன்னுடைய வீரமுரசம் கீராடி வருவதன் முன்னே எண்ணெயி
னது தரையை முகந்தாற் போன்ற மென்பூவைபுடைய கட்டிலை முரசு கட்டி
லெப்பதறியாது ஏறிய என்னை முனியாது, அருகில் வந்து கவரி இரட்டிய
உத்தன் தன்மையை யான் எண்ணென்று சொல்வது என்று வியந்து கூறுகின்
றார். இதனை,

"மாசற விசித்த வார்புற வன்பின்
கம்படு மருங்குல் பொலிய மஞ்ஞரு
பொலிகெடும் ிலி பொன்னொறி மணித்தார்
பொலங்குழை புழிகுறையோடு பொலியச் சூட்டிச்

குருதி வேட்கை யுருகெழு முரசு
மண்ணி வாரா வனவை யெண்ணெய்
துரைமுகர் தன்ன மென்பூஞ் சேக்கை
யறியா தேறிய யென்னைத் தெதுவா
விருபாற் படுக்குகின் வான்வா யொழிந்ததை
யதஞ்சாலுந் நமிழ்முழு தறித(ல்)
அதனோ(ம்) அமையா(து) அணுக வந்துகின்
மதனுடை முழவுத்தோ னோச்சித் தண்ணென
வீசி யோயே வியலிடங் கமழ
விவணிகை யுடையோர்க் கல்ல தவண
துயர்கிலை யுலகத் துறையு ளின்மை
வினங்கக் கேட்ட மாறுகொல்
வலம்படு குருசினீ யீங்கிது செயலே"

என்னும் புறநானூற்றின் (50ம்) செய்யுளால் அறியலாம்.

சுண்டு பண்டைய அரையர்கள் புலவரை நன்கு ஆதரித்தது மன்றித்
தாமும் தமிழ் கற்றவர்களாய் இருந்தனர் என்பது "அது உஞ் சாலுந் நமிழ்
முழு தறிதல்" என்னும் அடியால் நன்கு விளங்கும் என்பது குறிப்பிடத்
தக்கது.

வேள் பாரியின் நாட்டைத் தமிழ் மூவேந்தரும் முற்றுகை செய்தனர்.
அது காலை அவனுடைய நாண்பரும் பெரும் புலவருமான கபிலர் மூவேந்தருக்
குஞ் சிறிதும் அஞ்சாது அவரிடஞ் சென்று பாரியினுடைய வலிமையைப்
பற்றி, 'கீவீர் பாரியினுடைய பறம்பு மிகவும் எளிதென்று எண்ணினீரோ!
பெருமையைக் கொண்ட முரசினையுடைய கீயீர் மூவேந்தருக்கு குழினும்
அவன் அஞ்சான். அவனது காடு உழவரால் உழாமலேயே கீனையும் காங்கு
வீனையு னுடைத்து. அவற்றை—ஒன்று:—சிறிய இலையை யுடைய மூங்கிலிசி;
ஒன்று:—இனிய பலாப்பழம்; மூன்று:—சொழுநிய கொடியை யுடைய
வள்ளிக்கிழங்கு; நான்கு:—அழகிய ஒரி பாய்தலான் பொழியும் மலைத்தேன்
என்பனவாம். மேலும் அகல கீன உயரத்தால் அவனுடைய மலையோ வான
காலி புன்னது. வானி லுள்ள உடுக் கூட்டங்களோ அம் மலையில் கீருவி
யாக உள்ளது. இத்தகைய இடத்தில் மரத்தோதன் கட்டிய பாணையுடைய
வீராயினும், இடைவிடாது பரப்பிய தேரையுடைய வீராயினும் உக்கன் முயற்
சியால் அவன் மலையைக் கொள்ள முடியாது. அன்றியும் தமது வான்வலிக்கு
அவன் ஒரு சிறிதும் மஞ்சான். அன்றி, வேறு எவ்வாறு அவனது நாட்டைப்
பெறலா மென்னின்; காம்புடைய சிறிய யானைப் பண்ணிவாசித்த, கறு
காற்றத்தோடு கூடிய தழைத்த கூர்தலை யுடைய தம் கிறவியர் பின்வா,
ஆடல் புரிபவராய்ச் சென்றால்; அவன் கமக்கு நாட்டையும் மலையையுச் தரு
வன் என்று தமிழ் மூவேந்தர்க்கும் எடுத்துரைத்தார். இதனை,

"அனீதோ தானே பாரியது பறம்பே
களிகொன் முரசின் மூவர் முற்றினு(ம்)

உழவு குழாதன நான்குபய னுடைத்தே
ஒன்றே, சிறியில வெந்நீர் னெல்லினா யும்மே
இரண்டே, சிஞ்சுளைப் பலவின் பழமூழ்க் கும்மே
மூன்றே, கொழுங்கொடி வள்ளிக் கிழங்குவீழ்க் கும்மே
நான்கே, அணிகிற வோரி பாய்தலின் மீதழிந்து
நிணிகொடுங் குன்றர் தேன்சொரி யும்மே
வான்க ணற்றவன் மலையே வானத்து
மீன்க ணற்றதன் கையே யான்கு
மார்தொடும் பிணித்த களிற்றினி ராயினும்
புலந்தொடும் பரப்பிய தேரினி ராயினும்
தாளிற் கொண்கலிர் வாளிற் றூலன்
யானறி குவனது கொள்ளு மாறே
ககிர் புரி கார்பின் சிறியாழ் பண்ணி
விரையொலி கூந்தலும் விறலியர் பின்வா
வாடினார் பாடினார் செவினே
காடுங் குன்று மொருங்கே யும்மே"

என்னும் புறப்பாட்டா லறியலாம்.

கிற்க, உறையூரில் அரசாண்ட கோப்பெருஞ் சோழ னென்பவனுக்குப்
பிரார்த்தையார் என்னும் புலவர் உயிர் நண்பனு யிருந்தார். சிறிது காலத்
திற்குப் பின்னர் கோப்பெருஞ் சோழன் வடக்கிருந்து உயிர் கீத்தான்.
இதனைப் பிரார்த்தையார்,

"புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா உணர்ச்சி தான்
நட்பாக் கிழமை தரும்"

என்ற பொய்யாமொழிப்படி, அவனுழை வடக்கிருக்கச் சென்றார். அதுகாலை,
அக்கிருந்த சான்றோர்கள் யாண்டு பல வாடியும் துமக்கு கரைநிறை மூப்பு
வாராமைக்குக் காரணம் யாதென வினாவுழி; அதற்குப் பிரார்த்தையார், என்
னுடைய மனைவியும் மக்களும் அறிவு கிரம்பியவர்கள். எனக்கு ஏவல் செய்
வாரோ நான் கருதியவற்றையே கருதுபவர்கள். அரையளே கீதியினின்றாகு
சிறிதும் வருவான். மேலும் என்னுடைய காட்டில் ஐம்பொறிகளையும் அடக்
கிய சான்றோர் பலருள் என்ற விடை யிறுத்துன்னார் என்பதை,

"யாண்டு பல வாச கரையில் வாகுதல்
யாங்கா கியரென வினாவி ராயின்
மாண்டவென் மனைவியோடு மக்களு கிரம்பினர்
யான் கண் டினையரென் கீரினாயரும் வேந்தனும்)
அல்லவை செய்யான் காக்கு மதன்றலை
யன்றவித் தடங்கிய கொண்கைச்
சான்றோர் பலர்யான் வாழு மூரே"

என்னும் புற கானூற்றின் (191)ம் செய்யுளால் அறியலாம்.

கிற்க,

"யாது மூரே யாவரும் கேளிர்
திது நன்றும் பிறந்தா வாரா
கோதலுந் தணிதலு மவற்றோ ளன்ன
சாதலும் புதுவ தன்றே வாழ்த(ல்)
இனிதென மகிழ்தன்று மிலமே முனிவி(ன்)
இன்னு தென்றலு மிலமே மின்னொடு
வானந் தண்டுளி தலைஇ யானது
கல்பொரு திரக்கு மல்லற் பேர்யாற்ற
கீர்வழிப் படுஉம் புண்போ லாருயிர்
முறைவழிப் படுஉ மென்பது திறவோர்
காட்சியிற் றெளிந்தன மாகலின் மாட்சியிற்
பெரியோரை வியத்தலு மிலமே
சிறியோரை விசுத்த லதனினு மிலமே"

இச் செய்யுளால் பண்டைக்காலப் புலவர்கள் பிறவி யுண்டென்றும்,
யாவரும் நமது சுற்றத்தின ரென்றும், யாதும் நமது ஊரென்றும், அதனால்
சாதல் புதிதன்று தொன்று தொட்டு வருவ தென்றும் அறிந்திருந்தார்களென
பதை நன்கு உணரலாம்.

இது கிற்க. கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவனாகிய ஆயின் ஈகையைப்பற்
றிப் பாடிய உறையூர் ஏணிச்சேரி மூடமோசியார்; அவனுடைய கொடைச்
சிறப்பைப்பற்றி எடுத்துரைப்பது மிகவும் மெச்சத் தக்கது. அச் செய்யுளா
மாறு,

"இம்மைச் செய்தது மறுமைக் காமெனு(ம்)
அறவிலை வணிக(ன்) ஆயலன் பிறருஞ்
சான்றோர் சென்ற நெறியென
வாக்குப் பட்டன் தவண்கை வண்மையே"

என்பதாம். இச் செய்யுளில் ஆய் அறத்தை விற்கும் வணிகனல்லன். அது
அவனுடைய கைவண்மையே என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

இவ்வாறு பண்டைப் புலவர்கள் அரசனுக்கு அறிவுறுத்துவதும், இன்ன
ஊற்ற காலை ஏற்பன எடுத்துரைப்பதும், அவனுடைய ஈகையைப்பற்றி
வெளிப்படையாகப் புகழ்வது மன்றி, புகழாப் புகழ்ச்சியாகவும் அரையனைப்
புகழ்த்துன்னார்கள். அவற்றின் சேரன் பால் அன்புள்ளவனாகிய காஞ்சி வன்
னுனைப்பற்றி ஒளவையார் பாடிய செய்யுள் வியக்கத்தக்கது. காஞ்சிற்
பொருகன் அறிவு மெல்லியன் செவ்விய நாணயுடைய புலவீர், வீளையணிந்த
கையையுடைய பாங்கியர் சோலையிற் பறித்த இலைக்கு (கீரைக்கு) மேலே
துடிவதற்கு யாங்கன் சில அரிசி வேண்டினோம்; தான் பரிசிலர்க் குதவும்
வரிசை யறிந்தவனாதலால் எம் வறுமையையும் தனது மேம் பாட்டையுஞ்
கீர்த்துச்சிப் பார்த்து, பெரிய மலைபோன்ற யானையையும், அதற்கேற்ற பரி
வாரங்களையும் அளித்துன்னான் என்று புகழ்த்துன்னார்.

"தடவுகிலைப் பலவி னுஞ்சிற் பொருகன்
மடவன் மன்ற செங்காப் புலவீர்

வளைக்கை விதலியர் படப்பைக் கொய்த
வடகின் கண்ணுறை யாக யாஞ்சில
வரிசி வேண்டினே மாகத் தான்பிழ
வரிசை யறிதலிற் தன்னுள் துக்கி
யிருங்கடறு வளைஇய குன்றத் தன்ன தோர்
பெருங்கனிற் கல்கி யோனே யன்ன தோர்
தேற்றா வீசையு முனது கொல்
போற்றா கம்ப பெரியோர்தல் கடனே" என்பதாம்.

இனி எட்டுத் தொகை துறவன் பிறிதொன்றைய அகலாநூற்றிலிருந்து பண்டைப்புலவர்கள் இயற்கையைப்பற்றி வருணித்தச் செல்வதை யுரியலாம். கபிலர் என்னும் புலவர் பெருமான் மலைவளத்தைப் பற்றிக் கூறும்போது, ஒரு மயிலானது மலையை கடனசாலையாகக் கொண்டு கடனமாகிவிற தென்று கூறி, அதற்கு வேண்டிய துணைக் கருவிகளும் அதன் கண் உள்வன என்று கூறுகின்றார். எவ்வாறெனில், ஆடுகின்ற மூங்கிலில் செய்யப்பட்டதனை யொப்ப உள்வ துணைகளில் விசுவின் தென்றற் காற்றால் உண்டாகும் ஒசை யானது குழலிசையாகவும், அங்குள்ள அருவி நீரோழுக்கால் உண்டாகும் ஒசை மத்தள முழக்காகவும், ஆண் குரங்கினிடமிருந்து உண்டாகும் ஒலி பெருவங்கிய (வாத்ரிய விசேடம்)மாகவும், அசைகின்ற பூவிறுக்க வண்டா னது யாழாகவும் இவற்றினுடைய இன்னிசைகளைக் கேட்டுப் பெண் குங்கு மருண்டு கோக்கவும், மூங்கில் வளர்கின்ற அம்மலையில் உலாவி மயில் ஆடு கின்ற கனம்போல் தோன்றும் நல்ல நாட்டையுடையவனே! என்று விதந்த கூறுகின்றார். இதனை,

"ஆடமைக் குயின்ற வயிர் துனை மருங்கிற்
கோடை யவ்வனி குழலிசை யாகப்
பாடின னருவிப் பனிநீ ரின்னிசை
தோடமை முழுவின் துதை குரலாகக்
கணக்கை யிடுக்குங் கடுங்குரற் தும்பொடு
மலைப்பூஞ் சாசல் வண்டியா ழாக
வீன்பல் விழிழிசை கேட்டுக் கவிதெந்து
மக்தி நல்லவை மருன்வன கோக்கக்
கணுநன ஈடுக்கத் தியலி யாடுமயின்
கனவுப்புரு விதலியிற் றேன்று காட"

என்ற அகலாநூற்றின் (82)ம் செய்யுளால் அறியலாம்.

ஆகவே பண்டு நம் முன்னோர்களெல்லாம் உலகத்தில் உள்ளதனை உள்வ வாக உரைக்கும் பெற்றியையும், புலவர்களிடத்தே அகையர்கள் வைத்திருந்த

ஆபுத்திரன் வரலாறு

(பே. ராமாநுஜம்.)

2. அறம் வெல்லும்

1. நல்லவர் ஒருவரால் நாடு சேழிப்புவும்

சீரவக நாட்டைக் குறித்து நீங்கன் ஏற்கனவே படித்திருக்கிறீர்கள்.

அந்த நாட்டில் தவனமலைச்சாரலில் பொன்னிறமான கொம்பும் குளம்பும் உடைய ஓர் பசு வாழ்ந்து வந்தது. அப்பசு கன்று கனாதாக இருந்தும் பல உயிர்க்கும் பால் சொரிந்து ஊட்டி வந்தது. இப்புதுமையை அந்தவனமலையில் வாழ்ந்துவந்த மண்முகன் என்னும் முனிவர் கண்டு வியப்புற்ற, அப்பசுவைத் தன் உயிரினும் அரிதாகக் காத்துவந்தார். "ஒரு பசு வீற்குக் கொம்பும் குளம்பும் பொன்னிறமாக இருக்கிறதாமே! அதைப் போய்ப் பார்த்து வருவோம்" என்று மக்கள் பலர் திரைந்திரைநாகத் தவனமலைச்சாரலை யடைந்தனர். அடைந்த அவர்களின் புதுமை முன்னிலும் அதிகமாயிற்று. முனிவர் அவர்கள் அனைவர்க்கும் அவ்வொரு பசு—கன்று கனாப்பசு சொரிந்த பால் வழங்கி அவர்கள் பசியை நீக்கினார். கொம்பும் குளம்பும் பொன்னிறமாக இருப்பதைக் காட்டிலும், ஒரு பசு கன்று கனாத தற்கு முன்பு பால் தருவது மிக்க வியப்புத்தரும் செய்தியல்லவா? சீரவக நாட்டில் பருவ மழை யில்லாமையால் மக்களும் மாக்களும் பசித்துயரால் வருத்தநிலை யறிந்து, "அக் கொடுத்தயகைத் தீர்ப்பேன்" என்று சென்ற ஆபுத்திரன் விதியின் வலியால் மணிபல்லவம் எனும் தீவிலை உயிர் நீத்து ஆண்டுகள் பனவாயின. வருடம் பல ஆயினவேயன்றி கல்ல மழையில்கா மையால் உண்டான துயர் இன்றுவரை நீங்கவில்லை. மக்கள் "பசி பசி" யென்று கதறும் உக்குரல் கிந்தலில்லை. முனிவர் அந்த பசு சொரிந்த பால் வந்த அனைவருக்கும் பருகும்படி அளித்தாரெனின் அவர்கள் அப்பொழுது அடைந்த மதிழ்வையும் வியப்பையும் அகவிட்டு உரைக்க முடியுமா?

"அருள் உருவாகிய அகலனே! வாழிய சின் மலாடிகள்! ஒரு பசு பொன்மயமான கொம்பும் குளம்பும் பெற்றிருக்கின்ற புதுமையைச் செவி மடுத்ததும், அதைக் கண்டு செல்லலாம் என வந்த எங்கட்டு கன்று கனாததற்கு முன்னரே இவ்வொரு பசு எவ்வளவு பெயர் வரினும் அவ்வளவினார்க்கும் பால் தந்த பசியாற்றும் இச்செயல் அதிக வியப்பைக் கொடுக்கின்றது. கால மழையின்மையால் பயிர்கள் வாடிக்கிடக்கும் தறு வாயில் நீளமேகம் தோன்றிக் குளிர்த்த துணிகளைச் சொரிந்தார்போல, நீண்ட காலமாக கல்குணவு பெருது, மக்களும் மாக்களும், சாகவோ பிழைக் கவோ என்று நிலை தடுமாறி இருக்கும்பொழுது, தங்கள் போருளே எம்மை யெல்லாம் உய்விக்க இப்பசு வடிவமாகி வந்ததோ? நல்லவர் ஒருவர் பெருட்டு எல்லார்க்கும் மழை பெய்யும் என்பர்; மற்றும், தங்கள் தவமலையை

யால் அமிர்த மழை பெய்கிறது!" என்று பலவாறு துதித்துத் தம் மகிழ்வை வெளிப்படுத்தி கின்றனர்.

"அன்புடையீர்! ஆ ஒன்று பொன்னால் கொம்பும் குளம்பும் வாய்த்திருக்கின்ற புதுமையைச் செலிமடுத்த, அதனைக் காண்போம் என வந்தவிடத்து, அதனினும் அரிய செயல் ஒன்றைக் கண்டீர்கள்! எனினும் இன்னும் சில நாட்களுக்குப் பின்பு நீங்கள் என்றும் கேட்டிராத புதுமை யொன்று கிசழ்வதைக் காண்பீர்கள். பொன் மயமான கொம்பும் குளம்பும் உடைய இப்பசு வயிற்றினின்று பொன்னிறம் வாய்ந்த ஒரு முட்டை உண்டாகும். பசு வயிற்றினின்று முட்டை புண்டாவது கருதி நீங்கள் வியப்பு அடையலாம். ஆனால், அதனினும் வியப்புத்தரும் சம்பவம் ஒன்று அதன் பின்பு கிசழ்விருக்கிறது. புத்த தேவன் தோன்றிய வைசாக சுத்த பூர்ணிகமையில், அப்பொன்னிறம் வாய்ந்த முட்டையினின்று அறவொழுக்கம் பூண்ட ஒரு உத்தமன் வெளிப்படுவான்! பசு வயிற்றிலிருந்து ஒரு முட்டை தோன்றுவதைக் காட்டிலும், அம்முட்டையிலிருந்து ஒரு மனிதன் வெளிப்படுவது மிக்க வியப்புத்தரும் செய்தியல்லவா? அன்று முதல் இச்சாவக காடு பசிப்பிணி மறந்து வாழும்; தருமப்பயிர் தழைத்து வளரும்" என்று கூறினர் அம்முனிவர். மக்கள் யாவரும் முனிவரையும் பசுவையும் வலம் வந்து வணக்கி முனிவரிடத்து விடைபெற்றுச் சென்றனர்.

உலகத்திற் செல்லாம் ஒப்பற்ற அறத்தைப் போதித்த உத்தமன்—கொல்லா அறமே குவகையெல்லாம் ஒங்கச் செய்தவன்—"தனக்கென வாழாமல் பிறர்க்கென வாழ்தல் வேண்டும்" என்ற சீரிய ஒழுக்கத்தைச் செயலிற் காட்டிய செல்வன் அவதரித்த கவகாசி மாதத்து மதிநிறைந்த கன்னாஸில், தவன மலைச்சாரலில், முனிவரிடத்து வளர்ந்து வந்த அத்தெய்வப்பசு பொன்னிறமான முட்டையொன்று இட்டது. அப்பொழுது அம்முட்டையினின்று அழகிய குழந்தையொன்று வெளிப்பட்டது. காண்போர் மனதைக் கொன்றா கொள்ளும் அழகிய தெய்வக்குழந்தை பிறந்த அன்று காற்று வலமாகச் சுற்றியது. மழையின்மீது காய்ந்து கிடந்த சாவககாடு மட்டுமன்றி உலக முழுவதும் எல்ல மழை பெய்தது. பசுக்கள் தத்தமது கன்றுகளுக்கு ஊட்டி, அனவிந்த பாலுப் பொழியத் தொடங்கின. உயிர்கள் எல்லாம் துயர் என்பது அறியா வாயின.

பல வருடங்களாக மழை யில்லாமையால் பசித்தயர் வருத்த மெலிந்த சாவக காட்டு மக்கள் 'திடீரென' எல்ல மழைபெய்து காடு செழிக்க நேர்ந்த இப்பெரும் மாறுதல் "அன்று மண்முகன் என்னும் அம்மா முனிவர் கூறிய உரைப்படி கிசழ்த்திருக்க வேண்டும்" எனக் கருதி உணங்கொண்ணா உவகை கொண்டனர். தம் அனைவர்க்கும் தாயினாய் அத்தெய்வப் பசுவின் திருவயிற்றில் அவதரித்த செல்வப் புதல்வனைத் தரிசிக்க வேண்டி, அனைவரும் முனிவர் இருப்பிடம் அடைந்தனர். திங்களைப்போன்ற தண்ணொளியோடு, முனிவர் அருகே மெல்லிணைபிற் கிடந்த அப் பச்சிணக்குழுவியைக் கண்ணிறையைக் கண்டு மகிழ்ந்தனர். முனிவரை நில்லாது வணக்கிப் போற்றினர். "அடிகளே! இங்காடு செய்த தவமோ, எங்கள் இயற்றிய எல்லினையோ, அவ்வது, எங்கள் முன்னோர் புரிந்த புண்ணியமோ நாங்கள் இங்காட்டில் வதிவ்வும், தங்கள் அருட்பெருக்கே இத்தெய்வப் பசுவின் வயிற்றில் திருக்குழவி யாகவும் தோன்றப் பெற்றோம்; எங்கள் உயிர் தழைக்கவும் பெற்றோம்" என்று

புகழ்ந்தனர். இறப்பு, கிசழ்வு, எதிர்வு என்னும் முக்காலமும் உணர்ந்த முனிவர் அவர்கள் அனைவர்க்கும் ஆசி கூறிப் பின் வருமாறு மொழியவற்றார்.—

"பெயராப் போன்புடையீர்; நீங்கள் கூறிய உரைக்கு நான் சிறிதும் தகுதியுடையவன் அல்லன், நீங்களும் உங்கள் முன்னோரும் புரிந்த எல்லினையே இத் தெய்வப்பசு உங்கள் நாட்டில் பிறந்து வளரவும், இதன் வயிற்றில் இச் செல்வன் தோன்றவும் காரணமாயிற்று. ஒருவன் செய்த எல்லினையோ தீவினையோ எதுவாயினும், அதன் பயனை அப்பிறவியிலாவது மறு பிறவியிலாவது துர்த்தல் கூடும். நீங்கள் இயற்றிய எல்லினையினால் இப்பிறவியிலேயே அதுபவிக்கும்பேறு பெற்றீர்கள். ஆனால் இப்பசு சென்ற பிறவியிற் செய்த அறத்தின் பயனை இப்பிறவியில் பெற்றது.

‘சுதல் இசைபட வாழ்தல் அதுவலது

ஊதியம் இல்ல உயிர்க்கு’

[புகழ் உண்டாக வாழ்தலாவது கொடுத்தல்; உயிர்க்கு ஊதியம் அது வல்லது இல்லை.] ஆதலின், இங்காட்டினர் அனைவராலும் போற்றிப் புகழ்வதாக ஏதுவாக இருப்பது இத்தெய்வப்பசு அல்லவா? சென்ற பிறவியில் இப்பசு தனது இனத்தோடு இனமாய்ப் பசு மந்தையில் வாழ்ந்து வந்தது. ஒரு நாள் மேய்ச்சல் தரையில் புல் மேய்ந்து கொண்டிருக்கையில், அருகே அழுதால் எழுவதைக் கேட்டு, அக்குரல் வரும் இடத்தை நாடிச்சென்றது. சில நெடுங்கடலில் செங்கதிர் தோன்றிக் காட்சி தருவதுபோல, பசும்புல் தரையில் கிடந்து கதறும் சிறு குழவி யொன்றைக் கண்டது. தன்னந்தனியே ஒரு துணையும் இன்றிக் கதறும் குழந்தையை அப்பசு கண்டதும் மனம் இரங்கி, அதன் அருகமர்ந்து நீஞ்சுவைப் பால் ஊட்டிற்று. இங்ஙனம் பல நாட்கள்வரை அக்குழந்தையைப் பாதுகாத்து வந்தது. அவ்வறத்தின் பயனை இப்பிறவியில் எல்லங்காகப் பிறந்திருப்பினும் இப்பசு இன்று மக்களினம் மேன்மை பெற்று வினங்குகிறது. ஐயறிவுடைய விலங்கினங்களுள் ஒர் இனமாகிய பசுக்கள் இப்பசு வொன்றால் பெருஞ்சிறப்பு அடையலாயின. பசுக்கள் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்தவை யென்று ஆறறிவுடைய மக்களால் போற்றப்படுவதிலும் பெருஞ் சிறப்பு வேறு யாதானது? தனது இனத்திற்கு மட்டுமன்றித் தான் பிறந்த இடத்திற்கும் பெருமை யெய்தத்தோன்றிய இப்பசுவே உங்கள் புகழ்ச்சிக்கும் போற்றதலுக்கும் தகுதி யுடையதாகும். ‘எல்லார் ஒருவர் உளரோல் அவர் பொருட்டு எல்லார்க்கும் மழை பெய்யுமாதலின், இப் புதல்வன் ஒருவனால் இனி இவ்வுலக முழுவதும் செழிப்படைவும்.’

வந்தவர் அனைவரும் முனிவரின் மெய்யுரையைச் செலிமடுத்துப் பேசுவதை யடைந்து, விடை பெற்றுச் சென்றனர்.

2 புண்ணிய ராசன்

பொன் மயமான கொம்பும் குளம்பும் வாய்ந்த ஒரு பசு பொன்னிற முன்ன முட்டை யொன்று இட்டதும், அதனின்றி ஒரு புதல்வன் தோன்றியதும் கிசழ்ந்து ஆண்டுடன் பலவாயின. இப்பொழுதுள்ள சாவக காட்டின் செழிப்பும் பிறவும் செப்பும் தாத்ததன்று. மா பலா கழுது தென்னை வாழை இவற்றின் செறிவு அணியணியாய் கின்று அழகு தருகின்றன. கன்னல் கழு கின் எழில் காட்டும் கழனிசனும், செந்நெல் கன்னல் எனத் திசுமும் பண்ணை

களும் சூழ்ந்து பொலிகின்றன. செச்செற் கழனியில் களைபறிக்கும் பெண்கள் தம் முகமெனப் பொலியும் கமல மலர்களையும், கண் என மிளிரும் கரு நிலப் பூக்களையும் பறித்தெரிய மனம் இல்லாத அவற்றை அப்படியே விட்டுச் செல்கின்றனர். களைபறித்த நிலங்களைப் பார்க்கவ யிடுதற்கு வரும் நிலவுரிமையாளர்கள் தாமரை குவளை முதலில் கொடிகள் பறித்தெரியப் பெருது, நிலமுழுவதும் அப்படியே விட்டிருப்பதைக் கண்டு கிளமிகுத்து களைபறிக்கும் மாதர்களைக் கடித்துஉறச் செல்லையில், அக் கொடிகளில் மலர்ந்து பொலியும் பூக்களின் வணப்பையும், வண்டுகள் அவற்றின் தேனை யுண்டு இங்கும் அங்குமாக இன்னிசை யெழுப்பிப்பறக்கும் இயல்பையும் பார்த்தவண்ணமே பரவசப்பட்டு கின்று விடுகின்றனர். நீர் நிலங்களில் அல்லியும் தாமரையும் மலர்ந்து காண்போர் கொஞ்சைக்வரும் வணப்புடன் வினங்குகின்றன. அவற்றில் அன்னச்சேவலும் பேடும் வரிசை வரிசையாய் அமர்ந்திருக்கின்றன. எருமைகள் நீரையழக்கித் தாமரை குவளை மலர்களைத் துளைத்து செச்செற்பயிரை மேய்ந்து திரிகின்றன. செச்செற்பயிரைத் துளைக்கும் எருமைகளை ஒட்டச் சென்ற சிறுவர்கள் வயிரா மேய்ந்து திரியும் அவற்றின் இறுமாத்த கலையைக் கண்டு ஒட்ட மனம் வராமல் கிற்கின்றனர்.

சோலையில் வண்டுகள் இசை கூட்டவும், மேகங்கள் மத்தனம்போல் ஒலிக்கவும், குயில்கள் பாடவும், மயில்கள் ஆடவும் உன்ன அழகிய காட்சியில் ஈடுபட்டு கிற்கின்றனர் சிலர். சேவற்கோழி தன் பெடையொடு கூடித் தம் தான்களால் மேட்டு நிலங்களைக் கிளறும்போது தோன்றி ஒளிவீசும் இரத்தினங்களை ஆயல் கின்று பார்த்திருத்த குருவிகள் மின்மினிப்பூச்சியென எண்ணித் தம் கூட்டிற்கு விளக்காகுமென அவைகளைக்கொண்டு சேர்ப்பதைக் கண்டு கதைப்பார். சிலர் ஐம்படைத்தாலி புரங்கின்ற மார்பினில் மாலை மாலையாக வாயினின்று உமிழ்நீர் வழியும் குழந்தைகளுக்குப் பால் ஊட்ட எடுத்த நாயார் கைகுவிச் 'சத்திரனைக் கண்டு குவித்த தாமரையோ இது!' என மகிழ்வார் வேறு சிலர். சிறுமிகள் முச்சில் முச்சிலாக முத்துக்களை வாரிவந்து தம் முன்றலில் கிற்றில் கட்டிச் சரிவாக வராததால் சிதறி விடுகின்றதைக் கண்டு சிரிப்பார் இன்னும் சிலர். தென்னம் பாணியினின்று வடியும் தேநிலை மாந்தித் துள்ளிக்குதிகரும் வரால்மீன்களைக் கண்டு கண்டு மகிழ்வார் மற்றொரு சிலர்.

ஓம் என்னும் ஒலியைத் தம் வடிவினால் மட்டுமன்றி எழுத்தாலும் எழுதிக்காட்டுவனபோல் நீர் மடைகளில் ஊர்ந்து செல்வதால் எழும் வெண்ணிய சங்கொலிகள் ஒலியுமே. கரும்பினின்று நீஞ்சுவைச் சாறுபிழியும் கரும்பாலைகளின் ஒலி இனிமையைத் தருவதாயிருத்தது. வானாயர் சோலைகளும், அவற்றின் உச்சியில் நாழிகைக்கு ஆயிரம் வடிவுபூண்டு உலவும் முகிற் கூட்டங்களும், குயிலின் குரலும், மயிலின் ஆடலும், கிளியின் கொஞ்சலும், பலவகைப் புட்களின் பாடலும், கடல் முழுவமும், கொஞ்சையன்னும் அழகோடு பொலியும் பலகிற் பூக்களும், தென்றற்காற்றும் என இவையன்ன பிறிதெல்லாச இடங்களும், அசையும் ஒளிப்படங்களும் காடக அரங்குகளுமாக இயற்கையன்னை காட்சி யளிக்கின்றன. மான்கன்றுகள் பெண்புலியின் முலைக்காம்பைச் சுவைத்துப் பால் பருகுதலும், யானைக்குட்டிகளும் அரிமாவின் பறிகளானும் ஒன்றொடு ஒன்று தழுவி விளையாடுதலும் அச் காட்டில் எங்கும் கிசுத்தடிய சம்பவம்.

"நாடென்ப நாடா வனத்தன, நாடல்ல

காட வனத்தரும் நாடு."

என்ற பெருநாவலரின் திருவாய்மொழிக்கு இலக்காக உப்புமுதல் கற்பூரம் வரை அனைவர்க்கும் எளிதில் கிடைக்குமாறு அமைந்து வினங்குகிறது அச்சாவகநாடு.

இக்கனம் நிலவனம் நீர்வனம் சிறந்து மக்களும் மாக்களும் தயரென்பது அறியாது அன்பு மிகுந்து மகிழ்ந்து உலவும் அச்சாவகநாட்டின் தன்மை நகர் நாகபுரம் என்னும் பெயரது. பாற்கடல்மேல் எழும்பித் தோன்றுவது போல் வெண்குதை திட்டிய மாடமாளிகைகளும், கூடகோபுரங்களும் வரிசை வரிசையாய் வினங்குகின்றன. அவற்றில் அடுக்களைப் புகையும், மகளிர் தம் கூத்தல் உலர்த்துபதற்கு என மூட்டிய அகிற்புகையும் எழுந்து பரவுங்காட்சி பணிமலையில் நீலமேகங்கள் தவழ்வனபோல் தோன்றுகின்றது. அச் சுகரின் இடையிடையே உன்ன சோலைகளில் மான்இனம் திரிவபோன்றும், மயிலினம் அசைவ போன்றும் மல்கையர்கள் கண்பொத்தி யாடலும், கைதட்டி ஓடலும், நறுமலர்க்கொடியில் ஊசலாடலுமாக மகிழ்வெய்துகின்றனர். மைத்தர்கள் முதியவர்களிடத்தில் அறவுரை கேட்டலும் மல்கையர்களிடத்து அன்புரையாடலுமாகப் பொழுது போக்குகின்றனர். இவ்வாறு எல்லாரும் எல்லாப் பெருஞ் செல்வமும் எய்தி வாழ்கின்றமையின், அவர்களுள் உயர்ந்தோர் சூழித்தோர் என்னும் ஏற்றத்தாழ்வுகள் இல்லை. இவ்வாறு எல்லா வகையிலும் கிறைவு பெற்று வினங்கும் அந்நாட்டில் குறைசிலவும் இல்லாமற் போகவில்லை.

கொள்வார் இல்லாமையால் கொடுப்பவர்கள் இல்லை. பகைவர் இல்லாமையால் படைவீரர்கள் இல்லை. ஆனால் அந்நகரைச் சுற்றிக் குன்றெனப் பொலியும் மதிற் அழகு ஒன்றையே கருதி அமைந்திருக்கின்றது. இன்னும் அந்நகரில் போரும், சிறையும், வறுமையும் உண்டு; எனினும் நெற்போரல்லது பிற போரில்லை; ஆறுகளில் தன் இச்சைப்படி ஓடும் நீரைக் குடங்களிலும், வேறு கலங்களிலும் கொண்டுவந்து தத்தம் வீட்டில் சிறை செய்திருப்பதன்றி வேறு சிறையில்லை. வறுமையென்பது மல்கையர் இடையே. வானுலகத்துள்ள நாகபுரிக்கும் இந்த நாகபுரிக்கும் பெயரளவிலும் வேற்றுமை தெரியாது வினங்கினும், தேவர்கள் என்போர் கண் இமையாமலும், கால் கிவந்தோயாதம் உலவுகின்றமையால் பிரித்துணர முடிகின்றது. விழித்தகண் விழித்தபடியே இருத்தலும், கால் கிலம் தோயாது அலைதலும் தேவர்களுக்குச் சிறுமை தருவனவேயன்றிப் பெருமைதரா. தூக்காது இருப்பதும், கால் கிலம் பாயாது உலவுதலும் அச்சத்தையும் அமைதியின்மையையும் குறிப்பன அல்லவா? அச்சமும் அலைச்சலும் உடையவர்க்கு இன்பம் ஏது? இக்குறை நாகபுர வாசிகளிடத்த இல்லை.

இத்தகைய நாடு நகரங்களைக் காக்கும் பேறுபெற்ற அரசன் ஒருவன் எவ்வளவு புண்ணியம் செய்தவனாக இருத்தல் வேண்டும்! உண்மையாகவே அந்த நாட்டு அரசனுடைய பெயர் புண்ணியராசன் என்பதுதான்! எவ்வளவு பொருத்தமும் அழகும் வாய்ந்த பெயர்! அன்றியும்,

"ஆதிம் மதியும் அருளும் அறனும் அமைவும்

ஏதின் மிடல் வீரமும் ஈகையும் எண்ணில் யாகும்

தீதி நிலையும் இவை கேம்பி னோர்க்குமின்ற

பாதம் முழுதும் இவர்க்கே பணிசேட்ப மன்னோ."

[எப்பொருளையும் வெளித்தோற்றத்தின் அளவில் மயங்காது அதன் மூலத் தன்மையை ஆராயும் அறிவும், அருளும், அறமும், பெருமையும், பழிப்பில்லா வலியுமையே வீரமும், இவையினை எண்ணரிய நற்குணங்கள் யாவும், தீதி தவருத நடுநிலையும் மற்ற அரசர்களுக்கு அலிதனில் பாதிவே இருந்ததென எண்ணும்படி இவ்வரசன்பால் முழு அளவும் பூர்த்தியாய் எய்தி யிருந்த அவன்; இட்ட ஏவலைச் செய்திருந்தன.] என்றால் இவனுக்குப் புண்ணியராசன் என்ற திருப்பெயர் வழங்கி வந்தது புதுமையல்ல.

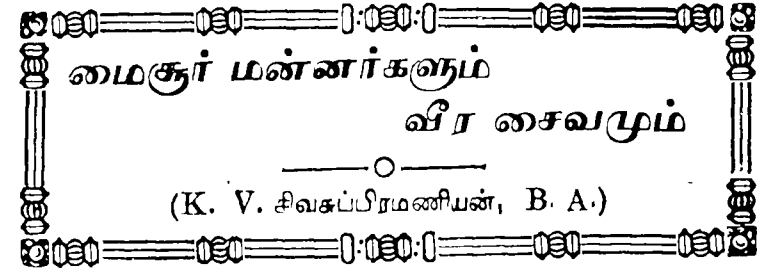
அவன் அனைவரிடத்தும் காட்டும் அன்புப்பெருக்கால் அவ்வனைவர்க்கும் தாயாக விளங்கினான்; தன்மை புரிவதில் அவரவர் இயற்றிய புண்ணியமா யிருந்தான்; இம்மைக்கு மட்டுமன்றி மறுமையில், மேல்நிலையிற் கொண்டு சேர்க்கும் தன்மையில் புதல்வனைப்போன்றும்; தன்னுயிர் வேறு, மன்னுயிர் வேறு என்னும் வேறு பாடின்றி இரண்டறக் கலந்து வாழும் சீர்மையால் மனைவியைப்போன்றும் விளங்கினான். இவ்வாறு உலகத்துள்ள உயிர்கட்கு எல்லாம் தான் ஒரு தாயாகியும், தவமாயியும், சேயாகியும், தாரமாகியும், மற்றொரு உடம்பே யாகியும் வாழ்ந்து வந்தான். "மன்னுயிர் எல்லாம், மண்ணுன் வேந்தன் தன்னுயிர்" என்னும் தகவுரை இப் புண்ணியராசனுடைய ஆட்சியின் மேன்மை கண்டு, அவன் காலத்தில் இருந்ததான் வழங்கி வந்திருக்கவேண்டும். "கற்றது கைமண்ணைவு, கல்லாதது உலகனைவு என்று கலை மடந்தை"யே ஒதும் பொழுது, அறப்பெரு வேந்தனும் இப் புண்ணிய ராசன் மெய்துலப் பல அறிந்திருப்பினும், அவ்வளவே சாலும் என அமைந்திருப்பனா? தனது கார்ப்புறச் சேலையில் வசிக்கும் தருமசாவகன் என்னும் தவமுனிவரை யடைந்த,

"பிறந்தோர் இறத்தலும் இறந்தோர் பிறத்தலும்

அறத்தரு சால்பும் மறத்தரு தன்பமும்"

"பவம்அது மார்க்கமும்"

பிறவும் கேட்டு வருவான். அவ்வாறு அவன் அத்தவ முனிவரிடத்த மெய்புரை கேட்ட செல்லும் பொழுதெல்லாம் தான்மட்டும் தனித்துச் செல்லாது, தனது ஆளுயிரினை மனைவியையும் உடன் அழைத்துச் சென்று இருவருமாகக் கேட்டு வருவது வழக்கம். இச்செயலை கிணக்கும்பொழுது உணதாகும் மகிழ்ச்சிப் பெருக்கை என்னென்று உரைப்பது! பெண்களுக்குக் கல்வி அவ சியமில்லை யென்பவரும், பெண்களைப் பகலவன் ஒளிபடாதவாறு வீட்டிற்குள்ளே பூட்டி வைத்துக்கொண்டு, தம் நகருக்கு அறிவான் மிக்க ஆன்றோர் எழுந்தருளின் அவரை அவர் தங்கிய இடத்தில் சென்று காணாதல் குறைவு எனக் கருதித் தமது இருப்பிடத்திற்கு வரச்செய்து, தாமும் தமது மனைவி மக்களும் தரிசித்து மகிழ்வதாக நடிப்போரும் இப் புண்ணிய ராசனின் புனிதச் செயலைச் சித்திப்பாராக. அரசியல் முறை இவ்வாறென ஏனைய அரசர்க்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக விளங்கும் இவ்வரசன் இவ்வாழ்க்கையினர்க்கும் ஓர் எடுத்துக் காட்டாயினான்.

மைசூர் ராஜபத்தை உடையார் பரம்பரையினர் ஆட்சி புரிய ஆரம்பித்த காலத்தில் கன்னட நாட்டில் வீரசைவமதம் எத்துணைச் சிறப்புடன் விளங்கியது என்பது பற்றிய சில சரித்திரக் குறிப்பு களைக் கீழே ஆராய்வோம்.

கி. பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் 17-ஆம் நூற்றாண்டிலும் சங்கம சமயமெனப்படும் வீரசைவ சமயமானது சீருஞ் சிறப்புமுற்ற விளங்கியது. விருபாட்ச பண்டிதர் என்னும் பெரியாரியற்றிய சென்ன வசவ புராணம் அஞ்ஞான்று வீரசைவ சமயம் அந்நாட்டி லெல்லிலையிருந்த தென் பதைத் தெற்றெனப் புலப்படுத்துகின்றது. விஜயநகர மன்னருள் ஒருவராகிய சதாசிவராயர் காலத்தில் நடந்த "தலைக்கோட்டை யுத்தம்" (1585-ம் ஆண்டு) இரத்தசேச சரித்திரத்தில் மூக்கியமானதோர் கிகழ்ச்சியாகும். அத் தகைய யத்த கிகழ்ச்சிக் காலத்தில் வீரசைவ மதம் சீர்கேடுற்றிருந்த தென்றும், கி. பி. 1584-ம் ஆண்டில் வீரவசந்த பூபாலன் என்னுமரசன் தென் கன்னட நாட்டில் காவிரிக்கரையில் பசுவபட்டினம் என்பதைத் தலைநகராகக்கொண்டு ஆட்சிபுரிய ஆரம்பித்தபின் இச் சமயமானது மிக உன்னத நிலையை எய்திய தென்றும் மேலே குறிப்பிட்ட சென்ன வசவபுராணம் உறுதிப்படுத்து. பசுவ பட்டினத்திலும் அதைச் சார்ந்த பிரதேசங்களிலும் வீரசைவ சித்தாந்தத் தையும் வசவ தேவரது கொண்களையும் பரப்புவான் வேண்டி அம்மன்னன் காலத்தில் பல மடங்களும் ஆலயங்களும் கட்டப்பெற்றன. அம்மடங்களில் கீற்றிருந்த தலைவர்கள் சிவனது பெருமையையும் வீரசைவ தெற்கினையும் பற்றி ஆங்காங்கே பிரசாரம் செய்யும் கடமையை மேற்கொண்டனர். வீர வசந்தன் காலத்தி லேற்பட்ட கல்வெட்டுகளும் செப்பெடுகளும் இக்கிகழ்ச்சி களை வலியுறுத்துகின்றன.

பதினாறு, பதினேழாம் நூற்றாண்டுகளிலெழுந்த கருகட காட்டுக் குறு நில மன்னர்கள் வீரசைவ மாணவர்களால் வீரசைவ சித்தாந்தத்தை உப தேசிக்கப்பெற்று "உடையார்" என்னும் பரம்பரைப்பட்டமும் கொண்டு சைவதெறி கின்றொழுதுவராயினர். "உடையார்" எனும் சொல் "மோன்" (Lord) என்று பொருள் படுமென்ப. அதற்கு முன்னரே வீரசைவ தெறி யைப் பின்பற்றி பொழுதினவர்களாகிய மைசூர், உம்மத்தூர், தலைக்காடு, அம்மா சாவடி முதலிய விடங்களில் அரசாண்டு வந்த சிற்றரசர்கள் நீண்ட காலமாக உடையார் என்றே வழங்கப்பட்டு வந்தனர்.

விஜயநகரத்தில் பல வம்சத்தினர் அரசு புரிந்தனர். அவைகளுள் அரசு

வீடு வம்சத்தைச் சேர்ந்த அரசர்களுது ஆட்சிக்காலத்தில் வீரசைவ மதம் மக்களால் பெரிதும் போற்றப்பட்டு வந்தது. அவர்க ணாட்சியில் சேங்கப் பட்டினத்தில் (இப்போது Seringapatam என வழங்குகின்றது.) பெரும் பாலோர் வீர சைவர்களாகவே விளங்கினர். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் முக்கியமான சில கல்வெட்டுகளையும் இதர வரலாறுகளையும் கவனிப்போம்.

(1) விஜயநகரில் ஆட்சி புரிந்த இராமராயன் காலத்தில் சங்காதர தேவர் என்னும் கீர்த்தி வாய்ந்த மஹரத்துக்கு (திருப்பதி போன்ற பெரிய தேவன் தானங்களுக்கு மஹரத் என்று பெயர்) தெரகணம்பி என்னு முரில் நன்செய் புன்செய் நிலங்களைத் தானம் செய்ததாக 1578-ம் ஆண்டில் சாசனம் மூலம் அறிவித்தான். சங்காதரதேவர் மடாலயமும் வீரசைவ அன்னதான சாலையும் நஞ்சன்கூடு பெரிய மடத்தின் ஆதிக்கத்திற் குட்பட்டது. (2) வீரசைவ சங்கமர்களுக்கு அன்னதானம் செய்வதற்காக வேன சமுத்திரம் என்னு மிடத்திலுள்ள வீர சைவாலயத்தில் இலங்காயுத மடமொன்று கட்டுவதற் காக 1604-ம் ஆண்டில் திருமலராயன் என்னும் மன்னன் வைக்கப்பட்ட தாகத் தல்வெட்டொன்று காணப்படுகிறது. திருமலராயன் இராமராயனு தம்பி எனத் தெரிகிறது. (3) வெங்கடபதிராயன் (Venkata I) என்னு மரசனது தண்டத் தலைவர்களுள் ஒருவன் 1605-ஆம் ஆண்டில் சாசன மொன்று வெட்டுவித்தான். அரகோதாரம் என்னும் காட்டை ஆண்டுவந்த அவன் தனது குடும்ப தேவதையாகிய வீரேஸ்வரர் அல்லது வீரபத்திராருக்கு ஆராதனையின் பொருட்டு கொஞ்ச நிலத்தை தானமாக அளித்தான் என அச்சாசனம் குறிப்பிடுகின்றது. (4) திருமலராயனால் மற்றொரு சாசனமும் ஏற்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. மழலவாடி எனும் நாகப் பிரதேசத்திலுள்ள சில நிலங்களை அன்னதானி மல்லிகார்ஜுன தேவ மடாலயத்திற்கு உபயோக மாகும்படி சஞ்சாரஜப் பட்டினத்திலுள்ள உருத்திரகணர் என்பவருக்கு திரு மலராயன் விட்டதற்குத் தொண்ணூற்றாறுபாதி சங்கம தேவதைகண்மூன் னிலையில் தானமாக வழங்கினான் என ஒரு சாசனம் காணப்படுகிறது. அவன் காலத்துப் பிறிதோர் சாசனத்தால் சேங்கப்பட்டண மடாதிபதியான இலிங் கண்ணு என்பவருக்கு ஒரு கிராமம் முழுதும் இனமாக அளித்தானெனத் தெரிகிறது. சமது ஆராய்ச்சிக் கெடுத்துக்கொண்ட கால எல்லையுள் வீர சைவமேயன்றி பிறமதங்களும் சிறப்புற்று விளங்கினவென்றும், அவையும் அரசர்களா லாதரிக்கப்பட்டனவென்றும், மக்களுள்ளே சமயப்பூசல்கள் கிழிந் திலவென்றும் தெரிகிறது. இனி, 16-ஆம் 17-ம் நூற்றாண்டுகளில் கன்னட நாட்டிலிருந்த மன்னர்கள் ஒரு சிவரைப்பற்றித் தனித்தனியே ஆராய் வோம்:—

கந்தர்வ ராசாராஜ உடையார்:—(1638-59) இம் மன்னன் காலத்தில் எல்லா மதங்களும் சிறப்புற்றிருந்தன. தனது தலைநகரில் பசுவேஸ்வரர் ஆலயமும் அதற்கு முன்பும் அழகியதோர் சிங்கர மண்டபமும் கட்டப் பெற்றதாக 1642-ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப் பெற்ற சாசனமொன்று கூறு கின்றது. 1648-ம் ஆண்டுக் கல்வெட்டின்படி பஸ்வேசர் துணும் (பஸ்வ ஸ்தம்பம்) மண்டபமும் மடமும் கட்டப்பட்டதாக அறிகிறோம். பசுவேசர் என்பார் திருநாத்தி தேவரின் அவதாரமாய் இப்பூமியில் தோன்றி வீரசைவ சமயத்திடையே காணப்பட்ட போலி யொழுக்கங்களைத் தகர்த்தெறிந்த பெரியார். தேவராஜ உடையார் (1659-73):— இவனும் தன் தந்தையைப்

போல் வீரசைவ சமயத்தில் போன்பு பூண்டவன் இவன் விரைந்த மடமெனும் வீரசைவப் பன்னியொன்று நிறுவினான். குளிகல் மடத்தைச் சேர்ந்த கக் கேரி தொண்டட்ட சித்தேன்வா சுவாமிகளுக்கும் கிட்டூர் எனுமிடத்திலுள்ள விங்காயுத கம்பா மடத்திற்கும் நிலங்களைத் தானம் செய்தான்.

சிக்க தேவராஜ உடையார் (1673-1704) இவனும் தனது மூதாதையர் களைப் போலவே வீரசைவப்பற்று மிக்கவனாய் விளங்கினான். 1763-ம் ஆண்டில் அவன் வெளியிட்ட சாசனம் ஹூல்லம் பன்னியிலுள்ள மல்லிகார் ஜுன சுவாமிக்கு திருவிழா நடத்துவதற்காக ரோவனாராத்ய மடத்தலைவ ரான உருத்ரமுனி தேவராத்தியருக்கு 212-வாகன் பொன் தானமளித்த தாகக் கூறுகிறது. மல்லிகார்ஜுன சுவாமியை ஸ்ரீசைலத்திற்கு எழுந்தருள் செய்வதற்கு அப்பொன் செலவு செய்யப்பட்டது. ஸ்ரீ சைலத்திற்கு யாத் திரை போய் வந்தபின் இம்மன்னன் மல்லிகார்ஜுனரது பிரசாதத்தைப் பெற்றான். அப்பிரசாதத்தின் மஹிமையால் தனது ராச்சியத்தில் கலகங் களும் புரட்சிகளும் ஏற்படாமல் அமைதியாக அரசாள முடிந்தது என்பது சிக்க தேவராஜனின் கம்பிக்கை. அவனது ஆட்சிக் காலத்தில், அழகு சிக்கார ஆரியர் என்ற வண்ணவ குருவின் தொடர்பாலும் உபதேசத்தினாலும் அவன் வண்ணவனுசிச் சில ஆண்டுகளில் உயிர் நீத்தான்.

இங்ஙனமாக 17-ம் நூற்றாண்டில் உடையார் குலமன்னர்கள் வீர சைவ ஆலயங்கட்கும் மடங்கட்கும் ஆக்கமளித்து வந்தனர். இன்றுங்கூட மாட்சிமை தங்கிய மைசூர் மன்னரவர்கள் வீரசைவ சமயத்திற்குப் பேராதரவளித்து வருவது கண் கூடு.

ஏஜண்டுகள் தேவை.

187527

எல்லா ஊர்களிலும் நமது 'ஆனந்தபோதினி' மாத, வாரப் பத்திரிகைகளை விற்பதற்கும், சந்தா சேர்த்துக் கொடுப்பதற்கும், விளம்பரம் சேர்த்துக் கொடுப்பதற்கும் தக்க சாமர்த்தியமுள்ள ஏஜண்டுகள் தேவை. விவரம் அறிய விரும்புவோர் எமக்கு எழுதித் தெரிந்து கொள்ளவும். நமது புஸ்தகங்களும் பத்திரிகைகளும் எல்லா ஸ்டேஷன்களிலுமுள்ள ஷிக்கின்பாத்தம் புஸ்தகசாலைகளில் கிடைக்கும்.

மானேஜர்.

48. ஐர்லந்து இங்கிலாந்துடன் பிணைக்கப்பட்ட விபரம்

(T. S. ராஜகோபாலன், B. A., L. T.)

சென்ற தொடர்ச்சியின் இறுதியில் குறிப்பிட்டபடி பார்லி

மெண்டின் அமைப்புமுறைச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி எழுதுவதற்கு முன்பு, ஐர்லாந்து III காலத்திய முக்கிய சம்பவங்களில் ஒன்றான ஐரிஷ் ஐக்கியத்தைப்பற்றி எழுதுவது பொருத்தமும் அவசியமும் ஆகும். அரசனுடைய பொதுவான பிடிவாத குணத்தை அது விளக்கும். அதனே சுயேச்சைப் போக்கு மீதிரி இனிய பிட்டின் தன்மையை தெரிவிக்கும். ஆங்கிலேய தன்மைகளையும் அரசியல் சூட்சுமங்களையும் வெளிப்படுத்தும்.

பத்திரிகைகள் மலிந்த இக் காலத்தவருக்கு உவாலராவின் தீவிரப் போக்கு ஐர்லாந்து ஜனங்களுடைய துரிதப்போக்கு எவ்வளவு கடுமையாக இருக்கின்றன என்பது கன்கு தெரியவரும். இந்த ஆழ்ந்த எதிர்ப்பும், தீவிர முற்போக்கு முயற்சியும் சரித்திரத்தின் விளைவுகளே. அவைகள் ஆரம்ப காலத் தொடக்கி கடந்து வந்திருக்கும் கடுமையான போராட்டத்தின் பின் விளைவு கள்தாம் என்பது நன் குணம்பாலது. முன்பு ஸ்காட்லாந்து ஐக்கியத்தைப் பற்றி எழுதியபோது தெளிவித்த சில விபரங்களை ஞாபக மூட்டுவது மிகையாகாது. "தாயும் பிள்ளையும் ஆனாலும் வாயும் வயிறும் வேறு" என்ற பாமர பழமொழிக்கொப்ப ஒரே நிலபாசமாக இருந்தும் அனல் எல்லைக்குப் புறம்பாக ஒரு சிறு குன்றினால் மட்டும் பிரிக்கப்பட்டு இருந்த ஸ்காட்லாந்து வாசிகளை ஆங்கிலேயர் வேறுக நினைத்து, அவர்களிடம், அன்னியருக்குக் காட்டும் மனோபாவம்காட்டி, "சஞ்சித் தொட்டிகள்" என்றும், "கொள்ளைக்காரர்கள்" என்றும் "தூடல் என்னும் தானியம் ஸ்காட்லாந்தில் மனிதருக்கும் இங்கிலாந்தில் குகைகளுக்கும் ஆகாரம்" என்று இழிவு படுத்திக் கூறியும் வந்தார்கள். ஆனாலும் அவர்களோடு அரசியல் துறைகளில் பழகும்போது, "எங்கள் வீட்டிற்கு வந்தால் என்ன கொண்டுவருகிறாய்? உங்கள் வீட்டில் என்ன கொடுக்கிறாய்?" என்ற போக்குடனும் "மீ ஸொத்த மா ஸொத்த; மா ஸொத்த மா ஸொத்த" என்ற தன்னை மறந்த வேதாந்த நினைவு நிலையுடனும், "தம்பி உங்கள் அலையும் எங்கள் வீட்டு உமியையும் சேர்த்து கலந்து கொண்டோம். அதில் ஊதும் தர்ம கைக்கரியத்தைத் தாராள தர்ம சித்தையுடன் சீயே செய்து விடுவாயன்றோ? நான் அலைத் தின்று தொலைக்கிறேன்" என்ற நிஷ்காமய கர்மம் செய்யும் போக்குடனும் நடந்து வருவது என்பதும் தெரிந்திருக்கும். கூடி யிருந்த ஸ்காட்லாந்திற்கே இந்த விதமானால், ஐரிஷ்சாலை என்ற நீர்ப்பாசத்தினால் பிரிக்கப்பட்ட ஐர்லாந்தைப் பற்றிய மனோபாவம் அப்படி யிருந்திருக்கும் என்பது சொல்லாமல் விளக்க

கூடியது. இதே மனப்போக்கைப் பல்லாயிரம் மக்களாகக் கப்பாலிருந்த அமெரிக்கா குடியேற்ற நாட்டு வாசிகளிடம் காட்டி, கைமேல் பெற்ற பலனும் வாசகர்களும் அறிந்த விஷயங்களே. ஆனால் அவர்களும் இவர்களுடைய இரத்தம் உடையவர்கள் என்பது மறக்கக்கூடாததான விஷயம். தவிரவும் இவ்வளவுதரம் சூட்சுமயுத்திகள் அப்போது இல்லை. ஏதோ கொஞ்சம் இருந்தன.

ஆக ஐர்லாந்து இயற்கையின் போக்கில் பிரிந்திருந்த காரணத்தால் அதன் போக்கு ஆதிமுதல் வேறுகவும் தனிப்பட்ட முறையிலும் இருந்தது. தவிரவும் இங்கிலாந்தின் மேற்பாசம் உயர்ந்த சித்திகேசரிவாகத் தாழ்ந்து இருந்த காரணத்தினால் ஐர்லாந்திற்கும் இங்கிலாந்துக்கும் பாணை, பழக்க வழக்கங்கள், நாகரீகம், முற்போக்கு இவைகளில் ஏராளமான பேதங்கள் இருந்தன. மதம் ஏறத்தாழ கி. பி. முதல் நூற்றாண்டிலேயே கிறித்தவமதமாக இருந்த, ஒதுங்கி அமைந்திருந்த போக்கில் ஆதிக் கொண்கைகளிலேயே ஊறி இன்றாவும் கதோலிகப் போக்கில்தான் இருந்து, ஐரோப்பிய குழப்பங்கள் அவ்வு அநிகம், புவேயில்லை, சுமாராக ஹென்ரி II காலத்தில்தான் ஐர்லாந்து ஜனங்களுக்கும் இங்கிலாந்து அரசனுக்கும் ஏதோ ஸொல்ப சம்பந்தம் உண்டோ இல்லையோ, "உண்டானால் உண்டு. இல்லையானால் இல்லை" என்று சந்தேகாள் பதத்தில் இருந்தது. குடியைக் கெடுக்கும் உன்சாட்டுச் சச்சரவுகளின் காரணத்தில் இங்கிலாந்து அரசர்கள் ஏகதேசத்தில் தங்களுடைய எஸ்டேட்டாக நினைப்பதற்கு இடம் பண்ணி வந்தார்கள். பிறகு ஏற்பட்ட பல குழப்பங்களிலும் ஐர்லாந்துக்கு விசேஷ பங்கு கிடையாதெனவே சொல்லி விட்டோம்.

ஹென்ரி VII (ட்யூடர்) அரசர் தாம், தம்மை ஐர்லாந்தின் 'எஜமான' என்று பொருள் படக்கூடிய "The Lord of Ireland" என்ற பட்டம் புனைந்தகொண்டு, அவர் காலத்தில் ஐர்லாந்துக்கு சட்டவிலக்கு போடப்பட்டது. அந்தச் சட்டத்திற்கு "Poynings law" பாய்னிக்ஸ் பிரபுவின் சட்டம் என்று பெயர். இந்த தர்மப்படி பாய்னிக்ஸ் விசேதமான ஷரத்துகளுள்ள ஒரு விலக்கு, ஐரிஷ் மக்களுக்கும் அவர்களுடைய பார்லிமெண்ட் சபைக்கும் தயாரித்த இங்கிலாந்து பார்லிமெண்டிலேயே அரங்கேற்றினார். அதன்படி ஐர்லாந்துக்கான சட்டங்களை இங்கிலாந்திலேயே இங்கிலாந்து பார்லிமெண்டில் செய்துவிடலாம்! இங்கிலாந்தில் செய்யப்பட்ட இங்கிலாந்து சம்பந்தமான எந்த சட்டமும் ஐர்லாந்துக்கும் செல்லுபடியானது!! ஐர்லாந்தின் பார்லிமெண்டில் செய்யப்படும் எந்தச் சட்டத்திற்கும் இங்கிலாந்து அரசாங்கத்தின் சம்மதமும் இருந்தாலொழிய செல்லுபடியாகாது!!! ஐர்லாந்தின் எந்தச் சட்டத்தையும் ஆங்கில அரசாங்கம் செல்லுபடியாகாதபடி ரத்து செய்து விடலாம்!!!! அப்படியானால், அந்த ஐர்லாந்து பார்லிமெண்டின் பிரயோஜனம்தான் என்ன? (அதுதான் அரசியல் தத்துவ ரகசியமாக, இக்காலத்திய மேதாவிகளுக்குக்கூட விளக்குகிறது) அதன்பிறகு ஹென்ரி VIII தம்மையே ஐர்லாந்தின் அரசராக தாமே பிரகடனம் செய்துகொண்டு, பாய்னிக்ஸ் சட்டம் ஒரு ஆவர்த்தம் காமசங்கீர்த்தனம் செய்யப்பட்டது. அவர் காலத்தில் மத சம்பந்தமான பல பல சட்டங்கள் செய்யப்பட்டனவென்பது இத் தொடர்ச்சிகளில் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றது. பாவம்! எந்த வழியிலும் தனியே கிடந்த ஐரிஷ்மக்கள் இங்கிலாந்தின் குழப்பங்களுக்கும் ஆட்பட்டுக்கொண்டிருந்தது. அவர்கள் பழைய வழியிலேயே செல்பவர்கள் என்பதும் சொல்லப்பட்டது. கருங்கச் சொல்லுமிடத்து எட்டவர்ட் VI காலத்திய சீர்திருத்த

கலவரங்கள் கொண்டு யடிப்புகள், மடாலய, மாதாபோலித் தகர்ப்புகள் ஆகும் ஏற்பட்டன. "காட்டுக்கு நல்ல ராஜாவந்தாலும் தோட்டிக்குப் புல்கைம போகாதது" போல் மேரி காலத்திலும் உபத்திரவம் ஒன்றாகத்தான் இருந்த தென சரித்திரங்கள் கூறுகின்றன. சீர்திருத்தப் போக்குள்ள எலிஸபெத் ராணி காலத்தில், கலகங்கள், கொலைகள், கொளுத்துதல்கள், கொள்ளைகள், பறிமுதல்கள் முதலியன நிறம்பி இருந்தன. "வேண்டாதவர்களுக்கு எடுக்காவேரியில் நான்கு காணி நிலம் தருவதுபோல" தீராத முறையில் இனம் செய்ய வேரும்போது இங்கிலாந்து மன்னர்கள், சிலரை ஐரிலாந்து தேசத்திலுள்ள சில பாகங்களுக்கு பிரபுக்களாக, நாரானமாக சாகனம் செய்து விடுவது சர்வ சாதாரணம். இந்த மட்டில் கிடைத்ததே என்று அந்த நிலங்களைப் பெற்ற பிரபுக்களுக்கு வரும்படி கிடைப்பது கஷ்டம். ஆனால் எளிய நிலையில் ஐரிஷ் மக்களுக்குள்ளேயே போட்டி மூட்டி நிலக்குத்தகைதாரர்களாகி, அவர்களுக்குள் சச்சரவும் சூழப்பங்களும், கூச்சல்களும் ஏற்படுத்தி, தண்டிக்கும் முறையில் பல பறிமுதல்களும் வெளியேற்றல்களும் நடத்தப்பட்டனவாம். இந்த முறையில்தான், "சுற்றி மூடணை" ஜேம்ஸ் I காலத்தில், அல்ஸ்டர் மாகாணத்திலிருந்த கலதேசிகளை கவிரக்கமின்றி விரட்டி யடித்தது, பூராவாக ஆங்கிலேயராகவே வந்து குடியேறும்படியாகச் செய்யப்பட்டதாம்! அப்படி குடியேறிய அந்த அல்ஸ்டர் ஆங்கிலேயரின் சந்ததியார்தான் இப்போது உலாலராகவுக்கு முட்டுக்கட்டை போடும் தற்போதைய அல்ஸ்டர் வாசிகள் என்று உணர்ந்தால், இந்த காரியத்தில் விநோதமே தோன்றாது. (அப் புண்ணியவான்களின் சந்ததியாரிடமிருந்து வேறென்ன தான் எதிர்பார்க்கலாம்?) பிற விஷயங்கள் சொல்லாமலே பூதித்தறியக் கூடிவது !!

ஓடுவர்ட் அரசர்கள் காலத்தில் நடந்த பெருங்கலகம், குடியரசு, முடியரசு மீட்சி, புரட்சி ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் ஐரிஷ்மக்கள் அனுபவித்த கஷ்டங்களை வர்ணிப்பதும் சாத்தியமில்லை. எழுதினாலும் கல்மனதையும் கரையச் செய்யும் என்பது தெளிவு. கதோலிக்கரிடம் அனுதாபம் காட்ட விரும்பிய சார்ல்ஸ் I காலத்தில் வென்ட்வொர்த் பிரபு அவர்களைக் கண்டிப்பான முறையின் (Thorough system) படி அடக்கி, வாட்டி வதைத்துப் பிழிந்து, பயமுறுத்தி, சிம்ம லொப்பணமாக வைத்திருந்தது அந்த சரித்திரமும் கூறும். ஆகப் பூரிடன் கிராமவெல் காலத்தில், அருண்டு கலகம் செய்த போது, ட்ரோகிடா (Drogheda) வெக்ஸ்போர்டு (Wexford) என்ற இடங்களிலும் அவர்களை முற்றுகை செய்து, பஞ்சகலிமையில், நாய்களையும் பூனைகளையும் கூடவிடாமல் தின்ற கஷ்டப்படவேண்டி யிருந்ததாம். கடைசியில் பணிய நேரிட்டபோது, முடியுழந்த ஜேம்ஸ் II ன் சார்பாக கலகம் செய்த ஐரிஷ்மக்களை, வில்லியம் III லண்டன் டெரி, என்னிஸ்கிலன் (Londonderry and Enniskillen) என்ற லிட்களில் முற்றுகையிட்டு, பசியில் வதைத்து, கையத் தோற்கடித்து, கொன்று, சமாதானம் ஏற்பட்டபோது, நிலங்களை திரக்கமின்றி பறிமுதல் செய்த கடுமையான கிஸ்பைஸஸ் திட்டமும் செய்து ஐரிஷ் மக்களுக்கு சாதாரண உரிமைகள் கூட இல்லாமல் செய்து விட்டார் என்பது சரித்திரப் பிரசித்த மானது. ஆக அந்த சமயத்திலும், பஞ்சம், சண்டை, கலகம், சச்சரவு, பறிமுதல், குற்றச்சட்டம்,

இவைகளிலேயே பெரும்பாலும் வந்தவர்கள் என்பது வெளிப்படை! இந்த வட்சணத்தில் இங்கிலாந்து மதத்திற்கு புறம்பானவர்கள் சட்டப்படி அனுபவித்த அல்லல்களுக்கெல்லாம் பாய்னிக்ஸ்வின் புண்ணியத் திட்டத்தின்படி ஐரிஷ் மக்களும் ஐயமின்றி ஆளாயினர்!! கதோலிக்கர்கள் என்றால் அவர்கள் பட்ட கஷ்டத்தைச் சொல்லவே வேண்டாம். வாக்குரிமை கிடையாது. சொத்துரிமை கிடையாது. சங்க உரிமை கிடையாது. உத்தியோகம் ஏற்கக்கூடாது. சேர்ந்து தொழக்கூடாது. கூடி யிருக்கக் கூடாது. தொழில் நடத்தக்கூடாது. பட்டணத்தில் வாக்கூடாது.

இது ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்ட இனத்தாருக்கென்று மட்டும் என்பது போய், 18-வது நூற்றாண்டில், பொது தேசமக்களுக்கே, "உனக்கும் பெப்பே உங்கள் பாட்டனுக்கும் பெப்பே" என்ற கதையாய், இவைகளை குரோதக் காரணமாகவும், தன்னலப் பற்றுடனும் செய்து கொடுத்த பொறுமைப் பிராடெஸ்டெண்ட்களுக்கு ஐரிலாந்தில் குடியேறி விட்டார்கள் என்பது ஒட்டி வந்துவிட்டன. "கிளைக்குக்கே தனக்கு" என்பதுபோலும் அவர்களும் அனுபவிக்க ஏற்படும்படி பாய்னிக்ஸ் சட்டம் இருந்ததை இந்த கச்சாசாரிகள் உணரவில்லை. வியாபார குடியேற்ற விஷயங்களில், ஐரிஷ்காரர்கள் இங்கிலாந்துக்கு அன்னியர்களாகவே கருதப்பட்டார்கள். "கப்பல் போக்கு வரத்துச் சட்டம்" (The Navigation Act) அமெரிக்க வாசிகளையும், ஸ்காட்லாந்து வாசிகளையும் பாதித்த அதே அளவு ஐரிஷ்வாசிகளையும் பாதித்தது. பாதிக்காமல் செய்ய சட்ட உரிமையில்லை. மெதுவாகக் காத்திருந்து, அமெரிக்க குடியேற்ற வாசிகளை சுதந்திர புருஷர்களாக ஏற்றுக்கொண்ட அக் காலத்தில் ஏதோ சற்று அயர்ந்த சமயத்தில் அயர்லாந்து வாசிகள் கிளர்ச்சி செய்து பாய்னிக்ஸ் சட்டத்தை ரத்து செய்துகொண்டதோடு சில சிலவரை உரிமைகளையும் பெற்று விட்டார்கள். 1789 வாக்கில் அதற்கு உதவி செய்த சம்பவம் பிரஞ்சுப் புரட்சி பூச்சாண்டியாகும். அமெரிக்கர் பெற்ற வெற்றி பிரஞ்சுமக்களை துணிவுறுத்தியது. பிரஞ்சு மக்களின் உணர்ச்சி வெறியின் அதிர்ச்சியைக் கண்டு அருண்ட ஆங்கிலக் கவர்ன்மெண்டார், ஐரிஷ் காரர்களைச் சமனப்படுத்த எண்ணி இந்த செனகரியத்தை மறந்து செய்து கொடுத்து விட்டனர்.

அதுவே செப்போலியன் முன்னணிக்கு வந்து முடுக்காய் முறுக்கிய காலத்தில் ஆங்கிலேயருக்கு ஆபத்தாக முடிந்தது. ஐரிஷ்மக்கள் செப்போலியனுடன் சேர்த்துகொண்டு, அவனுக்கு இங்கிலாந்தை பின்னிடுத்து தாக்க இடம்தரும் அளவுக்கு ஐரிஷ்காரர்களுக்கு உணர்ச்சி தோன்றிவிட்டது. என்ன செய்வார் பாவம் இளையபிட்டு! மண்டையை உடைத்துக்கொண்டு யோஜித்துப் பார்த்து, ஐரிலாந்தையும் இங்கிலாந்தையும் ஒன்றாக்கிவிடுவதான் தகுந்த வழியென்று புலப்பட்டது. ஐரிஷ்கார பிரதிநிதிகள் சம்மதித்து ஐரிஷ் பார்லிமெண்ட் இந்தப் பிரச்சினையை ஒத்துக்கொள்வதெனவேண்டுமே! அதற்கென்ன செய்வது? முக்கியமாக, வியாபார உரிமை, குடியேற்றகாட்டு உரிமை வாக்களித்தார். முதல்தரமாக கதோலிக்களுக்கு இருந்த பல தடைகளையும் நீக்கிவிட வேண்டும் என்பது மிக, மிக முக்கியமான பிரச்சினை. பிட்டும் ஒப்புக்கொண்டார். இருந்தாலும் ஐரிஷ் பார்லிமெண்ட் அக்கத்தினர்கள் பலருக்கும் பட்டங்கள், பதவிகள், கௌரவங்கள் லஞ்சங்கள் கிறிம்ப கேவலமான பல சூழ்ச்சிகளையும் செய்து தீரவேண்டி வந்துவிட்டது. திரான

இனைய பிட்டுக்கும்! இரத்தப்படி ஆட்களைச் சரி செய்யும் அருமையான வேலை, காரைவாலில் பிரபுவால் செய்யப்பட்டதாம். (ஈமது இந்தியாவில் கவர்னர் ஜெனரலாக இருந்து, வங்காளத்தில் சாகவத நிலவரித்திட்டம் ஏற்படுத்தியவர் என்பது இந்திய சரித்திரவியல்.) அவரே மனது கசந்து ஹைஜப்பட்டிங் கொண்டு, "ஈமது தேசத்தின் கேழ்மத்தை யுத்தேசித்து, சலிக்க முடியாத ஆபாசமான காரியங்களைச் செய்யவேண்டி ரேரிட்டது கிணைக்க எண்க்கே அருவருப்பாக இருந்தது" என எழுதி யிருக்கிறார். (ஆக சட்டசபை எதற்கு உபயோகப்படுகின்றன என்பதற்கு ஈமக்கு உண் அனுபவம், சரித்திரத்தின் மூலமும் ஸ்திரப் படுத்தப்படுகிறது. கலித்தொண்டி கலித்தொண்டி பாட்டாக்கன் படிக்க! இவ்வளவும் மோக விலைதான் என்பதை மறுக்கவும் முடியுமோ?) ஆகக் கூடி, மென்று பிடித்து, தின்று திணறி வந்தது சட்டம் 1800-ல்! அதன்படி ஐர்லாந்து பார்லிமெண்ட் கலைக்கப்பட்டு, ஐர்லாந்திலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பொதுஜன பிரதிநிதிகள் 100 பேர் இங்கிலாந்து பார்லிமெண்டின் பொது ஜன சபைக்கும், 32 பிரபுக்கள் அம்மாதிரியே ஆங்கில பார்லிமெண்ட் பிரபுக்கள் சபைக்கும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அங்கே போய் இருந்து வேலைகளில் கலந்து கொள்ளவேண்டியது. கொடியதும் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டு புதிய யூனியன் ஜாக் கொடி வந்தது. மற்றப்படி எல்லா விதங்களிலும் எவ்வித வேற்றமையும் கிடையாது. ஆனால் ஐரிஷ் மக்கள் கேட்டுக் கொண்டபடி "கதோலக்கருக்கான தடைகள் நீக்கப்படாத படி துரோகமாக கைவிடப்படும்படி தேர்ந்துவிட்டது. பாவம் இனையபிட்டு அரசனான் போராடினார். அரசன் தன்னுடைய "மகுடாபிஷேக பிரமாணத்திற்கு மாறாக நடக்க முடியாது" என்று திட்டமாகவும் நிஷ்கண்டகமாகவும் சொல்லி உதறிவிட்டான். வாக்குறுதியைக் காப்பாற்ற, பிரதம மந்திரியும் மிக்க நெருக்கடியான சமயத்தில் 1802-ல் ராஜீனமா செய்து விட்டார். செப்போலியனுடைய உன்னத சிவியில், இரு திறந்தாரும் சந்து ஆசுவாசப்படுத்திக்கொள்ள 1802-ல் அமீன்ஸ் ஸமாதானம் செய்துகொண்ட சமயம்! மறுபடியும் 1808 செப்போலியன் சக்ரவர்த்தியாகி, கலக்கத் தொடங்கிப்போது, 1808-ல் பிட்டு மறுபடியும் உத்தியோகம் ஏற்று பிற தேசங்களுடன் ஒரு ஒப்பந்தம் கடைசி முறையாகச் செய்து அதையும், 1808ல் ஆஸ்டர்லி லிட்ஸ் சண்டையில் ஆஸ்ட்ரியா தோற்றுத் தொங்கின வருத்தம் தானாமல், இனையபிட்டு அதே வருடம் மனமுடைந்து செத்தார் என்பதை (Austerlity Killed Pitt) என்ற வாக்கியம் வினக்கியது முன்பே குறிக்கப்பட்டது.

அடுத்த, ஏற்பட்ட சில்லரைச் சட்டங்களுக்கும், பார்லிமெண்ட் அமைப்பு முறைச் சீர்திருத்த சட்டத்தையும் பற்றி எழுதப்படும்.

மத பாரத மாதாவின் வயிற்றில் வெகு காலத்திற்கு முன்பே பல மதங்கள் பிறந்து, வளர்ந்து, அவை இன்றும் சிரஞ்சீவி களாய் வாழ்ந்து வருகின்றன. ஒவ்வொரு மதமும், ஒவ்வொரு சமயத்தில் ஒவ்வொரு தக்க பெரியோரால், —சமயாசாரியாரால், உண்டாகி, பரவி இன்றும் அழியாது நிலை நிற்கின்றது.

அவற்றின் முக்கியமானது ஹிந்து மதம் என்பதே. ஹிந்து மதத்தினரும் பல இன பிரிவுகள் இருக்கின்றன. ஹிந்துக்களுக்குள், சைவன், வைஷ்ணவன், ஸ்மார்த்தன், மாத்வன் முதலிய பல வகுப்பினர் இருக்கின்றனர்.

இவர்களில் சைவன், சைவத்தைக் கைப்பற்றியவன். அவனது மதம் சைவமதம். தெய்வம் சிவன். வைஷ்ணவன் வைஷ்ணவ மதத்தைப் பின்பற்றியவன். அவனது கடவுள் விஷ்ணு. சைவம், வைஷ்ணவம் ஆகிய இரண்டு மதங்களும் பல நாட்களுக்கு முன்பே சகோதர பாவத்துடனேயே தோன்றியபோதிலும்; இவ்விரண்டு மதத்தினருக்கும் சகோதரபாவம் கொஞ்சமும் இல்லாமலேயே இருந்தது, இருக்கின்றது. சைவர்களும், வைஷ்ணவர்களும், ஒருவருக்கொருவர் துவேஷித்து, மதச் சண்டையிட்டு வந்தனர்.

சிவமே பெரிது; சைவமே பெரிது; சிவனைத் தவிர வேறு தெய்வமுமில்லை. சைவத்தைத் தவிர வேறு மதமுமில்லை என்னும் உறுதியுடன் அம் மதத்தின்பால் அதிகப் பற்றுக் கொண்டவன் வீரசைவன். அவ்வாறே, வைஷ்ணவத்தின் பால் அதிகப் பற்றுக் கொண்டவன் வீர வைஷ்ணவன்.

இவ் வீரத்திறந்தாரும், தம் தம் தெய்வத்தினிடமும் மதத்தினிடமும் கொண்ட உறுதியாலும், அதிகப்பற்றாலும், அதையே போற்றியதைத் தவிர, அவர்கள் செய்த முக்கியமான வேறு வேலையும் உண்டு. அதாவது வீரசைவன், வைஷ்ணவத்தையும், விஷ்ணுவையும், வீர வைஷ்ணவன் சைவத்தையும் சிவனையும், துஷித்து துற்றி அவமதித்து வந்ததேயாகும். மிகச் சிறிய விஷயங்களிலும் அவர்கள் மதத்துவேஷம் காட்டினர். மனோவாக்கு காயம் என்ற திரிகரணங்களிலும் துவேஷமே குடி கொண்டிருந்தது. இஃது பின் வருவனவற்றால் நன்கு விளங்கும்.

I

ஓர் ஊரில் ஒரு வீரசைவரும், ஒரு வீரவைஷ்ணவரும் ஆப்த சிகேதிகள் எனாக இருந்தனர். இவர்கள் இருவரும் மத விஷயங்களில் தம்முள் அடிக்கடி பெரும் விவாதம் விளைவித்துக் கொண்டாலும், ஏனைய விஷயங்களில் இசைந்த நட்பினராகவே இருந்தனர். இவர்களுக்கு உவமை இக்காலத்திய வக்கீல்களையாவர். சியாயஸ்தலத்தில் இருதரப்பு வக்கீல்களும், தாம் வாங்கும் பீசுக்காகக் கஷிக்காரரை முன்னிட்டு, ஒருவருக்கொருவர் ஜென்மத்

துவேஷிகன்போல மண்டையை உடைத்தக்கொண்டாலும், கோர்ட்டு கலைத் த உடன், இரண்டு வக்கீத்களும் கை குலுக்கிக்கொண்டு, ஒன்றாகச் சேர்ந்து சிற்றுண்டிச்சாலை சென்று, சிறு உண்டி உண்டு, சிறு குடி குடித்து, ஒரே வாசனத்தில் போவது போலவாகும்.

சிறு, வீரசைவர் தமது நண்பர் வீர வைஷ்ணவர் வீட்டுக்கும், வீர வைஷ்ணவர் தமது நண்பர் வீட்டுக்கும் அடிக்கடி போவதுண்டு. இருவரும் கூடுமிடத்தில் முக்கியமாக மத விவாதமே நடக்கும். ஒருநாள் வீர வைஷ்ணவர் தமது நண்பர் வீரசைவர் வீட்டுக்குச் சென்றார். ஆங்கு, இருவரும் திண்ணையில் அமர்ந்து பேசிக் கொண்டிருந்தனர். அப்பொழுது, அதே திண்ணையில் விளையாடிக் கொண்டிருந்த வீரசைவரின் சிறு குழந்தை மலம் கழித்தது. வீரசைவர் அம்மலத்தை அப்புறப் படுத்துவதற்காக உன்னையிருந்த தனது மனைவியை "அட காறு! குழந்தை கொல்லிக்குப் போயிருக்கான். ஜல்தியா வந்து எடுவா, ஆபாஸம்! காக்கன்னாம் இங்கே உக்கார் துண்டிருக்கோம். குழந்தையை உன்னையே வச்சிக்கோக் கூடாதா! மூட்டான்" என்று சிறிது சோபத்துடன் கூறினார்.

அவர் மனைவி உள்ளிருந்தபடியே "இங்கே கைவேலையா இருக்கேன். கொஞ்சம் பார்த்துக்கொங்க. இதோ வந்துட்டேன். நானும் எதேன்னு நான் பார்ப்பேன்" என்றாள்.

இதற்குள் வீர வைஷ்ணவர், "தமது சிவத் துவேஷத்தையும் காட்டியதுபோல் இருக்கவேண்டும்; கேலி செய்ததுபோலும் இருக்கவேண்டும்" என்று சினைத்து, "அவா கைவேலையா இருந்தா இருக்கட்டுமே. கொஞ்சம் மெதுவா வரட்டுமே. சீக்க, இப்போ சத்தியா பார்ப்பதற்கு ஆபாசமாய் இல்லாமல், உங்க பகவான் பிரசாதம் (கிருஷீது or சாம்பல்) அவர் உகந்து பூசிக் கொள்வதை, கொஞ்சம் மேலே கொண்டுவந்து தூவிவிடுங்கோ, போறும்னு" என்று சாமார்த்தியமாகக் கூறினார்.

வீரசைவர் இதைக் கேட்கப் பொறுது, "தமது பகவான் பிரசாதத்தை இவ்வளவு கேவலமாகப் பேசுகிறாரே, இவரையும் இவர் கடவுளையும் விட்டேனா பார்" என சினைத்து, மிகவும் அமைதியாக "நண்பரே! எமது கடவுளின் பிரசாதத்தைக் கொண்டுவந்து அதன்மேல் போட்டாலும், பின் அதை எப்படியும் எடுக்க ஒரு ஆள்வேண்டும். ஆனால் அதைவிட கலப்பான வழி வேறொன்று இருக்கிறதே! அதை மறந்து விட்டார்களா? சீக்கத் தொழும் வராகாவதாரம் பன்றி) வந்தால், மலம் கழிந்த இடமே தெரியாமல், செய்து விடுவாரே. அதை விட்டுவிட்டு மூக்கை என்னமோ சுத்திப் பிடிக்கிறேனே" என்று சிரித்துக்கொண்டே கூறினார்.

அந்தோ! இதைக்கேட்ட வீர வைஷ்ணவர் உன்னம் பட்டபாட்டையும், அவர் மனம்பட்ட அவஸ்தையையும், அவர் முகம் மாறிய விதத்தையும் இங்கு விவரிப்பதும் இயலாது.

II

ஒர் ஊரில் சிவன் கோயில், விஷ்ணுகோயில் ஆகிய இரண்டு கோயில்களும் ஒன்றினருகில் ஒன்றாக அமைந்திருந்தன. அவ்விருக்கண் இருந்த ஒர் வீர வைஷ்ணவருக்கு தமது விஷ்ணு ஆலயத்துக்குச் சமமாக சிவனாலயம்

அருகில் இருப்பது சற்றும் பிடிக்கவில்லை. எப்படியாவது அவ்வாலயத்தை இடித்துத் தகர்த்து, தரையோடு தரையாகச் செய்துவிட வேண்டுமென்று வைராக்கியம் கொண்டார். அதே ஊரில் இருந்த வீரசைவர்களுக்கும் இவ்வித எண்ணம் மனத்தில் இருந்தபோதிலும் வகையறிபாது வானா இருந்தனர்.

வீர வைஷ்ணவர் வைராக்கியம் மேலிட்டு, காலையில் எழுந்த உண்டியருந்தி, தமது இல்லம்விட்டுப் புறப்பட்டு, சிவன் கோயிலையடைந்து, முதலில் அவ்வாலயத்தின் நூற்புற மதிலையும் இடிக்கக்கூறுதி, அதிகமாக ஐயுடைய மாட்டில்லாத ஒர்புற மதிலினருகில் சென்று, அப்பசங்கியை கழிப்பவர் போல் அமர்ந்து, கையில் ஒர் குறியைக்கொண்டு, கருங்கற்களின் இடையில் இருந்த கண்ணாம்பை சப்தமில்லாமல் மெதுவாக கொஞ்சக் கொஞ்சமாக தோண்டி வாரம்பித்தார். அப்படி கற்களின் இடையே இருக்கும் கண்ணத்தைத் தோண்டிவிட்டால் வானாவர்த்தியில் கற்கள் மூட்டக்கொடுத்து ஒவ்வொன்றாக கீழே விழுந்து மதிலிடிந்துவிடும் என்பதே அவர் நோக்கம். அந் நோக்கக்கொண்டு பிரதிதினமும், சில சமயங்களில்—இரவிலும், அவர் தான் மேற்கொண்ட காரியத்தைச் சலிப்படையாது ஊக்கத்துடன் செய்து சிறிது திருப்தியையும் அடைந்தார்.

எங்கும் கிணந்துள்ள பரம்பொருள், எதையும் அறியவில்ல அற்புதப் பொருள், தமது வீர வைஷ்ணவரின் அறிவீனச் செய்கையை அறியாரோ? தனது ஆலயத்தின் மதிலை இடிக்கும் அன்னவருக்கு அறிவு புகட்டக் கூறுதி, அக்கோயிலில் எழுந்தருளிய பெம்மான், ஒருநாள் காக்கையுருக்கொண்டு, வீர வைஷ்ணவர் வேலைசெய்யும் இடத்தில் அவர் தலைக்குமேல் மதிலில் பறந்து சென்று அமர்ந்து, தனது மூக்கினால் ஒரு சிறியகல்லை அசைத்துப் புரட்டி வீர வைஷ்ணவரின் தலையில் விழாமாது, அதனால் அவர் தனது பிழையை உணருமாறு, மெதுவாகக் கீழே தள்ளினார்.

சிறிய கல்லையாழிதும், கல் விழுந்த வேகத்தால், வீர வைஷ்ணவரின் மண்டை சிறிது பொத்துண்டது. இரத்தம் பெருகி அவர் முகத்தில் வழிந்து ஓடிற்று. அங்கிலையிலும் அண்ணா சளைக்காது, தனது வஸ்திரத்தால் முகத்தில் வழிந்து ஓடிய இரத்தத்தைத் தடைத்துக்கொண்டு, பொத்துண்ட இடத்தைத் தன் இடதுகையால் அமுக்கிக்கொண்டு, மேலே கிமிர்ந்துகொக்காகக் இருப்பதையும், அக்காகம் தனது தலையை ஒருபுறமாகச் சாய்த்துக் கொண்டு, தன்னையே கீழே குனிந்த பார்ப்பதையும் கண்டு மகிழ்ந்து அதுவும் தன்னுடன் சிவன்கோயிலை இடிக்கத் துணைபுரியும் வீர வைஷ்ணவக் காக்கமனத் தனது அறிவீனத்தால் சினைத்து உலகத்து, தனது மண்டை உடைத்த இரத்தம் வழிவதையும் மறந்து மதியாது, "ஏ, வீர வைஷ்ணவக் சாகமே! அப்படி இடி, சிவன்கோயிலை" என்று கூறினார்.

காகமாக எழுந்தருளிய கடவுளும், வீர வைஷ்ணவன் அங்கிலையிலும் தனது தவறுதலை உணராது, தன்னையும் அவனது சகாவாகக் கருதிய அவன் மதிதான் என்னே! கம்பாறுற்ற துவேஷத்தான் என்னே! என்று ஆச்சரிய மடைந்த தனது கோயில் எழுந்தருளினார்.

அந்தோ! பாவம், வீர வைஷ்ணவரின் துவேஷமே துவேஷம். மதத் துவேஷமும், தெய்வத் துவேஷமும் எவ்வளவு நீவிரமாக இருந்தது என்

பத இதனால் எங்கு விளங்குகிறதல்லவா? இன்னும் இத்தகைய துவேஷம் எமது நாட்டில் இல்லையென்று கூறுவது இயலாததே.

II

என்பர்களே! வைஷ்ணவக் கோயில்களில் கடவுளுக்குத் திருவமுது சமைக்க தினமினும் புதிது புதிதான சட்டிப் பாணிகள்தான் உபயோகிப்பார்கள் என்பதைத் தங்களுக்கு முதலில் தெரிவித்துக்கொண்டு, என் கதையை ஆரம்பிக்கிறேன்.

ஒர் வைஷ்ணவக் கோயிலில் பெருமானுக்குத் தனிக் தயார்செய்ய தினந்தோறும் காலைில் ஒரு சைவக் குயவன் சட்டிபாணிகளைக் கொண்டு போய்க் கொடுப்பது வழக்கம். அக்குயவன் சைவனாக இருந்தபோதிலும், எக்காரணத்தாலோ அவ் வைஷ்ணவக் கோயிலில் அக்கைக்கரியம் புரிய அவனை ஏற்றுவர்தனர்.

ஒருசமயம் அக்கோயிலின் அதிகாரியில் ஒரு மாததல் ஏற்பட்டது. புதிதாக வந்தவர் வீர வைஷ்ணவர். அவர் ஒருநாள் சைவக்குயவன் தெற்றி நிறைப விபூதியணிந்து, சட்டிபாணிகளைத் தட்டில் தலையில் சுமந்து வருவதைப் பார்த்து, "ஏ, குயவா! நீ சைவன். வைஷ்ணவக் கோயிலுக்கு பாணிகளை நீ கொண்டு வந்து கொடுப்பதை இனி ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. நீயே கொண்டு வந்து கொடுக்க வேண்டுமென்ற விருப்பம் உனக்கிருக்குமே யானால், முதலில் நீ வைஷ்ணவன் ஆகவேண்டும். எங்கள் பெருமானின் சின்னமாகிய புண்டரீக நாமங்களை அணியவேண்டும். அணிந்துதான் நானே முதல் இங்கு சட்டிபாணிகளைக் கொண்டு வரவேண்டும். இல்லாவிட்டால் உன்னை வேலைபிளின்றும் நீக்கிவிடுவோம்" என்று அவனை வெருட்டினார்.

குயவன் செய்வது யாதென அறியாது, முதலில் கொஞ்சம் சித்தித்துப் பின் தெளிந்து, "சரி, எஜமான்க் சொல்றபடியே செய்தேங்க, எசமான்க் சொல்லிப்பூட்டே உதக்குமேல கிக்கேண்ணா?" என்று கூறிச்சென்றான். குயவன் அக்கோயிலையே சதியாக நம்பினவனாகையாலும், பிழைக்க வேறுவழியில்லாமையாலும், தனது மதத்தைவிட மனமில்லாமையாலும், ஒரு யுக்தி செய்தான்.

மறுநாள் பொழுதும் புலர்ந்தது. குயவனும் கைகால்களைச் சுத்தம் செய்து தெற்றியில் பட்டை பட்டையாக விபூதியணிந்து, வயிற்றில் பட்டை பட்டையாக பெரிய புண்டரீக நாமங்களைப் போட்டுக்கொண்டான். எடுத்து வைத்தான் தலையில் சட்டிப்பாணை தட்டை. கடந்தான் கோரே வைஷ்ணவக் கோயிலுக்கு.

வீர வைஷ்ணவக் கோயில் அதிகாரி, மறுநாள் காலைில் குயவன் தான் கூறியதுபோல், பெருமானின் திருநாமங்களைத் தரித்து வருகிறானா என்பதைக் காண ஆவலுடன் கோயில் வாசலில் வந்து நின்று கொண்டிருந்தார். குயவனும் வந்தான். அதிகாரி குயவன் தெற்றியில் விபூதியும், வயிற்றில் நாமமும் இருப்பதைக் கண்டு போராச்சரியம் கொண்டு, அதன் காரணத்தை வினவினார்.

குயவன் பயபத்தியுடன் மிகவும் பயந்தவனைப்போல் பாசாங்கு செய்து கொண்டு, "எசமான்களே! தெற்றியில் விபூதி அணிந்திருப்பது எங்க மதக்

ஒரு மங்கையின் ஏக்கம்

—(0)—

(ஜீயூர்-வ. பதுமநாப பள்ளை.)

'திருச்சிற்றம்பலம்' என்றும், 'கோயில்' என்றும், 'பெரும்பத் தம்புலிபூர்' என்றும், 'பூலோக கைலாயம்' என்றும் பெரிதும் போற்றப்படும் தில்லைமாநகர். செங்கதிரோன் மேற்றிசையில் வீராந்து இறக்கிக் கொண்டிருக்கும் மாலை வேளை. மணம் போனவாறு திரிந்து வயிராப் புல் மேய்ந்து கொண்டிருந்த பசுக்களும் காளைகளும், ஊரை நாடித் திரும்பி வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றின் கழுத்தில் கட்டப்பட்டுள்ள சிறுமணிகளின் 'கண்கண்' வென்ற ஒலியுடன், ஆலயத்தினின்றும் எழுந்த 'தணீல்!' 'தணீல்!' என்ற கண்டாமணியின் கம்பீரநாதம் கலந்து ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இன்னிசை யறிவீர் சிறந்த நாகசுர வித்வான்களின் செவிக்கிரிய நாகசுரநாதமும் பசுக்களின் பின் செல்லும் ஆயர்சிறுவர்களின் கர்ணமிர்தமான குழலோசையும் கலந்து, நகரத்து கங்கைகளின் கெஞ்சைப் பெரிதும் மகிழ்வித்துக் கொண்டிருக்கிறது. தங்கனது காதலனின் மறைவைக் கண்ட செந்தாமரை மலர்கள் விரித்திருந்த இதழ்களைச் சுருக்கிக் கொண்டு ஒடுங்கிக் குவிந்து வாடி நின்றாலும், நகரத்திலுள்ள இனங்காதலர்களின் முக மலர்கள் எத்தகைய வாட்டமுமின்றி புத்தமுகு பெற்ற மலர்க் கிருக்கின்றன. எங்கு கோக்கிலும் பலவகைக் குதகலக் கொண்டாட்டங்களும் மகிழ்ச்சியால் மலர்த்த முகங்களுமே காணப் படுகின்றன. அத்தகைய

குறிக்க. குல தர்மத்தையும் மதத்தையும் எப்படி விட்டமுடியுங்க. நீங்க தர்ம எசமாங்க் கொன்னத்துக்காவ் நான் இந்தக் கோயிலை அண்டிப் பிழைத்தித்துக்காவ், உங்களுக்கும் கோபமில்லாம், பெருமானுக்கும் வஞ்சனை பண்ணும், பெருமான் நாமத்தை வடித்திலே போட்டேங்க. என்ன வடித்துப் பிழைப்புக்காதத்தானே இந்தக் சட்டிப்பாணை கொண்டுவரேங்க. அதனால் தானே நீங்க வைஷ்ணவனா யிருந்து சொல்லீங்க. அதனால் தான் வைஷ்ணவக் குறியை வடித்திலே போட்டேங்க. அது வடித்துக்காக நாமங்க. நான் இரண்டு சாயிக்கும், இரண்டு மதத்துக்கும் வஞ்சனை செய்யல்லீங்க. நீங்கனே பாருங்க" என்று வெகு பணிவாகக் கூறினான்.

கோயில் அதிகாரிக்கு வந்த கோபமெல்லாம் சிரிப்பாக மாறிற்று. குயவன் யுத்திக்கும் புத்திக்கும் மகிழ்ந்து, முன்போல் அவனையே அவனுடைய செனகரியம்போல் விபூதியணிந்தே சட்டிபாணைக் கொண்டுவரச் சொன்னார்.

குதகலக் காட்சிகள் எரிடையிலே, ஒரே ஒரு வீட்டின் தோட்டத்தில் மட்டும் உன்னத்தை உருக்கும் துயரம் மிகுந்த காட்சி யொன்றும் காணப் படுகிறது.

ஒரு இளம்பருவ மங்கை; வயது சுமார் பதினெட்டுக் குன்னாகவே இருக்கும். மேற்பிசையில் விரைந்திறங்கும் செங்கிறோனைக் கண்டு ஒடுங்கித் குவிந்து நிற்கும் செந்தாமரை மலரைப்போல், அவளது முகமலரும் கைகியழந்து துயர் மிகுந்து பெரிதும் வருந்தியிருக்கிறது. அந்த சந்தரி, அவ்வண்ணம் அகம் கலங்கி நிற்பதன் காரணம் என்னவா யிருக்கக்கூடும்? அவளது மன ஏக்கத்தின் காரணம் என்னவென்பதை, அவன் வாயினாலேயே கேட்டறிவோம்:—

“ஓ! அந்த காலம்! அன்றைய அற்புத உற்சவம்! அன்றைய ஆனந்த தரிசனம்! அன்றைய ஆனந்த அனுபவம்! அது, இனியும் ஒரு முறை மீண்டும் வருமோ? குனிந்த புருவமும் கொண்டைச் செவ்வாயில் குமின் சிரிப்பும்—பணித்த சடையும் பலனம்போல் மேனியில் பால் வெண்ணீறும் கொண்ட அந்த அழகன், இன்னும் ஒரு முறை நமது தெருவில் வருவானோ? அந்தோ! கான் ஏன் திடீரென்று குதவானேன்? திருக்கோயிலிலும் திரு வீதிகளிலும் மனம்போல் விளையாடிக் கொண்டிருந்த என்னை, திடீரென்று இந்த வீட்டுச் சிறைக்குள்ளேயே அடைபட்டுக் கிடக்கும்படி செய்த விட்டார்களே! எனது உன்னத்தைக் கொண்டு கொண்டு சென்று விட்ட அந்த சந்தரனை, வீட்டுச் சிறைக்குள்ளேயே அடைபட்டுக் கிடக்கும் அபிஷயாகிய நான், இனி மறுமுறை எப்போது காண்பேன்? எனது விழிகளின் வழியே உட்புகுந்து எனது மனமாகிய சிரிய சிங்காதனத்தில் சிங்காரமாக வீற்றிருக்கும் சந்தரனைக் கண்டு களிக்க எனது இரு கண்களும் எவ்வளவு தவித்து நிற்கின்றன! உன்னத்திற்குள் ஒளிந்து கொண்டிருக்கும் அந்த மாயக் கண்ணன், எனது இரு கண்களும் கண்டு களிக்க எதிரில் தோன்றிக் காட்சியளிக்கும் காலம், எப்போது வாய்க்கும்? ஓ! அந்த வடிவழகனின் கடையழகு, இன்னும் என் உன்னத்தைப் பெரிதும் உருக்குந்தே! அன்று, நமது தெருவிலே, கட்டினக்காணையே போல் கம்பீரமாக நடந்து சென்ற அந்த சந்தரன், இனியும் ஒரு முறை நமது தெருவில் வருவானோ?

அந்த சந்தரன், அனைவரது உன்னக்கிடக்கையையும் நன்கு உணர்ந்தவனென்று பலராலும் பெரிதும் போற்றிப் புகழப்படுகின்றன! எனது மனக் கிடக்கை என்னவென்பதை மட்டும் அவன் அறியானான் என்ன? அறிந்திருந்தும், அவன் என் விஷயத்தில் இன்னும் பராமுகமாகவே இருந்து வர, அவனுக்கு நான் இழைத்த பிழைதான் என்ன? அன்று, அவன், நமது தெருவழியே பவனி சென்றபோது, என் மனத்தில் தோன்றிய எண்ணக்கன் என்னென்னவென்பதை அவன் அறிவானோ? ‘எண்ணா எண்ணமெல்லாம் எண்ணி எண்ணி உன்மம் மிகப் புண்ணாகி’ கொண்டிருக்கும் எனது இன்றைய நிலைமையை, அவன் உணர்வானான் என்ன? அந்த வடிவழகன் தெருவில் உல்லாசமாக பவனி சென்றபோது, எனது இரு வேல்விழிகளும் அவனது பாரந்த மணிமாப்பில் சென்று பதிந்தனவே! அவ்வேளையிலே, எனது கண்களும் அவனது கண்களும் ரெகோன் பழகியனவேபோல் ஒன்றோடொன்று கலந்து கோக்கிய அந்த கோக்கம், இன்னும் எனது உன்னத்தில் எரிந்து கொண்டிருக்கும் காதல் நிலைய மேன்மேலும் வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறதே!

இந்த காதல் தீ அடங்கி, எனது உன்மம் மீண்டும் குளிர்ச்சியடைவது எந்த நாள்? எனது இருவிழிகளும் அவனது வடிவழகை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த போதே, அந்த சந்தரன் மாயமாக விரைந்து மறைந்துபோய் விட்டானே! ஊரார் பழிமொழிகள் கூறக்கூடுமென்று பெரிதும் அஞ்சிய நான், அந்த அந்த அழகனை அப்பொழுதே பின் தொடர்ந்து செல்வத் துணியாம விருத்த விட்டேனே! கைக்கெட்டிய கனியைக் கிட்டிப் பிடித்துக் கட்டியுணைத்துச் சுவைத்து மகிழாமல் விட்டுவிட்ட எனது மதியீனத்தை என்னென்பது? இன்னொரு முறை அந்த சந்தரன் நமது தெருவில் விஜயம் செய்து, அவ்வேளையே உன்னி உன்னி உன்மம் உருகிக்கொண்டிருக்கும் என்னிடம் கருணை மிகுந்து, என்னைச் சந்தே திரும்பிப் பார்க்க திருவுன்மம் இசைவானோ? துற்றக்கணக்கான அன்பர்களால் சூழப்பட்டு அவன் கம்பீரமாக திருவீதியில் பவனி செல்லும்போது, எனது நிலையைக் கண்டு திருவுன்மம் இரங்கி என்மீது தனது திருக்கண்ணைச் சிறிது திருப்பி கோக்கும் மகத்தான பாக்கியமும், துரப்பாக்கிய வதியான எனக்கு மீண்டும் வாய்க்கக் கூடுமோ?

தனது மகத்தான சத்தியை உணர்ந்து கொன்னாமல் பூங்கண்ணைத் தன்மேல் செலுத்தி அருந்தவத்தைக் கெடுக்க முயன்ற செருக்கு மிகுந்த மன்மதனையும் அரக்கர்களின் செருக்குக்குக் காரணமாக விளங்கிய முப்புரங்க்கையும், முறையே நெற்றிக்கண் பார்வையினாலும் ஒப்பற்றதொரு சினச் சிரிப்பினாலும் கணப்பொழுதில் தீப்பிடித்து எரியச் செய்துவிட்ட வீரநாயகன், அவனிடம் பேரன்பு பாராட்டும் அபிஷயாகிய என் மனத்திலும் காதல் நிலைய கொழுந்துவிட்டு எரியச் செய்வானேன்? அறகெறிக்குப் புறம் பான தீவினைகளும் செருக்கும் கொண்ட பகைவர்களை ஒரே ஒரு பார்வையினாலேயே எரித்த தீருக்கிவிட்ட சிரிய வீரநாயகனுக்கு, உண்மைக் காதலால் உன்மம் உருகி ஆர்வம் பெருகி கிற்கும் ஏழைப்பெண்ணாகிய என்னையும் காதல் தீயினால் எரியச் செய்கக்க வேட்கமில்லாமற் போய்விட்டதே! அந்த வீரனது செங்கையில் தங்கியிருக்கும் செந்தி, பகைவர்கள்—அன்பர்கள் என்ற வேற்றுமை பாராட்டாமல் எல்லோரையும் எரிக்கத் துணிந்துவிடும் கொடுந்தன்மை வாய்ந்ததா என்ன?

அருந்தவச் செவ்வகிய அம்பலவாணன், எல்லோரின் மனக்கிடக்கையையும் எளிதில் உணர்ந்த கொன்ன வல்ல ஞானதேசிக எல்லவா? இன்று பொன்னம்பலத்தில் ஆனந்தத் தாண்டவமாடும் ஐயன், முன்பு ஆலமா கிழவில் அமர்ந்த—சின் முத்திரை தரித்து—சனகாதி முனிவர்கள் கால் வருக்கும் உண்மைப் பொருள்களை உணர்ந்திய மோன தேசிகனல்லவா? தன்னை அடுத்த அன்பர்களின் அகவிருளை அகற்றி அறிவொளியை அளித்து ஆட்கொண்டருளும் கருணை மிகுந்த தர்ம—தேசிகனல்லவா? வெளியின் உயரிய தத்துவத்தை உணர்ந்தியருள ‘சீதம்பரம்’ எனும் சிரிய தலத்தில் கோயில் கொண்டிருக்க சிற்சபாசாதன், இரவும் பகலும் அவனொருவனையே நினைத்து நினைத்து கொஞ்ச கரைந்து உருகிக்கொண்டிருக்கும் என்னொருத் தியை மட்டும் வெறுப்பானேன்? பூப்படைத்து விட்டதன் பயனாக, ஒரு வருக்கு வாழ்க்கைப் படுமனவும் வீட்டைவிட்டு வெளியேறக் கூடாதென்று எனது பெற்றோர்கள் என்னை இந்த வீட்டுச் சிறைக்குள் ஒரு அடிமையைப் போல் அடக்கி ஒடுக்கி ஆண்டு வருகிறார்களே! இந்த வீட்டுச் சிறை

என்றும் எனக்கு விடுதலை கிடைக்கும் நான் எந்த நாளோ? பரம ரவிக
கிகாமணிகனாகிய தேவர்கள் தத்தமது தேவியருடன் வந்திப் போற்றி
மகிழ்ந்து கிற்ப—பதஞ்சலி மூனிவரும் வ்யாக்ரக பாதரும் பக்தி பாவசப்
பட்டு இருகரங் குவித்தத் துதித்து கிற்ப—பொன்னம்பலத்தில் ஆனந்தத்
தாண்டவமாடிநிற்கும் ஐயனைக் கண் குளிரக் கண்டு களிக்கும் பாக்கியம் தற்
சமயம் எனக்கு வாய்க்காம விருப்பினும், அந்த நடனராஜன் திருவீதிக்கு
எழுந்தருளி நமது வீட்டுவாசலின் முன்பே இரண்டொரு கணப்பொழு
தேனும் கிற்பானோ? கோயிலுக்குச் சென்று தரிசித்து மகிழ முடியாம
விருக்கும் குறைதீர, அப்பெருமான் நெருவில் வந்து நமது வீட்டு வாசல்
முன்பு சற்றே நின்றேனும் என்னை மகிழ்ந்த மனம் இரங்குவானோ?

எல்லோரது, மனக்கிடக்கையும் எளிதில் உணர்ந்துகொள்ள வல்லவ
னாகிய பொன்னம்பல மன்னன், என்னொருத்தியின் மனத்தயரை மட்டும்
அறியானான்? துன்புறுவோர் பக்கவில் மனம் இரங்கி ஆறுதல் மொழி
கள் கூறி அவர்களுது துன்பத்தைத் தொலைக்க முயல்வது, கருணை மிகுந்த
வண்ணங்களின் பிறவிக் குணமல்லவா? “பேதாய்! ஏன் வீணில் கலங்கு
கிறாய்? எவர் ஒருவர் என்னிடம் உண்மையன்பு செலுத்துகிறாரோ,
அவரை நான் கைவிட்டுவிட மாட்டேன். எனது இன்னருளைக் குறித்து
உனது கொஞ்சில் தோன்றிய ஐயுறுவை இப்பொழுதே ஒழிந்துவிடு. விரை
வில், நான் உனது மனத்தயரை ஒழித்து மகிழ்விப்பேன். கவலையுருதே!
மனம் தேறி மகிழ்வு மிகுந்து கில்.”—என்று எனது எல்லாக் கவலைகளும்
விரைந்து விலகுமாறு எனக்கு ஒரு மணிவாசகம் கூறியருள நடராஜர் திரு
வுன்னம் இரங்குவாரோ?

இரண்டு உருண்ட அந்த தண்ணிய தோங்களை நினைக்கும்போதே,
எனது மனத்தில் எவ்வளவு ஆனந்தம் பொங்கிப் பெருகுகிறது! அந்த வீரத்
தோங்களை நினைக்க நினைக்க, இப்பொழுதுகூட எனது மனம் பெரிதும்
பொங்கிப் பூரித்துப்போய் விடுகிறதே! அந்த வீரத்தோங்களைத் தழுவி
மகிழ எனது மனம் எவ்வளவு பேரார்வம் கொண்டு கிறங்கிதென்பதை அம்பல
வாணரது திருவுன்னம் அறியாதா என்ன? உயிரோடு உயிர் கலந்த உண்
மைக் காதலர்களின் ஆலிங்கனத்தினால் விளையும் ஆனந்தம் எத்தகைய தென்
பதை, அம்பலவாணர் அறியாதவரல்லவே! எனது மனத்தில் பொங்கிப்
பெருகிக் கொண்டிருக்கும் சீரிய தாய தெய்விகக்காதல் எத்தகைய தென்
பதை அந்த சுந்தரன் அறிந்திருந்தும், அச் செல்வன் ஆராத பெருங்காத
லோடு என்னைத் தழுவி மகிழ இன்னும் மனமிரங்கா திருத்து வருவது எக்
காரணம் பற்றியோ தெரியவில்லையே!

செங்கரும்பு வில்லையும் ஐம்பூக்கணைகளையும் கொண்ட காமதேவன்,
அம்பலவாணனையே நம்பி கிற்கும் என்னைத் தினந்தோறும் சிறிதளவும் கருணை
யின்றி கித்திரவதை செய்துவரும் கொடுமையை, இன்னும் எவ்வளவு காலம்
நான் கழித்துக் கொண்டிருப்பது? தன்மீது மலர்க்கணை தொடுத்த மாரணை
ஒரே ஒரு பார்வையினால் ஒழித்து விட்டதாக எண்ணி மகிழ்ந்து கொண்
டிருக்கும் நடராஜ வீசன், இரவும் பகலும் தன்னையே மண்பூர்வமாக நம்பி
கிற்கும் ஒரு எளிய பெண்ணின்மேல் போர் தொடுத்து கிற்கும் மானின்
செருக்கை அடக்கி வெற்றி கொள்ளக் கருதாதிருந்து வருவது, அவனது
சீரிய வீரத்தன்மைக்கு ஒரு பேரிழுக்கேயன்றோ? பகைவனின் உருவத்தை

ஒழிந்த ஒரு வீரன், அவனது கருவத்தை அடக்காமல் விட்டுவிட்டு, உருவ
யின்றியே அவன் செய்துவரும் சேஷ்டைகளைக் கண்டும் சும்மா இருப்பது
முறைதானோ?

எனது கிந்தைக்கினிய செல்வப்பெருமான் அருகில் இல்லாதிருப்பதன்
பயனாக, இந்தப் பொழுதைக் கழிப்பது எவ்வளவு கஷ்டமாக இருக்கிறது!
பிரிவாற்றாமையினால் வருத்தி கிற்கும் ஒவ்வொரு நாழிகையும் ஒவ்வொரு
நீண்ட ஊழிபோலல்லவா தோன்றுகிறது! மிக மிக நீண்டு என்னை மிகுந்த
வேதனைக்கு உன்னாக்கிவரும் இந்த துன்பமயமான பொழுதை இன்பமயமாக
மாற்றியருள, எனது ஆருயிர்த்தலைவராகிய அம்பலவாணர் திருவுன்னம் இரங்
கும் நான் எந்த நாளோ?

எனது கொஞ்சில் மேன்மேலும் பொங்கிப் பெருகிக் கொண்டிருக்கும்
துன்பக்களை யெல்லாம் விரிவாக எடுத்துரைத்து என்மேல் திருவுன்னம் இரங்
கும்படி எனது தலைவரிடம் துது செல்லவல்லவர் எவரையும் இங்கு
காணேனே! இவ்விடத்தில் தனித்துத் தவித்து கிற்கும் என்னைக் கண்டு
மனமிரங்கி, எனது குறைகளை எனது தலைவரிடம் சென்று சொல்லிவரவல்ல
துதர்கள், இங்கு வேறு எவரும் இல்லையே! இங்கிலையிலுள்ள அபலையாகிய
நான், எனது மனக்கிடக்கையை எனது தலைவர் உணரும்படி செய்வது
எவ்வாறு? இரவும் பகலும் என்மனம் பொன்னம்பலவாணரை எண்ணி
எண்ணி கரைந்து உருகிக் கொண்டிருக்கிறதே யன்றி, நான் படும் கொடும்
தயரை எனது ஆருயிர்த்தலைவனாகிய அப் பெருமானுக்கு எவ்வாறு உணர்ந்
துவ தென்பதை இன்னமும் அறிந்தபாடில்லையே!

என்ன என் மதியினம்! இரவும் பகலும் இடைவிடாமல் எனது கொஞ்
சக் கோயிலில் வீற்றிருக்கும் எனது இன்னுயிர்த் தலைவர், நாடோறும் நான்
அனுபவித்துவரும் கொடிய வேதனையை அறியாதவரா என்ன? அனைவரை
யும் தன் மனம்போல் ஆட்டிவைத்துவரும் அந்த ஆனந்தத் தாண்டவமூர்த்தி-
கருணையே வடிவான கக்காதரமூர்த்தி—ஒரு மங்கைக்குத் தனது தலைபிலும்
மற்றொரு மங்கைக்குத் தனது உடலிலும் இடமளித்தருளிய கருணமூர்த்தி-
என்னொருத்தியின் விஷயத்தில் மட்டும் இன்னும் பராமுகமாகவே இருந்து
வருவதன் காரணம் என்னவென்பது, சிறிதும் வினங்கியபாடில்லையே! அம்
பலவாணர் எனது மனக்கோயிலில் புகுந்த நான் முதல் இன்றுவரையில், அவ
ரது திருவுன்னம் புண்படக் கூடியவாறு அவருக்கு அடியேன் எத்தகைய
பிழையும் இழைத்தவ னல்லவே! என்மேல் குற்றம் ஏதொன்றும் இல்லர்
திரும்பும், அன்பின் வடிவினராகிய அம்பலவாணர் இன்னும் என் பக்கவில்
மனம் இரங்காதிருந்துவருவது ஏனோ? திசைமுகன் வியந்து கிற்ப—திருமால்
மகிழ்ந்து கிற்ப—தில்லை மூலாயிரவர்களும் தொழுதேத்த—ஒரு பத்ததை
கிவத்தில் ஊன்றி, மற்றொரு பத்ததைத் தாக்கி ஆனந்தத் தாண்டவமாமும் அம்
பலவாணரது அடிமீழலை அடைத்து, உடல் உருக—உன்னம் உருக—உயிர் உரு
கத் துதித்து கிற்கும் பேத, இனி அடியேனுக்கு வாய்ப்பது எங்காலம்?”

(இக்கட்டுரை, ‘முத்துத் தாண்டவர்’ எனும் அன்பரின் “தெருவில்
வாரானோ!”—எனும் தேத்தின் பொருளை ஆதாரமாகக் கொண்டு எழுதப்
பட்டது.)

சுநீன சுக்கில சிகிச்சை

(வீ. சங்கர ஸ்வர்.)

தினசரி சரியாக மலப்பிரவீர்த்தியாகவும், குஷ்டம் துர்நீர் முதலியன குணப்படுவதற்கும்—மானி பத்திர லேகியம். வாயு வினாசம், விதை நீக்கின நெல்லிக்காய், விதை நீக்கின கடுக்காய் வகைக்கு ஒரு பலம், கிடைத வேர் 8 பலம், இவைகளை நன்றாக இடித்து வஸ்திரகாயம் செய்து 12 பலம் வெல்லத்தில் 1/8 படி ஜலம் விட்டு பாகு வைத்து மேற்படி பொடியை போட்டு கிணறி 1/8 படி செய்யும் 1/16 படி தேனும் சேர்த்து சரியான பக்குவத்தில் இறக்கி வைத்துக் கொள்ளவும். தினமும் இரவில் படுக்கு முன் கழற்சிக்காய் அளவு சாப்பிட்டு வரவும்.

கர்ப்பமே உண்டாகாத ஸ்திரீகளுக்கு கர்ப்பம் தரிக்க பல சரீப்பில் மஞ்செட்டி, அகிமதாரம், கோஷ்டம், தகரவிதை, திருபலை (கடுக்காய், நெல்லிக்காய், தானிக்காய் இவைகள் கொட்டை நீக்கியது.) வசம்பு, மஞ்சள், மாமஞ்சள், அழுக்கராவேர், தேவதாரு, காயம், சதாவரிக் கிழங்கு, அட்பொதியன் கிழங்கு, கடுகு ரோஷினி, ஒமம், இவை வகைக்கு ஒரு ரூபாயிடை நன்னீர் விட்டு மை போல் அரைத்து 2 படி பசுவின் பாலும், 3 படி பசுவின் செய்யும் சேர்த்து ஒன்றாகக் கலக்கி அடுப்பில் வைத்து சிறு தீயாக எரித்து மெழுகுபாகத்தில் இறக்கி வேறொரு பாத்திரத்தில் 16 ரூபாயிடை மாஜீனி போட்டு அதில் மேற்படி செய்யை வடிக்கடி அந்த செய்யை தினமும், காலை மாலை 3 அவன்ஸ் வீதம் கொடுத்த வர கர்ப்பாசயம் சத்த மடைந்து கருத்தரிக்கும் நிலைமையை யடையும்.

மாத விடாயாக இருக்கும் 3 நாட்களும் தினமும் காலை 4 அசு மரத் தின் மொட்டுகள் வீதம் கொண்டு வந்து பசுவின் பால் விட்டு அரைத்து கொடுக்கவும். புருஷன் பாலும் செய்யும், ஸ்திரீ உழந்தும், கல்லெண்ணையும் அதிகமாக சாப்பாட்டோடு கூட உபயோகிக்க வேண்டும்.

அடிக்கடி கர்ப்பம் காணாது, கருவை வளரவொட்டாமல் கஷ்டப்படுவோர்களுக்கு ஒரு தாமரைக் கிழங்கைப் பாலில் அரைத்து தினமும் காலை 5 கொப்பமானது முதல், 5 மாதம் கொடுத்த வரவும். மாலை மாந்திரம் பல சர்ப்பில் கொடுக்கவும்.

கர்ப்பாசய சுத்திக்கு (வேறென்று) தசமூலம்—குதந்தோட்டி, லாயிக் சம், சோனசுப்புல், தகர விதை வகைக்கு 1/8 பலம் வீதம் 1 படி நன்னீர் விட்டு 3 படியாக வற்றவைத்து ஜீனி சேர்த்து காலை மாலை 1/8 படி வீதம் 40 நாட்கள் கொடுக்கவும்.

பூசும்பால் வுதிகப்பட:—முருங்கையிலை எடுத்து உப்பு சேர்த்து வேக வைத்து வடிக்கடி செய் சேர்த்துக் கொடுக்கவும்.

(1.) பூசும்பால் வேர் (நாய்க்குறுணை வேர்) கஷாயம் வைத்து பால் சேர்த்து ஜீனி போட்டு சாப்பிடுதல் பதில் சாப்பிடவும்.

(2.) செரிஞ்சுமன் ஸமூலம், திராசைப் பழம் இவைகளைப் போட்டு கஷாயம் வைத்து அதில் உளுத்து, ஏலம் இவைகளை அரைத்து கலக்கி 3 படி செய் விட்டு காய்ச்சி மெழுகு பதத்தில் இறக்கி வடிக்கடி காலை மாலை சாப்பிடவும்.

(3.) சுக்கிலா ஜூர்த்தவ ஸிந்தாமீருத கிருதம்:—மஞ்செட்டி, அகிமதாரம்; சதாவரிக் கிழங்கு, அட்பொதியன் கிழங்கு மஞ்சள், அழுக்கிராக் கிழங்கு கோஷ்டம், வசம்பு, தகரவிதை, ஒமம் திருபலை (நெல்லிக்காய், தானிக்காய்) கடுகு ரோஷினி வகைக்கு 1 பலம் வீதம் நன்றாக அரைத்து, 3 படி செய் விட்டு காய்ச்சி 18 பலம் ஜீனியை ஒரு பாத்திரத்தில் போட்டு அப் பாத்திரத்தில் மேற்படி செய்யை வடிக்கடி விட்டு வைத்து காலை மாலை சாப்பிட்டு வந்தால் புருஷனுக்கு சுக்கிலமும் ஸ்திரீக்கு சோணிதமும் சத்தமாகும்.

லிங்கயோனி விராணங்களுக்கு

(1.) முருங்கையிலையின் குருந்தை மை போல் அரைத்து வெண்ணெய் சேர்த்து போடவும்.

(2.) குத்துமணி வேர், கருவேப்பிலை இவைகளை அரைத்து தேன், செய் இவைகளைச் சேர்த்து புண்ணின் மீது போடவும்.

(3.) தென்னைப் பூக்குலையையும் ஜீரகத்தையும் பால் விட்டு அரைத்து சாப்பிட விலக்கம் யோனி இவைகளின் கார்தல் (நீறல்) குணப்படும்.

(4.) தெற்றிப் பழத்தை அரைத்து பாலில் கலக்கி சாப்பிட தாது விருத்தியடையும்.

சுக்கிலாவம் வுதாவது சுக்கிலம், முத்திரத்தோடும், தூங்கும் பொழுதும் வெளிப்படுவது துணப்பட:—

(1.) சந்தனத்தைத் தன்னீர் விட்டு அரைத்து வடிக்கடி ஜீனி சேர்த்து சாப்பிடவும்.

(2.) கிலப்பினைக் கிழங்கையும், கோரல் கிழங்கையும் பால் விட்டு அரைத்து சாப்பிடவும்.

மாதவிடாய் சுத்தப்படுதற்கு

புரளிப்பட்டை, எள்ளு, முருங்கைப்பட்டை இவைகளை கஷாயம் வைத்துக் கொடுக்கவும்.

தழந்தை வறியில் குறந்துவிட்டால் பிறப்பதற்கு

(1.) அகிமதாரத்தை அரிசி கழுவின நீரில் அரைத்துக் கொடுக்கவும்.

(2.) அகிமதாரமும் வெல்லமும் அரைத்துக் கொடுக்கவும்.

அஸ்திர்வத்துக்கு

(1.) பருத்தி சுட்ட சாம்பலை நெய்யில் சாப்பிடவும். (2.) தெற்றிப்பூ பருத்தி பாலில் அரைத்து சாப்பிடவும். (3.) தெண்ணைப் பூக்குலையை பாலில் அரைத்துச் சாப்பிடவும். (4.) பருத்தியிலைச் சாறும் பாலும் சேர்த்து சாப்பிடவும். (5.) செம்பருத்திப் பூச்சாறும் கூவலீறும் சேர்த்து சாப்பிடவும். (6.) செம்பருத்திப்பூ, தென்னம்பூ, காயுருவி வேரோடு, தெத்திப்பூ, பேரீச் சம்பழம் இவைகளை தண்ணீர் விட்டு இடித்து சார் எடுத்து அதில் சந்தனத்தை அரைத்துச் சேர்த்து 25 கதலிப் பழத்தையும் இடித்துப் போட்டு கல்லெண்ணெய் விட்டு காய்ச்சி வடிசட்டி ஒரு மண்டலம் சாப்பிடவும். ஆர்த்த வசத்தி, கர்ப்பாசய சித்தி, சுக்கில சுத்தி உண்டாகும். (7.) இறுப்பைப்பட்டையை தேங்காய்ப் பரலில் அரைத்து சாப்பிடவும்.

வாந்தியை நிறுத்துவதற்கு

- (1.) மாக்கொட்டையை அரைத்து கொஞ்சித் தேய்க்கவும்.
- (2.) சந்தனமும் வெண்ணெயும் கலந்து உள்நுக்குக் கொடுக்கவும்.
- (3.) புளிய வேரின் பட்டையை பரலில் அரைத்தும் கொடுக்கவும்.

அன்ன துவேஷத்துக்கு

வில்வம் இலை, வேர், பட்டை, தேசாவரம், வாசிப்பருப்பு, நெற்பொரி, கரும்புத்துண்டு கஷாயம் வைத்து வடிசட்டி சுத்தண்டும் நெய்யும் கூடச் சேர்த்து கொடுக்கவும்.

அநிஸாரத்துக்கு (வயிற்றனச்சல்)

- (1.) மாதுளை இலை, ஜீரகம், மாந்தளிர், மாவிலை கெட்டு இவைகளை அரைத்துக் கொடுக்கவும்.
- (2.) தேற்றுகொட்டை எருமை மோரில் அரைத்துக் கொடுக்கவும்.
- (3.) கொத்தமல்லிக் கஷாயத்தில் அதிவிடயம் பொடித்துப் போட்டு கொடுக்கவும்.
- (4.) ஓமம் வறுத்து பொடித்து மோரில் போட்டுக் கொடுக்கவும்.

லிஷுலிகைக்கு

- (1.) கரு நொச்சியிலை உப்பு ஜலத்தில் வேகவைத்து வடிசட்டி சுக்கு ஓமம் பொடி செய்து போட்டுக் கொடுக்கவும்.
- (2.) திப்பலியும் மிளகும் பால்விட்டு அரைத்து பாலில் கலக்கிக் கொடுக்கவும்.

அக்னி மாந்தியம்

- (1.) சுக்கு, திப்பிலி, மிளகு, ஜீரகம் பொடி செய்து ஜீனி சேர்த்துக் கொடுக்கவும்.
- (2.) ஓமம், வெல்லம், வில்வ இலை, வில்வப்பட்டை, வில்வவேர் இடித்துக் கொடுக்கவும்.

முத்தி எரிச்சல் மாறுவதற்கு

- (1.) கந்தியா வட்டைக் கொழுந்தை அரைத்து தொப்புகைச் சுற்றி பூசவும்.
- (2.) புதுக் கலசத்தை காய்ச்சி அதில் இளநீர் விட்டு மூடி வைத்து ஆறிய பிறகு எலப்பொடி சேர்த்துக் கொடுக்கவும்.
- (3.) ஓமம் வறுத்து பொடித்து இளநீரில் கொடுக்கவும்.
- (4.) நெரிஞ்சுமூன் பொடி செய்து சதாவரிக் கஷாயத்தில் கொடுக்கவும்.
- (5.) பெரும் பூஷணிக்காய்ச் சாற்றில், ஜீனி பால் சேர்த்துக் காய்ச்சி உளுந்து கோதுமை, பாசிப்பயறு, இவைகளின் மாவுசமம் சேர்த்து காய்ச்சி நெய் சேர்த்து பக்குவத்தில் இதக்கின லேகியம் கொடுக்கவும்.
- (6.) கர்கண்டு, ஜீனி, திராக்கைப் பழம், கூவைலி, வெல்லம், தேன், நெய் இவை சமம் சேர்த்து நனம் 2 ரூபா விடை வீதம் பாலில் சாப்பிடவும்.
- (7.) எலம், மல்லி, அதிமதுரம் இளநீரில் புழுக்கி, அரைத்துக் கலக்கிக் குடிக்கவும்.
- (8.) கரும்புச் சாற்றில் நெரிஞ்சுமூன் பொடி சேர்த்து இரவு பனியில் வைத்துக் குடிக்கவும்.

வாயுமாத்தி

கன்னரி, கர்ப்பூரம், திப்பிலி, ஜீரகம், புனுகு, கிலவேம்பு, சமம் தண்ணீர் விட்டு அரைத்து மிளகுப் பிரமாணம் உருட்டி வைக்கவும். ஜீரகக் கஷாயத்திலோ வெந்நீரிலோ கொடுக்கவும்.

வஸூரிக்

- (1.) விஷ்ணுக்கிராந்தி, துளசி, தம்பை, எலுமம் கஷாயம் வைத்துக் கொள்ளவும்.
- (2.) ருத்திராக்ஷம், சுக்கு, எலம், கோரோசனை இவைகளை பாலில் அரைத்து தினம் காலை கொடுக்கவும்.
- (3.) தேங்காய்ப் பாலைக் காய்ச்சி நெய்யெடுத்து அதில் மஞ்சள் பொடி போட்டு மேலே தேய்க்கவும்.

சரணாகதம்

—சுரு—

(K. S. சடகோப ராமாநுஜ நாயுடு.)

இவ்வுலகில் மானிடராய்ப் பிறந்த நாம், கம்முடைய அறிவீனத்தினாலோ, முன் ஜென்மங்களில் செய்த கர்மங்களின் பயனான பிரார்ப்த வசத்தாலோ நேரிடும் அநேகவிதமான கஷ்டங்களை யடையும் பொழுது, "ஐயோ, ஏன் கடவுள் என்னைப் படைத்து இப்படிச் சஷ்டப் படுத்தவேண்டும்?" என்று வாய் கூசாது சொல்லி விடுகிறோம். நாமும், இப் பிரபஞ்சமும் ஒருகாலத்தில் ஸூக்ஷ்ம தகையில்லாத இல்லாமலே இருந்ததாகவும், திடம் என்று கடவுள் இருஷ்டித்து விட்டதாகவும் எண்ணுவது சாஸ்திரஞான மில்லாத பாமரர்களின் உத்தேயவென்றி, வேதசாஸ்திரங்களை ஒதியுணர்ந்தவர் அங்ஙனம் கூறார். ஏனெனில், ஈசுவரன், சித் (ஜீவாத்மா மாகக்) அசித் (அறிவில்லாத ஜடபதார்த்தங்கள்) ஆகிய மூன்று தத்துவங்களும் அகாசியாக இருப்பதாகவே வேதம் கூறுகிறது. ஆனால் ஈசுவரன், சித், அசித்தங்களைத் தனக்குச் சரீரமாகக்கொண்டு, தான் அவற்றை விடாபித்து சரீரியாய் விளங்குவதால், அதே வேதங்கள் ஈசுவரன் ஒருவனே இருப்பதாகவும் இரண்டாவது வஸ்து கிடையாது என்றும் கூறும். நாம், ஒருவனுடைய ஆத்மாவும் அவனுடைய சரீரமும் வேவ்வேறு பதார்த்தங்கள் என்று அறிந்தும், அவனை ரோக்கி, "நீ இளைத்திருக்கிறாய்" என்று அவனுடைய ஆத்மாவையும் சரீரத்தையும் ஒன்று படுத்திப் பேசுகிறோம். இந்த வாக்மியத்தில் "நீ" என்பது ஆத்மாவையும், "இளைத்திருக்கிறாய்" என்பது சரீரத்தையும் குறிக்கும். அதுபோலவே வேதங்களும், ஈசுவரனையும், அவனுக்குச் சரீரமாக இருக்கும் சித் அசித்தங்களையும் ஒன்றுபடுத்திச் கூறுவதால், பிரம்மத்தைத் தவிர வேறொன்றுமே கிடையாது என்பர் ஒரு சாரார். "ஏக மேவ அத்வீதீயம் பிரம்மம்" மென்றது போன்ற கருதி வாக்மியங்களே இவர்கள் கூற்றுக்குக் காரணமாகும். "இரண்டாவது கிடையாது, பிரம்மம் ஒன்றே உன்னது" என்பது மேற்கண்ட கருதி வாக்மியத்தின் கருத்தாகும். ஒரு அரசனைக் குறித்துச் சொல்லும்பொழுது, "இவன் ஒரு அரசன்தான் இருக்கிறான்; இரண்டாவதரசன் கிடையாது" என்று ஒருவன் சொன்னால், பிரஜைகளும் கிடையாது என்று அர்த்தம் செய்துகொள்வது பொருந்தாதவ்வா? அதுபோல, "பிரம்மம் ஒன்றே உன்னது ஜீவாத்மாக்கள் கிடையாது" என்பார் பக்யமும் பொருந்தாது. ஆண்டானாகிய ஈசுவரன் வேறு; அடிமைகளாகிய ஜீவாத்மாக்கள் வேறுதான்.

மேற்புறிய கருதி வாக்மியத்தையே கம்மாழ்வாரும் தம்முடைய திருவாய்மொழியில் "நானோர் உருவே தனிவீர்தாய்" என்று அருளிச் செய்திருக்கிறார். இதில், "நானே" என்பதால் ஈசுவரனே உபாதாகாரணமென்றும், "தனி" என்பதால் அவனே நியித்த காரணமென்றும் "ஒர்"

என்பதால் அவனே ஸஹகாரி காரணமென்றும் அறியத்தக்கது. ஒரு குடத்தைச் செய்வதற்குக் குயவனுள் நியித்த காரணமும், மண்ணாகிய உபாதாகாரணமும், தண்ட சக்கரங்களாகிய ஸஹகாரி காரணமும் வேண்டி யிருக்கின்றன. ஐகத் விருஷ்டி முதலிய ஸகல வியாபாரங்களிலும், இம் மூன்று காரணங்களும் ஈசுவரனையாக இருக்கின்றன. குடம் செய்வதற்கு, தண்ட சக்கரங்களின் உதவி குயவனுக்கு வேண்டி யிருத்தல்போல, ஐகத் விருஷ்டி முதலிய காரியங்களில், ஈசுவரனுக்கு வேறு உதவி வேண்டியதில்லை யானையால், அவனே ஸஹகாரி காரணம் என்னத் தட்டில்லை. ஆனால், குடத்திற்கு மண் உபாதாகாரணமாக இருப்பதுபோல, ஈசுவரனை எப்படி ஐகத்திற்கு உபாதாகாரணமாகச் சொல்லலாம் என்று சங்கை உண்டாகலாம். விருஷ்டிக்கு முன்பு ஸூக்ஷ்ம தகையில் அவனுக்குச் சரீரமாக உன்ன பிரகிருதியை, அதாவது அசித்தை ஸ்ஞலமாகப் பரிணமிக்கச் செய்வதே விருஷ்டி எனப்படுவதால், சரீரியாகிய அவனே உபாதாகாரணமாகச் சொல்லப்படுகிறது. உண்மையில் அவன் பிரகிருதியே உபாதாகாரணமாகும். இனி விருஷ்டி என்னவென்பதையும், அதன் காரணத்தையும் ஆராய்வோம்.

ஒருவனுக்கு எக் காரணத்தைக் கொண்டாயினும் அதிக ஆகந்தம் உண்டாகிவிட்டால், அந்த ஆகந்தம் அவனைப் பாடச் செய்கிறது. அது அவனைச் சுமமா யிருக்க லொட்டாது. அதிகமாக ஆகந்தம் பொங்கிவிட்டால், அது அவனை மெய்மறந்து ஆடவும் செய்துவிடும். இது கண்டிடு. இதைப் போலவே, பிரம்மார்த்த சொரூபியாகிய பகவான், தன் ஆகந்த மேலிட்டால், ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி ஸம்ஹாரம் ஆகிய முத்தொழிலையும், அநாயாஸமாக லீலை யாகச் செய்கிறார். அதாவது, ஒரு குழந்தை மண்ணை லீடுகட்டி விடையாடி விட்டு பிறகு அதை அழித்துவிட்டுப் போய்விடுவதைப்போல் அவ்வளவு ஸூலபமாகச் செய்கிறார் என்பதாம். இன்னொரு காரணமும் உண்டு. ஒவ்வொரு மஹாபிரளயத்திற்குப் பிறகும், விருஷ்டிக்கு முன்னால், ஸமுத்திர ஜலத்தோடு உப்பு கலந்திருப்பதுபோல், பாப்பிரம்மத்தோடு சேதரா சேதங்கள் ஒன்றாய்க் கலந்து அநி ஸூக்ஷ்ம தகையில் இருக்கின்றன. அப்பொழுது ஜீவனுக்கு "நான் இருக்கிறேன்" என்றிரு குபகம்கூட கிடையாது; ஐடத்தோடு ஐடமாய் இருக்கிறது. ஜீவனுடைய இந்த துர்த்தசையைப் பார்த்த பகவான், "நம்மைப்போல் பிரம்மார்த்தத்தை அனுபவிக்கக் கூடிய ஜீவன் இப்படி ஸூலபகிருதியில் இறகுதிர்த்த பகி ஜாலங்களைப் போன்று உருமாய்ந்த கிடக்கிறதே," என்று இரங்கி, தன் சங்கல்பத்தினால் ஸூலபகிருதியை அகசரித்து, அதிலிருந்து மஹத், அஹங்காரம் முதல் பஞ்சபூதங்கள் வரையில் ஒன்றிலிருந்து ஒன்றை படிப்படியாக உண்டாக்கி, இத்திரியங்களையும் மனத்தையும் உண்டாக்கி, இவற்றால் அண்டத்தை யும், அதற்குள் பிரம்மாவையும் இருஷ்டித்தார். பிறகு, பிரம்மனுக்குள் அந்தராத்மாவாய் இருத்தகொண்டு, தேவர், மனிதர், பசு பகிபிராதி கள், ஸ்தாவரம் முதலிய எல்லாவை பிறப்புக்களையும், உண்டாக்கினார்; இவற்றுள் தேவர்களைப்போல மனிதர்களும் தன்னை உபாசிக்கும் கண்ணம், மனம், வாக்கு, காயம் என்ற திரிகாரணங்களோடு கூடினதாயும், கைகலாய்த்திரு யோக்கியமாயுமுள்ள சரீரத்தை அவர்களுக்குக் கொடுத்தார். இத்தற்குமேலும், தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தை விழுதிகளையும், தன்னை யடையும் மார்க்கத்தையும் உபதேசிக்கும் வேதங்களையும் கொடுத்தருளினார்.

வேதங்களைப் படித்தறிய அவகாசமும், ஞானமும் இல்லாதவர்களுக்காக, கிருஷ்ணனாக அவதாரம் செய்து வேதஸாரமான கீதா சாஸ்திரத்தையும் கொடுத்தருளினார். எவ்வகையிலாவது ஆத்மாக்கள் தன்னை யடைந்து, பேரின்பத்தை அனுபவிக்க வேண்டுமென்று, பகவான் பரமகாருண்யத் துடன், அநேக சாதனங்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறான். இன்னமும் செடுவேன், என்ன பந்தம்?" என்ற பழமொழிப்படி மனம் போனபடி சென்று, கர்மாதிருணமாகக் கூட்டம் வரும்போது மாத்திரம், "பாழும் தெய்வமே, உனக்குக் கண்ணில்லையா?" என்று கூறும் பித்தரின் பேதைமையை என்னென்றுரைப்பது! இதனையே ஒரு பெரியாரும், "வாயாக உண்டபேர் வாழ்த்த வதும் நொந்தபேர் வைவதும் எங்களுக்க வாய்பாடு," என்று கூறினார்.

ஞானசாஸ்திரங்கள் எண்ணில்லாதவைகள் இருப்பதுபோல், கடவுளையடையும் மார்க்கங்களும் எண்ணிறந்தனவாக உள்ளன. ஆயினும், யாவரும் சலபமாயறுஷ்டிக்கக் கூடியதும், இக் கலியுகத்திற்கேற்றதுமான சாணாகத மார்க்கமே, கீதையின் முடிவில், கிருஷ்ணபகவானால் அர்ஜுனன் மூலம் உலகத்தாருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. இதையே, பரகியாசம், சாணாகதி, ஆத்மகியோபம், பிரபந்தி, தியாகம் முதலிய சொற்களால் பல சாஸ்திரங்கள் கூறும். நான் முழுவதும், வலிந்துப் பிழைப்புக்கே உழைத்து, கடவுளை நினைக்கவும் கோரியில்லை என்று சொல்லும்படியான கெடுக்கடியான இக் காலத்தில், மோக சாதனத்திற்காக ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லையே என்று ஏங்குகிறவர்களுக்கு, இந்த சாணாகத மார்க்கம் அல்லது ஆத்ம ஸமர்ப்பணத் தைத் தவிர வேறு சதியில்லை. இனி, இத்தனைச் சிறப்பு வாய்ந்த ஆத்ம ஸமர்ப்பணம் என்பது என்ன வென்பதை விசாரிப்போம்.

ஆத்ம ஸமர்ப்பணமென்னும் சாணாகதியானது இதி ஹாஸங்களில் விஸ்தரித்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி ஆத்ம ஸமர்ப்பணமானது ஆறு அங்கங்களுடையது. அவையாவன, (1) ஆதிகூல்ய ஸங்கல்பம், அதாவது பிரதருக்கு உபகாரம் செய்ய வேண்டுமென்று மெண்ணம், (2) பிரதிகூல்ய வர்ஜனம், அதாவது அபகார சித்தையை விட்டுவிடுதல், (3) பகவான் தன்னைக் காப்பாரென்ற மஹாவிகவாஸம், (4) அப்படித் தன்னைக் காக்கவேண்டுமென்று பகவானை வரித்தல், (5) அதன்படியே தன்னை பகவானுடைய திருவடிகளில் ஸமர்ப்பித்தல், (6) மற்றொன்றும் சாதனமென்று நினையாமை என்பனவாம். மேற்கண்ட ஆறு பிரிவுகளை, தன்னை ஸமர்ப்பிப்பது தனையும், மற்ற ஐந்தும் அங்கங்களெனக் கருத்து, இவ்வாதம் ஸமர்ப்பணம், இரகசா ஸமர்ப்பணமென்றும், பல ஸமர்ப்பணமென்றும் இரண்டு உட்பிரிவினையுடையது. அதாவது, தன்னைக் காத்தலின் சுமையையும், அதனு லுண்டாகும் பலனையும் ஸமர்ப்பிப்பதாகும். இப்படித் தன்னைக் காத்தலின் சுமை, அதாலுண்டாகும் பலன், இவைகளின் ஸமர்ப்பணத்தோடு, தான் தனதென்னும் இரண்டு வடிவான சத்திராதம் மயக்கத்தையும், புறமேயுள்ள வஸ்துக்களில் தனக்குள் மமதையையும் கட்டி ஸமர்ப்பித்தலே, ஆத்ம ஸமர்ப்பணமாகும்.

இதன் விபரம் அஷ்டாங்காமர்திரத்திலும், அதன்விரிவான த்வயத்திலும் த்வயத்தின் விரிவான சாரம் ஸ்லோகத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தைத் திரீய உபநிஷத் ஆத்மஸமர்ப்பணம் செய்யும் விதத்தைக் கூறும். இப் பிர

பத்தியைச் செய்பவனே ப்ரபன்னன் எனப் படுவான். இப்படிப் ப்ரபன்னனானவன் விஷயத்தில், பகவான் தானே உபாயமாக நின்று, இவனுக்குத் தன்னையடைய இடையூறுகளா யிருந்த பாவங்களை விலக்கி, முடிவில் தானே பயனும், அப்பயனும் தனது பேரூய் அங்கீகரிப்பான். இதனையே "அன்ப னாய்த் தனதானடைந்தார்க்கெல்லாம், மாணமானால், வைகுந்தம் கொடுக்கும் பிரான்" என்றார் நம்மாழ்வாரும்.

ஒருவன் விறகைப் பிளந்து அதன் கூலியாக ஒரு ரூபாயைப் பெற்றுக் கொண்டு போகிறான். ரூபாய் தனக்கு வேண்டியிருந்தும், சரீர சக்தி யில்லாத ஒருவன், "எனக்கு விறகு பிளக்கச் சக்தியில்லை. ஆனால் எனக்கு ரூபாய் வேண்டும். அதுவும் எனக்காகக் கொடுப்பதாக இருக்கக்கூடாது. நீயே உன்னிஷ்டமாகக் கொடுக்கவேண்டும்," என்று அழுது ஒரு ரூபாயைப் பெற்றுக் கொள்ளுகிறான். பத்தனுடைய நிலைமை முன்னவனுடையதையும், ப்ரபன்னனுடைய நிலைமை பின்னவனுடையதையும் ஒக்கும். "எனக்கு பக்தியோகம் செய்யச் சக்தியில்லை. ஆனால் மோகமும் வேண்டும். அதுவும், நான் உன்னைச் சேர்ந்தவனென்பதற்காக. நீயாக இஷ்டப்பட்டுத் தரவேண்டுமே யொழிய எனக்காக ஒன்றும் வேண்டாம்," என்று ப்ரபன்னன் வேறு பிரயோஜனத்தை விரும்பாமல், அகந்யசாண்னம் எம்பெருமானிடம் சாணாகதம் செய்தால், ரகிக்க வேண்டியவன் ஒருவனும் இல்லையே யென்றும் யாராவது மோகமும் வாக்கிக் கொள்ள மாட்டார்களா என்றும் தாப்பப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் கருணாநிதியும், தீரசாண்யனுமான பகவான் மோகமும் கொடுத்து ரகிப்பானென்பதில் சந்தேகமில்லை. அப்படியே ரகிப்பதாக கிருஷ்ணவதாரத்தில் அர்ஜுனனிடத்திலும், ராமாவதாரத்தில் விபீஷணனுக்கு அபயப்ரதாகம் கொடுக்கும் சமயத்திலும் உறுதி கூறி யிருக்கிறான். அந்த ஸத்ய சொரூபியின் வார்த்தை பொய்யாப் போகுமா? அப்படிப் பொய்யாய்ப் போனால்,

"செம்மையுடைய திருவாக்கர் தாம் பணித்த

மெய்ம்மை பெருவார்த்தைவிட்டு சித்தர் கேட்டிருப்பர்

தம்மை உகப்பாராத் தாம் உகப்பர் என்னும் சொல்

தம்மிடையே பொய்யானால் சாதிப்பார் ஆர் இனியே?"

என்று ஆண்டான் அருளியபடி, அவரை நியமிக்கிறவர்கள் யார் இருக்கிறார்கள்?

உண்மையை ஆராயுமிடத்து, ஆத்ம ஸமர்ப்பணம் செய்வதுகூடத் தப்பாக முடியும். ஏனெனில், அராதிகண்ணாக அவனுக்கு வொத்தாக இருப்பதாகவும், அவனுக்கே உரியதாகவுமாக உன்ன ஆத்மாவை, அவனுக்குச் சொந்த மல்லாத ஒரு அந்நியதார்த்தத்தை எடுத்து அவனுக்கு ஸமர்ப்பிப்பதுபோல ஸமர்ப்பிப்பதற்கு நமக்கு என்ன அதிகார மிருக்கிறது? ஆயினும், நம்முடைய ஆத்ம உஜ்ஜீவகார்த்தம் ஆத்ம ஸமர்ப்பணம் செய்யத்தான் வேண்டும். இதனாலே, "ஆத்ம ஸமர்ப்பணம் செய்யவும் வேண்டும், ஐயோ! இப்படிச் செய்தோமே என்று இரங்கவும் வேண்டும்" என்பர் பெரியோர். நம் மாழ்வார், எம்பெருமான் தன் மனதில் வந்து சேர்ந்ததற்குக் கைம்மாருகத் தன்னையே அவனுக்கு ஸமர்ப்பித்துவிட்டு, பின்னர் தன்னுடைய ஸ்வரூப

ஞானம் ஞாபகத்திற்கு வந்ததும், “அந்தோ! என்ன காரியம் செய்த விட்டோம். ஆத்மாவைக் கொடுக்கிற நான் யார்? கொடுக்கப்பட்ட ஆத்மாயார்? உடைமைக் காரணிய அனனன்றோ தன்னுடைய கைக்கர்யத்தைச் செய்வதற்காக என்னைத் தன்னதாகச் செய்துகொண்டான்” என்று வருத்தி,

“எனதாவியுன் கலந்தபெரு நல்லுதலிக் கைம்மாறு
எனதாவிதர் தொழிந்தேன் இனிமீன்வ தென்பதன்மே
எனதாவியுன் நீ பொழிலேழு முண்ட எந்தாய்
எனதாவியார்? யானார்? தந்த நீ கொண்டாக்கினையே,”
“யானே யென்னை அறிய கிலாதே
யானே யென்றனதே யென்றிருந்தேன்
யானே நீ யென்னுடைமையும் நீயே
வானே யேத்தம் எம்வானவர் ஏறே.”

என்னும் பாசுரங்களைப் பாடி தன் துக்கத்தைத் தீர்த்துக்கொண்டார்.

நாராயணனே ஸர்வரகுகன் என்று நம்பி ஒரு நடவை ஆத்மஸமர்ப்பணம் செய்துவிட்டால் மோகும் கிடைத்துவிடுமோ என்று சங்கிக்கவேண்டாம். சங்கித்தால் ஆத்ம ஸமர்ப்பணம் செய்தது பொய்யாய்ப் போய்விடும். மோகும் கிடைக்குமென்று நம்பினாலும், ஆத்ம ஸமர்ப்பணத்திற்குப் பலன் மோகும் என்று கிணக்கவேண்டாம். மோகாமாயி பெரிய ஸாரம்ஜயத்தை வாங்குவதற்கு, ஆத்ம ஸமர்ப்பணம் சரியான விலையாகாது. எப்படி யெனில், ஒரு ஏழை ஒரு எலுமிச்சம் பழத்தைக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்து ஒரு அரசனைக் கண்டுகொண்டு, அவனிடம் ஒரு கிராமத்தைப் பெற்றுவந்தால் எலுமிச்சம்பழத்திற்காகக் கிராமம் கொடுக்கப்பட்டதாகக் கொள்வது மதியீனமன்றோ? அதுபோல, பகவான் மோகாமாயி பெரிய ஐச்வர்யத்தைத் தன் புத்திரர்களாகிய ஆத்மாக்களுக்குக் கொடுப்பதற்குக் காத்திக்கொண்டிருக்கும், உலகத்தார் “இவன் இன்னது செய்து மோகும் பெற்றான்” என்று சொல்வதற்காக அவர்களிடம் ஒரு வியாஜமாத்திரமாய் எதிர்பார்ப்பதால், ஆத்ம ஸமர்ப்பணம் உண்மையில் ஒரு வியாஜமாத்திரமாகுமே பொழிய சரியான விலையாகாது. ஆத்ம ஸமர்ப்பணம் செய்த பிறகு, மோகுத்தை யடைவதற்கு உடம்பு நம்மை விடுகிறவரையில் நாமதம். அது வரையில் உடம்பு எப்போது நம்மைவிடப்போகிற தென்று காண்களை எண்ணிக்கொண்டிருக்க வேண்டியதே.

ஆத்ம ஸமர்ப்பணம், “இன்னவிடத்தில் இன்ன காலத்தில், இந்நிலைமையில் தான் செய்யவேண்டுமென்கிற நியதியில்லை. எம்பெருமானிடம், ஆத்மாக்கள் கின்ற நிலையில் சாண்புகுதற்குரியர். ஆகையால், எந்த இடத்திலும், எந்த நிலையிலும் சாணாகதம் செய்யலாம். உதாரணமாக, வஸ்திராபாண சமயத்தில் திரௌபதி ராஜஸ்கையாக இருந்தும், அந்த நிலையிலேயே கண்ண பிரானிடம் சாணாகதம் செய்து தன் மானத்தைக் காப்பாற்றிக்கொண்டாள். கஜேத்திராழ்வான், பொய்கைக் கையில் கின்ற நிலையிலிருந்து சாணாகதம் செய்து முநிலை வாயிலிருந்து விடுபட்டு வீமம் பெற்றான். விபீஷணுழ்வான், தான் கட்டிய வஸ்திரமொன்று தவிர வேறொன்று மில்லாதவனாய், இவர்களை

யிலிருந்து புறப்பட்டு வந்து இராமபிரானிடம் சாணாகதம் செய்தான். ஒரு காலத்தில், வேல்வெட்டி நம்பி யென்பார் ஒருவர், நம்பின்னையை கோக்கி, “ஸூழ்த்திரத்தில் அணைக்கடுவதற்காக, ஸூழ்த்திர ராஜாஜனிய வருணனிடம் சாணாகதம் செய்யும்படி விபீஷணுழ்வான் ஸ்ரீராமனுக்குச் சொல்ல, ஸ்ரீராம பிரான் நியம நிஷ்டைகளுடன் சாணாகதம் செய்ததாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே! அப்படியிருக்க, ‘பிரானிகள் கின்ற நிலையில் சாண்புகுதற்குரியர், என்று சொல்வது எங்ஙனம் பொருந்தும்?’” என்று கேட்க, நம்பின்னை “ஸ்ரீராமபிரான் இங்ஙனாகு ருலத்தில் பிறந்தவராகையால், அவருடைய குலாசார தர்மப்படி, நியம நிஷ்டைகளுடன் சாணாகதம் செய்தார். அவரைச் சாணாகதம் செய்யச் சொன்ன விபீஷணுழ்வான் எந்த நிலையில் சாணாகதம் செய்தார் என்பதை எண்ணிப்பாரும். ஆகையால், நாம் விபீஷணுழ்வானைப் போல், கின்ற நிலையில் சாணாகதம் செய்யலாம்” என்று பதிலளித்தார்.

ஒருவன் ஆத்ம ஸமர்ப்பணம் செய்த உடனேயே மோகும் கிடைப்பது நிச்சயமாகிவிடுகிறபடியால், அதன் பிறகு அவன் செய்யும் சூஜாதஷ்டானங்களை எல்லாம், எவ்வயம் புருஷார்த்தமான சகவர கைக்கர்யமாகவும், அவனிடமுள்ள பிரீதியினாலும் செய்வதேயன்றி, மோகும் பிரயோஜனத்தை உண்டாக்குவதற்கல்ல. எப்படி யெனில், ஒருவன் ஒரு பெண்ணை மணம் செய்து கொண்டு அவளைத் தனக்கு ஸ்வாதீனமாக்கிக்கொண்ட பிறகும், அவனிடம் உள்ள பிரீதியினால் அதிகப்படியாக நகைகளையும், சேலைகளையும் வாங்கிக் கொடுத்து அவளைச் சந்தோஷப்படுத்தல் போலாம். ஆத்ம ஸமர்ப்பணம் செய்துவிட்டால் மோகும் நிச்சயமாகிவிடுகிறபடியால், அதன் பிறகு பகவானை கிணக்கக்கூட வேண்டியதில்லை என்று சிலர் கிணக்கலாம். உண்மைதான். ஆனால், ஜீவாத்மா எம்பெருமானுக்கு அடிமை என்ற ஸ்வரூபமுள்ளவன், எம்பெருமானுக்கென்றே உயிர்வாழும் கொள்கையையுடையவனுயிருப்பானானால், அவனை ஒரு கணமும் மறவாது, அவனுடைய முகோல்களையுடையதைப் பெறுவதற்கென்றே, சகல கருமங்களையும் அவனுடைய கைக்கர்யமாகச் செய்வான். மேலும், “எம்பெருமான் அவனால் கொடுக்கப்பட்ட சீர்திருத்தியாதிகளைக் கொண்டு, தனது ஆராதன ரூபமான கர்மங்களை, தனது வீர விபூதியைப் பொருட்டு, தானே செய்வீர்த்தக்கொள்ளுகிறான்” என்று கிணப்பானேயன்றி, ஒரு காரியத்தையும் தான் செய்வதாக கிணக்கமாட்டான்.

“எதிராஜன் என்னும் சீமான் பிறந்த சாணாகதியும் சிறத்தவனே” என்று பின்னைப் பெருமானையங்கார் அருளிச் செய்தபடி, எதிராசல்யமாகிய சாணாகதமார்க்கத்தைத் தம்முடைய காலத்தில் இத்து தேசம் முழுதும் பரவுமபடி செய்த உடையவரென்றும், பாஷ்யகாரர் என்றும், எதிராஜன் என்றும் பல பெயர்களுடைய இராமாநுஜருக்கு காத்தாழ்வான் என்னும் சிஷ்யர் ஒருவர் இருந்தார். இக்காத்தாழ்வானுக்கு பட்டர் என்னும் திருகாம முடைய திருக்குமாரர் ஒருவர் இருந்தார். ஒரு சமயத்தில் பட்டர் சிஷ்ய வாக்சத்துடனே சேது யாத்திரை செய்து திருப்பிவருகிறபொழுது ஒருகால் சாயங்காலமான வனவிலே, பாதிநியென்கிற கிராமத்தில் ஒரு வேடனுடைய குடிசைக்கு எழுந்தருளினார். வேடனும், உடனே எழுந்த ஒரு கட்டிலை இவருக்கு ஆசனமாகக் கொடுக்க, பட்டர் அதன்மேல் எழுந்தருளினார். பட்டர் வேடனுடைய அன்பைக் கண்டு வியத்த “இவன் எழுந்த மகிமை

யறிந்து இவ்வுதவி செய்தானல்லன்; நம்மால் ஒரு கைம்மாறு பெறலாமென்று செய்தானுமல்லன். தனது இருப்பிடத்திற்கு நாம் வந்தோமென்று அபிமான மன்றோ இவன் இவ்வளவு உபசாரம் செய்யச் சாரணமாகிறது! புத்தி சக்தி களில் மிகக் குறைவுள்ள ஒரு வேடனுக்குள்ள இயல்பு இதுவானால், அறிவார் தல்களில் சிறந்த சர்வேச்வரன் தனது அபிமானத்தி லொதுக்கினார்க்கு என்ன உதவிதான் செய்யமாட்டான்? என்று கூப்பட்டு அன்றிரவு அங்கே தங்கினார். பிறகு அவர் அவ்வேடனை யோசனைக் கேட்கும் விசாரித்தருள, அவன், “ஸ்வாமி! நான் இன்று காட்டிற்கு வேட்டையாடப் போனேன். அங்கே ஒரு முயற் குட்டியைக் கண்டு அதனைப் பிடித்துவரலானேன். அப்பொழுது அதன் தாய் என் முன்னேவந்து வழியிலே எதிரோ ரும்பிட்டிருக்கொண்டு கிடந்தது. அதைப் பார்த்து, எனக்கு மனம் இன்னிடத்தினால், அதன் குட்டியை விட்டு வந்தேன்” என்று சொன்னான். அவ்வேடன் வார்த்தையைக் கேட்ட பட்டர் ஆச்சரியப்பட்டு, மயிர்சிலிர்த்து, கஞ்சியைப் பார்த்து, “கேட்டீர்களா? எல்லா உபாயங்களையும் விட்டு என்னைச் சரணாகதம் செய். நான் உன்னைச் சகல பாபங்களிலிருந்தும் விடுவிக்கிறேன்” என்று கண்ணன் அருச்சுனனுக்கு உப தேசித்ததுபோல, எவ்வகைத் துன்பமும் தீர்த்தருச் சரணாகதியே சிறந்த உபாயமென்று யாரோனும் அந்த முயலுக்கு உபதேசித்தவருண்டோ? ‘யார் சரணடைந்தாலும் அவரை எவ்வாற்றாலும் பாதுகாக்கவேண்டும்’ என்று ஷங்கிரீவன் முதலியோருக்கு இராமபிரான் அறிவுறித்திருப்போலச் சரணாகத ரகசியம் சிறந்த தருமமென்று இந்த வேடனுக்கு உபவேசித்தவர் தாம் யாரோனும் உண்டோ? யாதொரு உபதேசமுமில்லாதிருக்கத் தன்னடைவிலே சரணாகதியும் அதன் பயனும் பகுத்தறிவற்ற முயலினிடத்தும் வேடனிடத் தும் இப்படிக்கைகூடாது நின்றோ? இவ்வேடனுக்கே சரணாகதியில் இரக்கம் பிறந்தது கண்டபடியால். பரம சேதனான எம்பெருமானுக்குச் சரணாகத ரிடத்திலே இரக்கமுண்டாவதற்கு ஒரு சாஸ்திரம் தேடவேண்டியதில்லையே! என்று கூப்பட்டு அருளிச் செய்தார்.

குரணசாஸ்திரங்களில், பக்தன் சகவரனை அடையும் உபாயத்திற்கு, மார் ஜாலக்கி சோரநியாயம், மார்க்கடக்கி சோர நியாயம் என்ற இரண்டு உப மானங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அதாவது, முறையே பூனைக்குட்டி நியாயம், குரங்குக் குட்டி நியாயம் என்பனவாம். பூனையானது தன் குட்டி களைக் காப்பாற்றும் முறையில், குட்டிகளிடம் எவ்வித முயற்சியு மில்லாமல் தானே தன் வாயால் கவலிக்கொண்டு உற்ற இடத்தில் சேர்ப்பிப்பதுபோல, கம்மால் எவ்வித முயற்சியுமின்றி, பரம கருணையால் கடவுளை கம்மை இப்பிற வித் துன்பத்தினின்றும் அன்பின் வாயிலாகக் கையேற்றுகிறார். இது மார் ஜாலக்கி சோர நியாயம். குரங்கானது தன் குட்டிகளைக் காப்பாற்றும் முறை யில், குட்டிகள் தன் வயிற்றை அணைத்து கட்டிக்கொள்ளவும், தான் அதற்கு தன் வயிற்றை ஆதாரமாகக் கொடுக்கவும், இவ்விதம் தன்மையால் உற்ற இடத்தை நோக்கி, தான் தாவி, குட்டிகளைக் குரங்கு சேர்ப்பிக்கிறது. பகவா னுடைய திருவடிகளைச் சேரவேண்டுமானால், சரீராகத்தி, மனச் சக்தி, ஆத்ம சக்தி என்ற பல சம்ஸ்காரங்களும் செய்யப்பெற்று, அவைகளின் மூலமாய் மனம் பரிபக்குவமாகி, அவரும் அருட்பிரசாதம் செய்ய ஜீவன் மோகத்தை வடைகிறான். இது இரண்டாவது பிரஸ்தாபித்தான் மார்க்கடக்கி சோர நியாயம். சாதாரண ஜனங்கள் முயற்சிசெய்யவேண்டியதை உத்தேசித்து

பிந்தியதை நலமென்று சொன்னாலும், அன்பின் விகாச அளவில், முந்தியதே உயர்வாம். ஏனெனில், தான் என்ற பாவமே முற்றும் மறந்து அவனை அடைக்கலம் என்ற பூர்ண கம்பிக்கை கொண்டு நிற்கின்ற நிலையாதலால் இதுவே உயர்ந்ததாகும்.

“நமக்கும் பூவின்மிசை நக்கைக்கும் இன்பம்” என்றார் நம்மாழ்வார். அதாவது, ஜீவாத்மாக்களாகிய அடிமைகளுக்கு அன்பளுகவும் செத்தாமரைப் பூவில் பிறந்தவனான பிராட்டிக்கு அன்பளுகவும் இருக்கிற காராயணன் என்று பொருளாகும். இதில், முதலில் “நமக்கு இன்பம்” என்றும், பின்னர் “பூவின் மிசை நக்கைக்கு இன்பம்” என்றும் ஆழ்வார் அரு ளிச் செய்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஒரு எஜமானன் தன் மனைவி யினிடத்தில் அதிக பிரீதியுள்ளவனாக இருப்பது சகஜம். ஆனால், அவன் தன் மனைவியிடமுள்ள பிரீதிக்குச் சமமான பிரீதியைத் தன் வேலைக்காரனிடம் வைத்திருந்தால், அவ்வேலைக்காரனிடமுள்ள பிரீதி அதிகப்படியல்லவா? இக் காரணத்தைக் கொண்டே, எம்பெருமான் லக்ஷுமிநிடம் வைத்திருக்கும் அன்பைவிட தன் அடிமைகளாகிய ஜீவாத்மாக்களிடம் அதிக அன்புள்ளவன் என்பதைக் காட்டுவதற்காகவே, ஆழ்வார் முதலில் “நமக்கு இன்பம்” என் றார். ஆகையால், எம்பெருமானுக்குப் பாதத்திரனும், பிராட்டியைவிட அதி கப் பிரீதி பண்ணப்பட்ட வஸ்துவாகிய ஜீவன், தான் ஸ்வதந்திரன், தனக் காகவே இருக்கிறான் என்று எண்ணுதல், இராவணன் பிராட்டியைத் திரு டிய திருட்டைவிடப் பெரிய திருட்டாகும். ஒருவன் தெரியாததனமாகத் திருடிய ஸொத்தை, கல்லறிவுவந்த பிறகு உடைமைக்காரனிடம் சேர்ப்பிப் பது மாதிரிப் போதாது. “அந்த ஸொத்த நம்முடையதல்ல; இன்னொருடை யது” என்ற எண்ணம் இருக்கவேண்டும். அதைப்போல ஒருவன் ஆத்ம ஸமர்ப்பணம் செய்த பிறகு அதோடு கில்லாமல், “நான் சர்வேச்வரனுக்குச் சேஷ பூதன், அடிமை” என்ற எண்ணம் எப்பொழுதும் மனதில் இருக்கும் படி செய்யவேண்டும்.

வேதவியாஸர், காரதர், போன்ற பெரிய மஹரிஷிகளும் ஆழ்வாராதிகளும் லக்ஷுமியோடு கூடிய காராயணனையே சரணமடைந்திருக்கிறார்கள். இதனாலேயே நம்மாழ்வாரும், “நம் திருவுடையடிகள் தம் கலம் சழல் வணக்கி” என்றபடி பிராட்டி முன்னதாகப் பெருமானைச் சரணமடையவேண்டும் என்று வற்புறுத்தியிருக்கிறார். ஒரு சமயத்தில் கஞ்சியர் பட்டரை நோக்கி ‘சர்வேச் வரனைச் சரணமடைந்தால் அவன் பயனளிக்கிறான்; பிராட்டியைப் புருஷ காரமாகப் பற்றவேண்டுமிறதென்?’ என்று வினாவு, பட்டர் “நம் திருவுடை யடிகள் தம் கலம் சழல் வணக்கி” என்றவிடத்தே “பிராட்டி முன்னாகப் பெரு மானை அடையவேண்டும்” என்று ஆழ்வார் அருளிச் செய்ததைப் பார்த்தால் ஸையா! ஒருவன் எம்பெருமானை ஆசிரயிக்கப் புகும்பொழுது அப்பொழுது அவன் குற்றம் பாராமல், அவனைத் தன் கிழவிலே வைத்துச் சமயமறித்து எம் பெருமான் திருமுன்பே கொண்டிவிட்டு இவன் குற்றத்தைப் பொறுக்க வேண்டுமென்று சொல்வதற்கு பிராட்டி புருஷகாரம் (சிபார்சு) இன்றியமை யாததலால், அவன் முன்னாலேயே பற்றவேணும்” என்று விடையளித்தருளி னார். ஆகையால், நாமும் அவருடைய சொற்படி, கம்முடைய ஆத்மாவைப் பிராட்டி முன்பாக எம்பெருமான் திருவடிகளில் ஸமர்ப்பித்து அவருடைய திருவருளுக்குப் பாதத்திரராவோமாக.

வஸந்தாவின் திருமணம்

(புரீமதி. வெங்கடலக்ஷ்மி பாய்)

பொழுது விடியும் தருணம். புஷ்பங்கள் மலர்ந்து நார்பூமும், நறுமணத்தை யள்ளி வீசின. பசுக்களை ஒட்டிக் கொண்டு இடையர்கள் தும்புக் கயிறுகளைச் சுற்றிச் சுற்றி வீசிக் கொண்டு உல்லாசமாகப் பாடிக்கொண்டு சென்றனர். கூடை கூடையாகக் காய் கறிகளைச் சுமந்த ஸ்திரீகள் பலர் மார்ப்கெட்டை நோக்கி விரைந்து சென்றனர். விடியுமுன் பெழுந்து பகலிகள் கூடச் சுறுசுறுப்பாக அங்குமிங்கும் பறந்து இரை தேடச் சென்று கொண்டிருந்தன. கதிரவன் மெல்ல மெல்ல மேலெழும்பிக் கொண்டே பொன்னிறமான தனது கிரணங்களை நார்பூமும் பார்ப்பினுள்.

இவ்வாறு உலக முழுதும் உறக்கம் நீங்கி யெழுந்து சுறு சுறுப்புடன் விளங்கும் பொழுது, எழும்பூர் கெங்கு ரெட்டித் தெருவில், ஒரு சிறிய நெருக்கமான ஒட்டு வீட்டின் கூடத்தில் போடப் பட்டிருந்த ஊஞ்சற் பலகையின் மேல், சுமார் பதினெட்டு வயது மதிக்கத்தகுந்த அழகிய பெண்ணொருத்தி படுத்த வண்ணமே தேம்பித் தேம்பி யழுது கொண்டிருந்தாள். அவளுக் கெதிரில் சற்று தூரத்தில் அவளுடைய தந்தையான வெங்கோஜி ராவ் கின்று கொண்டு கடினமான முகத்தோற்றத்துடன் அவளைப் பலவாறு கோபித்துக் கொண்டிருந்தார். சமையலறையில் வேலையாக விருந்த அவளுடைய தாயாரும் சில நிமிஷங்களுக் கொழுமுறை வெளியே வந்து கிழவருடன் சேர்ந்து கொள்வதும் மீண்டும் உன்னே போவதுமாக விருந்தாள்..... ஆனால் வஸந்த குமாரியோ அவர்களுடைய வார்த்தைகளைச் செவியலேயே ஏற்றுக்கொள்ளாமல் தன்பாட்டில் விம்மி விம்மி யழுது கொண்டிருந்தாள்.

கடைசியில் அவளுடைய தாயார் தனது பொறுமையை யிழந்து, “அடி நீலி!—உனக்குக் கொஞ்சமாவது புத்தியிருப்பதாகத் தெரியவில்லையே! இப்படிச் கூட ஒரு பைத்தியக்காரப் பெண்ணிருக்குமா பூமியில்! அந்தப் பெரிய மனிதர் உன்னை ஒரு பொருட்டாக மதித்து உனக்காகத் தனது உடல் பொருளாவிய மூன்றையும் தத்தம் பண்ணச் சித்தமா யிருக்கும்பொழுதும் உனக்கு ஏதோ மூளை கோளாறு இருந்தா லொழிய நீ அவற்றை இவ்வாறு நிராகரிக்கமாட்டாய்! ஆயிற்று; நானாய் வெள்ளிக்கிழமை யன்று முகூர்த்தம்.—அதற்குள் நீ சரியாக உனக்குக் கீழ்ப்படிந்தால் பிழைத்தாய்!—இல்லையோ, உன்னை எப்படி வழிக்குக் கொண்டு வருவதென்பது எனக்குத் தெரியும்.—சீக்கிரம் எழுந்து போய் முகங்கழுவி தலை சேலிக்கொள்—அவர்கள் வீட்டு ஸ்திரீகள் வரும் வேளையாயிற்று. உன்னுடைய மூதேவிய் தனத்தை அவர்களையே வேண்டாம்” என்று அதட்டினாள்.

வெங்கோஜி ராவ், “வஸந்தா!—உன்னுடைய பெற்றோர்களுள் எவ்ருக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடப்பது உன் கடமை.—உன்னுடைய நலத்தைக் குமாரியே நாங்கன் இவ் விவாகத்தைத் துரிதப்படுத்துகிறோம். குமாரபுரம் ஜெமீன்தாரான பவானந்தராவை மணந்து கொள்ளப் போகும் நீ மகா பெரிய அதிர்ஷ்டசாலியாவாய்.—அதைப் பிறகே நீ அறிந்து கொள்வாய்—

போ!—உன் தாயார் சொல்வதைக் கேட்டுப் புத்திசாலியாக நட” என்று ஈயமாகப் பேசினார்.

11 இனமடந்தையான வஸந்த குமாரியின் மனதிலோ இவர்கள் கூறும் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் சுடுசாங்களைப் போலச் சுருக்கென்று தைத்தன. எழுபது வயதுடைய கிழவரான பவானந்தராவைத் தனது நாயகனாகத் தன் பெற்றோர் விரித்திருப்பதை யறிந்த அவளது மனம் பட்டபாடு சொல்லத் தரமன்று. அக் கிழவரின் கண்களில் தான் தென்பட்ட நானைச் சபித்தான். தன் பெற்றோர் பணத்தாசையால் தன்னை அக் கிழவருக்குக் கொடுத்து விட நிச்சயித்ததை எண்ணி, இப்படிப்பட்ட பெற்றோரும் பூமியிலுண்டோ வென் திசையித்தான். மூன்று வருடங்களுக்கத் தனது இருதயத்தில் பதிய வைத்திருந்த கட்டழகனான கமலகுமாரனை யெண்ணி யெண்ணி ஏக்கமுற் றான். அந்தோ பரிதாபம்! அவ்வழகனான வாலியனின் தந்தையே தனது கணவனாக நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கும் கிழவரென்பதை யறிந்திருப்பின் அவன் இன்னும் துக்கித்திருப்பான். கமலகுமாரன் தன்னுடைய மேல்படிப்பு முடிந்தவுடன் தன்னை விவாகம் செய்து கொள்வதாக உறுதி கூறியிருப்பதை யெண்ணிப் புண்பட்டான்.

ஆயினும் தன்னுடைய பெற்றோர்களை எதிர்த்துச் சொல்ல முடியாமல் புழுங்கிய மனதுடன் மெல்ல ஊஞ்சற்பலகையை விட்டெழுந்தான். கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டு முகங்கழுவித் தலை சேலிக்கொண்டான். அவன் வழிக்கு வந்துவிட்டானென் றெண்ணிய பெற்றோரிருவரும் பெருங்களிப் பெய்தினர். வஸந்தகுமாரி தனது மனதில் கொண்டிருந்த உறுதியை அவர்களிடிலர். ஆகவே தன் குமாரி இனி குமாரபுரம் ஜெமீன்தாரணியாவது நிச்சய மென்றெண்ணி இறம்பூதெய்தினர்.

மணி எட்டடித்தது. வாசலில் விலையுயர்ந்த பெருந்த மோட்டார் வண்டியொன்று வந்து கின்றது. அதனுள்ளிருந்த ஒரு யெனவன் ஸ்திரீயும் இரண்டு ஆடவர்களு யிறங்கினர். ஒருவர் வாலிபர்; மற்றவர் கிழவர். ஆயினும் வாலிபனைக் காட்டிலும் கிழவரே இன்னும் ஆடம்பரமாக உடை யணிந்திருந்தார். சாணரத்தின் வழியாக ஒருவிசாடி எட்டிப்பார்த்த வஸந்தகுமாரி வாலிபனைக் கண்டதும் திடுக்கிட்டாள். ஏனெனில் அவனே அவளுடைய காதலனான கமலகுமாரன். ஒரு கொடிப்பொழுது நிதானித்தான். அவளுடைய கூர்ந்த புத்தியால் அவனுக்கும் ஜெமீன்தாருக்குமுள்ள சேருங்கிய பார்த்தவ் யத்தை ஊகித்துணர்ந்தான். அடுத்த விசாடி அவளுக்கு ஒரு யுத்தி தோன்றியது. ஒன்றையுமறிபாத சாதுவைப்போல அறைக்குள் மறைந்தான்.

ஐந்து நிமிடங்கள் சென்றன. “வஸந்தா!—இங்கு வா அம்மா!” என் தழைத்தார் அவன் தந்தை.

யின்னற் கொடியைப்போல தங்கனெதிரில் வந்து கின்ற இனம்பேடையன்னத்தைப் புதிதாகவந்த மூவரும் கண்டனர். வாலிபன் திடுக்கிட்டு எழுந்தான். கிழவர் இப்போழிக் தம் மனைவியாகப் போவதை யெண்ணி மகிழ்ந்தார். அவருடைய தங்கையான ஸ்திரீயோ வஸந்தாவின் பேரழகில் லயித்துத் தன்னை மறந்துக்கார்த்திருந்தாள்.

அவர்கள் ஈடுவே வந்த வஸந்தா அம்மூவருக்கும் நமஸ்கரித் தெழுந்து உன்னே சென்றாள். கிழவர் தாம் கொண்டுவந்திருந்த வைர அட்டிகையை

வேன வாய்விட்டுக் கதறி மண்ணில் வீழ்ந்தான். வீழ்ந்தவன் உயிரானது, தன் உடலோடு தொடர்பு கொன்னது ஓடி மறைந்தது. இவ்வேடனின் இரக்கம் நமக்கு இறம்பூது ஊட்டுகிறதன்றோ!

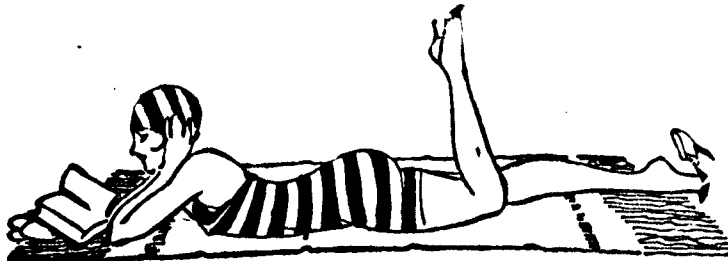
ஆகவே, அவ்வனசான், காவிய வில்பம் தகர்ந்த கவிஞனு யிருந்து, அக் கானகம் சென்றிருப்பின், அம்மானோடு மழுகும், அதன் மருண்ட பார்வையும், குரல்து கேட்டு, குட்டியுந்துணையும் அதனருகே குதித்த வருவதும், இயற்கை நிறைந்த காட்டிலே அவைகளின் இன்ப வாழ்வும் அவன் கண்ணையு மனத் தையுந் கவர்த்து அன்பில் வீழ்த்தி, அமைதியிலாழ்த்தி, சிந்தனையில் திளைக்கச் செய்து, இன்ப ஆற்றெடுத்த ஓடி, ஒரு கவியாகி, அவலக்கவலையில் அழுந்தி நிற்கும் மக்களுக்கு அது, மனமருந்தாய் வந்துதலுமன்றோ! மேலும் அவன் போர்க்கருவி தாங்கிப் புறப்படான். கொலைத்தொழில் செய்ய ஒருப் படான். அறத்தொழிலால் பொருளிட்டி உடலை ஒம்புவான். எவ்வுயிர்க்கும் இரக்கம் காட்டி, இன்போடு கலந்த அன்பு வாழ்வு வாழ்த்து, தன்னையடுத்தாரையும் அறநெறியிற் செலுத்தி, பெருநெறி பிடித்தொழுகும் பெருமக ளுய்ப் பிறங்குவ னன்றோ!

இவ் வரலாற்றை,

“நீர்நகை வேட்கையி னெடுங்கட முழுவும்
சூன்முதிர் மடமான் வயிறுகிழித் தோடக்
கானவே ட்டுவன் கடுங்கினை தூர்ப்
மான்மறி விழுந்தது கண்டு மனமயங்கிப்
பயிர்க்குரல் கேட்டதன் பான்மையனாகி
யுயிர்ப்பொடு செங்கணுருத்த நீர்கண்டு
ஒட்டியெய்தோ னேருயிர் துறந்ததும்”

என மணிமேகலை யாசிரியர், சில அடிகளால் சோகத் ததும்ப அழைத்துக் காட்டுகிறார்.

ஆகவே, அழியாத இயல்பும், ஆன்றோர் விரும்பி யடையும் ஏற்றமும், எழுமையுந் தொடரும் இயல்புமுடைய பொருள், கல்விப் பொருளே யாக லான், நந்தாய்மொழிக் கலைப்பொருளால், அருட் செல்வத்தை வளர்க்கவும், அதன் இன்பமும் அமைதியும் நிறைந்த அழகில் ஒன்றி யுவகை யடையவும், தமிழ் அன்பர்கள் தக்கார் துணைகொண்டு முயல்வார்களாக.

ஸ்ரீராம கிருஷ்ண பரமஹம்சரின் மொழிகள்

(தென்னாப்பிரிக்கா டர்பன்-நீரு. ச. முனிஸ்வாமி பிள்ளை.)

மாணவா! கடவுளை லேசாகப் பார்த்துவிடலாம். யார் வேண்டு மானாலும் கண்டு களிப்படைந்து விடலாமென்று நினைத் திருக்கின்றயோ? அந்த நினைப்பு தவறு. கடவுளை அன்புடையவர்களாலும், மாசற்ற மனமுடையவர்களாலும்தான் பார்க்க முடியும். இத்திரியங்களை அடக்காதவர்களாலும், பணப் பேயுடையவர்களாலும் பார்க்கமுடியாது.

* * * *

குறை குடும் தளும்புமே யொழிய நிறை குடும் தளும்பாது. அது போல் கால்திகர்கள் வீண்டம்பம் செய்து ஊரைக் கலக்கி அமளி செய்வார் கள். ஆனால் கடவுள் பத்தியுடையவர்களோ டம்பம் வீண் பேச்சு முதலிய வைகளை வெறுப்பார்கள்.

* * * *

தாய் பாஷையைப் புறக்கணித்து விடுவோர்கள் தாயைப் புறக்கணித்த வர்களாவார்கள். அந்நிய பாஷைகளில் தேர்ச்சிபெற்றிருந்தாலும், சொந்த பாஷையை மறப்பதானது அறிவீனமாகும். அதை அலட்சியம் செய்வது இன்னும் பாபமாகும். [ஒரு பணக்கார மார்வாடி பரமஹம்ஸரைப் பார்த்து “சவாமி! நான் பணக் காசுகளைத் துறந்துவிட்டேன். நான் இன்னும் கடவுளை பார்க்க முடியாமல் இருக்கிறேன்” என்று சொன்னான். அதற்கு அவர் “நீ சொல்லியது உண்மை. எண்ணெய்ப் பாத்திரத்திலிருந்து எண்ணெயை மற்ருரு பாத்திரத்தில் ஊற்றிவிட்டாலும், அப்பாத்திரத்தில் எண் ணெய் வாசனை நிவிர்த்திக்கப்படும் வரையில் அது அப்பாத்திரத்திலேயே யிருப்பதுபோல் நீ பணம் காசுகளைத் துறந்தாலும், உன்னிடம் உலகாசை யிருக்கும். அது போகும் வரையில் நீ கடவுளைப் பார்ப்பது முடியாத காரி யம் என்று சொன்னார்” இதைக் கேட்ட மார்வாடி அன்று முதல் உலகாசை யை ஒழிக்கப் புறப்பட்டான்.] குழந்தையின் மனம் மாசற்றது. ஒரு வெளுப்பு வஸ்திரத்துக் கொப்பானது. மாசற்ற மனமுள்ளவருக்கே கடவுள் அருள்புரி கிறார். கடவுள் அருள் வேண்டுவோர்கள் மாசற்ற மனமுடையவர்களாயிருக்க வேண்டுவ தவசியம்.

* * * *

எழுதும் காகிதத்தில் எண்ணெய் பட்டால், எப்படி எழுத முடியாதோ அப்படியே மனம் துஷ்ட குணங்களினால் கலக்கப்பட்டால், தெய்வ பத்திக் கிடமில்லாமற் போய்விடும். துஷ்ட குணங்களை யொழித்த பிறகே தெய்வ பத்தியுண்டாகும். கார்த்தம் எப்படி இரும்புக்குச் சொந்தமோ அப்படியே கடவுள் மனிதனுக்குச் சொந்தம். மண் அபிஷிஷ்டமும், தருப்பியிஷ்டமும், மூடப்பட்டிருக்கும்போது எப்படி இரும்பை கார்த்தம் ஸ்லீகரிக்காதோ அப்

தமிழும் கிறிஸ்தவமும்

“மைவண்ணன்”

ஒரு காலத்தில் உலகமெல்லாம் வழங்கி வந்ததாகக் கருதப்படும் கம் தாய் மொழியாகிய தமிழ் மொழி, கால தேச வர்த்தமானத்திற் கேற்ப, பல மாறுதல்களையடைந்து வந்திருக்கிறது. தமிழ் நாட்டைத் தமிழ் மன்னர்களாகிய சேர சோழ பாண்டியர்கள் ஆட்சி புரிந்து வந்த காலத்தில் தான், கம் செந்தமிழ்மொழி மிக உன்னத நிலையில் இருந்ததாக சரித்திர ஆராய்ச்சி வலியுறுத்துகிறது.

இவ்விதம் சிறப்புற்றிருந்த தமிழ்மொழி கால மாறுதலால் இடைக் காலத்தில் வளர்ச்சி குன்றி ஒளிமங்கி வரலாயிற்று. இந்நிலையில் வியாபார நியதித்தமாக இந்நியாவில் குடியேறிய ஐரோப்பியர்களுடைய கட்டுதலு கம் தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்பட்டது. ஐரோப்பியரது தொடர்பு தமிழ் மொழிக்கு ஒரு நல்ல காலத்தையும் புதிய சகாப்தத்தையும் உண்டு பண்ணியது என்று கூறின் மிகையாகாது.

முதலில் வியாபாரஞ் செய்யக் கருதிவந்த ஐரோப்பியர் மெதுவாக இந் நியாவில் தங்கள் மதமான கிறிஸ்தவத்தைப் பரவச்செய்ய முயன்றனர். அவர்கள் இந்நியர்களைக் கிறிஸ்தவாக்கும் பொருட்டு தங்கள் நாடுகளி லிருந்து கிறிஸ்தவமதக் குருமார்களான பாதிரிமார்க் பலரை அழைத்து வந்

படியே மனிதன் மாயையில் மூழ்கி இருக்கும்போது கடவுள் அனுக்கிரகத்தை அவன் அடையப் பாக்கியில்லாமல் போய்விடுகிறான். பொருளையும், பேராசையும், பயமும், இன்னும் பல துர்க்குணங்களு மிருக்கும் வகையில், கடவுளைக் காண்பதரிது.

பசம்பாற் பசுவின் தேச முழுதும் வியாபித்திருக்கிறது. எங்கும் வியாபித்திருக்கிறதென்று ஒருவன் அதன் காலைப் பிடித்து இழுத்தால் பால் வருமா? வராதுபோல் கடவுள் எங்கு மிருக்கிறாரென்று சொல்லப்பட்டா லும், அவர் புண்ணிய ஆலயங்களில்தான் இருக்கிறாரென்று அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

எப்போதும் பத்தி அவசியம்: பத்தி இருந்தால் மனிதர்கள் எகிர்பா ராத காரியங்களைச் செய்யலாம். உதாரணமாக அதுமார் இராம பத்தர், சமுத்திரத்தைத் தாண்டி லங்கைக்குப்போக தீர்மானித்தார். ஒரே தாண்டில் தாண்டியிட்டார். ஆனால் இராமரோ பாலம் கட்டினார். பிறகுதான் அது வழியாக தாண்டிப்போய் லங்கை சேர்ந்து இராவணனைக் கொன்று சீதையை மீட்டு வந்தார். ஆகவே பத்திதான் அவசியம்.

தனர், அப்பாதிரிமார்க் தங்கள் முயற்சியி லீடுபட்டபோது கம் நாட்டில் வழங் கும் மொழிகள் தடைகளாக இருப்பதை உணர்ந்தனர். எனவே, அவர்கள் இந்நியாவில் வழங்கும் முக்கிய மொழிகளான சயஸ்கிருதம், தமிழ், ஹிந்துஸ் தானி, உருது முதலியவைகளைக் கற்கலாயினர். கம் மூதறிஞர்களின் உதவி யைக்கொண்டு, மேற்படி மொழிகளைக் கற்றுத் தேர்ந்தபிறகே அப்பாதிரிமார்க் தங்கள் மதப்பிரசாரங்களைத் தீவிரமாகச் செய்வதற்கு வசதி யேற்பட்டது. அம் முறையிலேயே கம் தமிழ்நாட்டில் குடியேறிய ஐரோப்பிய பாதிரிமாரும் தமிழ் மொழியைக் கற்றுத் தேர்ந்து தமிழில் மதப்பிரசாரஞ் செய்யவும், மத சம்பந்தமான துல்கள் இயற்றவுந் தொடங்கினர்.

இப் பாதிரிமார்களில் பிரசித்தி பெற்றவர்கள் வீரமாமுனிவர், போப் ஐயர், கால்டுவெல் ஐயர், தத்தவ போதக சுவாமிகள், லீக்னெபால்டு ஐயர், எல்லிஸ் துரை, இரோனியஸ் ஐயர் முதலியோராவர். இவர்களுடைய சோக்கம் சயசலம் வாய்ந்ததாயினும் அதாவது தங்கள் மதத்தைப் பரவச் செய்து தமிழ் மக்களைக் கிறிஸ்தவர்களாக்க வேண்டுமென்ற கோக்கம் கொண் டதாயினும்—அவர்கள் செய்த தமிழ் துல்கள் தமிழ் மொழிக்குப் பெரிய கன் மையை உண்டு பண்ணின என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. வீரமா முனிவர் தமிழில் முதன்முதலாகச் செய்த “சதுரகராதி” என்னும் பெய ருடைய தமிழ் அகராதியையும், தேம்பாவணியையும் காம் பாசாட்டா திருக்க முடியுமோ!

தமிழ் மொழிக்கே புதிதான வசன ஈடையையும், விஞ்ஞான துல்களையும், தொழில்பியம் போன்ற பல சிறந்த தமிழ் துல்கள் எல்லாம் கம் குத் தற்போது கிடைப்பதற்கு வசதியாகத் தமிழ் அச்சகங்களும் அச்ச இயத் திரத்தையும் உண்டுபண்ணித் தந்த ஐரோப்பிய பாதிரிமார்களும், அவர் களைப் பின்பற்றிய சுதேசக் கிறிஸ்தவர்களும் கம் தமிழ்மொழிக்கு மது மலர்ச்சியை உண்டு பண்ணியவர்கள் என்பதில் தடையென்ன!

பண்டைக்காலத்தில் சமண சமயப் பெரியார்களும், புத்தமத அறிஞர் களும், தமிழ் மொழிக்கு, சேவகசிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை போன்ற சிறந்த துல்களைத் தந்துதவியது போல, பிற்காலத்தில், உலக சரித் திரம், இக்கிளாந்து, இந்துதேச சரித்திரங்கள், பூமி சாஸ்திரம், கேஷத்திரக் கணிதம், ரசாயன முதல்துல்கள் முதலிய சிறந்த துல்களை எழுதியுதவிய ஐரோப் பிய பாதிரிமார்களைப் பற்றி, தமிழ் மக்களாகிய காம் தெரிந்துகொள்ள வேண் டியது அவசியம்; அவர்களைப் போற்றக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

கிறிஸ்தவர்களால் தமிழ்மொழி அடைந்த நன்மைகளையும், அக்கிறிஸ் தவப் பெரியார்களின் வரலாறுகளையும் மயிலை-சினி. வேங்கடசாமி “கிறிஸ் தவமும், தமிழும்” (இதன் விலை 12-அணை. இது, சென்னை மயிலாப்பூர், காரணியலார் கோவில் தெரு 59-வது பெயர் விட்டிலிருக்கும் ஆசிரியரிடத் தில் கிடைக்கும்) என்னுஞ் சிறந்த துலில் விளக்கி யிருக்கிறார். இந்நூலைத் தமிழ்மொழி வளர்ச்சியில் ஆர்வமுடைய அனைவரும் வாங்கிப் படிக்க வேண் டியது அவசியம்.

சாங்கிய தரிசனம்

(திரு. எஸ். ஏ. திருமலைக் கோமுகுத் துப் பிள்ளை, பி.ஏ.)

57-வது காரிகை

வத்ஸவி விருத்தி நிமித்தம் ஸ்ரீரஸ்ய யதாபிரவிருத்திரக்யஸ்ய—
புருஷவிமோகநிமித்தம் ததாபிரவிருத்தி: பிரதானஸ்ய.

சயஅறிவு பட்டயாத பாலானது கண்டுக்குட்டியைப் போலித்தற் பொருட்டுத்தானே பொழிவதுபோல் பிரதானமும் புருஷனைக் கட்டினின்றுப் வெளிப்படுத்தி விடுதற் பொருட்டே பிரவர்த்தித்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

உரை. "அசேதனமாகிய பிரதானம் பணி புரிவது கன்றை கன்ற பொழுது பசுவினிடத்துப் பால்காத்தல் போலாம்" கபில சூத்திரம்.

கௌடபாத உரை:—“பசுவினால் உட்கொள்ளப்பட்ட புல்லும் நீரும் பாலாக மாறிக் கன்றைப் போலித்து மாடாக்கிவிட்ட பின், அந்தப்பால் பொழியாது வற்றிப்போவதுபோல், பிரதானமும் புருஷனைக் கட்டினின்றும் விடுவிக்கும் வரை பணிபுரியா நிற்கும்.”

உட்கொள்ளப்பட்ட புல்லும் நீரும் பாலாக மாறும்படி கியமித்தவனே சசன்.

பிரகிருதி பணி புரிவது ஆன்மாக்களை விடுவித்தற் பொருட்டென்பது அழகாகத்தான் இருக்கின்றது. ஆயினும் அஃது வினைபுரிதற்கண் சயசலம் கருதிப் பணிபுரிவோன் எவ்வாறு தன் உத்தேசத்தை விடாது கண்ணுயிருந்து முடிப்பானோ அவ்வாறே பிரகிருதியும் தற்கோக்கப்படியே வினையை முடிக்கின்றதன்றி ஆன்மாக்கள் அவ்வப்போது விரும்பும் சுதந்தை வினைவிக்க ஓர் சிறிதும் எண்ணக் கொண்வல்லில்லை. பிரகிருதி தனது ஆசையை நிவர்த்திக்கப் பணிபுரியா நிற்கும்; அஃது எவ்வாறெனின்:—

58-வது காரிகை

ஓனத்ஸுய நிவிருத்தயர்த்தம் யதாநிசியாக பிரவர்த்ததேலோக—
புருஷஸ்ய விமோகநார்த்தம் பிரவர்த்ததேதஹ தவ்யத்தம்.

உலகினர் தமது ஆசையை வெளியேற்ற விரும்பி எவ்வாறு ஓர் பணிக்

கண் தொழில் செய்கின்றனரோ அவ்வாறே புருஷரைத் தன்னை விட்டு வெளியேற்றும் பொருட்டே அவ்வியத்தமாகிய மாயை தொழில் செய்து கொண்டிருக்கும்.

உரை. இக் காரிகையின் கருத்தை கன்கு உணருதல் வேண்டும்.

மாயை தன்பாற் சிக்கிக் கொண்ட புருஷரை வெளியேற்றி விடுதற் கண் ஓர் சுதந்தையடைகின்றது. ஆதலின் தனது சுதந்தைக் கருதியே மாயை புருஷரை விடுவிக்கின்றது. ஓர் உதாரணம் காட்டுதல்:—

பசி கன்றோ தீதோ? நிற்க, பசியை விரும்பாதாருமில்லை, அதனை வெறுக்காதாருமில்லை. பசி வரவும் வேண்டும்; அதனை ஒட்டவும் வேண்டும். பசி வருதலும் மாந்தர் அதனை வெளியேற்றும் பொருட்டு உணவு அருந்தலாகிய தொழிலில் முயற்சிப்பர். உணவு அருந்தலும் பசி வெளியேறித் தொந்தரவு நீங்குகின்றது. உணவு அருந்தியதனை வெளிப் போக்காத விடத்து அது கொடுந் துன்பத்தை விளைக்கின்றது. இவ்வாறே பிரகிருதியும் தன்னுட்புருத்த சிற்றும் பசியானது புருஷனை வெளியேற்ற வழி தேடாதவரை, பொறுக்கலாற்றாத் துன்பமயமா யிருக்கின்றது. இத் துன்பத்தை யொழிவு காண்பதற்கு உபாயமாகவது புருஷனை வெளியேற்றுவதே. ஆயினும் மாயைக்குப் புருஷனைத் தன்பால் இழுக்கும் ஆசை என்றென்றும் அமைந்துள்ளது. இவ் வாசையால் அவனை யிழுத்து மாட்டிக் கொள்கின்றது. மாட்டிய பின் துன்பம் பொறுக்கலாற்றாது அவனை வெளியேற்றுகின்றது.

“நிழல் அருமை வெயிலிற் நெரியும்” என்றும் போல் புருஷனும் சிறு வினுடைய சுதந்தை கன்கு தயக்க வெப்பமான மாயையை யணுகுகிறான். மாயையால் அடியுண்டு சுதந்தை ஏக்கத்தோடு நாடி மாயையை உதறிவிட்டு ஒடுவான்.

முன்னர் மாயையும் புருஷனும் உடியது குருடனும் முடவனும் ஒன்று உடியது போலாகும் எனப்பட்டது.

[மற்றும் மாயா வோலக்கம் எதனைப் போன்ற தெனின், ஓர் உதாரண முகத்தால் விளக்குகின்றார்.]

59-வது காரிகை

ராகஸ்ய தர்ஸயித்வா நிவர்த்ததே நர்த்தயேதா நிருத்தயாத—

புருஷஸ்யததாத்மானம் பிரகாஸ்ய நிவர்த்ததே பிரகிருதி:

அரங்கத்தில் நர்த்தகி தனது கோலங்களை யெல்லாம் தரிசிப்பித்தபின் கட்டைத்தை சிறுத்துவதுபோல், பிரகிருதியும் புருஷனுடைய அந்தரங்கத்திற் குத் தன்னைப் பிரகாசமாகக் காட்டிப் பின்னர் பிரகாசியாது வானா (சும்மா) நிற்கும்.

உரை:—கௌடபாதருரை; “ஓர் நர்த்தகி அரங்கத்தில் சிக்கார முதலிய இரங்குகெல்லாம் தோன்றப் புராண இகாசங்களிற் காணப்படும் மாந்தரது வேடங்களைத் தாங்கி ஆடல் பாடலாதி விஜேதங்களை யெல்லாம் காட்டி முடிவில் நர்த்தத்தை சிறுத்தி வானாவிரும்புதுபோல், பிரகிருதியும் மகத், அகங்காரம், தக்மாத்திரைகள், இத்திரியங்கள், பூதக்கென்னும் பலவிதக் கோலங்களை யெல்லாம் காட்டி முடிவில் வானா நிற்கும்.”

இவ்வாறு மாயை வானா நிற்கும் அவசரத்தில் புருஷன் அதனுடைய மெய்ச் சொருபத்தை யறிந்து இராகியத் தெரிந்து உகந்தநானத்தில் இருத் தல்கடும்.

[இவ்வாறு தனது வினோதக் உத்தைத் தரிசிப்பித்த மாயப் பிரகிருதி புருஷனிடமிருந்து ஏதேனும் இலாபம் பெறுதோ வெனின்.]

60-வது காரிகை

ஜானுவிதைருபாயை ரூபகாரிண்யநுபகாரிண: பும்ஸ:—

குணவத்ய குணஸ்ய சதஸ்தஸ்யார்த்தம் அபார்த்தகம்சாதி.

உபகாரிணி (உதவி செய்பவன்) யாகிய மாயை குணவதி யாதலின் பற் பல கோலங்களை வகித்து ஓர் உபகாரமும் பெறுது புருஷனுடைய கன்மையை முற்றுவிக்கின்றான். புருஷனோ குணங்க ளில்லாதவன் ஆதலின் கன்றி யறிதலில்லாதானு யிருக்கின்றான்.

உரை:—கௌடபாதர் கூறுகின்றார்:—மாயை புருஷனுடைய கன்மையை முடித்து வைப்பவன்; புருஷனோ கன்றி மறந்தவன். எவ்வாறு கன்மையுரிசின்றான்? மனிதர், தேவர், நிலங்கு முதலிய கோலங்களைக் கொண்டும் இன்பம், துன்பம், இன்பதுன்பமில்லாமை முதலிய விஷயங்களைக் கொண்டும், இத்திரியங்கட்கு உகந்த காட்சிகளைக் கொண்டும், இவ்வாறு பலவிதத்தானும் தன்னைப் புருஷனுக்குத் தரிசிப்பித்துக் கடைமுடியில் "நான் வேறு; நீ வேறு" என்று உண்மையைக் காட்டித் தனது காட்டியத்தை நிறுத்துகின்றான். உபகாரம் பெறாமலே மாயை என்றும் அபிரியாத புருஷனுடைய கன்மையைக் கொடுக்கின்றான். பரம தயானனது இயல்பு பிரதி யுபகாரம் கருதாது பிறர்க்குதவி செய்வதன்றே! மாயையும் அவ்வாறே புருஷார்த்தத்தை விளைக்கின்றான்.

[இனி மாயை திரும்பவும் வந்து மருட்டானோ வெனின், கூறுகின்றார்.]

61-வது காரிகை

பிரகிருதே: சுருமாரதாம் நகிம்திஸ்திதி மேமதிர்வவதி—யா

திருஷ்டாஸ்யிதிபுனர்ன தர்ஸனமுபைதி புருஷஸ்ய.

எனது மதியிற் றேன்றவது யாதெனின், பிரகிருதியைப் போன்ற இனநலத்தினன் (பெருநாணினை) வேறு கிடையாது. ஓர் தாம் "ஐயோ என்னைக் கண்டு கொண்டானே" யென உணருவானாயின் மற்றோர்கால் ஒரு பொருதும் புருஷனுக்குத் தனது தரிசனத்தைக் கொடுக்கவேமாட்டான்.

உரை:—இந்நலம்=சுருமாரதாம். எனாதே எவ்வுருவமாகவும் திரிபு தற்கு இசைந்த தன்மை. இவ்வாறிருந்தாலன்றோ இத்திரியக் காட்சிக்கு எளிதாகிய சிருஷ்டி நிகழாதிருக்கும். (சாங்கிய பாஷ்யம்.)

"தனது அற்றத்தை (தோஷத்தை=குற்றத்தை)ப் புருஷன் கண்டு கொண்டால், பிரகிருதி அவனைத் திரும்பவும் அணுகமாட்டான். எவ்வாறெனின் மேற்குலத் துதித்துக் கெட்டுப்போன காணமுன்ன மாதைப்போல்."

ஆசிரியர் குறிப்புகள்

ஜப்பான் கற்பிக்கும் அரிய போதனை

ஜப்பான் தொழில் திறமையால் இன்று நாகரிகத்தில் சிறந்த தென்று பறை சாற்றப்படும் மேல் நாட்டையும் கலங்கச் செய்திருக்கிறது. பெரிய தொழிற் சாலைகளால் மட்டும் அது அவ்வளவு செல்வத்தையும் செல்வாக்கையும் பெற்ற விடவில்லை. அங்கு குடிசைத் தொழில் அபிவிருத்தியால் தான் செல்வப் பெருக்கு ஏற்பட்டு வருவதாக ஜப்பானை ரோல் அறிந்தவர்கள் கூறுகிறார்கள். சமீபத்தில் சென்னையில் ஜப்பான் குடிசைத் தொழில் பொருட் காட்சியை ஏற்படுத்திய போது அதைத் திறந்து வைத்த சர். வெங்கட சுப்பராவ் ஜப்பான் போதிக்கும் சில அரிய படிப்பினைகளைத் தெரிவித்தார். அவற்றை அனைவரும் அறிய வேண்டியது அவசியம். இந்தியாவும் ஜப்பானும் பண்டைப் பெருமை வாய்ந்த கீழைத் தேசங்கள் என்னும் அம்சத்தில் ஒரே தன்மை வாய்ந்தவை. அப்படி யிருக்க, இன்று ஜப்பான் இத்தகைய உயரிய நிலைமையை அடையும் போது இந்தியாவும் அப்படியே சல்ல நிலைமையை அடைய முயற்சிக்காமல் இருப்பது வெட்கக் கேடையாகும். ஸ்ரீ. சுப்பராவ் கூறுவது போல் பண்டைப் பெருமைகளை மூலை முடுக்குகளில் பேசிக் கொண்டிருப்பதில் பயனில்லை; ஜப்பானைப்போல் அந்த பண்டைப் பெருமையை உற்சாகத்தை யளிக்கக் கூடிய சாதனமாகக் கொண்டு, மேற்கொண்டு வேலை செய்வது தான் முன்னேற்றத்தை யடைவதற்குரிய மார்க்கமாகுமே யொழிய வெறும் பெருமையைப் பேசிக் கொண்டிருப்பதில் பிரயோசனப் படாது. நம்மவர்கள் குடிசைத் தொழில்களையும், சுதேசித் தொழில்களையும் ஆதரிக்க முன் வரவேண்டும். ஜப்பான் கற்பிக்கும் பாடத்தை நாம் கவனத்திற் கொண்டு சமது கடமையைச் செய்ய வேண்டும். மேலும் ஸ்ரீ. வெங்கடசுப்பராவ் பேசுகையில் ஜப்பானுக்கு முடிந்தத நமக்கு ஏன் முடியக் கூடாது என்று கேட்கிறார். ஆனால் இதில் ஒரு கஷ்ட மிருப்பதை அவரை போன்ற பிரமுகர்களும் அறிய வேண்டும். ஜப்பான் சுதந்தர நாடாக இருக்கின்றது. ஆதலின் தன் இஷ்டப்படி செய்து கொள்ளச் சாத்தியப் படுகின்றது. ஆனால் இந்தியாவோ அன்னிய ஆட்சிக்குட் பட்டிருப்பதால் தன் விமோசனத்துக்கு வழி தேடித் கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது. ஆதலின் சுதந்தரத்தை யடைய வேண்டிய அவசியத்தையும் அனைவரும் உணர்தல் நலம். சுதந்தரம் பெற்றால் தான் இதர துறைகளிலும் எளிதில் முன்னேற்ற மடைய முடியும்.

பெண்கல்வி முறையின் சீர்கேடு

நம் நாட்டில் இப்போது அமலில் இருக்கும் கல்விமுறை ஆடவர் களுக்கே தகுதியானதாக இல்லையென்றும், இதனால் ஒரு சிலருக்கு மட்டும் பிழைக்க வழி யேற்படுகிறதே யொழிய பெரும்பாலோர் வேலை யில்லாத திண்டாட்டத்தில் அவதிப்பதே ரோகிதெனென்றும், மேலும் இக் கல்விமுறை நம் பண்டை நாகரிகத்துக்கு ஏற்றதாக இல்லையென்றும் பெரும்பாலோர் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே கல்விமுறையை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கிளர்ச்சி செய்கின்றனர். இந்த நிலைமையில் இதே கல்விமுறையைப் பெண்களுக்கும் போதிப்பதால் என்ன பயன் விளையப்போகிறது? தற்போதைய பெண்கல்வி முறையால் தீமை அதிகம் ஏற்பட்டிருக்கிறதே

யொழிய நன்மை ஏதும் உண்டாகவில்லை என்பதற்கான பல அறிஞர்களின் அபிப்பிராயமாகும். இப்போதைய கல்விமுறையில் பயிற்சியைப் பெற்று அதனால் ஏற்படும் பலனை அனுபவிப்பதும்; அதற்கேற்றபடி வாழ்வதும் தான் நாகரிகமென்று சிலர் கருதலாம். ஆயினும் இது சம்பந்தமாக, கல்வியிற் சிறந்தவரும், பெரிய சமூக சீர்திருத்தக்காரரும், பொதுஜன ஊழியருமான பம்பாயைச் சேர்ந்த ஸ்ரீமதி. ராஜகுமாரி அயிர்தகெனரி கூறுவது கவனிக்கத் தக்கதாகும். அவர் சமீபத்தில் சென்னைக்கு விஜயம் செய்தபோது இந்திய மாதர் சங்கக் கூட்டமொன்றில் பேசுகையில் இக்காலக் கல்விமுறையால் பலன் இல்லையென்றும், இதனால் ஆத்மா கசிந்துப் போகிறதென்றும், எம் இந்தியக்கலைகள், ஞானம், நாகரிகம் ஆகிய அனைத்தும் மறைவதன் மேல் நாட்டிலுள்ள நன்மை ஒன்றுமே நம் பழக்க வழக்கங்களில் புகாமல் அதிக செலவை யுண்டாக்குவதான போலி வழக்கங்களை அதிகரித்த விட்டனவென்றும் விளக்கமாகத் தெரிவித்துள்ளார். இந்த உண்மையை எவரோனும் மறுக்க முடியுமா? பெண்கல்வி மிக இன்றியமையாத தென்பதை எவரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதுதான். ஆனால் பெண்களுக்கு அளிக்கும் கல்வி முறையானது அவர்களின் பிற்கால வாழ்க்கையில் வழி காட்டக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும். மேலும் நமது நாகரிகமும் கலைஞானங்களும் அபிவிருத்தி யடையும்படி செய்யக்கூடியதாக அக் கல்வி முறை இருக்கவேண்டும். எம் நாட்டில் மாதர்கள் அறியாமையில் மூழ்கியிருக்கின்றனர். அதிர்த்துடவசமாக எழுதப்படிக்கத் தெரிந்துகொண்டிருக்கும் மாதர்கள் துரதிர்ஷ்ட சாலிகளான மற்ற சகோதரிகளுக்குத் தங்கள் கல்வியறிவை அளிக்கவேண்டும். பெண்கள் சமூக சேவையிலும் குடும்ப பாரம் தாங்குவதிலும் தக்க சிரத்தை செலுத்தவேண்டும். அதற்குத் தக்க ஆற்றலை அவர்களுக்கு அளிக்கக்கூடிய கல்வி முறையையே நாம் போதிக்க வேண்டும். இதற்குத் தக்க ஏற்பாடுகளைத் தலைவர்களும் சர்க்காரும் செய்வார்களாக!

இந்தியக் கைத்தொழிலும் கவர்னாரும்

சென்னை சர்வகலாசாலை பரீட்சை ஹாலில் ஏற்படுத்தப்பட்ட கைத் தொழிற் பொருட் காட்சியைச் சமீபத்தில் சென்னை கவர்னர் லார்டு எர்ஸ்கின் திறந்துவைத்தார். அப்போது அவர் மேல் காட்டார் நாகரிக மற்றவர்களாய் இருந்த காலத்தில் இந்தியா கைத்தொழில் உன்னத ஸ்தானத்தை யடைந்திருந்த தென்றும், இதற்குக்காரணம் முற்காலத்து அரசர் கள் சிற்பிகளை ஆதரித்து வந்ததுதான் என்றும், பின் வந்தவர்கள் இந்தியாவின் கைத்தொழிலை அதிகமாக ஆதரிக்கவில்லை யென்றும், மேல்காட்டுக் கைத்தொழில் பொருட்களின் போட்டியாலும், குறைந்த விலைக்குச் சாமான்னை வாங்குவதிலேயே ஜனங்கள் கருத்துள்ளவர்களாக மாறிவிட்ட படியாலும் இந்தியக் கைத்தொழில் சுடிணித்து விட்டதென்றும் கூறியிருக்கிறார். இவையனைத்தும் உண்மையே. பின்னால் வந்தவர்கள் இந்தியக் கைத்தொழிலை அதிகமாக ஆதரிக்கவில்லை யென்பது மட்டுமல்ல. இத் தேசத்தொழில் தலையெடுக்க வொட்டாமலும் செய்து விட்டார்கள். இதற்கு எவ்வளவோ சரித்திரச் சான்றுகள் இருக்கின்றன. மேலும் கவர்னர் கூறுவதே போல் மேல் காட்டுக் கைத்தொழில் போட்டி

யால் நமது தொழில்கள் கஷ்டப்படுகின்றன. இப் போட்டியி னின்றும் இவற்றைப் பாதுகாத்து இந்தியத் தொழில்கள் அபிவிருத்தி யடையும்படி செய்ய வேண்டியது யாருடைய கடமை? சர்க்காரின் கடமைதான் என்பதை எர்ஸ்கின் பிரபுவுக்கு ஞாபகமூட்ட விரும்புகிறோம். அவர் பிரிட்டிஷ் கவர்ன்மெண்டுக்குச் சிபார்சு செய்து இனியேனும் அந்த சர்க்கார் இந்தியக் கைத்தொழில்களின் அபிவிருத்தியில் கவனம் செலுத்தும்படி செய்வாரென்று நம்புகிறோம். குறைந்த விலைக்குச் சாமான்னை வாங்குவதிலேயே ஜனங்கள் கருத்துள்ளவர்களாக மாறிவிட்டார்கள் என்று கவர்னர் எடுத்துக் காட்டிய படி, நம்மவர்கள் இந்தத் தவறான மனோபாவத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டு விட்டார்கள். குறைந்த விலைக்குச் சாமான்னை கிடைத்தால் போதுமென்று நினைக்கிறார்களே யொழிய, சொற்ப விலையை அதிகமாகக் கொடுத்தேனும் சுதேசி சாமான்னையே வாங்கவேண்டும்; அப்போதுதான் நமது சுதேசித் தொழில்கள் அபிவிருத்தியாகும் என்ற சுதேசிய உணர்ச்சி அவர்களுக்கு ஏற்படவில்லை. இது ஜனங்களுடைய கடமையே யொழிய சர்க்காரின் பொறுப்பல்ல. ஆனால் இதிலும் சர்க்கார் கடமை ஒன்றிருக்கிறது. அதாவது அன்னிய நாட்டுப் போட்டியைத் தொலைப்பதற்காகச் சரியான பாதுகாப்பு வரியை விதித்து அவற்றைத் தடைப்படுத்தி விட்டால் மக்கள் சுதேசி சாமான்னையே வாங்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்படும். ஆதலின் நம் நாட்டுச் சுதேசித் தொழில்கள் அபிவிருத்தியடைய வேண்டுமாயின் சர்க்கார் தன் கடமையைச் செய்வதோடு மக்களும் தங்கள் பொறுப்பை உணரவேண்டிய தவசியம்.

மஹாராஜாவே வழிகாட்டிவிட்டார்

சகல இந்துமக்களுக்கும் ஆலயப்பிரவேச உரிமையளித்த முறையில், மற்ற சுதேச சமஸ்தானங்களுக்கு வழி காட்டியாகத் தலை நிமிர்ந்து நின்ற திரு விதாங்குருக்குத் திருஷ்டி பரிகாரமாக ஒரு சம்பவம் நடைபெற்றிருக்கிறது. திருவிதாங்குர் மகாராஜாவின் பெரிய தாயாரான ராணி சேது லக்ஷ்மி பாய்குச் சொந்தமான சில கோயில்கள் இருக்கின்றன. இவை இன்னும் தாழ்த்தப்பட்ட இந்துக்களுக்குத் திறந்துவிடப்படவில்லை. ராணி சேதுலக்ஷ்மி பாய் திருவிதாங்குர் சமஸ்தான காரியங்களைப் பார்த்த காலத்தில் சில முக்கிய மாறுதல்களைச் செய்து வைத்திருக்கிறார். ஆதலால் அவர் சீர்திருத்தத்தில் மிகப் பற்றுடையவர் எனப் பலர் நம்பியிருந்தனர். அத்தகைய நம்பிக்கைக்கு பாத்திரமாயிருந்த ராணி சேதுலக்ஷ்மி பாய், தமது சமஸ்தானத்தில் ஆலய (பல தனிப்பட்ட கோயில்களில்கூட)ப் பிரவேச உரிமை யளிக்கப்பட்ட பின்னரும், தமக்குச் சொந்தமான கோயில்களைத் திறந்துவிட முன் வராதது பெரிதும் ஏமாற்றத்தையே யாவர்க்குத் தந்தது. சமீபத்தில் ராணியாரது ஆதிக்கத்திற்குட்பட்ட பகவதி கோயில் பூஜை நடந்தது. அதற்கு இத் தனை வருடங்களாக ராஜ குடும்பத்தார் அனைவரும் செல்லாத வழக்கம். ஆனால், இவ்வருஷப் பூஜைக்கு மகாராஜா போகவில்லை. அதற்குக் காரணம் ராணியார் தமது கோயில்களில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இன்னும் பிரவேச மனிக்காமையே யாகும். மகாராஜா தமது ஸ்ரீமுகத்தின்படி, தாழ்த்தப்பட்ட இந்துக்களுக்குப் பிரவேச மளிக்காத கோயில்களுக்குத் தாம் போவதில்லை எனத் தீர்மானித்ததோ டல்லாத மற்றவர்களுக்கும் வழி காட்டிவிட்டார்.

“ஆனந்தபோதினி” பஞ்சாங்கம்.

நா.நா. மாசு—கலியுகாதி 5088, சாவிவாசனம் 1859,
பசுவி 1848, கொல்லமாண்டு 1112, திசுரி 1855,
இங்கிலிஷ் 1937—பிரவரிஸ்—மார்க்சு

மாசு	பிரவரிஸ்	வாசம்.	திதி.	சுபந்திரம்	யோகம்.	விசேஷங்கள்.
1	12	வென்	பிர12-8	சுத45-3	செ60	[பதி புனயகாலம்]
2	13	சனி	துதி7-15	பூ41-38	மா41-38	சந்திர தெரிசனம், விஷ்ணு
3	14	ஞா	திரி1-50	உத37-38	அமி60	வற்றம் ஸ்தாபிக்க
4	15	திங்	சுத56-3	ரே88-38	செ60	மாசசுதர்த்தி விதம், தில,
5	16	செவ்	பஞ்50-18	அஸ்29-45	செ60	கந்த சதுர்த்தி, அவமாகம்
6	17	புதன்	சுத44-40	பஞ்26-5	செ60	மதன, வசந்த, ஸ்ரீ பஞ்சமி
7	18	விபா	புதன்39-25	செ26-5	செ60	சுஷ்டி, வியாதியர் குளிக்க
8	19	வென்	அஷ்34-35	செ22-58	மா60	கிருத்திகை (ஆலய அனுஷ்டானம்) ரத சப்தமி
9	20	சனி	சுத30-18	ரே24-28	மா24-28	செருத்திகை விதம்
10	21	ஞா	சுத26-20	திரு17-80	செ60	சுபகாரியம் விலக்க [வாங்க]
11	22	திங்	து20-18	திரு16-10	செ60	நானியம் செலவிட, மாடு
12	23	செவ்	தி18-18	புன15-8	அமி15-3	சர்வ, மத்வ ஏகாதசி [நி]
13	24	புதன்	சு17-8	சு14-33	செ60	பிரதோஷம், பீஷ்ம துவா
14	25	விபா	பு16-45	சு14-53	செ60	வியாதியன், ருளிக்க, எரு
15	26	வென்	பிர17-48	மா16-18	அ16-18	பெண்ணை [விட]
16	27	சனி	துதி20-5	சு18-38	செ60	மாசி மகம், சதிராதுக்க
17	28	ஞா	திரி28-50	அஸ்27-25	அ27-25	சுத
18	1	திங்	சுத28-38	செ33-33	பு33-33	சுரி
19	2	செவ்	பஞ்34-38	சு40-45	மா40-45	சனி
20	3	புதன்	சு41-13	விசா48-25	செ60	10-விரு-செவ்
21	4	விபா	சு47-38	அனு56-5	செ56-5	13-மீன-சனி
22	5	வென்	அஷ்53-48	செ60	மா60	16-மே-சுத
23	6	சனி	சு58-15	செ3-0	செ60	19-கும்ப-புத
24	7	ஞா	சு60	மூல8-43	அ8-43	செ
25	8	திங்	சு1-10	பூ12-33	மா60	ராசு
26	9	செவ்	சு2-0	உத14-33	அ14-33	செ
27	10	புதன்	து0-50	திரு14-25	செ14-25	செ
28	11	விபா	சு57-35	அவி12-35	செ12-35	செ
29	12	வென்	அ47-5	சு9-10	செ60	செ
30	13	சனி	பிர39-28	பூ4-33	மா4-28	செ

PRINTED & PUBLISHED BY N. MUNISAWMI MUDALIAR,
AT THE "ANANDA BODHINI" PRESS,
NO. 6, LAWYER CHINNATHAMBI MUDALI STREET, MADRAS.

தயாராகிவிட்டது!

தயாராகிவிட்டது!!

ஸ்ரீ ம த்

விவேகானந்த சுவாமிகள்

விரிவான திவ்ய சரித்திரம்

(2-ம் பதிப்பு)

இதன் விலை ரூ. 4.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூ. 3.

சுவாமிகளின் அகியற்புதமான சரித்திரமும், அரிய உபதேசங்களும், அனுபவசாரமான சுழிதங்களும், மேலான பிரசங்கங்களும் இடைபிடை விளங்குகின்றன. சுவாமிகள் அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து முதலிய பிரதேசங்களில் பூசஞ்சாரம் செய்து வேதாந்த விஷயங்களை விரிவாக உபந்யசித்த விந்த மதத்தை நிலைநாட்டியது இதில் விரிவாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவுவிரிவான சரித்திரம் இதுவரை எவராலும் வெளியிடப்படவில்லை.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ்,

தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

நாலடியார் மூலமும் விளிவான் உரையும்.

சேம்பூர் விதிவான்-வி. குமாரசாமி சென்னை அலங்காரகோஷ்டி ஒத்தால்.
இதே தெளிவாகவும், விளிவாகவும் பழைய உரைகளையும் தமிழியிப் புதிதாக
எழுதப்பட்ட சிறந்த உரையுடன் ஒப்பிட்டு வெளியிடுகின்றது.

இந் நாலடியார் என்னும் நூலானது, ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் விரு
பங்களுக்குமுன் கடைச்சங்க காலத்தில், பாண்டியனிடம் வந்திருந்த ஹனு
மூலிவர் பலரால் தனித்தனி வெண்பாக்களாக இயற்றப்பட்டு பின்னர் அம்
நான்குபுறமும் தொகுக்கப்பட்டுப் பெயரிடப்பட்ட சிறந்த கீதி நூலாகும்.
உலகத்தில் பல தேசத்தாராளும், பல சமயத்தாராளும் கொண்டாடப்படுகி
றியுள்ளபடியே ஒப்புமை புடையது, உலகத்தார் பலருக்கும் பொதுவாகக்
கற்பன கீதிகளை எழுத்துகளைக் கூடியது. உலகத்தில் மனிதர்க்குப் பண
பாத தக்க நூல்களில் இது சிறந்ததாகும். பதினெண் சிங்களத்து நூல்
களுள் இது முதன்மை பெற்றதாகும். மனிதர் அடைபடுவனபடிய அறம்,
மொழி, இன்பம், வீடு என்னும் புருடார்த்தங்கள் என்னினையும் அடைதற்கு
இந்த நூல் வழிகாட்டி யாகும். மாணவர்களும், மற்றவர்களும் அவசியம்
கடிக்கத் தக்க நூலாகும்.

இதற்குப் பிற்காலத்தில், 'மதுமஞர்' என்னும் சிறந்த புலவரொருவர்,
எம், இயல், அறிவாரம் என்னும் பாகுபாடுகளைச் செய்து சிறந்த உரை
கொண்டும் இயற்றி யிருக்கின்றார். மேலும் சில சிறந்த புலவர்களும் சில
உரைகள் எழுதியிருக்கின்றார்கள்.

இது, அறத்தம்பரம், பொருட்பரம், காமத்தம்பரம் என்னும் மூன்று
வகையாகவும், பதினெழு இயல்களாகவும், காற்பது அதிகாரங்களாகவும், காணாது
செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்த நூலுக்கு, முன் மதுமஞர் முதலியவர்களால் இயற்றப்பட்ட சில
உரைகள் இருப்பினும், அவை சிறந்த கல்வி பயிலுடையாரே படித்துணரத்
தக்க படித்தமிழ் கடைசியில் அமைந்திருப்பதானும், ஆரம்பக் கல்வி புடையாரும்,
சாமானியக் கல்வி புடையாரும் தக்க ஆசிரியரிடம் பாடக்கேட்கித் தெரிந்த
கொள்ளக் கூடியவனவா யிருப்பதானும் எனவும் நாமே படித்துணரத் தக்க
கீதத்தில் இக்காலத்திற்குரிய அளிய தயிழில் தெளிவான உரை கொண்டு
பழிதி வெளியிட வேண்டுமென்று பலர் எம்மிடம் கேட்டுக்கொண்டதத்
நினைத்து, அவர்கள் கிரும்பிய விதமாகவே இவ்வுரை எழுதி வெளியிட
கொற்றிருக்கிறேன். இதில் பதவுரையும், எழுத்துரையும், விசேஷுரையும்
அளவிற்கும் சந்தேக முண்டாகாதபடி பொருள்களை என்னு விளக்கிக்காட்டி
கிசத் தெளிவாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. பழைய உரைப் பகுதிகள் கிசத்
தெளிவாக விரித்தெழுதப்பட்டிருக்கின்றன. நான் அமைப்பிற்கு விரோத
மாகவும், முன்னுக்குப்பின் முரணாகவும் பொருளப்பட்டிச் சந்தேகங்களை விள
கித்துக்கொண்டிருந்த உரைப்பகுதிகளில் ஐயம் நீங்குமாறு பொருத்தமாக
மொழிகள் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. புதிய உரைகளும் ஆங்காங்கே
விசிற்தெழுதப்பட்டிருக்கின்றன. சில செய்யுட்களின் சரிவான மொழி
விளக்கமும் மயக்கத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டிருந்த உரைகள், மேலும் நான்
செய்த ஆராய்ச்சிக்கொண்டு சந்தேகம் நீங்கச் சரிவான கிசத்தில் அவை

கண்டிருக்கின்றன. மேலும் நூல்களில் விளக்காதிருந்த மொழிகள்
இந்தச் செய்யுளின் ஆராய்ச்சிக்கொண்டு விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன.
இதனால் இந்நூலுரைகளின் காட்டப்படுத பற்பல சிறந்த எழுத்துக்கள்
இவ்வுரையில் தானமாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இந்நூல் முதல்
செய்யுளுகையில் ஹனுமாதக் கோட்பாடுகள் கிசத் தெளிவாக எழுதத் தெருதக்
கட்டிருக்கின்றன. பல கல்விமான்களும், ஹனுமாத்களும் என்னிடத்தில் சில
காட்களுக்குத் தெரிவித்தவந்த அரிய உரைகளும் இப்புதிய உரையில் காட்
யப்பட்டிருக்கின்றன. இவக்கைக் குறிப்புக்களும், இவக்கைக் குறிப்புக்க
ளும், தொல்காப்பியம், கன்னடம் முதலிய இவக்கை நூல் குத்திரங்களில்
உதாரணங்களானும், சித்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், கலித்தொகை, சீவகேரி,
குடாமணி கிசண்டு, பழமொழி, அறநெறிச்சாரம், திருநாற்றத்தாதி முதலிய
இவக்கை நூல் செய்யுட்களின் உதாரணங்களானும் கிசத் தெளிவாக எழுத
தக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் இவ்வுரையில் செய்யப்பட்டிருக்
கும் திருத்தமான வேலைகள் பல.

இதனால், நாலடியாருக்கு இந்த நூலை தெளிவான உரை வெளியித்
தீடுவான் என்பது இதைப் படித்தப் பார்ப்பவர்க்கு என்னு விளக்கும். இது
உயர்வென 18-பேஜ் அளவில் 51-பாடங்களுக்கு மேற்பட்டும் 620 பக்கங்க
கடையும் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றது. தமிழர் ஒவ்வொருவரும் அவசியம் வாங்கிக்
கடிக்கத் தக்கது.

இதன் விலை ரூபா 2-8-0.

நாகரீகம்?

இரண்டாம் பதிப்பு.

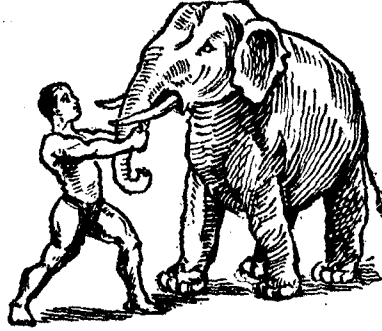
சே. இராஜா செட்டியார், எம்.பி. பி.ஐ., அவர்கள் இயற்றியவை

'நாகரீகம்' என்ற உயர்ந்த பெயரை வைத்துக்கொண்டு இக்காலத்த
கடைபெறும் பல போலி கழுக்க ஒழுக்கங்களின் சீர்கேடுகளை ஒழிக்கவும், சீதி
வும், உண்மையும், அன்பும் நிலாருகத்த, மூலம் முடிக்குகளில் தேங்கிக் கிடக்க
அநீதியும், பொய்யும் கொடுமையும் ஒழுக்கு திரண்டு களைகடத்த மெருகி
தரும் பெரு வெள்ளத்தைத் தடுக்கும் அணைக்கட்டாக இவ்வால் கணாண்
கட்டது. இதில் உண்மை உண்மையே எடுத்துக் காட்டி இந்தியர் எம்
கிரகும் ஒன்று சேர்ந்த அன்புடன் வாழவேண்டுமென்று அரும் பெரும் சீதி
கட்டக் பலநிறத்த மனிதர்களின் கபாலத்தையும் போக்கையும் விளக்கிக்
காட்டப்பட்டிருக்கிறது; இதில் ஜாதி சமூக கட்டுப்பாடுகளின் கழுக்களும்,
சூழ்நிலைகளின் அருக்குணங்களும், எழுத்தொருமித்த காதலர்களின் அந்த
ரங்கப் பிணையும், மோசக்காரர்கள் இதழியில் காசமுறாதும், பல அத்தாட்சி
களோடு எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதை எல்லாரும் வாசித்த கத்
கணகைகூட இன்புறவார்களாக. இதன் விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், 68, பால் பட்டி,
செ. 167, நகரம்

ஜீவாதார சஞ்சீவி திராவகம்

இது தங்கம், அயம், மற்றும் சில சத்துப் பொருள்களைச் சேர்த்து அனுபவ முறையில் தயார் செய்யப்பட்டதாகும். சரீரத்திலுள்ள தசாடிசகனும் தளர்ந்து பலவீனத்தை அகல மரணத்திற் குன்னாகும் கொடிய விபத்துக்கு இத்திராவகம் கைகண்ட சஞ்சீவியைப் போன்றது. இது சரீரத்திற்கு சுருக்கத்தைக் கொடுத்து, ஆயுளை விருத்தி செய்து, பலவீனம், கைகால் லய்ச்சல், சோம்பல், தேகம் மெலிதல், ஹீரணக் குறைவு, புளியேப்பம், பசியின்மை, ரூபகக் குறைவு, தைரிய மின்மை, தாது நஷ்டம், கண்டமாலை, மலச்சிக்கல், கரம்புத் தளர்ச்சி, மார்போய், சரீரம் வெளுத்தல் முதலிய வியாதிகளை ஒரு வாரத்திற்குள் மாந்திரீகம்போல குணப்படுத்தும். இதுவரையில் எந்த வைத்தியர்களாலும் கண்டு பிடிக்கப்படாத அடிக்கடி இதுவே என்பதை இதை உட்கொண்ட ஐந்து நிமிஷத்தில் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

குழந்தைகள் முதல் பெரியோர்கள் வரையிலும் உபயோகிக்கலாம்.
புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1—0—0 புட்டி 8-க்கு விலை ரூ. 2—8—0

அமெரிக்கன் ரிங்வொரம் கிரீம்

சரீரத்திலும், இடுப்பிலும் மற்றப் பாகங்களிலும் தோன்றி அதிக கமைச்சலையும், தொந்திராவையும் உண்டாக்கும் சகல படைகளுக்கும் இது கைகண்ட அடிக்கடி. முகத்தில் தோன்றும் தேம்பல், வங்கு முதலியவற்றை உடனே போக்கும். இதற்கு கிராசு மருந்து வேறே கிடையாது. சரீரத்தை மிகுதுவாயும், அழகுடையதாயும் செய்வதில் இது இனியற்றது.

புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 8. 8-க்கு விலை ரூ. 1—4—0.

இமயகிரி சஞ்சீவித் தைலம்

இது உட்கொள்ளும் மேலுக்கும் உபயோகிக்கக்கூடிய சிறந்த ஓஷதம். ஜலதோஷம், தொண்டை சோய், தலைவலி, எழுத்து சோய், ஜூரம், ஜன்னி, பிடிப்பு, வாந்தியேடு, கழை இருமல், இரைப்பு, அஜீர்ணம், வயிற்றவலி முதலான வியாதிகளை உடனே கண்டிக்கும். இதன் சிறந்த குணத்தை அனுபவத்தில் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 8. புட்டி 8-க்கு விலை ரூபா 1—4—0.

மயிர் போக்கும் குரணம்

இந்த குரணத்தை ஜலத்தில் கலந்து மயிர் போக்கவேண்டிய விடத்தில் தடவி உலர்ந்தபின் உடனே 5-நிமிஷம் பொறுத்து எழுவினால் மயிர் போய் விடும். புட்டி 1-க்கு ரூ. 8.

கவாயி நீலையம், 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி நேரு, மதராஸ்.

நிமித்தியகுறி சாஸ்திரம்

மனதில் தோன்றுகொள்ளும் காரியங்களையும், அவற்றின் பலபடைகளையும் அறிந்து சொல்லும் மார்க்கங்கள் விளக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இது ஜோதிடர்களுக்கு மிகவும் உபயோகமானது. விலை ரூ. 2.

கிராமக் கோர்ட்டிகள் சட்டம்.

(சென்னை 1888ஆண்டு 1-வது ஆக்ட்.)

சென்னை ராஜதானியின் கிராமங்களில் ஏற்படுத்தியிருக்கும் கிராமக் கோர்ட்டிகளில் (கிராம முனிசிப் கோர்ட்டிகளிலும் கிராம பஞ்சாயத்த் கோர்ட்டிகளிலும்) நடக்கும் சட்ட திட்டத்தைக் குறித்த ஷே. ஆக்ட், 1920ஆந்திலும், 1929ஆந்திலும் ஏற்பட்ட திருத்தங்களுடன் ஆக்ட் அடிப்படையில் செய்யப்பட்ட விதிகளையும், இன்னும் அவைகளுக்கு சம்பந்தமான கிராம மேஜஸ்திரேட்டு ரெகுலேஷன்களையும், இதர சட்டங்களையும் அனுபவத்திற்குள் சேர்த்து விரிவான உரையுடன் எளிய தமிழ் நடையில் சென்னை ஹைகோர்ட்டு அட்வோகேட்டுகள் ம-ந-ஈ-பூ, K. ஜகன்நாத சாஸ்திரியார், B.A. B.L., K. சங்கர சாஸ்திரியார், B.A. B.L., அவர்களால் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதன் விலை ரூபா 1—8—0.

சந்திரகேசரி ரூ. 1-4-0 | மலையாளபகவதி ரூ. 1-0-0
அன்பானந்தன் ,, 1-4-0 | மேனாமினுக்கி ,, 0-8-0

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ்,

தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

புதிய கொக்கோக வசனம்

(உண்மையான இன்பநூல் இதுவே)

இதைப்போன்ற பலவித புத்தகங்கள் வெளிவந்திருப்பினும், அவைகளில் விஷயங்கள் மனதில் பதியுமாறு எழுதப்படவில்லை. ஆனால் இச்சிற்புத்தகத்தில் ஆன் பென் இருபாலரும் சிறின்ப சம்பந்தமாகவும், இவ்வாழ்க்கை சம்பந்தமாகவும் அறியவேண்டிய பல விஷயங்களும், மர்மங்களும் தெளிவாக உடையில், எழுத்துக்களால் விளக்கவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது ஆரம்பிப்பது வெளியானதாலேயே இதை மக்கள் எவ்வாறு விரும்புகிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. சட்டைப் பையில் அடங்கும்படியான அளவு புத்தகம் விலை ரூபா 1—0—0. வி. பி. வேறு.

காதலர் கண்டு களிப்பதும் நூல்கள்.

இன்பவாழ்க்கையின் இரகசியம் 2	0	சரீர மர்ம சாஸ்திரம் ... 1	0
இவ்வாழ்க்கையின் இரகசியம் 2	0	மதனாதி கதைகள் ... 2	0
மனவாழ்க்கையின் மர்மங்கள் 2	4	ரதிமதனாதி கதைகள் ... 1	0
மாதர் சீதி ... 1	0	மாயாஜால விகோதம் ... 1	0
இன்ப இன்பரகசியம் ... 0	8	மனோவசிய சாஸ்திரம் ... 1	8
சந்திர புருஷ தந்திரம் ... 8	0	சந்திர புருஷ ரகசியம் ... 1	8
முத்தத்தின் மர்மம் ... 1	8		

கிராமம்:—ஆரியன் புக் ஷோ, திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ்.

தத்வசங்க்ரஹ ராமாயணம்

இரண்டாம் பதிப்பு.

இத சமஸ்கிருதத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட அருமையான நூல். இதனை ஒரு முறை வடிப்பவர்கள் இம்மை மறுமை பெண்ணும் திருமகனாக வாழ்வீர் குறிசு சாதனங்களாக வணங்கி மக்களாய்ப் பிறந்த நாம் அனுகூலக்கருவென்றிய ஒழுக்கங்களைக் கடைக்கொண்டு பகவானுடைய திருகுட்டு குரியவராக விளங்குவர் என்பதில் ஐயமில்லை. இந்த நூல் நம் தந்தை திருமகனாகிய பித்தரால் உலகத்தில் பரவினதும் அச்சினாலும் இதன்னை விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. இதன்மூலத்திலேயே சாமாயணத்தினாலிட மும்மடங்கு மேலான தந்தை உபதேசங்கள் இதன்மூலம் காணலாம்.

உலகப்பாசங்களுக்கு நென்றிய பல அரிசு விஷயங்களுடன் கூடியது. இராம சரிதையை வாசிப்பதே இப்பா ஈன்மை பலிக்குமென்பர் பெரிமேலர். இதில் என்னவிறந்த மிக்க அருமையான விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இதன் விளை ரூப 4.

ஸ்ரீமத் கம்பராமாயண வசன சங்கிரகம்

(சுப்தகாண்டங்கள் அடங்கியது.)

(நான்காம் பதிப்பு) இதன் விளை ரூப 2.

ஸ்ரீ இராமர் பட்டாபிகேதம் ஆப்போன் படம் சேர்க்கப்பட்டது. மிக்க திருத்தங்களோடு இராமன் வடிவத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

இது சோழ வர்த்தமே அச்சிடப்பட்டு வந்திருக்கிறது. முதலில் வந்தது மெய்யுயலிகள் மூன்றோ எழுதிப் பெற்றதென்க.

ஸ்ரீ இராமபிரான் சரிதையை விரித்துக் கூறும் இந்த இராமாயணமானது மிக்க புள்ளியை உரை பெண்பது உலகநிலை விஷயம். இதனைப் பாராணத்து சிவந்தாழ்வனடாகும் பயங்கள் அளவிடற்கரியவனாம். இதனைப் எத்திரத்தையுடன் வடிப்பவர்க்கு உலகத்தில் விரும்பக்கூடிய பொருள்களெல்லாம் கைகூடும்; உயர்ந்த அறிவுண்டாகும்; சீர்த்தி அறிவிற்கும்; மோகத்தாறு நடையுள் மூர்க்கள் எற்படும்; இவர்க்கு சீடாக முண்டாகும்.

[சுந்தரபோதினி] ஆபீஸ், தயால்பட்டி. ௧௭, 187, கதரான்

ராவ்பஹதூர்

ப. சம்பந்த முதலியார், பி. ஏ., பி. எல்.

அவர்கள் இயற்றிய தமிழ் நாடகங்கள் முதலியன:—

அமலாதித்யன்	௧. 8	சாங்கதரன்	௧. 12	சங்குன் ஜெனரல்	௧. 4
பிரம்மமணலாம்		காடகத் தமிழ்	0 12	விதித்த மருத்து,	
சுத்திரனும்	1 8	பொன் விளக்குகள்	0 10	வித்சயின் மனைவி	0 6
சிம்மவளராதன்	1 4	கோக்கத்தின் குறி		செந்தொண்டர்	0 8
மனோஹரன்	1 4	புது & இரண்டு		சுபுத்திர வீரன்	0 8
காணியாவணிகள்	1 0	ஆதர்சங்கள்	0 10	சந்திரன் தெய்வம்	0 8
கடப்பதி	1 0	வேதாச உலகம்	0 10	சேதமஞ்சரி	0 8
விரும்பிவிதமே	1 0	மார்க்கண்டேயர்	0 10	சத்திரமணி	0 8
புத்த அலகாரம்	1 0	வித்திரமாவதி	0 10	சபாபதி 1-ம் பாசம்	0 8
தாமிச்சந்திரன்	1 0	காவலரிஷி	0 10	பொங்கல் பண்டி	
இரண்டு வண்டர்கள்	1 0	யயாதி	0 10	காச-சபாபதி	
விஜயாங்கம்	1 0	முற்பகற் செய்வின்		2-ம் பாசம்	0 8
சந்திரன்	1 0	பிற்பகல் விளையும்	0 10	தர் ஒத்திவை-சபா	
உண்மையான		சண்டு பிடித்தல்		பதி 3-ம் பாசம்	0 8
சகோதரன்	1 0	கோனேரி அரசு		மனையியால் மீன்	
காடகமேடை கிண		குமாரன்	0 10	உலகம்	0 8
புதன் 1-ம் பாசம்	1 0	சந்திரன் கட்ட		சமந்தேவன் சூழ்ச்சி	0 8
கூ. 2-ம் பாசம்	1 0	டம்		கொண்டையானி கர்	
சந்திரன்	1 0	பேயல்கு பெண்		காசன்	0 8
விளாதி-கலோ		மணியே	0 10	இடைக்கவர் இரு	
சிறை	1 0	வண்டியின் சாபம்	0 10	புதமும் & என்ன	
கங்கர் தலைவன்	0 14	சுருத்தலை	0 10	சேர்க்கிடினும்	0 8
சாதல் கண்கள்	0 14	காணப்பன் கண்கள்		விபீர்தமான முடிவு	
கத்தரி அல்லது		நகம்	0 10	& கத்தான் பேட்	
மெய்க்காதல்	0 12	மாணவிகாக்கினி		கூட சப் அரிசு	
புகழ்வல்லி	0 12	மந்தரம்	0 10	டென்ட் மாஜின்	
வள்ளி மணம்	0 12	உத்தம பத்தினி	0 10	டிரோட்	0 8
தாசிப்பெண்	0 12	குறமகன் & வைகு		சபாபதி 4-ம் பாசம்	
பயத்திரா-		ண்ட வைத்தியர்	0 10	-ஆங்கிலமும் தமிழ்	
அரஜுன	0 12	சதி-கலோசன	0 10	மும்	0 4

காதலி? ஒரு இனிய அருமையான தமிழ் நாவல்.

இதில் மனை காகிரிசம், காதலின் கெற்றி, 'அன்னந்தி ஓரணுகம் அனாசாது', 'விதியின் வலி' என்னும் பல உயரிய கீதிகள் செவ்வகையில் சூடும். நா நாழ்க்கை, சீர்திருத்தத்தின் சிந்தனை ஆயி பல அரிய அறிவைப் புதர்தும் அறிவற்பு விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இதன் விளை அனா 10.

சுனந்தபோதினி ஆபீஸ், சென்னை.

தயாராகிவிட்டது!

தயாராகிவிட்டது!!

இரண்டாம் பதிப்பு.

தபால் கொள்ளைக்காரர்கள்

அல்லது

அந்தரக் களவு.

(மிக்க அபூர்வமான துப்பறியும் நாவல்.)

புரீமாள் ஆணை-குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள் எழுதியது.

இதில் கல்வியும் புத்தி சான்ற தியருமுடைய ஒருவன் இரயில்வே தபால் இலாகாவில் இருந்துகொண்டு ஒருவரும் கண்டறியாதபடி கொள்ளை யடிப்பது மிக்க வியப்பாக விரு த்டும். துப்பறியல் அறிஞன் னாக கட்டத்தாரிடம் சிக்கி கொண்டு தப்புவதும், கடைசி யில் அவன் இக்கன்னரைப் பிடி க்கக் காட்டும் சாமர்த்தியமும் பின்னும் வியப்பை யளிக்கும் இது நாணயமான கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

இதன் விலை அனா 14.

ஆனந்தபோதினி கந்தாநாதர்களுக்கு 15-4-87 வரை விலை அனா 10.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ்,

தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

“பிடோ” லீவர் கைகெடிபாரம்.

எங்கள் ரிஜிஸ்டர் ரோல்டு ரோல்டு “பிடோ” லீவர் கைகெடிபாரம் வரலுக்கு அழகாய்வுக்கும், சரியான டைம் காட்டும், ரெவின்யூ ரெக லாண்டிங் போல் கொஞ்ச நாளைக்குள் நின்று போகாதல். கெடி ரா கைச்சங்கிலி துறாசச் சேர்த்த அனுப்பும். துறும் சங்கிலியுடன் கையாள் விலை ரூ 5-12-0. டைம் ரோஞ்சம் உடனே எழுதுங்கள்.

கலீரிவர் லாட்க கம்மென், கெடியா கியாரிவன், மதராஸ்.

பூவுலக வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத சிங்கபலத்தைத் தருவதெது?

முறையாய்ச் செய்த அயக்காந்த செந் னாரத்தைக் காட்டி வும் தேகபலத் தைத் தரும் ஓளட கம் வேரென்று மில்லை.

வினம்பாரம்.

இதைக் கண்ணாறு கணவாங்களை!

இந்த லேசிய செ னார்கள், சாணா மாணவையல்ல, அமா னான பலத்தைத் தாச் உடிய சக்தி அனை துள்ளவை. உயரீயா நுவற்றை கம்பி வா க சித் சாப்பிட்டால் ஓடி தடவையிலேயே இவற் றின் வீசேட குணக் கைக்கு விளங்கும்.

நாராயண சஞ்சீவித் தைலம்

இந்தைலம் முழுதும் பச்சிலைகளாலும், பசும்பால் முதலிய பிரேஷங்களால் வஸ்துக்களாலும் ஆயுர்வேத முறைப்படி மிகப் பரிசுத்தமாகத் தயார் செய்யப்பட்டது. இத்தைலத்தில் ஸ்கானம் செய்வதினால் தலைவலி, ஒத்தைத் தலைவலி, மண்டையடி, மண்டைக்குத்தல், கண் எரிச்சல், கண்களில் நீர் டுதல், சாலெஸ்வரம், சாதுசோய், கலபாரம், அதிக வெய்யிலினால் உண்டாகும் ரொரோகங்கள், சரிதாபம், மூளைக் கொதிப்பு முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படுகின்றன. தொடர்ச்சியாகச் செய்து வரும் இதன் ஸ்கானங்களினால் கரைத்தமலிர் கருத்துவிடும். மூளைவைக் குளிரப்பண்ணி அறிவையும் திடச் செய்ததையும் உற்சாகத் தையும் உண்டாக்கினாலும் இதுவிகாரத்தாற் சாராய சத்து முதலிய ஆம்செவ வாகனங்கள் இதில் சேர்க்கப்படவில்லை. சுத்தமான பச்சிலை மெழுகு புல் முதலிய இச்செய்வாசனங்களே சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. தினம், இரண்டு தடவியில் தடவி வாரியுருவதினால் மலிர் கருத் புய்ப்பட்டைபோல் பளபளப்பாகக் கருத்த ஆலம்விழுதுபோல் நீண்டு வளரும். இன்னும் இது, உஷ்ணத்தைத் தணித்த ரூபக சக்தியையும், முகவகைத்தை யும் உண்டாக்கும். சுஷுப்தப்பட்டு வேலை செய்தவர்களும் வெகுதூரம் கடத்த னர்களும் படுக்கும்போது செறித தைலத்தை உண்ணக்கூடாமல் தேய்த்துக்கொண்டால் காலையில் எழுந்திருக்கும்போது திரோகம் ஆரோக்கிய மாக இருக்கும். 5 பலம் டின் 1-க்கு ரூபா 1. தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

இன்னும் இது, உஷ்ணத்தைத் தணித்த ரூபக சக்தியையும், முகவகைத்தை யும் உண்டாக்கும். சுஷுப்தப்பட்டு வேலை செய்தவர்களும் வெகுதூரம் கடத்த னர்களும் படுக்கும்போது செறித தைலத்தை உண்ணக்கூடாமல் தேய்த்துக்கொண்டால் காலையில் எழுந்திருக்கும்போது திரோகம் ஆரோக்கிய மாக இருக்கும். 5 பலம் டின் 1-க்கு ரூபா 1. தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

கூந்தல் வளரும் துவளி

இதை கண்ணெண்ணெய் அல்லது தேய்கா யெண்ணெயில் கலந்து பிரதிதினம் மலிக்குப் பூசுவந்தால் உத்தமமான ஆலம் விழுது போல் உண்மையாய் வளரும். அதிக மேல் சோது; அண்டு உண்டாகாது; மலிர் உதிராது; அழுக்கைவிழுத்த இடத்திலும் மலிர் முளைக்கும். புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 12. தபாற்கலி வேது.

கண்டோய் மருந்து

இது கண்டோய், கண்டூத்தல், உசல், நீர் வடிதல், மங்கல், அத்திமலி க்கான கட்டல், சதை வளர்த்திருத்தல், கண் வெப்பு, எரிச் டல், கண் இமை பருவம் இவைகளில் வலி, கண் புடைச்சல் இவைகளைக் குணப்படுத்தும். மாணிக்கர்களுக்கும், ஆழ்ந்த ஈர்வையோடு வேலை செய்பவர்களுக்கும் இது மிகச் செந்த டுனவுதம். இதை உபயோகிப்பவர் கண்ணடி போட வேண்டியதில்லை. புட்டி 1-க்கு ரூபா 5. தபாற்கலி வேது.

கண்டோய் கம்பெனி, செ.நி. வெங்கடேச மேகந்திரி தெரு, மதராஸ்

மேகம் ராஜ சஞ்சீவி எண்ணெய்.

இந்த எண்ணெயை ஒருமுறை மூன்று நாள் சாப்பிட்ட மாதிரித்திலே யே, கிரத்தி, மேக தாமரை, மேக கமைச்சல்கள், மேக இரணம், மேகப் புண், கால் கைகளிலே சேரும் மேக தூர்நீர், மேக வெடிப்பு எல்லாவைகளான வெள்ளை, மூத்திர கருவியிலே தோன்றும் பலவித வியாதிகள் தீரும். அநேக காலமாக இருக்கும் வியாதி களுக்கு ஒருமுறை சாப்பிட்டு, 15-நாள் பொறுத்து, மற்றொரு முறை சாப்பிடவேண்டும். 3-நாள் எண்ணெய், புட்டி 1-க்கு ரூபா 1—8—0; மருத்துக்கு ஆர்டர் செய்யும்போது வியாதியின் பூரண நிலவரத்தை தெரியப்படுத்தவும்.

கவ் தூரி மாத்திரை

குழந்தைகள் முதல் சிறுவர்கள் வரையில் எப்பருவத்தோர்க்கும் உண் டாகும் களை, இருமல், சாம்பல், தலைப்பாரம், கெஞ்சில் கொருகொருப்பு, ஐ நோஷம் முதலியவைகள் தீரும். இதன் விலை புட்டி 1-க்கு ரூபா 12.

காங்கியூர் என்னும் கஷய அரி.

கபிருமல், இரைப்பு, அல்லது மந்தகாசம், கபம், சளி இருமல், கக்குவாய் இருமல், பெருத்த இருமல், தொண்டை நோய், சுவாசகாசம், கடினமான ஜலதோஷம், அபாயமான கஷய இருமல், தொண்டையெரிச்சல், தொண்டைக் கரகரப்பு, இருமலினால் துக்கம் பிடியாமை, குளிர்ச்சியான வஸ்துவைச் சாப்பிடுகிறதினாலும் பனியில் நீளவதினாலும் உண்டாகும் சாதாரண இருமல் முதலான வியாதிகளை நாலுதினத்திற் இது கண்டித்தக் கோழையை வெளியில் தன்வி ரன்றும் அக் விசாதிக்கொண்டிருத்தவரை துக்கச் செய்யும். புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 1.

சர்வமேக நிவாரணத் தைலம்.

இந்தப் பிரசித்திபெற்ற இராஜசஞ்சீவி திராவகத்தை, கால மாலு இரண்டு வேளைகளிலும் 10-நாட்கள் வரை உட்கொண்டால் வெகு நாட்களாகத் தேகத்தில் ஊரிய மேகரோகங்கள், மேக வாய்வு, தணுவாதம், முழங்கால்வாதம், குதிகால்வாதம், சகலமான தடிப்புகள், மேகரோகத்தால் உண் டான வெடிப்பு இரணங்கள், குறிப் புண்கள், புரையோடுகிற புண்கள், திமிர் வாய்வு, கைகால் விரல்களில் மேகநீர் தங்கிய ரோய்கள், கிரத்தி முதலிய கிரத்திப் புண்கள், துடைவாழை படை கள், கசக்கணுரோய், சகல மூலங்கள் முதலிய ரோகங்கள், கெஞ்சியிலிட்ட பஞ்சுபோல் போகும். இது அநேக ஜனங்களின் துன்பத்தை நீக்கிச் செனக்கியத்தை உண்டாக்கினி அதிக அனுபவத் திற்கு வந்தது. கடின பத்தியமின்றி, பால், கெம், கறி முதலியவைகளுடன் சாப்பிடக்கூடியதும்.

மேதி, இரைப்பு, ஆயாசம் முதலியவைகளை உண்டாக்காமல் சுகமாக்கி வியாதி களைக் கண்டித்தச் சுப்படுத்தக் கூடியதுமாகிய உண்மையான மருந்து. இதன்விலை ரூபா 1—8—0. தபாற்கலி வேது.

கண்டோய் கம்பெனி, செ.நி. வெங்கடேச மேகந்திரி தெரு, மதராஸ்

நாராயண சஞ்சீவித் தைலம்

இந்தைலம் முழுதும் பச்சிலைகளாலும், பசும்பால் முதலிய ரொஷ்டு-
கான வஸ்துக்களாலும் ஆயுர்வேத முறைப்படி மிகப் பரிசுத்தமாகத் தயார்
செய்யப்பட்டது. இத்தைலத்தில் ஸ்கானம் செய்வதினால் தலைவலி, ஒத்தைத்
தலைவலி, மண்டைவலி, மண்டைக்குத்தல், கண் எரிச்சல், கண்களில் நீர்
-உதல், சரலேஸ்வரம், காதுகோய், கலிபாரம், அதிக வெய்யிலினால் உண்

டாகும் ரொஷ்டுக்கள், சரிதாபம், மூளைக்
கொதிப்பு முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படுகி
விதமாய்த் திரும். தொடர்ச்சியாய்ச் செய்த
வரும் இதன் ஸ்கானங்களினால் கரைத்தமலி
கருத்துவிடும். மூளைவைக் குளிரப்பண்ணி
அறிவைவரும் திடச் செய்தத்தையும் உற்சாகத்
தையும் உண்டுபண்ணுவதில் இதுவிசேஷம்.
சாராய சத்து முதலிய ஆம்சில் வாசனைகள்
இதில் சேர்க்கப்படவில்லை. சந்தமான பச்சி
லி மிழக்கு புல் முதலிய இந்தியவாசனைகளை
சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. தினம், இரண்டு
நிலையில் தடவி வாரிவருவதினால் மலிர் கரும்
புப்பட்டைபோல் பண்புணர்வாகக் கருத்த
ஆலம்விழுதபோல் நீண்டு வளரும். இந்

னும் இது, உஷ்ணத்தைத் தணித்து ரூபக சக்தியையும், முகவகைத்தை
யும் உண்டாக்கும். கஷ்டப்பட்டிருக்கிற செய்வதற்களும் வெகுதூரம் கடந்த
வர்களுக்கும் படுக்கும்போது மெதுவாக உணர்வை உண்டாக்கவியில்
தேய்த்துக்கொண்டால் காலையில் எழுந்திருக்கும்போது திரோகம் ஆரோக்கி
யாய் இருக்கும். 5 பலம் டிஷ் 1-க்கு ரூபா 1. தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

கூந்தல் வளரும் துணி

இதை கல்வெண்ணெய் அல்லது தேய்கா
யெண்ணெயில் கலந்து பிரதிதினம் மலிருக்
குப் பூசுவதால் உத்தமமான துணி விழுது
போல் உண்மையாய் வளரும். அதில் மேல்
சேகாது; கண்டு உண்டாகாது; மலிர் உதிராது;
வழுக்கையிலுந்த இடத்தினும் மலிர் மூலாகும்.
புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 12. தபாற்கலி வேறு.

கண்ணோய் மருந்து

இது கண்ணோய், கண்ணுத்தல், உச்சல், நீர் வடிதல், மங்கல், அத்திலை
களை கட்டல், சதை வளர்ந்திருத்தல், கண் கிழப்பு, எரிச்
சல், கண் இமை பருவம் இவைகளில் வலி, கண் புணர்ச்சல்
இவைகளைக் குணப்படுத்தும். மாணிக்கங்களுக்கும், ஆழ்ந்த
எரிவையோடு வேலை செய்பவர்களுக்கும் இது மிகச் சிறந்த
ஒளகதம். இதை உபயோகிப்பவர் கண்ணாடி போட
வேண்டியதில்லை. புட்டி 1-க்கு ரூபா 8. தபாற்கலி வேறு.

கண்ணாடி கம்பெனி, செ. ரி, வெங்கடேச மேலத்தி செ. க. காரன்

மேக ராஜ சஞ்சீவி எண்ணெய்.

இந்த எண்ணெயை ஒருமுறை மூன்று நாள் சாப்பிட்ட மாதிரத்திலே
யே, கிரத்தி, மேக தாமரை, மேக கமைச்சல்சன், மேக இரணம்,
மேகப் புண், கால் கைகளிலே சேரும் மேக துர்நீர், மேக வெடிப்பு
எல்லாவகைகளான வெண்ணை, மூத்திர கருவியிலே தோன்றும்
பலவித வியாதிகள் திரும். அநேக காலமாக இருக்கும் வியாதி
களுக்கு ஒருமுறை சாப்பிட்டு, 15-நாள் பொறுத்தது, மற்றொரு
முறை சாப்பிடவேண்டும். 8-நாள் எண்ணெய், புட்டி 1-க்கு
ரூபா 1—8—0; மருத்துக்கு தூட்டி செய்யும்போது வியாதியின்
பூண நிலவரத்தை தெரியப்படுத்தவும்.

கவஸ்தாரி மாத்திரை

குழந்தைகள் முதல் கிழவர்கள் வரையில் எப்பருவத்தோர்க்கும் உண்
காரும் கிணர், இருமல், சரம், தலைப்பாரம், கெஞ்சில் கொருகொருப்பு, ஜெ
தோஷம் முதலியவைகள் திரும். இதன் விலை புட்டி 1-க்கு ரூபா 12.

காங்கியூர் என்னும் கஷய அரி.

கபிருமல், இரைப்பு, அல்லது மந்தகாசம், அயம், சளி
இருமல், கக்குவாய் இருமல், பெருத்த இருமல், தொண்டை
கோய், சுவாசகாசம், கடினமான ஜலதோஷம், அபாயமான
கஷய இருமல், தொண்டையெரிச்சல், தொண்டைக் கரகாப்பு,
இருமலினால் தாக்கம் பிடியானமை, குளிர்ச்சியான வஸ்துவைச்
சாப்பிடுகிறதினும் பனியில் நனைவதினும் உண்டாகும்
சாதாரண இருமல் முதலான வியாதிகளை காதுதினத்தில்
இது கண்டித்துக் கோழையை வெளியில் தன்னிச்சையாய் அக்
விவாதிக்கொண்டிருந்தவரை தாக்கச் செய்யும். புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 1.

சர்வமேக நிவாரணத் தைலம்.

இந்தப் பிரசித்திபெற்ற இராஜசஞ்சீவி திராவகத்தை, கால மாலி இரண்டு
நிலைகளிலும் 10-நாட்கள் வரை உட்கொண்டால் வெகு நாட்களாகத்
தேகத்தில் ஸரிய மேகரோமங்கள், மேக வாய்வு,
தனார்வாதம், முழங்கால்வாதம், குதிக் கால்கள் தன்,
சகலமான தடிப்புகள், மேகரோகத்தால் உண்
டான வெடிப்பு இரணங்கள், குழிப் புண்கள்,
புரையோடுகிற புண்கள், திமிர் வாய்வு, கைகால்
விரல்களில் மேகநீர் தங்கிய கோய்கள், கிரத்தி
முதலிய கிரத்திப் புண்கள், துடைவாயைப் படை
கள், கசக்கணுரோய், சகல மூலங்கள் முதலிய
ரோகங்கள், கெருப்பிலிட்ட பருகிபோல் போகும்.
இது அநேக ஜனங்களின் துன்பத்தை நீக்கிச்
சென்கியத்தை உண்டுபண்ணி அதிக அனுபவத்
திற்கு வந்தது. கடின பத்தியமின்றி, பால், கெம்,
சிறி முதலியவைகளுடன் சாப்பிடக்கூடியதும்

கோதி, இரைப்பு, ஆயாசம் முதலியவைகளை உண்டாக்காமல் சுகமாக்கி வியாதி
களைக் கண்டித்துச் சுப்படுத்தக் கூடியதாமையி உண்மையான மருந்து.
இதன்விலை ரூபா 1—8—0. தபாற்கலி வேறு.

தண்டைகலி கம்பெனி, செ. ரி, வெங்கடேச மேலத்தி செ. க. காரன்,

சுகபேதி மாத்திரை.

இந்த மாத்திரையில் 2-முதல் 5-வரை தினசரி திடமறித்து மாத்திரை வைச் சாப்பிட்டு கொஞ்சம் ஓய்வுச் சாப்பிடவும். இவ்வீதம் சாப்பிட்டால் சுகமாய் பேதியாகிவிடும். மாத்திரையை அனுப்பும்பொழுது உபயோகிக்கும் ஒறை தெரிந்துகொள்ளலாம். 25-மாத்திரை அடங்கிய புட்டி 1-க்கு அனு 4.

பூகனிப்பட்டல் ஆயில்.

(சுத்தமான நீலகிரித் தைலம்)

வைத்தியத்தில் வசதேர்த்த ஒரு அனுபோக வைத்தியரால் செயல்பட்ட இந்தத் தைலம் வாந்திபேதி, பிளேக்ஸியாதி, ரோன் முதலிய விஷ ஜந்துக்களின் கடி, சத்தி வகைகளை வெட்டுக் காயங்கள், கரம்புக்களுக்குக், திப்புங்கள், வெக்கிப்பட்டு வெந்த புண்கள், பிளவைகள், புரைபோன தூண்கள், திருமல், கக்குவாய் திருமல், வாய்பிடிப்பு, குடைச்சல், வாய்விடை உண்டாகும் கொடுமான பல்வலி, தலைவலி, துறைத் தலைவலி, கண் கரிச்சல், கண் கட்டி, முதலிய ரோகங்களுக்குக் கைகண்ட ஓவடிதம்.

1 அவுன்ஸ் புட்டி 1-க்கு அனு 4.

1 " 1-டஜன் (12) க்கு ரூ. 2-8-0.

நரைமயிர் கருக்குந் தைலம்.

தற்காலத்தில் பலவிதமாகச் செய்து விற்சப் பட்டு வருகிற கப்புகள் மயிரைச் செம்பட்டை காகவும் பசுமை திறமாகவும் சாம்பல் வர்ணமாகவும் ஆக்கி விகாரப்படுத்தி விடுகின்றன. எமது தைலமோ கரைத்த மயிருக்குப் பூசிய 8-10 மிஷத்திற்குள்ளாக கரைப்பதற்கு முன்பிருந்த கருமை திறத்தையும் பளபளப்பையும் உண்டு பண்ணும். மேலே கூறியுள்ள விவர குணங்கள் இதில் உண்டாகமாட்டா, இதைப் பூசிய பிறகு மூலக்கண்ணமும் வகைமூ முண்டாகிறபடி வால்வயோதிகளும் வாலிபகார்ப்போல் தோற்றப்படுவார்கள். இதை உபயோகிக்கும் விதம் வாங்கலோடு தெரிவிக்கப்படும். விலை ரூ. 1.

கள்ள நோய் நிவாரணி.

இது 3-தினத்திலே குணப்படுத்தும்.

மேக உஷணம் என்பது வரம்பற்ற க்ஷிபி பேசுத்தினும் தாது கேசு முதலில் அக்ஷி அநிசரிப்பதனால் ஏற்படும் க்ஷணோய். கிராடப்பு, சதை கடைப்பு, பவத்திரம், அணையாப்பு முதலியன இந்த நோயின் லக்ஷணம் ஏதேனும். தீர்க்கப்படும், குத்தலும், கரிச்சலும் காண்பதன்று. இவையின் தீக்கி எல்ல கைத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய அதுபவ மருத்து இது. பத்திரம் கிடைப்பது. இதனை உபயோகிக்கும் விவரம் மருத்துடன் அனுப்பப்படும்.

புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1. தபாற்கவி வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேன்திரி தெரு, மதராஸ்.

கர்ணபிந்து

காதில் சிழ் வடிதல், காத குத்தல், காத கேசு திருத்தல், காதில் கைமச்சல் முதலிய விபாதிசன்கள் இந்த மருத்தில் 2-துவி கால மரிகளில் காதில் விட்டுவர, காதிலுள்ள ரோய்களெல்லாம் தீர்விடும் புட்டி 1-க்கு அனு 4.

வி. பி. தபாற்கவி பிரத்தியேகம்.

சர்வபடை சம்மாரன்

சீரத்தின் இடுக்கான இடங்களையெ தடையின் திரிக்கு, அக்குன், இடுப்பு முதலிய இடங்களில் சிறிது சிறிதாகப் பட்டாது திரவியில் ஓயாத கைமச்சலுத் தந்து சித்தி காரணப் பங்கப்படுத்திச் சீரத்தாக அநிச கஷ்டத்தை உண்டு பண்ணும் படைகள், ஒரே தடவையில் இந்தச் சர்வபடை சம்மாரன் என்னும் கைமத்தை உபயோகித்த கத்திரத்தில் சூரியனைக்கண்ட பளிபோல் தீங்கும்.

புட்டி 1-க்கு அனு 4. தபாற்கவி வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேன்திரி தெரு, மதராஸ்.

அயக்காந்த சத்தின் திராவகம்.

இந்தத் திரவிய ஓவடிதம், விஷ காம் முதலிய எத்தகைய ஜூரத்தி குறும் தேசம் மேலித்த கெஷுத் தப் போனவர்களுக்கும், வேத கர் வியாதிசனால் தாக்கப்பட்டும் கை மந்துப் போனவர்களுக்கும், தாத விருத்தி கஷ்டப்படுவோர்க்கு மருத்துவிகள் சாப்பிட்டு குணமடை யாதவர்களுக்கு இது ஒரு அபித்த மாகும் என்றே தீர்மானாகக் கூறு வோம். இம்மருத்தை உட்டோர் வதால் கை ஓயல் தாராளமாய்க் கழித்து பசியின்மையைப் போக்கி நீர்ண சத்தியைக் கொடுத்தப் பரிசுத்த இரத்தத்தைப் பெருக்கும். தாதவிருத்தி உண்டாகும். தேசம் கிவப்படைத்து முாம் வகைமாகும்.

இம் மருத்தைச் சாப்பிடுகிறவர்கள் தேச திடத்தைப் பெற்ற, கை வள்ள மச்சலிப் பெறுவார்கள். சுகை இன்பங்களையும் அனுபவிக்கலாம். சூன்வெண் திருபாலும் எப்பொழுதும் உபயோகிக்கலாம்.

பெரியவர்கள் ஒரு அவுன்சு தண்ணீர் அல்லது பசும்பாலில் 10, 12-துவி கரையிலும், சிறியவர்கள் 2-முதல் 8, 7-துவிசை வரையிலும் கரையாது திடு வேண்டும் சாப்பிடவேண்டும். இதற்கு யாதொரு பந்தியமுமில்லை. எல்லா ஏழைகளும் வாங்கி உபயோகிக்கும்பொருட்டே விக்ருகைந்த விலைக்கு விதி கிறோம். ஒருமாதம் சாப்பிடக்கூடிய மருத்து 0-12-0 தபாற் செலவு வேறு.

செருகிதி டுரோ, செ. 1/8 வெங்கடேச மேன்திரி தெரு, மதராஸ்.

சிவப்பிரகாச பல் பொடி

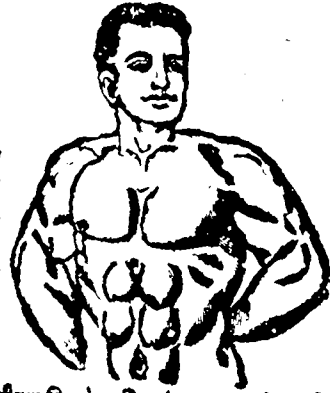
இந்தச் சிவப்பிரகாச பல் பொடி மற்ற இரக வக் பொடிகளைப் போலிராமல், அதிக சுகந்தமாகவும், மல் வலி, பல்விக் சொத்தை, சது வளர்த்திருத்தல், வரம் ணம், வாய்பாற்றம், பல்வாட்டம் முதலிய விபாதினை நீக்குவது மல்லாமல், பல் வளர்ப்புத் துவக்கும்படி செய் யும். வாயில் சதா சுகம் வளையும் மனத்தை உன் டாக்கிக்கொண் டிருக்கும். ஒரு மாதத்திற்கு உபயோகி ச்செய்யுபவன் மல்டொடி டப்பி 1-க்கு விலை ரூபா 2, 6-டப்பிசன் ரூபா 10.

நாக்குப் பூச்சினை நாசமாக்கும் பில்லை

இந்த பில்லைகள் ஒரு வருடத்துக் குழந்தைக்கு அரை பில்லையும், மற்ற வர்களுக்கு 1 அல்லது 2 பில்லைகளும் கொடுத்தால் வறியிருப்பவன் நெடு வன் வாய்நாற்றம் பந்து பந்தாய் வந்துவிடும். 8-பில்லைகள் விலை ரூபா 6.

அயத்தங்கத் திராவகம்

மித்திரர்களை! இந்த அய்யு வ மருந்தானது அநேக கொடிய விபாதினை பூச்சியமாகச் சுண்டிக்கக் கூடியது. இதை அநேக ஆயிரக்கணக்கான ஜனங் கள் உபயோகித்துச் சந்தோஷிப்பெய்தினர். விபாதிவினாவது வேறு வந்தக் காணாத்திருவது இன்னதப்போ விரும் னும் தேவத்தைப் புகழ்ப்பாக்கி பலவிரும்பி தருவதில் இது சிகரந்த மருந்தாகும். ஆங்கி லேய மூலையப்படி தயாரிக்கப்பட்ட அருமை வான மருந்து. சாப்பிடுவதற்கு மிக இன்பமா விருக்கும். இருமல் கோபங்களை அகல்கைப் படுவதற்கு இதை உட்கொண்டால் இரண்டி டை வேலை யில் ஆச்சரியமான சுகத்தைப் படை யுங்கள். இதனால் உண்டாகக்கூடிய அநேக குணங்களில் முக்கியமான சிலவற்றை இங்கே குறிப்பிடுகோம்.

இது, வகாந்த மயிலாகச் சதுப்பாக்கும், உஷ்ணத்தினாலாவது, புழு வெட்டினாலாவது மலிர் உதிர்வதை மிதத்தும்; இதனால் நீர் விபாதினை நீரும். வண்ணவிரி சல், வகைகள் சாந்தம் இவை நீரும். இன்னும் இது மூலவகைந்தை உன் டாக்கும். தேச அசதியை போட்டும், ஜீரண சத்தியையும், எல்ல பரிணாமக் உண்டாக்கும். மனதை அதிக உற்சாகப்படுத்தும், வாய்புளக்கு அதிக னுதுவதை தரும். தேசத்தில் எல்ல இரத்தத்தைச் சுப்பிக்கும். கூபரோ வந்தை வுணத்தில் தீர்க்கும். வாத பித்த சிவெந்தமயம்வரா ஜுண்டாகும் கோசங்களை சிவர்த்திக்கும். சந்த தாதுக்களுக்கும் எல்ல பலத்தைத் தரும். மூலக்குடி மூலவாய்வு மலச்சிக்கல் ஆகியவை நீரும்.

இந்தச் சஞ்சிவியை எல்ல போதுணத்துடன் 15 நாள் சாப்பிட்டால் இது இரையிலவாத வுணத்தத்தைத் தரும். மலிநீர் நாம் இழந்துபோன தேச நிலத்தைப் பழையபடி படைவதற்கு இதைவிட வேறு மருந்தே இடையாது. ஒருவன் 40-நாள் மருந்தை உட்கொள்ளும் பகைநிலை அளவுடைய தேசம் வந்திராமே வரும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமும் இடையாது.

20-நாள் மருந்து விலை ரூபா 1. 40-நாள் மருந்து விலை ரூபா 1-12-6.

வணிகர்களில் வந்தெனியி, செ. 6, வெங்கடேச மேன்திரி தெரு, மதராஸ்

புத்திர சந்தான எண்ணை

ஆன்மகனே சொன்னும் சொல்ல வாரும்! அப்பனை பெண்மகனே வாரு மில்லை வன்மலையப் போவதென்று கேட்பா யாகில் இயம்புவேன் கருக்குழியில் சோரி சேர்த்தால் வன்மிருத்தால் புழுதரித்தால் உதிரக் கெட்டால் ஒக்கார பிரணவத்தில் வாயு சேர்த்தால் தான்மதத்து விபரீதச் சேர்க்கை செய்தால் தன்மயாட்டிப் பேய்ப்பணியால் தரிபாடுவன்னே.

கந்திரிகளில் கருக்குழியினிடத்தில் புழுக்கள் உண்டாகி அம்புபோது வித்தைப் புதித்த விடுவதனும், விபரீதச் சேர்க்கையாலும், கருக்குழியினிடத்தில் சதை வளர்த்து சோதி பற்றி இரத்தங்கட்டி விரும்பபதானும், கருக்குழி மதத்துக் கொழுந்திருக்க வதானும், மூலச் சூழியில் வாயு பித்தம் தங்கி விரும்பபதானும் கருநரிக்காது.

இந்த எண்ணெயைக் காலை மாலை இருவேளையும் 1-அல்லது 2-காக அளவு உண்ணக்கையில் விட்டுச் சாப்பிடவேண்டியது. இப்படி 15-நாள் சாப் பிட்டால் இது கருக்குழியிலிருக்கும் கூடு குற்றங்களை நீக்கி, கருக்குழியைச் சுத்தப்படுத்தி, மதுமாதந்திலேயே கரு தரிக்கும்படி செய்யும். இது அனுகூ லான எண்ணெய். இதற்குச் சமையலான பத்தியம் இடையாது.

சிலருக்கு கருநரித்த 2, 3, 4-மாதங்கள் வரையில் தங்கியிருந்து நிமி னேந்து உடைந்து போவதுண்டு. இவ்வகைத் தோஷமும் இந்த எண்ணெ யைச் சிவர்த்தினாதித் தீர்க்காயுள்ள கரு தரிக்கும். இதன் விலை ரூபா 2.

மதன கோலாகல

தங்கமாத்திரை

இம்மருந்து நாதுபுஷ்பியைத் தருவதில் சிகரந்தது. இதில் கஞ்சா, லுக்கி முதலிய வாகிரி வந்துக்கள் நெறும் சேர்க்கப்படவில்லை. வகைது குறித்த காணத்தானும், வகைந்தை போக தக்கி வகைத் திறந்த பகைந்தை இம்மருந்து ஆச்சரியப் படைத்தல் விதமாய் உன் டாக்கி ஒரு விதமான சது சதுப்பமும் கொடுக்கும்.

இது, தங்கம், வெள்ளி, மூத்து, அயம், சாந்தம் முதலிய உயர்ந்த உலோகச் சாக்குகளும், கஞ்சிவிக்கு சிகரான பல மூலிகைகளும் சேர்க்கப்பட்டுத் திறந்த கைபாச செவ்வகங்களால் தயாரிக்கப்பட்டது. இரண்டி வேறு வகைத் தோயிடு துண்டான பலனைமும் இம்மருந்தி னால் சீரும். இரத்த விரத்தியை யுண்டாக்கி வாய்ப்புக்கு உறதியைக்கொடுத் தும் தன்மையில் இது கை வண்ட மருந்து. வயோதிகமே தெரியாது. விரும்பும் தோன்றது. சோர் வையும் சோம்பியையும் நீக்கித் தேச பலத்தைக் கொடுக்கும்.

இது, தங்கம், வெள்ளி, மூத்து, அயம், சாந்தம் முதலிய உயர்ந்த உலோகச் சாக்குகளும், கஞ்சிவிக்கு சிகரான பல மூலிகைகளும் சேர்க்கப்பட்டுத் திறந்த கைபாச செவ்வகங்களால் தயாரிக்கப்பட்டது.

இரண்டி நகுமுறை வகை உபயோகித்தால் இதன் மேலான குணங் களைத் தெரியும். 20-மாதந்திரைகொண்ட சோ 1-க்கு விலை ரூபா 2.

வணிகர்களில் வந்தெனியி, செ. 6, வெங்கடேச மேன்திரி தெரு, மதராஸ்.

ரவ்பஹதூர்
ப. சம்பந்த முதலியார், பி. ஏ., பி. எல்.,
அவர்கள் இயற்றிய தமிழ் நாடகங்கள் முதலியன:—

அமலாதித்யன்	கு. அ.	சாங்கதரன்	கு. அ.	சர்ஜன் ஜெனரல்	கு. அ.
பிராமணனும்-	1 8	கோடகத் தமிழ்	0 12	விதித்த மருத்த,	
குத்திரனும்	1 8	பொன் விலக்குகள்	0 10	விதவின் மனைவி	0 8
சிவமூர்த்தன்	1 4	கோக்கத்தின் குதி		தெத்தொண்டர்	0 8
மனோஹர்	1 4	ப்பு & இரண்டு		ரஜபுத்திர வீரன்	0 8
காணியாவணிகள்	1 0	ஆதர்சங்கள்	0 10	சுருஷ தெய்வம்	0 8
மகாபதி	1 0	வேதாச உலகம்	0 10	தேவகுமரி	0 8
விரும்பியவிதமே	1 0	மார்க்கண்டேயர்	0 10	சந்திராஹரி	0 8
புத்த அவதாரம்	1 0	விக்கிரமாவதி	0 10	சபாபதி 1-ம் பாகம்	0 8
ஹரிச்சந்திரன்	1 0	காவலரிஷி	0 10	பொங்கல் பண்டி	
இரண்டு கணபர்கள்	1 0	யயாதி	0 10	காச-சபாபதி	
விஜயாங்கம்	1 0	முற்பகற் செய்யின்		2-ம் பாகம்	0 8
சத்ருஜித்	1 0	பிற்பகல் விளையும்	0 10	தூர் ஒத்திகை-சபா	
உண்மையான		கண்டு பிடித்தல்		பதி 3-ம் பாகம்	0 8
சகோதரன்	1 0	கோனேரி அரசு		மனவியால் மின்	
காடகமேடை நினை		குமாரன்	0 10	டவன்	0 8
அகன் 1-ம் பாகம்	1 0	சந்தையிற் கூட்		சஹதேவன் குழ்ச்சி	0 8
கூ. 2-ம் பாகம்	1 0	டம்		கொடையாளி கர்	
சத்ருவளி	1 0	பேயல்ல பெண்		ணன்	0 8
விளாவதி-சலோ		மணியே	0 10	இடைச்சுவர் இரு	
சரி	1 0	வயர்வலியின் சாபம்	0 10	புதமும் & என்ன	
கன்வர் தலைவன்	0 14	சகுந்தலை	0 10	சோர்த்திடினும்	0 8
காதலர் கண்கள்	0 14	காண்பன் கன்னத்		விபரீதமான முடிவு	
சத்தரி அல்லது		தனம்	0 10	& சந்தான் பேட்	
மெய்க்காதல்	0 12	மானவிகாக்கினி		டை சப் அசின்	
புகழ்பலல்லி	0 12	மித்தம்	0 10	டென்ட் மாஜின்	
வள்ளி மணம்	0 12	உத்தம பத்தினி	0 10	டிசேட்	0 8
தாசிப்பெண்	0 12	குறமகன் & வைகு		சபாபதி 4-ம் பாகம்	
சபத்திரா-		ண்ட வைத்தியர்	0 10	-ஆங்கிலமும் தமிழ்	
அர்ஜுன	0 12	சதி-சலோசன	0 10	மும்	0 4

காதலி? ஒரு இனிய அருமையான
தமிழ் நாவல்.

இதில் எவ்வளவு காதலிகள், காதலின் கெற்றி, 'அவனன்றி ஓரணுவும் அகா
ராது', 'விதியின் வலி' என்னும் பல உயரிய நீதிகள் செல்வர்களின் ஆட்க
பா நாழ்க்கை, சிந்தித்தத்தின் சிந்தனை ஆகிய பல அரிய அறிவைப் புர
கும் அநிதற்புத விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இதன் விலை அனா 10.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், சென்னை.

தத்வசங்க்ரஹ ராமாயணம்

இரண்டாம் பதிப்பு.

இத சமஸ்கிருதத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட அருமையான நூல்.
இதனை ஒரு முறை
படிப்பவர்கள் இம்மை
வறமை பென்னும்
திருவகை வாழ்விற்கு
குறிவு சாநனங்களை
புணர்ந்து மக்களாய்ப்
பிறந்த நாம் அனுகூ
லக்கேவண்டிய ஒழுக்
கங்களைக் கைக்கொ
ண்டி பாவாணுடைய
திருகுருட் குரியவராக
விளங்குவர் என்பதில்
ஐயமில்லை. இந்த நூல்
தம் துஷ்ட சிந்தனை
நிஷ்டையரிடமிருந்து
தம் உலகத்தில் எத்
விதிகளும் அச்சங்களும் இதன்வழி விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. இதன்வழி
வேதியான ராமாயணங்களைவிட மும்மடங்கு மேலான தன் உபதேசங்கள்
இதன்வழி காணலாம்.

உடையாசனங்களுக்கு மேலேயுடைய பல அரிய விஷயங்களுடன் கூடியது.
இராம சரிதையை வாசிப்பதே இப்பா என்மை யளிக்குமென்பர் பெரிமேல்
இதில் என்னவிறந்த மிக்க அருமையான விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இதன் விலை ரூபா 4.

ஸ்ரீமத் கம்பராமாயண வசன சங்கிரகம்

(சுப்தகாண்டங்கள் அடங்கியது.)

(நான்காம் பதிப்பு) இதன் விலை ரூபா 2.

ஸ்ரீ இராமர் பட்டாபிஷேகம் ஆய்ந்தோன் படம் சேர்க்கப்பட்டது.
மிகக் திருத்தங்களோடு சிலேஸ் கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

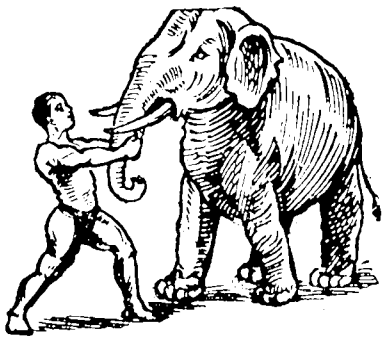
இது சேர்ப் காப்பிசெனே அச்சிடப்பப் பருக்கின்றன. இதனை
எந்தகும் வேண்டியவர்கள் ஸ்ரீமதே எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ள.

ஸ்ரீ இராமபிரான் சரிதையை விரித்துக் கூறும் இந்த இராமாயணமானது
மிகப் புண்ணிய கதை பெயர்ந்த உலகத்தின் விஷயம். இதனைப் பாராணாது
சென்றதானுண்டாகும் பயன்கள் அளவிடற்கரியனவாம். இதனைப் கத்தி
சிரத்தையுடன் படிப்பவர்க்கு உலகத்தில் விரும்பக்கூடிய பொருள்களெல்லாம்
கைகூடும்; உயர்ந்த அறிவுண்டாகும்; சீர்த்தி அதிகரிக்கும்; கோகுலத்தை
அடைவும் மார்த்தம் எற்படும்; இவர்க்குமி கடவுளாக முண்டாகும்.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தயால்பெட்டி ரூ. 167, கதராண்

ஜீவாதார சஞ்சிவி திராவகம்

இது தக்சம், அயம், மற்றும் சில சத்புப் பொருள்களைச் சேர்த்து அது போக குறையில் தயார் செய்யப்பட்டதாகும். சரீரத்திலுள்ள தசகாடிகளும் தனர்த்த பலக்குறைந்த அகால மாணத்தும் குன்னாகும் கொடிய விபத்துக்கு இத்திராவகம் கைகண்ட சஞ்சீவியைப் போன்றது. இது சரீரத்திற்கு சுதந்திரத்தைக் கொடுத்து, ஆயுளை விரித்து செய்து, பலவினம், கைகால் நய்ச்சல், சோம்பல், தேகம் மெலிதல், ஜீரணக் குறைவு, புளியேப்பம், பசியின்மை, ஞாபகக் குறைவு, தைரிய மின்மை, தாது வலுதல், கண்டமாலை, மலச்சிச்சல், கரம்புத் தனர்ச்சி, மார்கோய், சரீரம் வெளுத்தல் முதலிய வியாதிகளை ஒரு வாரத்திற்குள் மாந்திரீகம்போல குணப்படுத்தும். இதுவரையில் எந்த வைத்தியர்களுடனும் கண்டு பிடிக்கப்படாத அடிவாதம் இதுவே என்பதை இதை உட்கொண்ட ஐந்து நிமிஷத்தில் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

குழந்தைகள் முதல் பெரியோர்கள் வரையிலும் உபயோகிக்கலாம்.
புட்டி 1-க்கு விண் ரூ. 1—0—0 புட்டி 8-க்கு விண் ரூ. 2—8—0

அமெரிக்கன் ரிங்வொரம் கிரீம்

சரீரத்திலும், இடுப்பிலும் மற்றப் பாகங்களிலும் தோன்றி அதிக ஈமைச் சிலையும், தொந்திராவையும் உண்டிபண்ணும் சகல படைகளுக்கும் இது கை கண்ட அடிக்கடும். முகத்தில் தோன்றும். தேம்பல், வங்கு முதலியவற்றை உடனே போக்கும். இதற்கு சிகரான மருந்து வேறே கிடையாது. சரீரத்தை மிகுதவாயும், அழகுடையதாகும் செய்வதில் இது இனியற்றது.

புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 8. 8-க்கு விலை ரூ. 1—4—0.

இமயகிரி சஞ்சீவித் தைலம்

இது உன்னுக்கும் மேலுக்கும் உபயோகிக்கக்கூடிய சிறந்த ஒளவுதம். ஜலதோஷம், தொண்டை கோய், தலைவலி, கழுத்து கோய், ஜூரம், ஜன்னி, பீடிப்பு, வாந்திபேதி, ஈழை இருமல், இரைப்பு, அஜீர்ணம், வயிற்றுவலி முதலான வியாதிகளை உடனே கண்டிக்கும். இதன் சிறந்த குணத்தை அநுபோகத்தில் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

புட்டி 1-க்கு வீலை அளவு 8. புட்டி 3-க்கு வீலை ரூபா 1-4-0.

மயிர் போக்கும் சூரணம்

இந்த ஞானத்தை ஜலத்தில் வைத்து மயிர் போக்கவேண்டிய விதத்தில் தடவி உலர்த்தப்பின் உடனே 5-மிஷம் போதுதான் சூரியனாக வந்து விடும். புட்டி 1-க்கு அளவு 8.

சுவாமி நிலையம், 1/8, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

நிமித்தியகுறி சாஸ்திரம்

மனதில் நினைத்துக்கொள்ளும் காரியங்களையும், அவற்றின் பலப்படைகளையும் அறிந்து சொல்லும் மார்க்கங்கள் வினக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இது ஜோகிதர்களுக்கு மிகவும் உபயோகமானது. வினா அனா 2.

கிராமக் கோர்ட்டுகள் சட்டம்.

(சென்னை 1888 ஐந்தாம் 1-வது ஆக்ட்.)

சென்னை ராஜதானியின் கிராமங்களில் ஏற்படுத்தியிருக்கும் கிராமக் கோர்ட்டுகளில் (கிராம முனிசிப் கோர்ட்டுகளிலும் கிராம பஞ்சாயத்து கோர்ட்டுகளிலும்) நடக்கும் சட்ட திட்டத்தைத் குறித்த ஷே. ஸ்டீவன்ஸ், 1920ஆம் ஆண்டும், 1929ஆம் ஆண்டும் ஏற்பட்டிருந்தவர்களுடன் ஷே. ஸ்டீவன்ஸ் அதன்படி செய்யப்பட்ட விதிகளையும், இன்னும் அவைகளுக்கு சம்பந்தமாக கிராம மேஜஸ்திரேட்டு ரெகுலேஷன்களையும், இதர சட்டங்களையும் அனுரத் தங்களுடன் சேர்த்து விரிவான உரையுடன் எவரிய தமிழ் நடைபில் சென்னை ஸ்டீவன்ஸ்கோர்ட்டு அட்வோகேட்டுகள் ம-எ-எ-ஸ்டீ. K. ஜகன்னாத சாஸ்திரியார், B.A., B.L., K. சங்கர சாஸ்திரியார், B.A., B.L., அவர்களால் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதன் விலை ரூபா 1—8—0.

சந்திரகேசரி	ரூ. 1-4-0	மலையாளபகவதி	ரூ. 1-0-0
அன்பானந்தன்	„ 1-4-0	மேனாமினுக்கி	„ 0-8-0

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ்,

தபால்பெட்டி தெ. 167, மதராஸ்.

புதிய கொக்கோக வசனம்

(உண்மையான இன்பநூல் இதுவே)

இதைப்போன்ற பலவித புத்தகங்கள் வெளிவந்திருப்பினும், அவைகளில் விஷயங்கள் மனதிற்பதியுமாறு எழுதப்படவில்லை. ஆனால் இச்சீர்தரவில் ஆன்மீக இருபாலரும் நின்றின்ப சம்பந்தமாகவும், இன்னாங்கூட சம்பந்தமாகவும் அறியவேண்டிய பல விஷயங்களும், மாமங்களும் தெரிவிக்கப்பட்டன. சரூபகச்சொல்லி வினாக்களைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது ஆரூம்பதிப்பு வெளியானதாலேயே இதை மக்கள் எவ்வாறு விரும்புகிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. சட்டைப் பையில் அடங்கும்படியான அளவு புத்தகம் விலை ரூபா 1—0—0. வி. பி. வேறு.

காதலர் கண்டு களிப்புகளும் நூல்கள்.

இன்பவாழ்க்கையின் இரகசியம்	2	0	சரீர மர்ம சாஸ்திரம் ...	1	0
இன்பவாழ்க்கையின் இரகசியம்	2	0	மதனரதி சூதாஸ்யம் ...	2	0
மனவாழ்க்கையின் மர்மங்கள்	2	4	ரதிமதனரிகும்சாரசூதாஸ்யம்	1	0
மாதர் நிதி ...	1	0	மாயாஜால விகோதம் ...	1	0
இன்பவாழ்க்கையின் இரகசியம்	...	0	மனோவசிய சாஸ்திரம் ...	1	8
ஸ்திரீ புருஷ தத்துவம்	...	8	ஸ்திரீ புருஷ ரகசியம்	...	1
முத்தத்தின் மர்மம்	...	1			8

வினாசம்:—ஜூரியன் புக் டிபோ, திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ்.

மானிடர்க்கு மகிழ்ச்சியைத்தரும் மகா சந்தனத்தித் தைலம்.

ஷுபர்களோ! வெயிற்காலத்திற்கு இன்பத்தரும் இந்த மகா சந்தனத்தித் தைலம், சிறந்த பல மூலிகைகளாலும், உயர்ந்த சந்தனக் கட்டைச் சத்தினாலும், பசும்பால் முதலிய கிரோஷ்டகமான கந்த வகைகளினாலும் சிந்த ஆயுர் வேத முறைப்படி பெரும் பிரயாசையின் மேல் செய்யப்பட்டு, இப்போது வெளி வந்திருக்கிறது.

தாழ்த்தக்கண்டகான பணச் செலவின் மேல் தீர்க்கவேண்டிய வியாதிகளை சிலம்பலம், இந்த சந்தனத்தித் தைலத்தி லும் தீர்த்துக்கொள்ளலாம்; இதற்குப் பல கணவான்கள் ஆகேகம் கற்சாஷிப் சத்திரங்கள் அனுப்பி யிருக்கின்றனர்.

இத்தைலத்தை வாரத்திற்கு இரண்டு முறைப்பாக, கிரகில் தேய்த்துச் சிகைக்கா யிட்டு வெந்நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து வரு ஷ்டால் கண்ணரிச்சல், கண்களில் நீர் வடி யும், காதலோய், தலைப்பாரம், மூளைக் கொதிப்பு, ஒற்றைத் தலைவல், ஸ்நாடபிடி, சாலேஸ்வரம், பித்தபாண்டு, காமாலை, அஸ்தி சரம், காலதந்தி அகரல் எரிவு, தேகவெளுப்பு, மேக ரோகங்கள், அதிக வெட்டைபிணு தண்டான துர்க்காற்றங்கள், செறி, கிரங்குகள், கணமச்சல், பீனீசம், கபாச துலை முதலிய வியாதிகள் நீங்கித் தேகத்திற்குச் சுகமுண்டாகும்; குரவக சி அதிகப்படுமும்; கண்ணிற்கு கல்ல ஒளியுண்டாகும்.

இதைத் தேய்த்து நீடித்து ஸ்நானஞ் செய்துவருவதால் மூளையில் கொதிப்பு நீங்கித் குளிர்ச்சி யுண்டாகும்; மூளை அதிர்ச்சி, தடிதுடிப்பு, தலை வலக்கம் முதலியவைகளும் நீங்கும்; மறதி ரோகம் அறவே ஒழிந்துவிடும்; சித்தத்தினால் கரைந்த உரோமங்கள் கருமை யடையும்.

இத்தைலம் தேய்த்து ஸ்நானஞ்செய்த தினத்தன்று தின பதார்த்தத் தையும், தயிர் மோர் முதலியவற்றையும், பசல் சித்திரை, வந்திரீ சம்போகம் முதலியவைகளையும் நீக்கவேண்டும்.

ஒருந் விட 1 செர் தைலம் அடங்கிய டின் ரூபா 1-12-0

ஒருந் விட 1 செர் தைலம் அடங்கிய டின் ,, 1-0-0

வாத ஜீர்ணபி லேகியம்.

இந்த லேகியத்தை கெச்சைக்காய் பிரமாணம் காலை, மாலை சாப்பிட்டாக ள்நீர் மந்தம், உயிற்றாவலி, குன்மம், வாதம் முதலிய அரோக ரோகங்க ளீதும், மத்திய விவரம் மருத்துடன் சேர்த்து அனுப்பப்படும்.

டபி 1-க்கு விட ரூபா 1, தபால் செலவுதே.

விலாசம்:—தனலட்சுமி கம்பெனி,

நா. 8, வேங்கடேசமேன்திரீ தெரு, சேளகார்பேட்டை, நதராம்,

திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் இயற்றிய நூல்கள்.

பெரியபுராணம் — அரும்பத	ரூ. அ.	சீர்திருத்தம் அல்லது இனமை	ரூ. அ.
விசேட ஆராய்ச்சிக் குறிப்		விருந்து	0 8
புரையும், வசனமும்	7 0	சமரச சன்மார்க்க போதம்	0 8
மணித வாழ்க்கையும், கார்தி		தமிழ்நாடும் நம்மாழ்வாரும்	0 8
யடிகளும்	2 8	இமயமலை அல்லது தியானம்	0 8
பெண்ணின் பெருமை அல்		காரைக்காலம்மையார் திரு	
லது வாழ்க்கைத் துணை	2 0	முறை—அரும்பதக் குறிப்	
தமிழ்த் தென்றல்	2 0	புரையுடன்	0 8
பட்டினத்தார் திருப்பாற்		கடவுள் காக்கியும் தாயுமானும்	0 4
நிரட்டு—பொழிப்புரையுடன்	2 0	தமிழ் நூல்களில் பெனத்தம்	0 4
முருகன் அல்லது அழகு	1 0	உரிமை வேட்கை அல்லது	
இராமலிங்க சுவாமிகள் திரு		நாட்டிப் பாடல்	0 4
ஷன்னம்	0 12	முருகன் அருள் வேட்டல்	0 4
என் கடன் பணி செய்து		நாயன்மாா	0 3
கிடப்பதே	0 8	சமரச தீபம்	0 2
சைவத்தின் சமரசம்	0 8	நீனைப்பவர் மனம்	0 2
சைவத்திறவு	0 8	சைவ சமய சாரம்	0 1

வடுவூர்-கே. துரைசாமி ஐயங்கார் B. A. எழுதியவை.

நிகம்பர சாமியார் பால்ய வீலை	ரூ. அ.	நீலலோசனி	ரூ. அ.
யிலிஸ் லைலா மோகினி	3 0	கலியாண சுந்தரம்	1 2
மன்மதபுரியின் மூடுமந்திரம்	2 12	நங்கை மடவன்னம்	1 2
கனகாம்பலும்	2 12	சிங்கார குர்யோதயம்	1 2
தில்லைநாயகி	2 4	யிஸ்டர் பூச்சாண்டி எம்மே!	1 2
துரைக்கண்ணம்மாள்	2 4	சோமசுந்தரம்	1 1
ததானந்த போதக சாமியார்	2 4	டாக்டர் சோணசலம்	1 2
பன்னியூர் பட்டாடோப சர்மா	2 4	பச்சைக்காளி	1 2
லக்ஷ்மீகார்த்தம்	2 0	சமயசஞ்சலி	1 2
திரிபுராகந்தரி	2 0	சொக்கன் செட்டி	1 2
இராஜேந்திர மோகன	2 0	பூஞ்சோலையம்மாள்	1 2
வசந்த கோகிலம்	1 4	சிவராமகிருஷ்ணன்	1 2
முத்துலக்ஷ்மி	1 4	மாயகந்தரி	0 12

செய்யூர்-எஸ். சாரதாயகி அம்மாள் எழுதியவை.

விவபாச்சம்	ரூ. அ.	நித்யகல்யாணி	ரூ. அ.
அபாஞ்சி	0 12	சண்முகவடிவு	0 5
ஞானக்கொழுத்த	0 12	மன்மத விஜயம்	0 4
சம்பந்தகுமார்	0 12		

எஸ். எஸ். அருணகிரிநாதர் எழுதியவை.

கனகமணி	ரூ. அ.		ரூ. அ.
மந்தாட்சி	1 8		
	2 0		1 8

சுனந்தபோதினி எஸ். தபால் பெட்டி 37, மதரால்.

அநேக நற்சாட்சிப்பத்திரங்கள் பெற்ற (ரிஜிஸ்டர்டு.)

“சகுந்தலா” கூந்தல் வளரும்

பரிமளத் தைலம்

ஆழாக்கு எண்ணெய் அடங்கிய

17 ன் 1-க் ர விலை அரை 12.

இத்தலைதலை பரிமளம் எவருக்கும் இலபததை உணிகும். இது உம தலைமேலாக வளரச் செய்யும். மூலையின் கொதிப்பைத் தணியச் செய்கும். கண்களுக்குக் குவிரச்சியைத் தரும். சிரமலுள்ள பல வியாதிகளையும் சிலர் த்தி செய்யும். கண்ணில் நீர்வடிதல், தலையில் புண், மலிர் வெடிப்பு, மயக்கம், தலச்சுற்றல், தேக கமைச்சல், சொறி, சிரங்கு, கற்றாசுடி காற்றம், மலே வியாகடலம், ரூபகமறதி இவைகளைப் போக்கடித்தத் தேக ஆரோக்கியத் தைத் தத்து வாசனையை உண்டாக்கும். இந்தத் தைலம், பல வளமுலிகை களால் சாஸ்திரப்படி தயார் செய்யப்பட்டது. இதில் ஒரு டின் தைலம் வரம் பிப் பார்த்தால் இதன் அருமை விளங்கும்.

கிருஷ்ண சஞ்சீவி

தலகோய், பாரிசு வாய்வு, களுக்கு, புண்கள், காய்க்கள், வீக்கங்கள், கொப்பளங்கள், கட்டிகள், திருமல், மூச்சடைப்பு, தேன் கொட்டின விஷம் இவைகளைத் தீர்ப்பதில் இது முதன்மை பெற்றது. கோய்கண்ட இடத்தில் இந்த கிருஷ்ண சஞ்சீவிவைத் தடவி கன்றாய் இரண்டு மூன்று நிமிஷங்கள் வரை தேய்த்தால், அது மாயமாய் ஒடிவிடும். இவ் குழந்தைகளுக்குக் காணும் சைத்திய கோய்களுக்கும் இதை உபயோகிக்கலாம். இதன் புட்டிகள் ஜூரிக்க ணைக்காகச் செலவழித்த கொண்டு வருகின்றன. ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும், பிரயாணிகள் கையிலும் இந்த கிருஷ்ண சஞ்சீவி இருந்தே தீரவேண்டும். இதன் விலை புட்டி 1-க்கு ரூ. 8, டஜன் 1-க்கு ரூ. 8.

விநாயகம்-தலைவட்டி கம்பெனி, தயால் பேட்டி No. 187, மதராஸ்.